

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

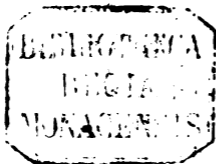
HISTORIA

PLANTARVM ET VI,
res ex Dioscoride, Paulo Aegi
neta, Theophrasto, Plinio,
& recentioribus Græ
cis, iuxta elemen
torū ordinem,

PER CONRADVM GES,
nerum Tigurinum.

Vna cum rerum & verborum lo
cupletissimo Indice.

HENRICO BIELINGO

Conradus Gesnerus.

S. D.

BAYERISCH
STAATS-
BIBLIOTHEK
MÜNCHEN

GO quidem sa-
tis gnarus, Hen-
rice charissime,
in quibus quan-
tisq; negotiorū
hoc imprimis tē-
pore verferis,
haud tempera-
re tamen mihi

potui, quin qualicumq; tandem indicio
meum in te amorem, qui hactenus pe-
ctore latuit, palam p̄fiterer. Quod cū
in præsentia qua fieret alia ratione nō
haberem, quod habui solum, superiori-
bus diebus plantarum mihi cōgestam
histotiam ad te mittere volui. Aequi-
simum enim tibi vt acriteretur existi-
maui, non modo tuorum erga me offi-
ciorum nomine, quamuis id maxime;
sed etiam quod cum studiosorū om-
nium amator & admirator sis vnicus,
occasionem tibi quoq; sine meliorum
literarum lectione vllam efluere non
patiaris, cum primis quidem sacrarū,

EPISTOLA

post quas ut nec alios bonos auctores
ita neque medicos inspicere aliquādo
piget. Accessit alia causa hæc tibi nun-
cupādi, ut si luctu nimio prememere,
re tristoris fortis, qua te tuosq; per fa-
milix vestrx funera nup. exerceri Deo
visum est, iucūdiore hoc, si possem, ar-
gumento, inde auocarē. Huc facit etiā
fortuna tua (quam hic non ut vulgus,
sed providentiæ diuinæ œconomam,
seu promam condamq; accipio) quæ
cum tibi hortos & prædia donauerit
amplissima, simul agriculturæ & plan-
tarum studium iniecit, quo quidē ipso
inter negotiosa huius vitæ studia, vix
dici vllum potest bonis viris coniun-
ctius familiariusq;. Philosophi quidem
inter alia liberalis animi signa recen-
sent, animalibus delectari, præcipue
pulchri quippiam mirandique habeno-
tibus, idque iucūditatis solum gratia.
Ego vero longe magis collaudauerim
qui pulcherrimus plātis ac peregrinis
oblectantur. Nam & liberalitas in hui-
usmodi exiliis, qui dum non suæ, sed
communis vtilitatis rationem habent
sumptibus nullis parcunt, vndecunque

EPISTOLĀ

terrarum plantis peregrinis, pulchris,
 admiraadis, iucundis, salubribus, arbo-
 ribus, fruticib. herbis ex alieno orbe
 magno studio, magnis sumptibus con-
 quifitis, ornando ditandoq; nostrum.
 Sed iam nostræ plantarum hiftoriæ,
 vel potius tuæ, rationem tibi explica-
 bo. Cum fuperioribus mēfibus iuauif-
 fimam patriam Tigurum inuififfem,
 falutandi gratia femel atq; iterum do-
 ctiffimum virum Christophorū Clau-
 ferum vrbis nostræ archiatruū accessi-
 is cum varia colloquentibus nobis,
 medicinæ studiofis rem vtilem factu-
 rum diceret, fi quis simplicium medi-
 caminum e Dioscoride quidem descri-
 ptiones, facultates autem ex Aegineta
 concriberet; placuit mihi tum id con-
 filii, & iam prius in mentem fæpe ve-
 nerat. Mox igitur non hoc folum præ-
 ftare conatus fumi, fed ordinem alpha-
 beti fecutus, reliqua etiam fimplicia
 adieci, quæ Dioscoridi omiffa in fre-
 quenti funt ac celebri huius temporis
 medicorum vfu, barbaris monftrata
 primum, & a recentiorib Græcis in
 fuam linguā trāffufa, a quibus ego huc

EPISTOLA

transcripti, doctissimi viri Ruellii interpretatione plerumque usus. Fuit autem precipuum scribendi institutum, ut studiosi medicinae enchiridion haberent. circulatorum facillimum, etiam ruri, Dioscoride quae antehac circumferebant, breuius, melius, locupletius, & quonia ordinatam scriptum commodius, laborioso inquirendi tedium vacans, mole nulla, non omissis multis aliis preclaris apud Arabes medicinae simplicibus. Melius autem dixi, quod ex Aegineta, plerumque (qui Galeni compendium est, aut ut alii loquuntur, simia) nonnunquam ex ipso Galeno, aut Aetio facultates ascripserim in genere primas, secundas, & tertias, ut illi vel omnes vel aliquas tantum memorauerunt. Hoc autem priores dico & vniuersales ceu particularium virtutum fontes quosdam describere, rationalis tantum artificis est, particulares vero tradere, magis empirici. Praeterea ex his quidem generalia inuenire difficillimum, ex generalibus vero alias omnes inde manantes, cuius exercitatio in Galeni methodo facile fuerit. Porro hic solum plantarum historiam mitto, ut quae minimum sit enchiridion.

EPISTOLA

ruri præcipue cōmodissimum . Mittā
proximis diebus reliqua etiā, quæ præ
ter plantas sunt simplicia . in margini
bus Germanica, sicut Græca, non addi
di, quod aliū, vt nosti, ex professo scri
psim librum de plantarum nomēcla
turis nostra, Gallorum, Græcorum, &
Romanorum linguis, sed nudis nomi
nib. absq; virium & ipsarum descriptio
nis historia . Liberet de aliis plurib. in
primis vero p̄cherimi liberalissimiq;
plantarum studii laudib. te affari, nisi
vitio mihi dandum metuerem, quod
breui libello promisso longiorem quā
pro eius portione, neque de necessa
riis reb. epistolam præfixissem: quam
obrem nihil amplius addam, quam vt
animo, quo soles omnia, candidiss. his
acceptis a Conrado tuo mortalium
omnium tui amantissimo, maiora in
posterum expectes, Vale . Christus
Opt. Max te cum grauissimo viro pa
tre tuo in Reipub. & bonorum studio
rum salutem incolumem quam diu
tissime tueatur . Iterum vale . Lausane
nz . IX . Augusti .

A 4

HISTORIA

PLANTARVM ET VIR-
YES ex Dioscoride, Paulo Aegi-
neta, Theophrasto, Plinio,
& recentioribus Græ-
cis, iuxta elemēto-
rum ordinem,

PER CONRADVM GES-
NERVM Tigurinum.

A

ABROTONVM duobꝫ est generibꝫ.
fœmina quadam
arboris specie
fruticans, candi-
cat, circū ramu-
los foliis, seri-
phi modo, mi-
nutim icifis. flo-

*abroton
rey.*

ribus referta est, comātibus in sūmo,
fulgore auri, corymbis. quod per æsta-
tē prodiit, suauiter olet, cū grauitate
quadā & amaro gustu. id genus Siculū
esse constat. Alterꝫ mas vocatur, farmē-
tosum, gracilibus ramulis vti absinthi-
um. Plurimū in Cappadocia gignitur,

PLANTARVM

& Galatia Asiatica, atq; in Syria Hierapoli. Aegineta. Calefacit & siccatur in tertio abscessu, digerēdi icēdiq; facultate p̄ditū, modice. n. astringit. toti corpori cū oleo ifricatū rigores circuitu remeantes per sanat. Stomacho inimicū est. Crematum eo magis siccatur. quod ignem haud expertum est. Alopecias sanat cū aliquo tenuium partiū oleo.

24, 1, 104
Afūtiū.

ABSINTHiū, aliq; bathypicron, herba vulgō cognita. Præstati i Pōto & Cappadocia, in monte Tauro nascit. Aeg. Cal. 1. sic. 3. Astringit cū amarore acrimoniaq;. Humores vetriculi biliosos aluo & vrina pellit, qbus autē pituita res dūdat, eos ppter astrictionē nihil iuuat. Succus ipfius, herba multo calidior ē.

24, 1, 104

ABSINTHiū marinū, qd aliq; seriphū vocāt, copiosissimū i Tauro mōte, iuxta Cappadociā, & i Taphorisi Aegypti gignit, quo Isiaci poliuze ramo vtunt. Herba est tenuis abrotani parui sicut die, referta miutulis feminib³, subamara, stomacho inimica. Ea grauiter olet, & cū quadā calfactione adstringit. Tertiuū gēus absinthio assignat, quo Gallia alpi b^o finitima scatet. id p̄rio noie Sico

HISTORIA 6

nicū vocāt, regiōis ī qua nascit' cognos-
mēto, absinthio nō dissimile, vērū sub-
stantia est, nō adeo feminis forcūdū. Ea
dē q̄ seriphū p̄t. Aeg. Seriphū Calefa-
cit. 2. sic. 1. Cōsist' absinthio, min' tñ eo
afrāgit, magis calfacit. aiallavētris oc-
cidit, mediocriter stomacho aduersat.

A C A C A L I S fruct' ē nascētis ī Ægy-
pto fruticis, feminis myricæ q̄dā tenuis
similis. Aeg. Eius dilutū collyriis clari-
tate oculorum efficacibus miscerur.

A C A C I A in Ægypto nascit' spi-
na instar arboris, fruticosa, nō se in res-
tū attollens florē habet candidum, &
semē lupino simile ī folliculis. ex quo
succus expressus siccat' in vmbra, nig-
er ex maturo semine, subrufus ex viri-
dis. Eligat' modice rufus & odoratus,
vt in hac arbore eē potest, aliqui expri-
mūt ex foliis & semine succū. Manat
& gūmi ex ea spina. Altera acaciæ gen'
in Cappadocia Pōto p̄pūcit, Ægyptiæ
spīnæ similitudine, longe minus, tene-
rius, humile. aculeorū vallo munitur,
folia habens rutæ. semen lenticula mi-
nus fert autūno, in loculis cōnexis, ter-
num quaternum:ve capacib. Succus

ἀκκαλίς
λίς

ἀκκαρία
Αχασ-
χία

P L A N T A R V M

eius adstringit virib. inferior. & ocula-
rib. medicamentis iutilis. Aeg. sic. 1. frig.

1. elota aut. 2. Acerba & terrestris est:

2. xlvj
74.

A C A N T H I V M albæ spinæ si-
mile, foliis aculeatis per exremitates, &
lanugine arenosa obductis ex qua col-
lecta & neta, vestes bobyacinis similes
texūt. Folia vel radices ad remedia opi-
othoni bibūtur. Aeg. Calidæ naturæ
& tenuiū ptū est. Cōuulsis auxiliatur.

2. xlvj
75.

A C A N T H V S, Romani pædero-
tā vocāt, nascitur in hortis, petrosis, &
riguis. folia hēt multo lactucaceis lati-
ora, & lōgiora, crucæ diuisura, nigricā-
tia, pingua, læuia: caulē binū cubitorū
digitali crassitudine, læuē, ppe verticē
ex interuallis circumdatū foliolis, ceu
nucamenta qdam oblonga referētibus
spinosis, e qbus flos pdit albus, semē
oblongū, luteū: caput thyrsi specie. ra-
dicibus nitē longis, mucosis, rubris, &
glutinosis. Nascitur & syluestris acan-
thus, scolymo similis, aculeatus, breui-
or q fatius, & is qui in hortis puenit.
cuius radix ad eadē ad q superior efficac
Aeg. Alii a nigro foliorū colore melā-
phyllon appellant discutit & siccatur

A C E R arbor est tiliæ nō abfimilis forma & magnitudine, verum cortice paulo scabriore, subliuidoq; crasso, & flecti cōtumace. Radicib paucis, sublimib. crispis. materie venis lōgiorib. fluente, molli, macilēta, gracili. Sūma soli facie gaudet, facileq; capeffit incrementū, in riguis potissimū. De flore nasci aiunt fructū paliuro simile, verū oblongiorē. Reperiuntur hac in arbore duo tubera, vnū brusci noies, intortius, crispū alterū molulci, sparsum, simplicius, sed excellētius priori. Aceris mōtanum genus crispus duriusq; ē, etiā nū e mascula crispus ad lautiora opera. De cāpestri, id est, gallica, & zigia, id est, caprino alibi loquemur. Aceris radix contusa iocineris doloribus vtissimè imponitur.

A C H I L L E A, qbusdā Achillea fideritis, dodrantales aut maiores gerit scapos, fusos effigie, quasi minutulis foliis circumdatos, ciebri in latere foliorū sectionibus, coriandri similitudine, sub fuluo colore, odore multo non isuaui, medicato & glutinoso. umbella in cacumine rotunda, floribus cā

P L A N T A R V M

didis, purpureis, & auræ æmulantibus. puenit læto solo Aeg. Confitis est si deritidi Heracliz, sed magis astringit, eoque fluidis affectibus conuenit.

220

A C I N O S, aut acanosa Græcis dicitur, tenui siccoque ramulo herba. ocimo similis, odorata, sed hirsutior qua coronæ factitantur. a nonnullis olitoribus colitur. Aeg. Menses & aluum potest fistit. illita panos ignemque sacrum sanat. mediocriter astringit.

221
704

A CONITVM, aliqui pardalifches, alii camoron, alii thelyphonon, alii myocctonon, alii theriophonon vocant. folia hinc cyclamini, aut cucumeris, tria aut quatuor, minora & subhirsuta, caule palmo altum. radix scorpii caudam æmulatur, & alabastris modo splendet. Torpescunt, ut ama est, scorpiões admota radice, suscipiuntque. quæ rursum hellebori contactu, excitantur oculorumque medicamentis leuandi doloris gratia adiicitur. enecat patheras, lues, lupos & feras omnes in carnibus obiectum. Est & alterum aconitum, quod aliqui cynocctonon, alii lycocctonon appellat. Huius generis sunt tria. unum, quo utuntur venatores, alia duo in usum suum vertere medi-

HISTORIA 8

Cī, e quibus tertiū, qđ Ponticū noīatur,
 plurimū in Italia, mōtibus Iustinis exi
 lit, a priore distans, qm̄ folia faciat effū
 gie platāi, crebriore diuisura, lōgiora,
 & multo nigriora, caulē filicis, læuē
 stylū, cubitali altitudine, aut ampliorē.
 Semen in filiqs oblongis recondit. radi
 ces in modū squillæ marinæ cirrosq; ni
 grescunt. Quibus ad venationē lupos
 vtuntur iseriæ siqdē crudis carnibus,
 & deuoratz, lupos enecant. Aeg. Aco
 nitū pardalianches excedentē lethaleq;
 vim hēt, quā ob cām itro nō assumit,
 extrinsecus tamē in carnibus quas ex
 di oporteat, vti licet. Lycoctonon simi
 les vires sortitū priuatim lupos, vt il
 lud pantheras enecat.

A C O R V M folia iridis hēt, an
 gustiora tñ. radices non dissimiles, cō
 plicatas, nō in rectū sed obliquū actas,
 & summo cespite sparsas, geniculis in
 terceptas, albicantes, gustu acres, odo
 re non ingratas. Optimū est densum,
 candidum, plenum carne, non exesum,
 odoratum, cuiusmodi Colchidicum
 & Galaticum, quod aspletion dicunt.
 Aeg. Calcificat, siccāt 3. Radice ad ciēdā

d'xe
 Vaeg.

PLANTARVM

vrinā lienēq̄ iduratū vtimur. Corneæ
oculorū membranz̄ crassitiem extenuat.

3 fva
καρυβα.
Amin
theris.
Berbe
ris

A C V T A S P I N A, q̄ pyrinam
aut pityanthen alig vocāt. arbor est py
rastrō similis, spinosa valde & minor.
baccas pfert myrti, plenas. rubras, fragi
les, & intus nucleū: radicē multifidā, al
te descendētē. A eg. Viribus quoq̄ py
ro syluestri æqualis est. habet & subri
le quippiam coniunctum. Fructus ipfi
us myrti baccis respondet.

2 fva
704.
Berces
enalcen

A D I A N T O N, polytrichō, pusil
la gerit folia siliā coriādri. in sūmo ici
luris diuisa. cauliculi, quib. exoriūtur,
nigro colore nitent p̄tenuēs. palmū al
titudine supuacua: neq̄ caulē, neq̄ fru
ctum, neq̄ florē pfert. Seritur gratia vti
litatis pecorū, circa ouilia. Vmbrosis, &
palustribus, circa parietū a spgines, &
fontiū specus enascit. A eg. Siccat, exte
nuat, modice discutit. Calore ac frigi
ditate medium est. Alopeciis mede
tur, tumores digetit, calculos potu cō
fringit, reiectionē pulmonis desiccāt,
alui profluuium sistit.

A E G I L O P S herbula folia triti
ci hñs, sed molliora, ī sūmo capite se
mina-

HISTORIA

9

mina bina ternaue rubra, quibus arista
quasi capillacea exeunt. Aeg. Discutiit,
idurefcetibus inflā mationibus, & ægi-
lopi, quæ oculorū fistula est, opitulat.

AETHIOPIS folia hēt verbasco
similia, perq̄ hirsuta desaq̄, in orbē cir-
ca radicē imā redacta caulē quadrāgu-
lū, scabrū, similē apiastrō, aut arctio,
multis concavū alis; semē erui magni-
tudine, geminū, in vno cōceptaculo ra-
dices ab eodē cespite numerosas, lon-
gas, plenas, glutinosas gustu, quæ siccæ
nigrescūt duraturq̄, vt cornua possint
videri. plurima nascit̄ i Ida mōte Troæ
dis, & in Menessenia. Aegiñ. Radicis
decoctum potu datur ischiadicis, pleu-
riticis, & sanguinem excreantib. item
faucium asperitates cum melle lenit.

AGALLOcū, lignū ē qđ ex India atq̄
Arabia deportat, thuiæ ligno simile, ma-
culatū, odoratū, gustu astringēs, cū qua-
dā amaritudine, cute verius q̄ cortice
vestit̄, aliq̄tulū verficolorē. Aegi. Māfū
aīæ suavitātē cōmēdat. in suffitū adhi-
betur. Radix eius pota denarii pondere
languidum ex humore ventriculum re-
solutumque confirmat. locinorosis, dy-

αγάλλο

χόμ.

Hoad.

PLANTARVM

fentericis, pleuriticisq; opitulatur,

α γ α ρ ι κ ο υ.

Garicū

AGARICVM radix fert la serpi
tū filis, sed facie summa solior, & ra
riore fungosq; tota cōtextu. Duo eius
gēa. fœmina, q̄ p̄fert, rectis itus venarū
discursibus constat. mas rotūdus est, &
vndiq; cōpactior. Vtriq; gustus in initio
dulcis, moxī amaritudinē trāfit. gignit
in Sarmatiæ regione, q̄ Agaria dicit.
Sūt q̄ radicē esse plantæ affirmēt. alii
vt fungos nasci in arborū caudicibus,
quadam putredine. gignitur in Galatia
Asiæ & Cilicia, in cedris, sed friabile
& infirmum. Aeg. Mixta est aerea ter
restriq; substantia. Vis eius est digerere
& crassos humores incidere. Viscerum
maxime obstructiones purgādo tollit.

α γ ε ρ α τ ο ν
το υ.

AGERATON fruticosa herba ē,
palmari lōgitudine assurgēs, simpl x,
humilis, organo maxie similis. v. i. bel
lā gerit, i qua flos bullis aureis emicat,
elichryso minor. Nomē ei iditū est, qm̄
diurissime flos in sua coloris specie cō
fuet. Vis decocti feruens. hui⁹ vstæ nidor
vrinā cit, & vuluæ duritias emolit. Aeg.
Digerit, & inflāmationes modice arcet.

Α Ι Β Γ Α
το υ.

AIVGA herba in terra repēs, icur

ea similis foliis semperuiui minoris,
 multo tenuioribus, hirsutis & pinguioribus,
 circū ramos densis, odore pinus
 flore tenui, luteo, vel cādido, radicibus
 cichorii. Altera est genus aiugæ cubita
 libus ramis, in anchoræ specie incurua
 tis, p̄tenuibus, coma supra dictæ, flore
 cādido, semine nigro. hæc est pinū redo
 let. Tertia mas noīatur, paruula, foliis
 exilibus, albis scabris, caule aspero, cā
 dido, luteis floribus, semine iuxta alas.
 Resipit & hæc pinū Hæ dux vim supi
 oris obtinent, sed nō vsque adeo effica
 cē. Aeg. Cal. 2. sic. 3. Purgat & abstergit
 viscera potissimū iecur. vrinas mēse s̄q̄
 trahit. magna vulnera cōglutinat. Pus
 tredinem expertis medetur, duritias
 discutit. decoctum ipsius etiam coxend
 dicum doloribus salutare est.

A L C E A syluestriū maluarū ḡhi af αλας
 signat. folia h̄ns diuisa, verbenacæ p̄xia
 caules treis aut quatuor, cortice cāna
 binovestitos, florē rosæ paruū, radices
 albas latas q̄nq; aut sex, cū plurimū cu
 bitales, quæ cum vino aut aqua potæ,
 dysentericis ruptis q̄ medentur. Eadem
 sunt apud Aeginetā, nisi quod $\rho\epsilon\acute{\iota}\xi\epsilon\varsigma$

PLANTARVM

id est rupta, legit' ἄλκις, id est erosioes.

*ἀλκις
τρολό
φ.

ALECTOROLOPHOS folia hēt filia cri-
sta gallinaceæ, caulē tenuē, & semē ni-
grū in filiis. Solidū semē in oculū cō-
nūcit, nec turbat, sed in se caliginē cō-
trahit. Mutat enim colorē, ex nigro al-
bicare incipit, & intumescit ac exit.

ἀλισμα

ALISMA, alii damasoniō appel-
lant. folia ei plātaginis, nisi angustiora
essent, laciniōsa, cōuexa q̄ in terrā cau-
le simpliciter tenui, cubito altiore: ca-
pitibus thyrsi: flore tenui, cādido, palle-
scēte: radicibus tenuibus, vt veratri ni-
gri, acribus, odoratis, modice pinguib'
aquosos amat tractus. Æg. Absterforiā
q̄dā vim obtinet qua calculos cōterit,
& per vrinas educit in vētre contenta.

ALYPON surculosa herba ē, sub
rubra: gracilibus ramulis: tenuibus fo-
liis: flore molli, laxi, & copioso: radi-
ce betæ, tenui, referta acri succo, semī-
ne epithymi. gignit' ī maritimis, maxie
Libyæ, q̄ largissima, quāquā alibi quoc̄q̄
plurima puenit. Aegi. Eius semen bi-
lem atrā purgat pari epithymo mensu-
ra sumptū cum sale & aceto: ve iurta-
men intestina leniter exulcerat.

HISTORIA 11

A L Y S S O N fruticosa herbula est ἀλυσσός
 vnicaulis, subaspera, rotundis foliis, fru- σός.
 ctu dupliciū scutorū effigie, in quo est
 semen, quadā tenuis larvā. in montib. &
 asperis locis emicat. Aegi. Quod a ca-
 ne rabido morsos liberet, sic appellatū
 est. siccatur, discutitur, abstergitur, renū me-
 tus aperit: epithelidem, quæ aspera di-
 scolorque cutis est, exterit.

A L L I V M quoddā sativū atque καλλύμ
 hortē sium habetur. qđ in A egypto, sin- σκόβυ
 gulari, vt porrum, capite constat, dulce δύμ.
 in purpureū vergēs paruum. reliqua ve-
 ro magna & candida, ex pluribus coag-
 mentantur nucleis, quos aglitas, idest
 spicas, Græci nominant. aliud est sylue-
 stre, quod ophioscorodon, idest angui-
 num, vocant. A eg. Calefacit, siccatur. 4.
 Sylvestre domestico valentius est.

A L N V S arbor est sterilis, caudice * καλυσ
 recto, ligno medullaq; molli, adeo vt δύμα.
 graciliores virgæ cōcauentur. folio py-
 ri, sed ampliore ac nervosiore, quadāte-
 nus orbiculato virgatoq;. Cortice squa-
 roso, foris albicante, intus rufo, qua de
 causa coria tingit. fructu nullo, cum ni-
 hilominus floreat. Radice sūma, nec q̄

P L A N T A R V M

laurus maiore, tenui in plana descēdit
 aquosissq̄ gaudet q̄q̄ ancipitē agat vitā.
 Infœlix habetur ceu scopis tm̄ nata, ve
 rū ad naualia quosq̄ materies eius cō
 mēdatur. Nō potest extra terrā paulū
 tempus edurare, sed in humore obruta
 p̄manet ad diurnitatem. Suppuratiō
 nes folia discutere tradunt.

ἄλδν.
 Saber.

A L O E S foliū scillæ similitudinē h̄et,
 crassum, pingue, modice latū, rotundū
 retrorsus pādū, folia vtrinq̄ gerit ex o
 bliquo sp̄iosa, rariuscule striata, breuia
 & curta. caulis emittitur nō dissimilis
 antherico, flos albus, fructus hastulæ
 regię cognatus graui tota est odore, &
 gustu amariss. radice vna, ceu palo, i ter
 rā depacta. Plurima sp̄inguisq̄ i India
 gignitur, ex qua coactus succus adfert.
 Nascitur et in Asia & Arabia, in locis
 quibusdā maritimis, & in insulis, vt i An
 dro nō valde succo extrahēdo idonea,
 sed ad glutināda vulnera sane q̄ utilis
 si detrita illinatur. Duo succi genera.
 quoddā arenosum, qd̄ sedimentū purif
 sime esse videtur. alterum ad iocinoris
 imaginē vergit. Eligi debet bōi odoris,
 Ancera, q̄ nihil doli sensit, nitida, calcu

lobis expers, rufi coloris, friabilis, ac in cineris modo coacta, facile liquefcens, eximie amaritudinis, improbatum nigra & fractu cōtumax. Gūmī eā adulterāt, qđ deprehendit gustu, amaritudine, & valido odore, eoq; argumento, qđ digitis friata non ad minima vsq; frustra resoluitur. Nee desunt qui acaciā imitē ant. Aeg. Cal. i. sic. 3. Stomacho utilis est. abstergit, discutit. Ventris excrementa subducit. Lota qđē detergit minus, sed magis stomacho cōfert, & inflātionē phibet, vlcibus cicatricē iducte p̄sertim sedē & naturalia infestantibus.

A L O P E C V R O S specie tota similis est tritico, vix folio latiorē. spīca plātaginis, hirsuta, molli lanugine densa, nullis aceribus aut aristis armata, non dissimili vulpium caudis, vnde ei nomen. Radix est articulata, ex cuius nodis emicant folia pinnata.

A L S I N E M, aliqui anthyllion, nō αλυσιν nulli myosota vocant, quoniā muscatorum aures folia imitantur. Lucis opacisq; gaudet, vnde alsine dicta est. Hęc erat eadē quę helxine, nisi humilior esset, & foliis longioribus, nec

PLANTARVM

hirsuta cum teritur, odorem cucumis reddit. Aeg. Refrigerat & humectat vt helxine, ad feruētes inflāmatiōes utilis.

αλαία.

Chitini

Rosa

zaueni.

A L T H Æ A, quā alii ibiscū vocāt, ī syluestriū maluarū genere est, cui folia vt cyclamino, rotunda, lanugine canescent, flore rosaceo, bicubitali caule, radice lenta, intus alba. Althæa appellat̄ q̄ iter primas fit utilis, & pluribus polleat remediis. Aeg. Discutit, laxat, inflammationē abigit, lenit, phygmata cōcoquit. Radix & semen reliqua sane ītensa habent, & vtiligines quoq̄ abstergūt. Præterea semen calculos cōfrigit.

αμβροσία.

A M B R O S I A tenuis frutex est, ramosus, triū fere palmorū, foliis rutæ circa imū caulē exiguis. caliculi seminibus, p̄inde quasi racemulis grauidi, q̄ nunq̄ florē pariunt, odore vinoso, suauī radice tenui, sesquipedali. Coronantur ea Cappadoces. Aeg. Viseius reprimere ac repellere, & illitu adstringere humores, qui in aliq̄ partē incumbunt.

αμμι.

A M M I, Aethiopicum cuminū appellāt pleriq̄ hoc natura diuersum eē ab illo existimant. Vulgo notum est, semen exile, multo minus cumino, origa

num respiciens. Eligendum est purum, in nime furfurosum. Aegineta: Calefacit ficcat. 3. Particulas habet tenues, discutit, urinam mouet, præcipue semen.

A M M O N I A C V M ferulæ succuse est, quã iuxta Cyrenen Aphrica gignit, cuius fruticẽ cū radice agasyllim vocant. Probaturnõ coloratũ: ligni & calculorum expers, thuris similitudine minutis glebis, densum, sincerũ, nulla sorde spurcatũ, castoreũ odore imitãs, gustu amarũ. hoc genus thrausma, idest friaturã appellãt, quã vero terrã & calculos collegit, phyrãma. gignit in Aphrica iuxta Ammonisoraculũ, succũ, stillante ferulacea arbore. Aeg. A deo molli vt scirros & tophos discutiat.

ἄμμωνια
κόχ.
Raxach

A M O M V M exigæ fruticat, ex ligno se cõuoluens ï racemi modũ, flore, seu cãdide violæ, paruo, foliis viridis albæ similibus. Laudatũ quã maxime Armeniacũ, fuluo auri colore, ligno subrufo, valde odorato. Medicũ, quoniam in cãpestribus & aquosis enascitur, ïfirmius esse cõstat. Est at magnũ subuiride, tactu tenerũ, frutice venoso, odore origani. Põticũ vero subrufũ, parũ, fragile.

ἄμμωμον

PLANTARVM

racemosum, fructu turgēs, & odorena
res ferēs. Deligito recens, cādidū vel
subrubrū, qđ nec astrictū cohæreat, nec
cōuoluat, sed solutū diffūdat, seminis
plenū, vis paruis sicc, graue, odoratū,
modo carie non cōtraxerit, acre, gustu
mordens, simplici colore nō euariāte.
Adultera: ur herba amomo sili, q̄ amo
mis vocat, sed sine odore, sine fructu.
nascit in Armenia, flore origani. Quas
re in huiuscemodi p̄bationibus frag
mēta fugienda sunt, eligenda autē quæ
ab vna radice integros surculos emitt
unt. Aeg Acoro virtute rñdet, minus
eo tamen siccat, ampliusq̄ maturat.

ἀμπελό
πρασοῦ.

AMPPELOPRASVM Roma
cho magis aduēsat. & plus porro ex
calfacit. vrinā & menses vehementius
ciet, id cōtra serpentinum morsus ef
se conuenit. Aegis Porrum hoc sylue
sicc acerrimum calidissimūq̄ est, exul
cerat, incidit, viscerum meatus reclus
dit, stomacho inimicum.

ἀμύγδα
λα,

AMYGDALA q̄ qđē amara sūt
extenuāt, viscosos crassosq̄ humores
altius hærentes meatus recludēdo edu
cūt, tū i cutē erūpētes abstergūt, Arbor

eādē vim rēpēntat. At dulcia amygdala moderato calore donata sunt. Aeg.

A N A C A R D I V M recētiori Græciæ, nā vetus nō meminit huius, arbor est Indis familiaris. puenit quoq; in Sicilia mōribus, q; flāmas ignis eruclāt, fructu auiculæ corculo nō dissimili vñ nomē putatur iditū, rubēte int^o cruore, quo veluti sāguie scatet. Cal. sic. 3. Memoria iacturā refarcit. Labētes sēsus refricat. Mētē exacuit. morbis cerebri, quos frigida vel humida cā attulerit, opitulat. Neruorū resolutiōi auxilio ē. Sanies quæ ī fructu cōdita manet, verucaas delet, cæterum cutem exulcerat. Scabiem vsu creat. Iuuenibus & biliosis q̄b caloris vim eo interdicitur.

* ἀνακαρδίου
ανάκαρδίου

ἀναγallis
ἀγίς

Duo **A N A G A L L I D I S** gñā, q; tm̄ flore distāt. nā q; cæruleo flore ē, fœmina dicit̄ mas, q; phœniceo. frutices sunt parui, in terra iacētes, foliis ī quadrāgulo caule pusillis, subrotundis, ad helxinæ folia accedētibus, semine rotundo, Aeg. Vtraq; vim hēt abūde abstergentem, subcalidā & attractricē nō nullā, vt etiam aculeos euellat. Succus naribus instillatus caput purgat.

PLANTARVM

dydyu
gs,

A N A G Y R I S, frutex est arboris in
Itar, grauis odore: foliis agni, virgisque
flore brassicæ. semen in corniculis non
breuibus gignit, subrotundū, firmū, ver
sicolori facie, simile renibus, quod du
rescit vna maturescete. A eg. Acris est,
calescit, discutit. Semen tenuiorum
partium, & vomitui ciendo est.

dyxcv
ra,

A N C H V S A, q̄ alio noie calyx, aut
onoclia appellatur, folia hēt lactucæ i
acumē fastigiata, hirsuta, aspera, nigra
multa, quoquouersum humi sparsa, spi
nis horrida, radici crassitudo digitalis.
quæ æstate puenit, munus iicit sangui
neo colore. læto solo nascitur. Est & al
tera, quā aliq̄ alcibiadion, aut onochi
les appellarunt. hæc a priore distat, qđ
minora habeat folia, sed simili modo
aspera: ramulos exiles, florē purpureū
in puniceū vergentē, radices rubras, ob
longas, quæ messibus sanguineū succū
fundūt. in sabulosis nascitur. Est & alia
huic haud dissimilis, semine puniceo,
minore. A eg. Onocleæ radix, astringen
di vim habet, & qddam subamarum,
ad lienis renūq̄ dolores efficacis. Cum
polenta illita erysipelatis succurrit. Fo

Hæ radice minus refrigerant deficcant
ad alui profluuiū bibuntur. Onochelos
feu alcibiadios medicatio quodamo
do, viperarū morſibus ſuccurrit incibo
potuq; & alligata. Tertia reliq; breui
or ſine noie fere, amarior alcibiadio.
Latis alui lumbricis iſtar acetabuli po
ta benefacit.

ANCHUSA lycopſis alio loco
ſequetur.

ANDROSA herba eſt amara, tenu
es ſpargēs iūcos, ſine foliis, folliculos
in capitulis hñs, in qbus ſemē cōtinet.
gignit in Syriæ maritimis. Aeg. Ama
ra & acris eſt, diſcutit, ſiccāt. Urinā po
tu pmouet vel herba, vel ipſius fruct⁹.

ANDROSAEMON ab hypico, aſcy
roq; differt, q̄ fructicet ramulis ſurcu
loſis, ac tenuibus, rubentibus virgis, &
foliis rutæ, triplo aut quadruplo maio
ribus, q̄ trita vinoſo ſucco manant. cō
plureis alas hēt in cacumīne, vtrinq; ex
panſas, pīnataſq; circa quas, flores pu
ſillīs, lutei, & in calyculis ſemē papaue
ris nigri, iſigne lineis. Aeg. Androſæ
mū genus alterū aſcyrō, uel aſcyroides
noīat ſpecie hypici, alterū diōſias. fru

PLANTARVM

27
 Lachaiik
 alnaha
 men

Cuius ipso purgat, folia at magis efficit
 Duo ANEMONES gna, vnu syl
 uestre, alteru in cultis nascens. Cuius
 mltæ spēs. vna phœniceū florē pfert, al
 tera cādicate, aut lacteū, aut purpureū
 harū folia coriandro similia, tenuiori
 bus ppter terrā diuisuris, caules lanugio
 nosi, tenues, in qbus flores, vt papauer
 ris, & in medio capitula nigra, aut cæ
 rulea, radix oleæ magnitudine, aut am
 plius paulo grandescit, fermeq; geni
 culis qbusdam cingitur. Syluestri am
 plitudo prorsus maior, latioraq; folia,
 & duriora, oblongius caput, flore puni
 ceo, tenuibus, & multis radicū capilla
 mētis. Acrior est quæ nigra hēt folia.
 Sūt q errore ducti, argemonen noiari
 eupatoriū putēt qm a syluestri anemo
 ne, argemonen & papauer qd rhœada
 appellant, de quo iter papaueris gna re
 feremus, ppter colorū cognationem
 in floribus, distinguere nō possunt. verū
 papauer & argemone colore minus sa
 turato spectantur, & vtraq; tardius flo
 ret. qnetiam agemone croceū succum
 gustu admodū acrem, reddit, rhœas ve
 ro candidiorē & acrem, insup anemo

ne & rhœadi capitula syluestris papaue-
ris similia insunt. sed in anemone sup-
ne crassiusculū, in rhœade subāgustius.

Anemones genera nec succū remittūt
nec calyces habent, sed quasi asparagi
cacumen. in aruis illa sæpius enascun-
tur. Aeg. Anemonæ oēs vim hñt acrē
absterforiāq; extrahūt, ora vaforum re-
cludunt, pituitā per os purgāt, lepras
collūt appositu, & lactis faciūt vbertatē

Anemone, apud Theophrastū, flos co-
ronarius syluestrium bulborum, post
Narcissum vere exit.

ANETHŪ calefacit & exiccat i scđo or ^{anethon}
dine itēso, siccat paulo remissius, qđ in
oleo excoctū digerit, dolorē sopit, som-
nū conciliat, & ciudos tumores matu-
rat. Vñū tertii calefaciētū siccatiū qor-
dinis efficit, humētibus vlceribus veili-
ter illinitur. Viride qñ humidius mi-
nusq; calidum est, non ita maturat.

ANISVM melius semper recēs, ^{aniscv.}
plenum non fufurosum, odore præ-
stans inter prima laudatum est Cretis-
cum, proximo loco Aegyptium. Aeg.
Eius semen acrius est. Cal. sc. 3. hinc
& vrinam mouet, & flatus discutit.

PLANTARVM

Debonis.

ANONIS, quā aliq̄ ononida appē-
lant, ramos hēt fruticosos, dodrāte ma-
res, frequētibus geniculis cictos, cauis
alari multis, capitibus rotūdis, foliis lē-
ticolæ, pufillis, ad rutæ aut pratēsis lo-
tifiolia accedentibus, subhirtis, odo-
ratis, nō iniucunde olēribus. Muria cō-
ditur, ante q̄ spinosa fiat. cibus gratiss-
ma. rami acutioribus spinis, & veluti
spiculis firmiter horrēt. radicē mit-
tit candidā. quæ excalfacit, & extenuat.
Aeg. Succus cum vino potus urinā du-
cit, calculos conterit, crustas rumpit,
& dentes mitigat.

Debetus.
Deboni
gi

ANTHEMIDIS genera tria, tm̄
flore distātia, rami dodrātales, frutico-
si, alis multis cōcaui, tenuibus foliolis
paruis, nūerosis, rotūlis capitulis, flo-
ribus in medio aureis, forinsecus orbi-
culato ābito cādids, melinis, aut pur-
pureis, magnitudine foliorum rutæ. na-
scit in aspis, & iuxta semitas. Colligit
vere. Ex oibus his gñibus ad calculos
efficacissima est q̄ florē purpureū hēt,
cuius amplitudo maiuscula est. hāc p-
prie herāthemō vocāt. Ea cui leucan-
themō nomen est, item quæ chrysan-
themō

themon dicitur, vehementius vrinam
ciunt. Aeg. Calfacit siccatoꝝ in primo
ordine. Virtute tenui, discussoria, lau
uanri, & odorata constat.

A N T H Y L L I S duplex est. quæ ἀνθύλλος
λ'ς
dam enim lenti simillima, foliis mol
libus, rectis ramulis, palmi altitudine
radice parua, tenui. Nasctur i falsis ter
ris, & a sole illustratis, non insulso gu
stu. Altera est foliis ramulisq; aiugæ si
milis hirsutioribus tamē, breuioribus
& asperioribus, flore purpureo, odoris
admodū grauis, radice cichorii. Aeg.
Vtraq; vlcera perficcat. Quæ vero cha
mæpityi respondet, tenuior est, comi
stialibus competit, efficacius abstergit.

A N T I R R H I N O N, alii anar ἀντιρρινόν
vov
rhinon vocāt, herbā caule & foliis ana
gallidi similem, flore albæ violæ, pur
pureo. ideoq; syluestris anagallis nomi
nata est, semine vituli varium simili.
Aeg. Persimilem inguinariz siue Aste
ri Attico vim obtinet, sed minus effi
cacē. itaq; ex illo hoc quoq; cognosces.

A P A R I N E ramis multis & par ἀπαρίνη
uis fruticat, asperis, quadrangulis, per
interualla orbiculato folioꝝ ambitu,

PLANTARVM

vt in rubia. flos albus; semen durū, rotundū, cōcauum, album, umbilici figura, asperitate vestiū tenaci. Ea pastores coli vice vtūtur, ad eximendos e lacte pilos. Aeg. Hāc alii philāthropon, alii omphalocarpō appellāt modice abstergit & desiccāt, aliq̄ priū tenuitatē hēt.

αφακη

A P H A C A in aruis nascitur, alti or lente, tenuib. foliis. siliquas lentice la maiores fert, in quibus terna quater naue semina nigra, lente minora, cōtinentur. Aeg. Leticulæ modo astringit sed manducata ægrius cōcoquitur, valentius siccāt, mediocriter calefacit.

μελισσο

φυλλου.

Bedarā

gie.

Bedarū

gi.

Turun,

gen.

Marma

chor.

απιος.

ισχας.

M E L I S S O P H Y L L O N siue melittæna, id est, apiastrū, id sibi nomē vsurpauit, quoniam apes ipsa herba delectantur. cauliculi & folia ballotæ, de qua paulo ante diximus, similia essent nisi maiora, tenuioraq̄, nec ita hirsuta spectarentur. citreum malum olent. Aeg. Viribus marrubio per omnia res spondet, sed multo infirmius est.

A P I O S iuncos duos siue tres, spargit, rubros, tenues, q̄ a terra paræ attolūtur, foliis rutæ, oblongioribus tamē & angustioribus, herbaceis. semine paræ

RO, radice hastulæ regiae, in formam pyri turbinata, rotundiore tamē, succifocunda, intus habet corpus candidū extra cortices nigros. Superior pars eius vomitione bilem pituitasq; extrahit, inferior per aluum. tota vtrinq; purgationes mouet. (Aeg. non meminit.)

Hortēsis A P I I herba ad eadem ad quæ corianum conuenit. Aeg. Tanti caloris est vt urinas & mēses eliciat. flatus discutit, p̄fertimq; eius semē.

σένανυ
Carphs
Carphi

A P O C T N O N, siue cynocrambe, brassica canina, frutex est paruis vniculis cōstans, male olentibus, lētis, vitilifq; modo obsequiosis, fractu ferre iuuētis, folio hedere, molliore tamē & per extremū acutiore, lento, graui odore. id luteo succo turget. Siliquæ, seu fabarum, folliculari specie, digitū longitudine proeunduntur, semine intus albo, duro, paruo. Folia cum adipe in panes coacta, canes, lupos, vulpes, & pantheras enecant, in cibo data, & p̄tinus eorum coxendices resoluunt. Aeg: Dicit & cynomorō qđ celerrime canes enecet, homini etiā venenosa. Calida citra siccitatē est, vnde etiam

ἀποκυν
νυ

PLANTARVM

digerendi facultatem illita representat

Ἰοσκύνος
μεγ

HYOSCYAMVS, frutex ē cau-
les emittens crassos, folia lata, oblon-
ga, diuisa, nigra, hirsuta. flores e latere
caulis, ordine prodeunt, tanquā puni-
corū cytini, scutulis septi seminum ple-
nis, vt papaueris. Tres eius differētiae,
vna semine nigro, florib. pene purpu-
reis, smilacis foliis, cytinis præduris,
& spinosis. alterius semen subflauū, vt
irionis, flores lutei. folia, & filiquæ sim-
pliciores. ambo insaniam gignūt & so-
porem, ideo in cōmuni vsu dānantur.
tertium genus, vt quod mitissimū eēt,
medici recepere, pingue, lanuginosum
molle, candidi floris seminisq̃, in ma-
ritimis ruderibusq̃ nascens, cuius oc-
casio si non adsit, rufum vsurpari oportet.
niger. vt deterrimus, improbatur.
Aeg. Quorū semē nigrū aut flauū est,
venenosa sunt. accōmodatissimū vero
curationibus, qđ & semē & florē cādis-
dū habet ex tertio refrigeratiū ordine.

* APPENDIX spina Plinio dicitur
quoniam baccæ in ea rutilo colore pē-
deant, appendicesq̃ vocentur. Hæ cru-
de, per se, & aridæ in vino decoctæ ab-

PLANTARVM

Aeg. Abstergit simul & discutit.

ἀειθαλ
500.

A R I S A R V M exigua herbulā est, cuius radix oleæ magnitudinē implet, lōge maioris quā acon acrimōiæ. Vñ illitu nomas fistit. fiunt collyria ex ea, ad fistulas efficacia. illitu radicis genitale animalis cuiuscunque in perniciem agitur.

ἀειθαλ
χίλ.
Zarau,
na.

A R I S T O L O C H I A nomen ex eo sibi adoptavit, qđ existimet optime puerpis opitulari. Tria eius genera tradūtur. rotūda, qđ fœminā vocatur foliis hederaceis, pstanti odore, cū acrimonia, mollibus, subrotundis, multis ab vna radice germinibus, plōgisq; palmatibus, floribus candidis, pilei similitudine, in qb. quod rubrū est, grauites olet. Longa mascula appellat, nōnullis dactylitis, lōgiore quā rotūda folio. tenuib. ramulis, dodrantalibus, flore purpureo, grauiter olente qui marcescens in pyri similitudinē turbinat. radix rotunda, in orbē cōglobata, rapi modo. longē vero radix digiti crassitudinē, & dodrantis lōgitudinē implet, nōnunq; paulo maiore. ambæ colore itus buxo, gustu amaro, & graui. Est etiā nū. certia lō

ga, quæ clematidis vocat, ramulos hinc
 tenues, refertos foliis subrotundis, mi
 nori sempiuo similibus, flores rutæ,
 radices longiores, tenues, crasso cortice
 odoratoq; vestitas, priuatim vnguëtorum
 spissamentis cõuenientes Aeg. Ariflor
 lochia ois calida, tenuis, abstergens ama
 ra, & subacris, ad medicinas utiliff. Ro
 tunda, partibus tenuior, & in oib. effica
 cior est. Clematidis, odorata qdè, sed in
 becillior. Lõga vero in alijs media ha
 rü est, sed nõ minus calida quã rotüda.

A R M E N I A C mali fructus,
 quæ nunc vocant mala præcocia, cõsi
 mileis pfectis vireis refert. Galenus.

* ἀρμεν
 νικα.

Μεγ.

μακ

* ἀρμεν
 βιο.

A R N A B O (alijs carnabū vel car
 nabadiū, itē zarnabū vel zarnabadiū)
 ex aromatis habetur, ob qd vnguëntis
 potissimū tēperat. Calefacit, siccit, Ca
 sicæ & carpesio simile est. Vnde Possido
 nius, vbi cinnamomi copia non datur,
 hoc vtendum esse censet.

ἀρτεμε
 σία

A R T E M I S I A magna ex pte i ma
 ritimis nascit, absinthii modo frutico
 sa, maioribus & pinguioribus foliis, ra
 misque. huius quidem genera duo.
 vnum latius habitiusq; foliis virgisque.

PLANTARVM

latioribus. alterum tenuius, flore patulo, tenui, candido, graueolente.estate floret. Sunt qui in mediterraneis vniuersalibus caulibus nomine appellant, tenuem herbulam, simplici caule & minutis floribus scatente, flauo colore. hæc iucundior & præcedens efflat odor est. Aeg. Vtraque cal. 2. sic. 1. Tenuis adeo subtilitas est ut renu calculos cominuat, & vteri fomentis recte accommodetur.

אגוז
Sara.

A R O N, apud Syros lupha vocitatur folia emittit dracunculi, sed longiora, & paucioribus distincta maculis caule subpurpureo, dodranale, pisi illi specie. a quo croceum semen exit. radice dracunculi alba. quæ decocta estur, utpote cum minus acris sit. Folia ad escum conduntur. & arida per se, decocta mandantur. Radix, semen & folia, dracunculi vres habent. Aeg. Cal. sic. 1. Substantia compositum est, terrestri calida & adstringente, radices ipsius calidiores sunt, dracunculo inferiores.

A R V N D O. vide Harundo.

אגוז

A S A R V M, quod & ipsum aliqui syluestre nardum appellant, hederæ foliis minoribus multo rotundioribus, flo-

ribus cytini, hyoscyami, purpureis, iter
 folia proxime radicem emicantibus,
 odoratis, in quibus semen acinosum.
 Cauliculos habet angulosos, asperos,
 & molles, radices numerosas genicula
 tas, tenues, obliquas, gramine nō dissimiles,
 longe tamen graciliores, odoratas, excalfacientes,
 & quæ linguā vehementer mordent. Umbrosis montibus
 provenit, sed plurimū in Ponto, Phrygia,
 Illyrico, & Italiae Iustinienfi agro. Aegineta,
 Similem acoro virtutē obtinet, sed magis intensam.

A S C L E P I A S, ramos emittit longos, folia hederæ, longa, radices numerosas, tenues, odoratas. Floris virus graue. semen securidacæ nascitur in mōtibus. Aeg. Callida, sicca, & tenuis partium, torminibus cū vino pota cōpetit. Venenatorum moribus & maleficis mammarum muliebriumq; locorum vitiis illinitur.

A S C Y R V M siue ascyroides, hyperici genus est, magnitudine distans, fruticosius maiores habens ramos, surculosiores, rubentesq; folia tenuia, flores luteos, & fructum resinolum, hypæ

PLANTARVM

fico non abfimilem. cuius attritu digi-
ti fere cruentantur, qua de caufa andro-
ſæmum vocauerẽ. Aegineta, Facultas
eius in androſæmo prædicta eſt.

ἀσπλάθινος
λαδύσος.
Darſiſa
han.
Ayrach

A S P L A T H V S, aliis eryſiſce-
piron, frutex eſt ſurculofus, multis ſpi-
nis horrens. naſcitur i iſtro, Niſyro, Sy-
ria, & Rhodiorum inſula. quo ad vno
guentorũ ſpiſſamenta pigmentarii ve-
tur. Optimus eſt grauis, detracto corti-
ce rubens, aut in purpurã vergens, den-
ſus, odoratus. guſtatu amarus. Eſt & al-
terum genus candidum, lignoſum, ſi-
ne odore, quod deterius habetur. Aegi-
neta, Diſſimili conſtat virtute, acri &
aſtringente, & vtraq; ſiccante, iccirco
& putredini, & fluxionibus vtilis eſt.

ἀσπίτης
ἄσπερος
Halion.

A L T I L I S aſparagus multis ra-
mis fruticat, foliis fœniculi, longis, nu-
merofis, radice rotunda, grandi, ſpon-
giam habente. Corruſa ſiue ſylueſtris
aſparagus vulgaris eſt notitiæ. Aegine-
ta. Aſparag' petræus aut myacáthinus
abſtergit vtiq; ſed calore & frigiditate
medius eſt, renes & iecur obſtructioni-
bus liberat, præſertimq; radices & ſe-
men item dentium doloribus medef.

ASPHODELVS. Vide haustula
regia.

ASPLENUM. aliqui scolopē- ἀσπλόν
ρος.
drion vocāt, alii splenion, alii hernio-
niū, foliis est multis, scolopendrz aīa,
li similibus, ab radice vna p̄deuntibus.
Nascit̄ in parietibus, saxis q̄ silicetis, &
opacis. nec caulē, nec florē, nec semen
habet. folia filiculz modo diuidūtur,
subter flauescētia hirsutaq; sup̄ne viri-
dia. Aegineta. Substātia quidem est tes-
tū, nō tamen calidum, qua ratione cal-
culos confringit, & henes consumit.

ASTER Aiticus cauliculus ligno- ἀστὴρ
τικός.
βουβώνης
ου.
sus, florem in cacumine habens purpu-
reum luteumue, & in ambitu diuisum
anthemidis modo capitulum, sed ea q̄
caulē ambiūt folia, stellz modo radia-
ta, oblōga, hirsuta. Aeg. Inguinalē vo-
cant, quia bubonibus p̄desse creditur, Astarā
τίκον.
non tantum emplastri modo iposita,
verum adalligata etiam. Mixtā est vir-
tutis, digerentis & refrigerantiz.

ASTRAGALVS parvus a ter- ἀστράγαλος
ra frutex, foliis & ramis ciceri similis, λθ
flore purpureo paruo, radice rotūda, ra-
phāi mō grādi, quz ad patas appēdices

PLANTARVM

firmas habet. nigras, præduras, veluti cornua iter se implicatas, gustu adstringentes. nascitur in ventosis, opacis, & in iualibus, eo Memphis Arcadiæ scaet. Radix ægre propter duritiã turgiditur. Aeg. Non ignauiter desiccatur, radices habet astringentes, vlcera vetusta ad cicatricem perducit. aluum fluentẽ radix in vino pota sistit.

ατρακτύλις
τυμ'ς
Cartas
mus syl
uestris.

ATRAGTYLIS, spina est cnicico similis, folia multo longiora ferens in summis virgis, magna parte nuda asperaq, qua seminae profusis utuntur. capitula in cacumine spinis horret flos luteus, quibusdam in locis purpureus inuenitur. radix tenuis, superuacua. Aeg. Vocatur & cnicum syluestre, vi siccante & mediocriter calida.

ατριπλις
Catas.

ATRIPLICHEM aliqui chrysolachanon vocant. cognitum olus est. Duo eius genera, syluestre, & satiuum. costum estur vt ofus. Aeg. Hum. z. fr. i. Ventrem emollit., semen ipsius vbi pollet abstersoria, vnde ictericis ex leucineris obstructione accommodatum est (De Chrysolachano vide infra.)

βεννα
Daufit.

A VENA genicula quaedam haec

bet. folio & stipula triticum imitatur,
 & in cacuminibus dependentes parua
 las veluti locustas bipedes gerit, in qui-
 bus semen continetur. Aeg. Similem
 hordeo continet facultatem. Siccatur &
 modice citra corrosionem discutit. a
 strictionis quoque cuiusdam copos est,
 unde & alui profluuiis subuenit.

M V R I S auricula, quam myosotis
 da vocant, herba est caulibus pluribus
 ab vna radice, aliquatenus ab imo ru-
 bentibus, & concavis, foliis angustis,
 oblongis, dorso acuto, elato, nigrican-
 tibus, per interualla assidue geminatis
 atque in mucronem desinentibus, & te-
 nuibus caliculis ex alarum sinu prode-
 untibus. flore, ut anagallidis, caeruleo
 radix digitali crassitudine, multis ca-
 pillamentis fibrata. Radix illa agilo-
 pia sanat. Sunt qui alsinen, muris auri-
 culam vocitent. (Aeg. non recenset
 aliam quam alsinen supra
 dictam.)

μυρτις
 ὄστρα

B **A C C H A R I S** herba frutico-
 sa, quae in coronas additur. cuius
 folia aspera sunt, media uiolae &

βαίχων
 φίσ

P L A N T A R V M

verbascl magnitudine, caulis angulosus, cubiti altitudine petens, aliquantulum asper, non sine appendicibus adnatis, flore purpureo, subalbicante, odorato, radicibus veratro nigro sitibus, quibus odor inest cinnamomo proximus. Asperum squalidumque solum amat. Aeg. Mevba est acris. radicis decoctum meatus obstructos aperit, urinam & menses citat. folia ipsius cum sint astringentia fluxionibus opitulantur.

βαλεν
 σιογ
 iulinar.

B A L A V S T I V M sylvestris pinici flos est, cytino similis. Cuius complura genera repiuntur, candidum, fulvum colore rosaceo. succus ex eo exprimitur hypocistidis modo, cui adstringentia vis inest, eadem faciens quae hypocistis & cytinus. Aeg. Valde astringit, sicca & frigida facultate perditum. Summae cutis ulcera ad cicatricem perducit, & de stillationes cohibet.

βαλλω
 τή.

B A L L O T E N, nomine alio nigrum marubium vocant, caules ædit quadrangulos nigros, subhirsutos, complures ex una radice foliis maioribus quam marrubii hirsutis, intercedente spatio, subrotundis, graveolentibus, apiastris proximis, unde ali

qui apiastrum eam vocauerunt. candidi flores vniuersi verticillato ambitu caulem coronant. Aeg. Acris est & abscessoriarum facultatis, imposita cum salerabidicanis morsibus medetur.

BALSAMVM, arbor albae violae, licii, siue pyracanthae magnitudine conspicitur. Folium rutae proximum, longe candidius, perpetuo virens, in Iudaea solum quadam valle & Aegypto nascens, his diffusus modis, scabritia, periclitate, gracilitate. Quod igitur tenui & capillacea coma est, theristrum vocat, quasi demessile. fortassis quoniam ob gracilitatem facile demeratur. Aestiuus sub ortu Canis ardoribus arborum vnguibus ferreis inciditur, manatque e plaga succus, quem opobalsamum vocant, sed tam exiguo stillatu, ut annis singulis ne plures quidem quam seni septemve congi coquantur, inibi quoque prodest duplo repeditur argento. Succus probatio est, ut sit recens, validi odoris, sincerus, non ad acorem vergens, dilui facilis, laeuis, astringens ac modice mordens gustu. sed varie viciatur, misto ab aliquibus terebinthi, cypri, letisci balanivuguento, inter susino, mei opio, melle, aut Cypria cera liquida. quae maleficium facit.

βαλαστος
μου
Belesē.
Beles
ma.

P L A N T A R V M

deprehenditur, Namq̄ merus in lanē
 vestem fusus, neq̄ maculam facit, neq̄
 si eluatur notam relinquit, vitiat⁹ autē
 inhæret. & lac instillatus coagulat, q̄
 aduleratus non efficit. Quinetiam. sin
 cerus i aqua aut lacte celerrime liqua
 tur, coloreq̄ lactescit, vitiat⁹ vero oleū
 modo innatat, se cōvoluens, aut in Res
 lā modum diffundens. Sincerus sene
 scēs crassescit, deteriorq̄ redditur. Hal
 lucinantur, qui aqua concretū pessum
 ire, & ad ima sidere arbitrantur, postea
 dissipatum supernatare. E ligni genere
 quod xylobalsamum vocant, probatur
 recens, sarmento tenui, fuluum, odor
 ratur, quadam tenus opobalsamum
 spirās. Necessa: ius etiam seminis ei tū
 pit vsus. quare eligatur thauum plenū,
 grande ponderosum, mordens gustu,
 feruens in ore, modice opobalsamum
 olens. Adulteratur semine hyperico si
 mili, q̄ a Petra oppido defertur. Sed
 coarguitur magnitudine, inanitate, vi
 rium ignauia, sapore piperis. Aeg. Bal
 sami, quod veluti lignū est sicca & cal.
 2. Subtilem habet substantiam, liquor
 autem multo tenuior est. fructus pro
 xime

xime hunc virtute accedit, sed minus tenuis est.

B A R B V L A hirci, quæ ab aliis come vocat, breui est caule: foliis croci: radice longa, dulci spina: magno super caulem calyce, e cuius summo semē nigrum dependet: vnde nomen inditū est, herba esui apta est. (Aeg. non memorat) Vide plura in Tragopogone.

B D E L L I V M alii bolchon appellant: alii madelcon lachryma est facracenicæ arboris. Probaturn gustu amarum, translucidum: taurini glutinis in morem. intus pingue, liquescens facile ligni ac sordis expers suffitu odoratum: vngui simile. Est etiamnum bdelii genus sordidū: nigrum, vberioribus glebulis in offas conuolutū; aspalathi odore: ex India aduectū. defertur etiā a Petra oppido siccum, resinosum: liuescens: sed facultate secundum. Adulteratur gummi, sed ita vitiatum nō p̄inde gustui amaritudinem repræsentat, nec vsq; adeo suffitionib. odoratum. Aeg. Tum Scythicum: tum Arabicum: scirros emollit, præfertimq; recentia. Arabicum vero vringiendæ est, cal-

τριχοπω
γων

βδελλιν
cy

PLANTARVM

culos comminuit, maturatq̄.

βαλλυς.

BELLIS, qui & bellius dicit, flos est pratensis, passilicantibus quinquagenis quinis barbulis coronatus. Plinius.

τεύτλου

Decka.

BETA dicitur generē est. ē qb. nigra coquitur cū lenticula, vt ventrē sistat. qđ magis radice eius præstatur. cādida alba uo utilis est, vtraq̄ tñ ppter nitrosū humorē, quē habet in se noxi succi est. Aeg. Nitrosam vim habet, qua abstergit, discutit, per nares purgat. Alba elixa plenius, inflāmationi arcēdæ fit idonea, modicūq̄ discutit.

βέτονικη

CESTRON psychotrophon vocatur, qđ in frigidis locis iueniatur. Latini betonicā appellant. herba est caulē ferēs tenuē, cubiti altitudine, aur maiorē, quadratū, folia quereus mollia, longa, in ambitu diuisa, odorata, ppe radicem maiora, i summis caulibus, semē veluti satyreæ spicatū inest. Aeg. Betonica herba est ramulis exilibus, pulegio similibus, sed tenuioribus, & prope modum si gustes, nullam qualitātē referētibus. Nascitur potissimum locis petrosis, qua & in renū medicinis vtuntur. Est autē apud Romanos alia quæ

dam betonica dicta, quam Dioscorides nominat cestron, alii vero psychorrophon eo quod frigidis locis gaudeat, nihil simile cum praedicta habet, praeter actionem. Urinam ciet, & aliis multis benefacit, potissimumque radix ipsius cum hydromelite pota vomitionem mouet, folia aluum subducunt.

BETULA Gallica est arbor, folio σμηλε
 fagino, paulo angustiori, cortice versicolore, materie laevi, non nisi ad baculos utili, mirabili candore atque tenuitate, terribilis magistratuū virgis, eadem circulis flexibilis, ite corbiū sportis & ligaturis utilis, scopisq. Bitumen ex ea Galliae excoquunt. gaudet frigidis. Scutis ite faciundis apta quod plaga contra hit se protinus, clauditque suum vulnus & ob id contumacius transmittit ferrū. vsus eius iter medicus adhuc nullus est.

BLATTARIA adeo filis verba *
 seculo est, ut saepe fallat pro ea capta, foliis minus candidis, cauliculis pluribus, floribus luteo. Haec abiecta blattas in se contrahit ideoque Romae blattariam vocat. Plini.

BLITVM estur oleris modo alio βλιτου λαιμεν
 non utile est, nullius in medicina vsus.

P L A N T A R V M

vel Ia, **Aeg. Hum. frig. 2.**
 mer. ia. *** B O L E T** Ifungorum generis sunt
 reliquis minus nocentes, qualitatibus ex
 peres: si probe coquantur, secus peri-
 culi occasionem præbent: Amanitæ di-
 sti secundum ab his ordinem obtinēt.
 Aliis fungis abstinendum, pleriq; siquid-
 em ipsorum letales. **Aeg.**

Βιτρυς. **B O T R Y S** fruticosa herba est, lu-
 tea tota, & in multas alas sparsa. Semē
 circa totos ramulos provenit: folia cū
 chorio similia tota suavem odorem
 spirat, quare vestimentis interponitur.
 inuenitur in torretium ripis, & cōuallis
 bus. Potat: orthopneas mulcet. Hanc
 Cappadoces ambrosiam vocant, alii
 artemisiā. (Idē apud Aeg. nec plura.)

κράμβη
Corūb.
Canas-
bi. **B R A S S I C A** quæ edēdo est sic-
 cat, & manducata, & a foris imposita,
 non tamen acré conspicue vim ostēdit,
 eoque vulnera glutinat, & dolosa ma-
 ligna q; ulcera, ac tumores solui contu-
 maces persanat. habet & iam non nihil
 absterforiū, quo lepras exterit. Semē
 ipsius potum lumbricos occidit, præ-
 sertim Aegyptiæ. Caulium crematorū
 cinis adurente vi constat, cum adipe lōi

gis lateræ doloribus utilis. Aegineta.

Marina BRASSICA a sativa κρεμβη
καλασθ
σι'α.
 prorsus abhorret: quod folia ferat rotunda aristolochiæ, prælonga: tenuia. singula a ramulis rubentibus exeunt. singulari vt hedera. pediculo. albo succo prædita est, sed paucò, (alio gustu, & aliquantum amaro, pingui concretu. Herba in totum stomacho inimica, acris vehementissime aluum ciet: in cibo cocta. coquitur propter acrimoniã cum pingui carne. Aeg. Sublaxa leuis & crep̃ amara aluum soluit.

Sylvestris BRASSICA, maritimis præruptisq; locis, magna ex parte gignitur: sativæ similis, sed candidior, hirsutiorq; amara, cuius cyma in lixiua cocta orl. non insuavis. Folia illitu vulnera conglutinant: & inflammationes tumoresq; discutunt. Aeg. Satiua in omnibus validior est, vnde nec intra corpus citra noxam sumitur.

BRITANICA aut vetonica, folia habet sylvestris lapathi: sed nigriora, & densiora, gustu astringentia, radice tenuem & breuem, caulem paruum emittit. Folis exprimitur succus, qui

PLANTARVM

igni aut sole cogitur. Aegi. Astringit
& cōglutinat, succus ipſius putredines
os infeſtantes perſanat.

βουγλωσ. B V G L O S S V M naſcitur in cā
σες peſtribus, & ſabuloſis Iulio menſe col
Liſen al ligiſ, verbaſco ſimile eſt, folium in ter
thaur. ra ſparſum, nigrius aſperum, bubulas
imitans linguas. Aeg. In vinum deies
ctum, animi voluptates auget. Humis
dum calidumq; temperamento eſt.

*βουλακ. B V L A P A T H V M a reliquis ra
πακού. dicis tātum altitudine differt, efficacis
erga diſentericos effectus, ſi biberint
ex vino.

*βουλβι. B V L B I N A foliis eſt porraceis,
σν flore violæ purpureo, ſiue ferrugineo
in ſpicis, nigro ſemine foris, rubicun
do radicis bulbo, itus candido, ſquāis
carente. Bulbinas Diphilus tradit me
liorem bulbis creare ſuccū, non tñ ita
gratas vtile q; ſtomacho, qđ dulce cētē
in ſe quandam craſſitiem contineant.

βουλβος. Eſculētus B V L B V S vulgo cogni
ε' δ' α' δ' ι, tus, a nobis eſt. ſt omacho & aluo vti
μος lis rufus, qui & ex Aphrica deſertur.
amarus vero & ſcillinus, ſtomacho ap
tior eſt, & concoctionem adiuuat.

BVLBVS quem vomitorium vo-
cant, folia habet lentiora multo & lon-
giora quā bulbus esculentus: radicē si-
milē, cortice nigro. Ea radix māsa, aut
decoctū eius potū, vesicæ malis mede-
tur. vomitiōes mouet. Aeg. Multo ca-
lidiorē vim quā esculentus reſentat.

βολβός
ιμασικός

BVNIVM caulē emittit quadrā-
gulum, (alias additur procerum, digiti
crassitudine) & in eo foliosos ramulos
tenuēs, prætenuibus foliis & floscu-
lis scatētes, lōgitudine digitali: folia p-
pter radicem: apio similia, sed multo
tenuiora, & quæ modo quōdam folia
tribuli (alias coriandri) imitentur, flos-
res anethi: semen odoratū, minus hyo-
scyamo. Alibi sic describitur: Pseudo-
bunion palmi altitudine fruticat i Cre-
ta, folia ramulosq; napi ferens, acri gu-
stu. Aeg. Bunion, quod alii arctium ap-
pellant: calidum est, urinæ & mensibus
educendis accommodatū. Huic re-
spondetur & pseudobunium.

βούνικη

BYPHTHALMON, qdā cachlā vocāt
tenuēs emittit cauliculos, mollesq; fo-
lia foeniculi: luteū florē, āthemide ma-
iorē, oculi similitudine, vñ nomē traxit.

βούφθαλ
μον.
Βιχαρ

PLANTARVM

circa oppida nascitur, & in campestribus. Aeg. Acriorem anthemide florē gerit: ideo & discutientem, adeo vt ce rato mixtum duritias remolliat.

βλουπλε
υρον

B V P L E V R V M olus ē sponte na scens, caule cubitali, foliis multis lon gisq; muscario anethi. Laudatur in ci bis Hippocrati, & Nicandro in medici na. Semen, contra serpentes valer, item radix in vino, ampliusq; urinae ciūdā. folia ad secundas foeminarum vel suc cum ex vino linūt, & strumis cum sa le & vino.

*βουτο
μος

B V T O M V S frutex est palustris, caule, in offensissimo: peculiari quodā lauore, folio arundinis, angulari, fru ctu nigro, mali magnitudine, fidā pro ximum: sexu duplici mas, foecundus, foemina vitilium ad nexus utilis: pars ab radice tenera manditur, puerorum cibo grata, vbiq; fere in paludib. nasci tur: quanquā humore & terra gaudeat. in Orchemenico lacu plurimus. Demo critus ei folia irinis proxima tribuit, ex vna radice nō singulatim: sed vt fru tices scaturientia: quibus boues iucun de vescantur, vnde nomen ei datum.

B V S E L I N V M differt breuitate & βολ
 re caulis a satiuo apio. & radice. colo. σέλινον
 re-ruso, peculiare contra serpentes po
 tum & litum.

B V X V S arbor nota est, eius gra
 num carthago vocant. Nullum in me
 dicina vsum præbet, folio tantū cū ma
 xerici scobina, & lixiuio capillū rufæ.

C

C A C A L I A, quæ leontice vocatur, fo
 lia fert magna, alba, e quibus me
 dius caulis emicat, rectus, albus
 flore conferens robori aut oleæ similē.
 nascitur in montibus. Grana quæ post
 excussum florem innascantur, trita &
 cum cerato illita faciem erugant, & cu
 sem extendunt. Aeg. Viribus & vfu cū
 cancano conuenit. Cancani autem ra
 dix modice siccat, & sine morfu illito
 eobus accommodata, cū vino subacta
 linctas, arteria scabriciem iuuat.

C A C T V S elicitara, sive carduus
 militis

C A L A M V S odoratus. in India
 nascitur. melior est fuluus, dense geni
 sulatus, & qui assulpsè frangitur, ple
 raque æmulum. figura albicans, leuius

PLANTARVM

Asafel in maridēdo, & astringēs, accū aliquāta
 uerrite. acrimonia amarus. Aeg. Cal. sic. 2. iest
 ei quippiā suberle, & astringens. Vrinā
 ciet. Stomachicis, tum quæ utero & ro
 cinori faciunt medicinis temperatur.

* **CALATHIANA** munus autē
 tūm, violæ cæteræ veris. ea minuto ē
 folio, violæ albæ non dissimili, in totū
 sine odore, calathi similitudine: autē
 no tantū proueniens, et ita coloris pal
 chritadine, ut coraleum ipsum, quod
 imitatur, prouocet in præis post æsta
 te emicat, ac utinālē violæ noianō. Plin.

CALCIFRAGA empetrū ē

* **CALTHA** proxima calathianæ
 est, cū colorī ampliū dīne, vincit nūero
 foliorū maritū quæ folia nō excedēt.
 Eadē odore supatur. ē enim grauis cal
 etha, nō leuior ei quā scopā regiā vocat
 quæ folia eius oleāt. Verg. calthā iudeo
 lo cecinit. color tūm: nec Pl. ab eo dif
 sentit. Adinc & calthula vestis genus dī.

καλαμύ
 εν

EXCALAMINTH A genē
 būs quædam mōcibus famēta ris, foliō
 cimi habens incana, furculos aridos, &
 caules angulosos, purpureū florē. Ab
 sara pulgrio similis est, sed maior, quā

Sylueſtre pulegiū ideo appellatur: quod odore ipſum æmuleſ. nepetā Latinō citant. Tertia menthaſtra cognata eſt, foliis oblōgioribus, caule & ramis maioribus quā ſuperioris, ſed viribus inefficacior. oīum folia guſtu ipenſe feruentia & acra, radix ſupvacua, naſcit in cāpeſtribus, aſpis & aquoſis. A egi. cal. fic. 3. Tenuis & acris eſt mētha longe valētiſſior. Siqdem eſt veluti ſylueſtris mentha E' p̄fundo attrahit, ſudores mouet totū corpus digerit. Rigores febriliū q̄ circuitu remeāt finit. extrinſecus cum oleo infricata ſtrenue. Coxarum dolores ſoluit, vitioſos humores in cutem erumpentes abſtergit.

CANARIA humilis eſt herbula foliis tritici, multo minorib. calamiſ tenui, geniculi pyxidatim cohærentib. articuloꝝ internodiis modo tibiarum ſe iſarctis, q̄ tracta ſuis e vaginulis exerunt, euanida ſpicæ loco panicula, ita vt folio & culmo triticū, cacumie arūdinē æmuleſ. Hāc iuenerūt canes q̄ faſſidiū deducār, eāq̄ in nō cōſpectu mādunt, ſed ita, ſicut eſt Plini author, vt nunquā intelligatur quæ ſit: etenim de

*xv/10↓

P L A N T A R V M

passa cernitur. Notata est animalis habitus malignitas in alia herba maior. Percussus enim a serpente mederi quadam sibi dicitur, sed illam homine inspectam non decerpit.

καρυκα
μυρ
Sac.
Lacca.

C A N C A M V M Arabici ligni lachryma est, myrrhæ quodammodo similis, virosi gustus, quam ad suffimenta usurpant. Vestes eo ex styrace & myrrha suffiuntur. Aeg. Odoris est grati, vis eius obesos extenuare, abstergere, & aperire obstructa.

καρυκαβίς
Scehes
denegi.

C A N A B I S sativa planta magni in vita usus ad robustissimas funes factitanda, foliis fraxini, graui odore caulibus proceris, manibus & semine rotundo. Aeg. Semen flatu discutit, adeoque siccat ut largiore cibo genituram extinguat. Succus ex ea recente, conuenienter aurium doloribus instillatur. Syluestris cannabinis virgas fert althææ similes, minores, nigriores, & asperiores, cubiti altitudinem æquantes, folio sativæ, nigriores & asperiores, flore lychnidis, sub rubro, semine & radice althææ. decocta radix, illitu inflammationes mulcet, tumores discutit, tofos articularum disc-

spat. huius cortex torquendis funib. ac commodatus.

CANOPON sambuci flos est.

CANTABRICA in Hispania inuenta est, per Diui Augusti tēpora a Cantabris reperta Nascitur vbiq, caule iunceo, pedali, in quo sunt flosculo oblongi velut calathi, in iis semē persquam minutum. Cantabriā Hispaniæ regionem hodie Biscalam vocāt. Eius radicis drachma ī vini hemina sæpius bibenda contra serpentium morsus.

CAPHURA arbor in India tāta magnitudine visitur, vt sub eius vmbra hominum centuriæ condi possint. Nascitur in montibus inibi mari vicinis, materiæ leui ferulacea, quæ gūmē aut lachrymam fundit, eiusdē quo arbor nominis. Ex hac caphurelatum fit, quo verum mētiri balsamum audent. Caphuræ multa genera, vnum impurius in interueniis ligni modo lamellarū impactū figitur, aliud foras emergit, & arboris corticibus hæret, maculis inter initia rubētibus, postmodum vel calore solis extortum, vel ignium, vi candescit, Riachinam indigenæ vocant.

P L A N T A R V M

cant. cæteris bonitate & tenuitate præ
 fiat lōgioriꝝ durat tēpore, nā & atra &
 fusca reperiūtur . Rudis est, nullā vim
 ignis expta, elaborata vero, quæ ignisū
 ardore albū contraxit colorē, in lami-
 nas pellucētes digesta . Caphura frig.
 sic. 3 . Capitis ex calore dolores, & i cā
 descentes iſlāmationes reſtinguit, præ-
 fertim quæ iecur male habeant . Renes
 & ſeminaria vaſcula refrigerat, ſangu-
 nēꝝ cogit . Addunt aliqui ſomnū concē-
 liare, ſed cauendus eius nimius vſus,
 quoniā peruigilia tandē adferet . Sāgui-
 nem naribus pfluētē ſiſtere cū ſucco
 vuz acerbæ i poſitam ventrem ſuppri-
 mere . Canitrem crebri o vſu accelerare
 & grotationes parere frigidas .

κεννός .
 Scchite
 rig .

F V M A R I A fruticoſa herbula
 eſt, prætenera, coriandri ſimilis , foliis
 cādidiorih. vndiqꝝ numeroſis, cineracei
 coloris flore purpureo . A eg . Fumaria
 inde nomē ſortita eſt, qđ ſuccus ipſius
 copioſas lachrymas eliciat, etenim o-
 culorū facit claritatem . Acris amaraqꝝ
 eſt, vnde vrinas bilioſas liberaliter puo-
 cat, iocinoris obſtrictiōi lāguoriꝝ me-
 dicæ, ſtomachū cōfirmat & aluū emollit .

CAPNOS alia Plinio describitur
 quā pedes gallinaceos vocant, nascēs
 in parietinis & sepibus ramis tenuissimis
 sparsisq; flore purpureo, viridis,
 succo caliginem discutit, itaq; in medi-
 camenta oculorum additur. Similis &
 nomine & effectu alteri iam dictæ.

CAPPARIS aculeatus frutex
 est, qui in terra stratus, magis in orbem
 euagatur. spinas, vt rubus, habet, in has
 tibi modū aduncas. folia mali cotoneæ
 rotūda. fructū oleæ similem. qui cū de-
 hiscens panditur, florem candidū pro-
 mit, quo excusso, nū nihil glādis oblōs
 gæ figura inuenitur, quod apertum gra-
 na acinis puniceorum similia ostendit,
 parua, rubicūda. radices lignosas spara-
 git, grandes numerosasq;. Tenui solo,
 asperisq; locis, in insulis & iuxta rudes
 ra nascitur. caulis & fructus, cibi gra-
 tia condiuntur. Aegineta, Radix ex-
 tergit, probe purgat, incidit, discutitq;
 tum amaritudine, tū acrimonia, acera-
 hitate vero conerahit, stringit, & dēfat.
 Lienes induratos pota & extrinsecus
 imposita iuuat, menses promouet, pi-
 tuitā p̄ os educit, maligna vlcera sanat.

κατ. πικρ
 σίς.

PLANTARVM

dentium dolores sopit, tumores digerit, & vitilignes, quas alphas dicunt, atrium vermes enecat. folia autem & fructus similem quidem, sed imbecilliorum vim possident.

καρδωμ

CAPSICON Arabici cardamomi genus videtur, recentioribus Graecis appellatum quod semina in ordinem digesta, quibusdam thecis inuolutibus congeratur ceu capsis. A fluuiis, Distendentes spiritus discutit, cruditates concoquit.

καρδωμ
μομυ

GARDAMOMVM optimū est, quod ex Comagene, Armenia, Bosphoroq; deuehit in India quoq; & Arabia prouenit. Eligi debet plenum, frangi contumax, oclusum, fraftumq; quod enim huiusmodi non est, exoletū iudicatur, & gustu acre, sub amarum, & odore caput tentans, Gardamomū frutex est amomo non dissimilis, odoratus, oblongo semine & anguloso. Quatuor eius fastigia: viridissimum ac pingue, acutis angulis, contumax frangi, quod maxime laudatur. Proximū est rufo candicans. Tertium breuius atque nigrius. Degenerat varium, & fragibile, odorisq;

odorisq̄ angusti, quod verius est vicini
us esse costo debet. Aeg. Acre quidem
& ipsum est, verum nasturtio inualidi-
us. Compos est etiam nonnullius ama-
ritudinis, qua lūbricos interimit, & sca-
biem cum aceto exterit.

CARDAMOMVM aliud ho-
die Mauritanis proditum habemus du-
plici differentia. Malus alabastris rosæ
corriceis tradunt, in quibus semina len-
tis magnitudine, angulosa, pinguis,
odorata, suo mordaci gustu linguam
vellicantia. Minus inuolucris semini
minoribus & filiquulis, candida intus
carne, minore odoris fragrantia, granu-
lis obnigri ciceris amplitudine. Frutex
ipse cubitalis est, caule quadrangulo,
leniter striato prodeuntibus, genicula-
tim & surculis & frondibus, hortēsi so-
lano non dissimilib. flore luteo, depen-
dent ab alarum sinu alabastris rosarum
crassiore pediculo, in mucronem sens-
sim turbinati, per initia virentes, matu-
ri quam ruberrimi, vetustate punicei.
cute læui relucente, quæ semina inclu-
dit candida, in vuz modum conuolu-
ta, lenti similia, ea per se vel cum val-

PLANTARVM

uulis gustata igneum feruorem repræ-
sentant, vtriūq; calfacit, roborat, discu-
cit, extenuat. Sacolla apud Arabes ma-
ius, hilibane minus.

σκέλυς
με
Raxos.

CAMDVVS, Græci scolymon
vocāt, folia chamaeleonis habet, aut cal-
bæ spinæ, nigriora, & crassiora. caulem
longū ædit foliosum, capite spinoso,
radicē nigra & crassa. quæ illita, graue
orientiā alax: toriū q; corporis emēdat.
itē si decocta in vino bibat, copiosam
autem vrinam foetidamq; expellit. her-
ba cum recens tenerescit, in olera, aspa-
ragi modo, transit Aeg. Cal. sic. 2. Re-
liqua sunt eadem Dio: coridi.

καρπασ
σ04
*καρπιν
σ104

CARPASI succus soporem epo-
tus, citamq; strangulationem adducit.
Aduuantur autem, qui hauserunt, epo-
te cicutz remedii. Dio: co.

CARPESIVM odoratum est
tenue, vlcera obstructionibus liberat,
vrinas mouet, & renes calculo laborā-
tes purgat. Aeg.

CARPINVS tractabilis est, ap-
taq; iugis, vnde Græcis ζυγίαυ appella-
re libuit. Hanc aliqui aceris generibus
ascribunt, separant alii. In mōtib; na

scitur, flava crispaeque materiae. Et ipsa & acer amplae sunt, platano in findendo firmiles, sed carpinus est gracilior, macilentiorque, longior atque mollior, venis in longitudinem fluctuantibus, vnde sa, fissilis segmentis omnibus in acutum compressis, minus tamen quam pro magnitudinis ratione nervis exundat. Auctu facillima, paulo ante æquinoctium germinat, post messem & arcturum caditur. Durissima eius materies spissaque. Itaque postquam terebrium experiat, macerant, quo facilius mollescens perforari queat, lectis & sumptuosioribus fabricis iugiter nascens. Nullum eius in medicamentis usum legi.

C A R V M semen est vulgare no- καρπε
 titæ. radix costæ, passinacæ modo, mā Carui.
 dicitur. Aegi. Cari semen calcfacit, sic-
 cat 3. fere gradu, flatu digerit, urinam
 mouet, idque non semen duntaxat, sed
 etiam tota planta.

C A R Y O P H Y L L O N frutex: i καρυό
 oriète nascitur sambuci forma, semine φυλλο
 granopiperis grandiori fragiliorique, ex
 atro rufescete, i clavi modum capitato.

P L A N T A R V M

Sunt qui repræsentēt buxi caudice, lam-
 ri folio, sed rotundiore. Aeg. Non cam
 habet naturam quæ nomine prætendi-
 tur, sed ex India veluti flores cuiusdam
 arboris festucacei & nigri sunt, longitu-
 dine fere pollicis, odorati, acres suba-
 mari. Cal sic. 3. fere gradu (vel vt A. C. i
 us. 2.) Multus eorum erūpit vsus, nō
 ad obsonia modo, sed ad multa quoq;
 medicamenta. (Sic enim legit Ruel.
 Græca autem æditio habet, ἀτολύχην
 καὶ ἐστὶ ἐγὼ ψη τε καὶ ἑτέροις φαιμάκοις.

κασιὰ

C A S S I A, cuius cōplura sunt ge-
 nera iuxta odoriferam Arabiam gigni-
 tur, crassi corticis sarmento, foliis pipe-
 ris: eligenda est fu' uescens, pulchri co-
 loris, coralii æmula, perquam angusta
 longa, crassa, & fistulosa, gustu mordēs
 & cum aliquanto feruore astringens,
 aromatica, vinoso odore, cuiusmodi
 est quæ ab incolis, achi appellatur, ab
 Alexandria negotiatorib. daphnytis.
 Huic præfertur crassa, purpurea, & ni-
 gricans, Zigir cognomine, quæ rosam
 odore imitatur, præcipui in medicina
 vsus. Secundū locum tenet antedicta.
 Tertia, cui Museletico blasto, id est,

getmini cognomen est. Reliquæ viles,
 & quæ aphernum dicitur, nigra, in sua
 bis cortice tenui, ac rimoso, & quæ dar
 ea & citto vocitatur barbâro nomine.
 Similior huic est, pseudocasia, quæ ut
 explicari possit. quæ gustu coarctatur,
 cum nec acris, nec odrata sit, hæreticæ
 medullæ corticem habeat. Inuenitur
 etiam lata quædam fistula, mollis, læ
 uis, surculosa. quæ antedictæ præfertur.
 Dânatur cãdicans, scabra, hircinum vi
 rus redolens, & quæ tenui fistula ea sca
 bra cute sit. Aeg. Cal. sic. 3. fere absces
 su, tenuis abûde, acris & modice astrin
 gens. icidit igitur simul & discutit, ro
 burq; instrumentis adicit, postremo &
 menses euocat.

C A S I A fistularis seu nigra recē. * κασσι
 cioribus Græcis appellatur, quibusdã σικ
 Indica canna, arbor magna, iuglandis συγγυα
 folio, fistulis prælongis ac teretibus, ἄνθ.
 utrinq; fastigiatis, colore rubro nigricã Βιαρξά
 ribus, dum fere pedum proceritate, ni ber.
 gra inxus carne, gustu prædulci, ossibus
 filiquarum, lignets distingnetibus mē
 branis. Partim i India, partim in Aegyo
 pto nascitur, iam Afrix cõmunis facta.

FLANTARVM

Diligere oportet ponderosam, colluscentem, perplenam, quam si concusseris, inclusa intus grana non obstrepant Cal. humi. 1. flauam bilem per aluum detrahit. intemperati iocineris calores ea refrigerantur. prodest eis, qui per naturam pallore decolorantur, anginis, laterum doloribus, & pulmonariis.

CASSAMVM aliqui fructum balsami interpretantur. Aeg.

CASTANEA. vide Glandes Sardiæ.

κασσ
σύτας.
Chas
suth.

CASSUTA Græcis recentiorib. Plinio Syriaca voce cassytas dicta videtur, herbosis fruticibus, circumuoluitur, opere topiario per vertices rotata, proxima quæque veluti clauiculis implicat sine radice, foliis vidua, flore albo, semine scatens tenui, cirris purpureis. Cal. 1. ficcat. 2. Subamara est intestavino, tenuentia causa traditur. abstergit, substringit, roborat. iecoris & lienis impedimenta laxat. flauam bilem per aluum exigit.

καστα
ννα.

EX eo genere vna, folia coronopi hêt, longa, radicem iunci modo præuenem, capitula sena, septenaue, in quibus crudi

femen inest. Arescēs in terrā flectitur,
 & se cōtrahit ad speciē vnguium milui
 exanimati. Altera mali paruz magni-
 tudinē explet, radice exiguz oliuz ma-
 gnitudine, foliis quoq; oliuz colore, &
 figura, mollibus, diuisis, humi iclina:is
 semē, vt cicer, minuti, ī virgulis depen-
 det, punicei coloris, multis foraminib;
 bus ptusū. Vtrāq; narrāt ī amatoria ex-
 peti. Thessalice m̄ieres hisvti tradūt.

CAVCALIS, quam alii sylues-
 tre daucum vocant, cauliculo est do-
 drantali, aut maiore, subhirsuto, foliis *narvitas*
 apio similibus, fœniculi modo per ex- *ms.*
 trema multifidis, hispidisq; cādida in
 cacumine vmbella, suauiter olente.
 Crudum coctūue olus estur. vrinā mo-
 uet. Aegineta, Dauci modo calefacit,
 siccā vrinā mouet, repositaq; cōditur.

CEDRVS arbor magna est, ex *vt d' p'os*
 qua picē colligūt, quæ cedria vocatur.
 iuniperi modo baccas pari, baccarum *Scerbi.*
 myrti magnitudine, rotundas. Cedria
 optima est crassa, plucida, grauis odor-
 risq; dū effūdīt gustati nō dissipata coit
 Cui ea vis uest vt defuncta corpora cō-
 seruet, & viuētia corrumpat. qua ex

PLANTARVM

causa mortuorum vitam aliqui appel-
lanere. vestimenta quoq; & pelles, ex
mia calcificandi dote, corrumpit. Fit &
oleū, a cedria separatum, dum coqui-
tur, velleribus supra habitum eius ex-
panfis, vt in pice. Eiusdem admonia vsus.
Cedrides cedri fructus vocantur.
Aeg. Cedrus & frutex iunipero similis
& arbor est, ambo Cal. sic. 3. Confectū
ex eis oleum, quod cedram, seu liquo-
rem cedrinum appellant, etiam quatuor-
tum ordinem attingit, subtilis admo-
dum substantiæ, hinc teneras carnes ex-
pedite, & citra dolorem exedit, duras
autem præsertimq; demortuas siccatur,
& a putredine asserit, pediculos, pul-
ices, ascaridas, & aurium vermes inter-
ficat, aliaq; plura facit.

κεδρις
δεις.

κέλαστρος

GELASTRVS æterna coma
frondet, in planis exilit, in ibiq; omniū
tardissime suos dicit fructus. Horret
cultum, quem si quando pariat, dege-
nerat. Summis gelidissimisque gaudet
locis. Vsus eius ad baculos & scipio-
nes. Theoph.

κενταύριον
ον με γου.

CENTAVRIVM magnū for-
lia habet iuglandis, obtōga, viridi bras-

Scarum colore ferrata in ambitu, caulis
lem, ceu rumicis, binum aut ternum quo-
bitorum, multis ab radice adnatis, in quibus
capita, ceu papaverum, in rotunditate
oblonga, flos coruleus, semen nigro
simile, ceu laneis floccis quibusdam
inuolutum, radix crassa grauis, solida,
tripedalis, succo pregnans, cum astrictione
aliqua & dulcedine acris & rufes-
cens. Amat solum pingue & apricum
ac syluas & colles. copiosissima est in
Lycia & Peloponneso in Arcadia, Hel-
de & Messenia, pluribusque locis circa
Pholoen, Lyciam & Smyrnem.

CENTAVRIVM, limnesion
aliqui vocare, quoniam rigua amet loca.
herba origani aut hyperici similis,
caule anguloso, palmum excedente, flore
lychnidis, e punice in purpuram ver-
gente, foliis rutz, praelongis & paruis
fructu tritico simili, radice pusilla, le-
ui, & superuacua, quae gustanti amaritudinem
adfert. Aegineta, Centaurii
maioris radix acris, calida, & terreae
astrictionis compos est. Menses itaque
promouet, fetus corrumpit, mortuos
eiicit, vulnera glutinat, sanguinem spuere

κενταύριον
επιουριον
κενταύριον

PLANTARUM

eibus & reliq̄s pectoris viriis p̄sens est
remediū. Minoris cętaurii radix ineffi-
cax est, coliculivalide & ciera morsum
siccant, vnde nō solū ad quæ maius cę-
taurium valet, sed etiam coxendice la-
borantibus ipsius decoctum inferius
iniec̄tum biliosa vacuat, nonnunquam
& cruenta, mirumq̄ in modum iuuat.

καρμυνη
οφ

C E P A longa acrior est quā rotūda
item flaua q̄ candida, & sicca q̄ viridis,
& cruda quam cocta, aut sale condita.
Aegi. Cal. 4. Substantię crassioris est,
quamobrem hæmorrhoidas appositus
aperit, abstergit, vitiligines, alphas di-
ctas, cum aceto exterit. defluos capil-
los ocyus alcyonio restituit. Succus
oculis suffusus, aut crassi humoris v̄-
tio hebetibus auxiliatur.

καρπυνη

C E P A E A portulacę similis est,
sed nigriora habet folia, & radicem te-
nuē. Aegi. Folia ipsius cōtra vesicę scā-
bię vtiliter bibuntur. Radix cum aspa-
rago myacantho pota vrinę stillicidia,
q̄ oppleto vrinario meatu sūt, abigit.

καρπυνη
Sarsie.

C E R A S I A dulcia quidem citius
dilabuntur, austero stomacho vtilio-
ra sunt; acida vero ob suam incidendi

Vim pituitosis excrementosisq; stoma-
 chis profunt. Gummi vero cerasi arbo-
 ris, faucibus exasperatas leuigat, & cal-
 culo laborantibus cum vino potū succo
 currit. Age. (Chamæcerasum infra dis-
 cemus.)

GERINTHE herba ppter apes
 ferenda quibus est gratissima, folio cā-
 dido, incuruo, cubitalis, capite conca-
 uo mellis succum habente. Hanc Vir-
 gilius ignobile appellauit gramen.

* xij. p. 10
 604.

GERRVS ægilops, quercus spes-
 cies est populo similis, caudice recto,
 excelso læui, & per longitudinē robu-
 sissimo, materie alioqui improba, nec
 nisi ærariorum officinis carbone dona-
 ta. Quod enim cessante flatu statim ex-
 tinguitur illius compendio est, nec nisi
 paucis absumitur, sic tamen plurimis
 scintillis diffiliēs. Glans illi tristis, hor-
 rida, echinato calyce castaneæ modo,
 itaq; a nullo præterquam a sue mandu-
 catur, nec nisi aliorum inopia, cum alio-
 qui solidam duramq; gignat carnē. qre
 suē cerrea glans diffusā qdē sed grauē
 facit. E glādis feris vna fert panos arētes
 muscosos villos, canos, n̄ i cortice mō, ve-

* xij. p. 10
 604.

PLANTARVM

tum & e ramis dependentes, cubitali
 magnitudine, odoratos, sphagnon siue
 splachnon siue phascon appellant, itē
 bryon nostri penem, Syriuuam dāmo-
 num Eadem fere omnia Theophrastus
 Macedonicæ cerro, quā asprida nomi-
 nat, tribuit, quæ ægilopi cerro Plinius
 ascribēda existimat. Cerri folia, & cor-
 tex & glans siccant collectiones, fluxio-
 nes fiunt Torpentes membrorū par-
 tes corroborat decoctū eius fottu, cut
 & infidere expedit siccandis astringens
 di sue partibus. Radix aduersatur scorp-
 pionibus.

ασπριδα

* χαμαει-
 βατος.

CHAMAEBATVS, humi
 sparsus est rubus, radices qua tellurem
 tangit agens, vbi nihil est prope quod
 vncis aculeis subeat.

χαμαει-
 νις βατος

CHAMAECERASVS pumila
 est, in Bythynorum agro frequens, radi-
 ce parua, nec arbor est, nec arbusculis
 cerasorū impar, baccis cætera omnia
 consimilibus. Copiose vescētib, caput
 viui modo grauant. Sed hæc, vt Athe-
 næus refert, de memæcylis intelligi
 possunt. Nam ex his, id est, arbuti baccis,
 si quisquam plus septem esitarit, ca-

put eius dolore tentabitur.

CHAMAECYPARISVS * χαμαίσις
κνυπάρσις
herba ex vino pota contra venena ser-
pentium omnium, scorpionūq; pollet.

CAMAECISSOS, folio est
hederæ, tenuiore, longiusculo, ramulis
a radice quinis senisue, dodrantalibus
foliosis, flore violæ albæ simili, candi-
diore, ac tenuiore, gustu supra modū
amaro. radice tenui, candida, inutili na-
scitur in cultis Aeg. Flos iecorū mea-
tus adaperit, item contra coxendicum
dolores exhibetur.

CHAMAEDAPHNE virgas χαμαιδάψνη
emittit cubitales singulari ramulo cō-
stantes, rectas, tenues, læves, folia lau-
ri similitudine, læuora multo, ac viri-
diora, sem en rotundum, rubens, anne-
xum foliis. Aeg. Consimilem laureo
læ seu daphnoidi, & Alexandrinæ lau-
ro vim habet.

CHAMAEDRYS, quære Trifago.

CHAMAEDROPS, quidā, & χαμαίδροψ
hanc chamædryn, alii teucrion vocant, δρυς
viribus chamædri respondet. Aegi.

CHAMAEPITYS. q̄re Aiuga. χαμαιπέτης

CAMAELION albus, ixiā ideo αυλεως

PLANTARUM

aliquibus vocatur, quod quibusdam in locis viscum circa radicē eius inueniatur, quo pro mastiche vtuntur mulieres, folia habet silybe aut carduo similia, asperiora, acutiora, nigri oq; chamæleone validiora. caule non promit, verū ex medio spinas, echini marini, aut cinare modo, erigit. flores purpureos, veluti paporū lanugines emittit, semē cnici simile, radicem in lætis collibus crassam, in montosis vero graciliore, in profundo albam, aliqua tenus aromaticam, graui odore dulcem.

χαμαιλέων
ου μέλας

CHAMÆLEO niger, foliis scolyimo similis esset, nisi minora, tenuioraq; ac rubio distincta viderentur. caule emittit dodranalē, crassitudine digitali, subrubrū, & in umbella flores spinosos, tenuēs, hyacinthi æmulos, versicolores, radice crassa, nigra, densa, iterum exesa, quæ dissecta hauescit, & cōmanducata mordet. Prouenit in cāpessibus, siccis, & cliuosis tractib. & maritimis Quare chamæleo vocetur, a varietate foliorum euenit. mutant enim cum terra cora colorem, hic viridia, illic albicantia, aliubi cœrulea, nonnisi

rubra inueniuntur. Aegin. Nigri radix cal. sic. 3. propemodum ordine, abstergat, cutis labes exterit. duos tumores dissipat emollitq;. Phagedænica vlcera illitu per sanat. Si autem intra corpus sumatur, veneni loco est. Albi radix nigro proportione respondet, sed amarior est, quæ si cū vino austero istar acetabuli bibatur, latos venis lūbricos enecat, facit etiā ad aquam intercutē.

CHAMAELUCE lumborū doloribus propitia est, herba virens, i curuis foliis, surculisq;, flore rosaceo Aegi. Cal 3. sic. 1.

χαμαίμο
λευκόν

CHAMAEMALŪ. vide Anthemis.

CHAMAEPYLATA NI sūt coactæ breuitatis pumilæ platani, qm̄ arbor etiam abortus inueniuntur.

χαμαίμο
πλάτανος
ριβ

CHAMAESYCEN aliqui sycen nominant. ramos emittit quaternum digitorum, teretes, succosos, in terram deiectos, folia lentis parua, peplum plane referētia, tenuia, quæ a terra non attollūtur, semine sub foliis rotundo, vt in peplo. neq; caulem, neque florē promit. radice firmatur tenui, sup uacanea. Aeg. Absterforia & acrifas

χαμαίμο
συκη

PLANTARVM

eultate pollet, quapropter & surculi ipsius & liquor myrmecias verrucasque abolent, crassas oculorum cicatrices cum melle abstergunt, hebetudini, & suffusioni incipienti medentur.

Хелідоніа
Лілія

CAMAELEA surculosa fructicat, ramis dodrantalibus, folia oleæ similitudinem habent, tenuiora & amara, quæ gustata linguam mordent, & tertiam deradunt. Aeg. Absterforia facultate sordida ulcera, & crustas cum melle purgat.

Хелідоніа
Лілія
Лілія

CHELIDONIUM malus, caule est gracili, cubitali aut altiore, agnatis foliosis, foliis ranunculi, multis, mollioribus tamen, & colore caesiis, flore violæ albæ, secundum singula folia procedente. in eo succus croci, mordax, acris, & aliquatulum subamarus, grauior olens. radix superne singularis, inferne in multa crocea capillamenta fibretur. filiqua, ceu corniculati papaueris, tenuis, in metæ figuram longa, in qua semē papauere maius recluditur. Hoc nomen sibi videtur vendicasse, quæ aduentu hirundinum exoriatur, & discessu emarcescat. Sunt qui narrant, hirundines

omnes matres exca: is pullis, admota herba visum restituere.

χελιδον
εμμησθη

CHELIDONIUM minus, quod eriticum sylvæstre aliqui nuncuparunt, herbula pediculis ab radice pendens, sine caule, foliis hederæ, multo rotundioribus & minoribus, teneris, & supinis quibus radices habet ex eodẽ callo complures, pusillas, in granorũ eritici modum aceruatim congestas. quartũ tres aut quatuor in longitudinem exeunt. Iuxta aquas & lacus nascitur. Aeg. Manus cal. 3. valentemq; abstergit, succus ipsius claritati oculorum utilis est: radix arquatos cũ vino & aniso pota, obstructione liberat, manducata dentium doloribus auxiliat. Minus cal. 4. acre adeo ut illitum cutem laceret. ungues scabros emendat. Succus per nares purgat.

CHONDRI L L A, quam aliqui cichorion, alii ferin appellane, caulẽ flores, & folia habet cichorio similia. quæ ex causa nonnulli sylvestris intubi speciem esse pronũciarunt, verum tenuior tota est. in cuius ramulis, gummi massiches simillimum, tuberculo fabæ intueniri solet. Aliud habet chondrilla ges

χονδριλλ
λα

PLANTARVM

nus, folium ferens oblongū circumrosum, humi sparsum, caulem succo madentem lacteo, radice tenui, rotunda, leui, uegeta, flauescente, succosa. cuius & caulis & folia concoquendi vim habent. succus incommodos palpebrarū pilos reflectit. Nascitur in latis & culctis. Aeg. Chondrilla intybi species sub amara gustu est, propterea etiā maiore siccandi vim quam illa obrinet.

χρυσα
ειμω

CHARYSANTHEMON aut caltha, nonnullis buphthalmos, herba est tenera, fruticosa laeues, pferens caules, & multifida folia, flores supra modum splendentes, luteos, orbem oculi imitantes, vnde buphthalmi nomē traxit. ppter oppida nascitur. Cuius caules oleris vice manduntur. flores cū cerato tritistre omata discutere produntur. Regio morbo correpris colorem breui reddunt, si sequente longo balnei vsu, post exitum ebibantur. (Aeg. non reculit.)

χρυσοκό
μυ.

CHRYSOCOM E palmi altitudine fruticat. coma specie corymbos, hyssopo simili. radice hirsuta, syeratri nigri modo, tenui, cyperum æquante,

gustu non iniucundo, ex austero dulci-
 in petrosis opacisq; nascit' Aeg. Chrys-
 ficis etiam dicitur. radix acri simul &
 astringente vi existit, quare non multum
 in medicina usus est quamquam perip-
 neumonicis & iocinorosis in multo
 elixa exhibearur, cæterum menses educit.

CHRYSOGONVM de se fru χρυσογονος.
 ticat, quernis foliis, flore coronarii ver-
 basci. radix ut rapum extuberat, vnius
 ruberrima, foris nigra. Quæ tria cum
 aceto, atque imposta, muris & anei
 moribus auxiliatur.

CHRYSOLACHANVM *χρυσολάχανου
 Plinius ab atriplice discrevit, in pinetis
 foliis lactucæ nasci tradens, lanare ner-
 uos incisos, si confestim apponatur. Et
 alibi genus chrysolachani tradit flore
 aureo, foliis oleris. Costum estur ut
 olus molle. Stranguriam dissolvit si
 bibatur ex vino & aqua Aluum filit.

CYANICOLUS est in nomine, qui *κυανικός
 honorem nomenque dederit cœruleo.
 Rosam cyanus excipit, cyanum amarā-
 thus Plini.

CIGERAM non tam legumini- *
 bus Columella & pabuli generibus adnu-

P I A N T A R V M

numerat, eamq; proximā sono graeco
& medicæ tradens. Eadem hominibus
non inuulgis, nec inuicunda est. Sapore
certe nihilō differt a cicercula, colore
tantum discernitur nam est obsoletior
& nigro propior. Seritur primo vel al-
tero sulco mense Ianuario, aut Februa-
rio, Martioue, quibusdā tamen Italix
locis ante calendas Nouembris. Lato
loco & humido feri debet. Ea, vt volūt
stercoratur ager.

CIGERCULA est minuti cice-
ris inæqualis angulos habens veluti pi-
sum. Ea multis in locis vtuntur, eiusq;
cremorem phaselis præferunt in alen-
do potentiorē.

CICI, lege Ricinus.

ἄρβος
Chéps

CICER consuetum legumen flas-
tus creat valentis materix, aluum fa-
cilem reddit, vrinam mouet, lacti semē
niq; generando accommodatum, idē mē-
ses elicit. At crios appellatum, hoc est
arietinū, aliis magis vrinæ ciendæ est,
decoctum ipsius præsertim nigri, cal-
culos quoq; in renibus conterit. Quod
orobizū ab etno vocatur, calidius his
est, & subamatū. Syluestria quouis mo-

do domesticis sunt validiora . Est autē sylvestre cicerfoliis satius simile, odore acris, sed semine discrepat . Aeg.

CYCLAMINVS folia habet hederæ, purpurea, varia, in quibus suscipit deorsum albicant maculæ, caule nudo, quaternos digitos æquante, floribus in eorum purpureis, rosarum effigie, radice nigra, & aliquantum lata, ut rapum videtur possit . Aeg. Cyclaminus varias vires habet, etenim extergit, incidit, aperit, attrahit, & dissipat. Succus ipsius hæmorrhoidas sedi admotus aperit, duritias cum aliis discutit . Cum melle suffusus proficit, per nares purgat, abdomini inunctus aluum subducit, fetus corrumpit. Radix autem tota succo quidem est imbecillior, sed & ipsa vehemens adeo est, ut cum mulla instar trium drachmarum pota, interanea expurget . Cutis etiam vitia extertit.

κυκλαμίνος Buchon marica

Est & altera CYCLAMINVS, quam cissanthemon aut cissophyllon vocant, foliis hederæ, sed minoribus, geniculatis caulibus, crassisque circa vicinas arbores, capreolorum modo, sevolventibus, flore candido odorato, acinis

κυκλαμίνος τείρος

P L A N T A R V M

hederæ mollibus, lenti gustus, aliquan-
 tulum acris, radice superuacua. nasci-
 tur in asperis. Aegi. Semen efficax est
 ut potum priori similia faciat.

*XVκα:
 μνοστμ
 7H.

CYCLAMINVM tertiam Plinius sibi demonstratâ asserit cognomi-
 ne chamæcisson, vno nomino folio, ra-
 dice ramosa qua pisces necabantur, quâ
 Dioscorides nominetenus primæ cy-
 clamino tribuit, ichthyotheton, a pisci-
 um venatu nominans.

κω' κcy

CIGVTA caulem ædit genicu-
 latum, ut fœniculi, gradem in cacumi-
 ne, ramosum, folia ferulæ, angustiora,
 graui odoratu. rami, mox umbellæ in
 summo prodeunt, flores quoq; albican-
 tes, & semen aniso cædidius, radice nõ
 alta, concaua. Cicutæ letale venenum
 inest, suaq; vi refrigeratoria necat. Re-
 medio est vini meraculi potus. Succus
 exprimitur contusis cacuminibus, pri-
 usquam semina & comæ siccescant.
 qui sole densatur in pastillos. Efficacis-
 sima vis Creticæ, Megarensi, mox At-
 ticæ, & in Chio, & Cilicia nascenti.
 Aegi. Cicutæ vires summe refrigeras-
 torias esse omnibus constat.

CYMINVM, legei Cuminum.

CINNAMOMI genera plura,
 patitur sibi nomē vendicantia, Præferit
 tamē Mopsyliticū, quod casiz, cui Mo
 syliti nomen est, aliquā referat effigie
 Sed in eo genere recens, nigrum ex vi,
 nolo in cinereum vergens, læue, tenui
 bus ramulis, ac frequentibus nodis cin
 ctum, perquam iucunde olens Optimi
 fere iudiciū, iucundi odoris proprietate
 cōstat. Inuenitur enim cum optimo
 eoque quod peculiare est, odor rutæ aut
 cardamomo proximus. Insuper acre, mor
 dens, & cum calfactione quadantenus
 salsum, quod non cito confricanti aspe
 rum, aut frianti lanuginosum, læuibus
 tamen internodiis appareat. Si certior
 fieri voles, vellito ab radice surculum.
 facilis est huiuscemodi probatio, nāque
 fragmenta miscellanea quædam esse vi
 dentur. Quæ autem melius spirat, suo
 halitu cum nases primum contulūtur,
 olfactum expletia, deterioris digno
 rionem impediunt. Est etiamnum mō
 tanum, crassum, pumilum, fuluescens
 admodum. Tertium a Mopsylitico,
 perquā suauiter olet, nigrum, fruticosum

κιννάμω
 κκϥ.
 Darles
 mi.

PLANTARVM

sum, paucis intercedentibus geniculis.
 Quartum, fungosum, candicans, asper-
 etu tuberosum, vile ac friabile, magna
 habens radicem, quæ cassiam plane res-
 presentat. Quintum genus, odore nare-
 ferens, subrufum, & cortice fulvæ cas-
 siæ similee tangenti firmû, minus nerv-
 uolum, densa radiofirmatum. His quæ
 ethuris, cassiæ, myrti, aut amomi odore
 spirant, minus suauitatis inest. Deligi-
 to scabrum, album, rugosum. at læue,
 lignosum circa radicem, vt inurile, relic-
 to. Est etiam nû simile aliud, cui pseudo-
 cinnamome cognomen est, vile, iualidi
 odoris, solutarûq; viriû. Vocatur etiã
 Zingiber, cum tamen sit xylocinnamo-
 mû, præbens quandam cinnamomi fa-
 ciem. Est autem lignosum cinnamo-
 mum, sarmenta longa robustaq; ferēs,
 odore longe cinnamomo inferiore. Sûnt
 qui xylocinnamomum, a cinnamomo
 genere differre dicant, quod a natura
 eius abhorreat. Est & quoddam cinna-
 momum, quod aliqui pseudocinnamo-
 mum appellant, perquam denso atq;
 crasso sarmento, longe tamen inuali-
 dius cinnamomo, & odore & gustu.

Aegineta, Cinnamomi vis est summe tenuis, nō item æque calida, sed tertii ordinis, nihil autem ex iis quæ patrem ipsi calorem referunt adeo siccat, propter substantiæ tenuitatem. Cinnamomis autem vel pseudocinnamomū vel luti inualidū quoddā cinnamomū est.

(CYNOCEPHALA Eadem potest videri antirrhino, vt mihi quidem videtur.)

CYNIA aut cynocrambe, caulicu ^{κυνόκραμ}
lum binum dodrātum altitudine ^{βη} _{est},
est, mollem, subalbidum, folia mercuriali aut hederæ similia, certis interstitiis subalbida. semē foliis adhæret, paruum, & rotūdum. Folia cum caulibus pota, aluum cient, oleribus commēdatur. Ius decocti & pituitam & bilē aq̄q̄ detrahit. folia cum caulibus pota aluum cient. oleribus commendantur. Ius decocti & pituitā & bilē aquāq̄ detrahit.

CYNOGLOSSON folia lati ^{κυνόσ}
foliæ plantaginis habet arctiora, minora ^{γλωσσον}
ra, lanuginosa, caule vacat, & humi ster-
nitur. prouenit in sabuletis. Contraria eius folia cum vetere suillo adipē, rabi-
dorum canum, morsibus, alopecius &

PLANTARVM

ambustis medentur. Herba cocta & cō
vino pota, aluum nollit.

κνπρερος
Sahera
de.
Licha.

CYPIRVS, quem aliqui eryfisce
trū, vt aspalathum appellant, folia fert
porraceis proxima, sed longiora & exte
riora, causam odorari iunci, cubitalē
aut maiorem, angulosum, in cuius cau
cumine minuta folia cum semine exo
riuntur, radices, quarum in medicina
est vsus, coherentes inter se, oleis ob
longis similes, aut rotundæ, nigro co
lore, suavi odore, amaro gustu. In lacu
nolis, palustrib. & culcis enascitur. Opti
ma ē grauissima, dēsa, fractu cōtumax,
plena & aspa, odoris cū quadā acrimo
nia iucūdi, qualis est Gificia, Syriaca,
& quæ a Cycladibus insulis petitur.

κνπρερος
Ακκην,

Aliud CYPRI Genus tradunt in
India nasci, gingiberis effigie, quod mā
ducatum croci vim reddit, gustu amaro
sentitur, & illitum præsentem p̄s̄o
thri vim exhibet. Aeg. lūcus angulosus
calfacit. siccaturq; citra morsum, hinc eti
am humidioribus vlceribus cicatricē
mirabiliter inducit, æ oris vlcera per
sanat. habet & vim quandam incisori
am, qua calculos comminuit, vrinam

& menſtrua promouet.

CYPRVS arbor eſt oliuæ foliis κίτρος
Henne.
Alicia
circū ramos, latioribus, mollioribus,
& viuētioribus, flore cādido, muſcoſo,
odorato, ſemine ſambuci, nigro. Opti-
mū nāſcitur in Canope & Aſcalone.
A eg. Cypri folia & ſurculi mixtis con-
ſtant viribus, diſcutiente & aſtriſtoria,
cum ea quæ ſine offendiculo & morſu
ſiccet, ideōq; decoctum ipſorū ambuſtis
ſuperfuſum prodeſt, ac igneis inflamo-
rationib. cōgruit. Uē oris eruptiones,
aphthas vocāt, ipſa arbor cōmāducata
perſanat, itēq; medicinis hēni dicitis
miſcetur.

CIRCAEA, quam & dirczā alii νεμαία.
qui vocant, foliis eſt hortēſis ſolani,
agnatis crebris, flore nigro, puſillo, co-
pioſo, ſemine mili, nāſcente in quib.
dam veluti corniculis, dodrantali radi-
ce, triplici ſerme, aut quadruplici, can-
dida, odorata, excaſfaciēte. Nāſcitur in
apricis, ſaxis, & vēto p̄latis. A eg. Eius
radix calida eſt, & odorata, quæ cū vi-
no pota ſemināq; locos purgat, ſemen
in ſorbitione ſumptum ac generat.

CIRSIYM, caulis eſt tener, duo κίρσιον

P L A N T A R V M

rum cubitorum, triangulo similis, ab
 imo foliola, rosæ speciem referentia,
 anguli spinosi, per intervalla molles,
 folia buglossi similia, maiora, subcan-
 dida, modice hirsuta, partibus extre-
 mis aculeata, cæcumen caulis orbicu-
 latum, hispidum in quo capitula pur-
 purea, quæ solvuntur in lanugines. Ra-
 dicem huius loco laboranti ad alligatâ
 dolores varicum sedare Andreas scri-
 psit. (Aeg. non meminit.)

xi 509

Chaiet.

▲ltis.

C I S T V S, quem aliqui citharon,
 aut cissaron vocant, ramosus frutex est,
 sed improcerus, foliosus, saxosis locis
 nascens, foliis rotundis, acerbis, hirsu-
 tis. flos masculo ut mali punice, femi-
 nae albet. Hypocistis, erythranon, aut cy-
 tinus a nonnullis cognominata, iuxta
 cisti radices nascitur, floris punici simi-
 litudine. quædam flava, altera virens,
 tertia candida. Liquatur acaciæ mo-
 do. Aliqui tamen exiccant, fractamque
 macerant, & incoquant, reliquaque, ut in
 Lycio prosequuntur. Aegineta, Frutex
 est astringens, & modice frigidus virtu-
 te, folia ipsius & germina adeo siccant
 ut etiam vulnera cōglutinent, at flores

cum in secundo fere gradu sicciore
sint, intestinorum torminib. aliisq. flui-
dis vitis accommodati sunt, extrinsecus
illiti putrida vlcera compescunt.

CYTISVS, frutex est albus in to κύτισος
tum, vt rhamnus, ramos spargens cu-
bito longiores, in quibus folia foem grae-
ci, aut loti trifolia, minora, dorso me-
dio prominente. ea digitis trita eructa
olent, gustataq. cicer sapiunt. Folia re-
frigerant. tumores inter initia discuti-
unt, si cum pane trita illinantur. deco-
ctum potu vrinam ciet. Nonnullis, qd
apes alliciat, ppe aluearia serunt. Aes-
gineta Folia discutientis leniter & tes-
pidae nrae sunt quae admodum & maluz.

CITRILI medium acidum, aut qua κίτρυ
litatis expers, in quo semē est, tertio re Atrog.
frigerantium siccantemque ordinis pha-
betur. Cortex in secundo qdem absces-
su siccatur, sed non item refrigerat, acrob-
virtute praeditus. Caro ipsius crassi suc-
ci est, pituitae generandae apta & frigida,
semen digerit & sic. 2o Folia arbor-
ris siccandi discutientique vim reprae-
sentant. Aegi.

GLEMATIS humi serpit, la, τίς

PLANTARVM

to, pinguis solo prouenit, viticulas
 spargens crassitudine iunci, exiguas, fo-
 lia lauri figura & colore, multo miora.
 Gignitur in terrenis Aeg. Appellatur
 & daphnoides, myosinoides, polygo-
 noides. Siccadi virtute pollet, qua fluo-
 res alui, qua diarrhoea dicunt, intestino
 rum tormina, & denticulorum dolores finit. Co-
 tra venenatorum morsus recte impo-
 nitur. Est & alia clematis, quae viticu-
 losum emittit ramulum, rubescentem,
 lentum, folium gustu admodum acre,
 ac exulcerans. reperit per arbores, vt simi-
 lax. Aeg. Huius fructus cum aqua potus
 pituitam & bilem per inferiora educit.
 folia ad lepras arcendas illinuntur.

κλμα
 τισ τη
 τη.

CLEMATIS tertia Plinio recē-
 setur, cētūculus leatis appellata, rostra-
 tis foliis ad similitudine capitae penus-
 larum iacens in aruis. Est eius egregius
 effectus, ad sistendam aluum in vino au-
 sero. Idem sanguinem sistit cum oxyme-
 lite, aut aqua calida. sic & ad secundas
 mulierum effluxus. (idem fere gnaphalii
 effectus est, quod Romanis similiter
 centūculus appellatur, hinc sic vt quid
 differant ad dubitem.

CLINOPODION frutex est fo-
 liis serpyllo similis, surculosus, duum
 dodratum aletudine. nascitur in petro-
 sis. flores marrubii modo, ex interual-
 lis distincti speciem lecti pedum p̄ber.
 Aeg. Vis eius est calida siccaq̄, nondū
 vero adurens, sed tertii fere ordinis.

κλίνοπώδιον
 δμοϋ

CLYMENVM caulem fert fa-
 b̄, quadratum, folia plantaginis, folli-
 culis supra caulem in sese inflexis, ut in
 polyporum cirrhis. Probatissimum est
 e mōribus. Succus ex herba tota cum
 radice exprimitur refrigerās, & oēs flui-
 das affectiones astringens. (Galenus &
 Aegineta indicatam reliquerunt.)

κλύμενον

CNICVS foliis cōstat oblongis, p-
 arbitum diuisis, atperis, spinosis, cau-
 le sesquipedali, capitulo magnitudine
 grandis oliuæ, flore croci, semine can-
 dido, alioqui rufo, lōgo anguloso. Hus-
 ius flore in oblongis vtuntur. Aegine-
 Cnici semine ad purgandam aluum
 duntaxat vtimur. Si quis extrinsecus
 eo vtatur tertii calefacientium ordi-
 nis erit.

κνίκον
 vel
 κνήκον
 Cartamum.
 Ghur-
 tal.
 Kartam

COCVM quo iseflores vtunt,
 frutex est surculosus, paruus. cui grana

κόκκον
 δαφίπες

P L A N T A R V M

cei lentes adhærent, quæ electa conge-
runtur Optimum gignitur in Galatia
& Armenia, deinde Asia & Cilicia, vl-
timum ex omnibus Hispanicum. Na-
scitur quoq; in Cilicia, e quercubus, co-
chlearum exilium similitudine, quod
illius regionis mulieres ore legunt, &
coccum vocitât. Aegi. Granum tincto-
rium leniter siccat, vnde magnis vulne-
ribus, & neruorum itidem cum aceto,
aut oxymelite leuigatum commode
imponitur.

*κακοστρά-
βιον

C O D I A M I N V M his anno,
vere, & autumnio emicat, ætates hyc-
mesq; fugit. Vocant & codianum bul-
bum syluestrem interpretantes, & co-
dion eius florem.

*κακίς.

C O I X, Theophrasto folio arūdinis
angulari, ad nexus utilis, a quo fiscellæ
genus. Atticæ coix, vt inquit Pollux,
apud Doros Cois. fit & mentio de coi-
cinis textis apud Strabonem.

καλχιδύ
Surugē.

C O L G H I C O N, aliqui epheme-
ron, sunt qui agrestem bulbum vocant
autumni exitu florem ædit croci, cādē
cantem, ab eo tempore, folia bulbi, sed
pinguiora, caulē palmo altum, ferē-
tem rufum

tem rufum semen, radicem foris e nigra rufescentem, quæ delibrata, candida & mollis spectatur, lacteo succo madet atque gustatu, dulcis inuenitur. bulbus eius mediam habet rimam, fissurâq; qua flos erumpit, plurimum in Messenia, & Colchis enascitur. Ea comesa, fungorû more, strangulando enecat. Hanc autē depinximus, ne a quoq; imprudēter pro bulbo deuoretur, mix enim in modum saporis voluptate imperitos allicit, Remedio sunt eadem quæ fungis. bubulum etiam lac potû auxiliatur. itaq; cū ad fuerit, non aliud desideratur auxilium. (Aeg. nihil adiecit quam eius alexipharmaca.)

COLYCEA arbor circa Idā prouenit, alioqui rara inuentu, fruticosa, ramosaq; & multis alis concava. folio vlmī, lōgiore, satis ad latifoliæ laurus accedēte, sed ampliusculo, & rotūdiore supra viridi, infra cano, neruosoq; præ tenuib⁹ nerualis fibrisq; de medio callo in costarum speciem adductis. materix solida, cortice nō læui & quasi vitigineo vestitur. Radicib. per summa gracilibus, & soluis, cæteris fibratis, & mi

*ΚΟΛΥΘ
ΚΕ' 08

PLANTARVM

tum in modum flauis. Sterilis & flore-
vidua, surculos tamen gemmasq; cir-
ca folia pingues, læues, candidos, amē-
tacea facie fundit. Præcisa, vel ignibus
exusta, ab imis reuiuua resurgit.

* COLYCEA alia est apud Theo-
phrastum, folio salicis, comosa, ramosa,
in totumq; ampla, valuulis legumi-
nū more nō angustis, in qbus semel la-
tum, paruum, durum & non nimis, nec
abunde pro magnitudinis ratione fru-
ctificat. (Hanc aliqui Plinio Staphylodē-
drum dici existimant, de qua suo loco.

* ΚΟΛΟΥ
ΤΕΑ.

COLVTEA Liparæ peculiaris a
Theophrasto traditur. Arbor magnitu-
dine præstans, fructum ferens in siliis
qua magnitudine lentis, qui mirum in
modū oues saginet. Nascitur semine &
fimo præcæpue ouillo. Serēdi tempus,
cum arcturus occidit. Manari solo de-
bet præmaceratū, cum iam in aqua ger-
minare cœperit. folium mittit forno
græco nō ab simile. Arbor primum vni
caulis emicat, trina cōcidend's scipio-
nib. & baculis idonea. Si quis nimis de-
curreuerit mox emoritur, quippe quæ
lateribus haudquaquam fruticet, spar-

HISTORIA 20

gitur deinde in ramos, quadrina prope
sus adhorrescit. (Si hæc arbor est quæ
Mauritani Sene vocat, filiquosus eius
fructus denarii pōdusculo potus pituit
sam & bilem deicit. Retorridā atrāq̃
bilem earumq̃ suffusiones ex gallinas
ceoreure depellit. Vetusso capitis dolori,
scabiei, comitialibus, impetiginē
succurrit. Sed ius potius feruefacti, &
erici farina propinatur. pulueris mo-
do drachma, in decocto semurgia. in-
teraneorum obstructions explicat.
Actuarius.)

COMBRETVM baccari simil
limum traditur, nisi quod procerius est *
foliorum exilitate vsque in fila exte-
nuata Hoc totum cum axungia vulnes
sa mirifice sanare.

COLOCYNTHIS sarmenta πελεκων
α's
Kardel
foliaq̃ fatiui cucumeris emittit, p̃ ter-
ram repentia, diuisa, fructum in spe-
ciem mediocri pilæ conglomerata
tum, vehementer amarum. quem
legere oportet cum cœperit in palli-
dum colorem permutari. Aegi. Cu-
curbita syluestris validam purgandi vim
obtinet, viridis ipsius succus ifricatus

PLANTARVM

coxendicum doloribus auxiliatur.

κόνυζα.

CONYZA E duo genera. quæ parua vocatur, donèc præstantior est maior vero frutice altior & foliis latioribus, graui odore. vtriusq; folia oliuæ similia, hirsuta, pingua. in maiore caulis binum cubitorum altitudine attollitur, in minore pedem æquat. flos fragilis, lutei aut fului coloris, qui in pappum abi, tradices supuacuz. Est & tertium conyzæ genus, caule crassiore, ac molliore, foliis quam paruz maiusculis, minime pinguis, & maiore mior, multo grauioris odoris & iniucundioris, sed iefficacior. Prouenit locis riguis. Aegi. Conyza vtraq; Cal. sic. 3. Hinc etiam oleum in quo decoquitur rigores febrilium circuitu remeantes discutit. Flores idem præstant, quorum decoctum menses citat, & fætus extrahit. De tertia non aliud tradit quam Dioscorides.

* **CONFERRA** M appellant a conferminando, spogiam aquarum dulcium verius quam muscum aut herbam villosam defittatis atq; fistulosam. Frequens est in Alpinis fluminibus. Hanc prælentaneum esse remedium ad ossa confra-

ita Plinius est author.

CONSILIGO ætate Plinii herba in Marſis reperta. Nascitur & Aeg^o * Διάο
πυρο
culis circum vicum Nerueſiæ. Radix eius ſuum & pecorum omnium remedium præſens eſt, pulmonū vitio, veſ traiecta tantum in auricula, Bibi debet ex aqua, haberiq; in ore aſſidue ſub lingua. Superficies huius herbæ an eſſet i aliquo uſu, Plinio fuit incertum. Columella aduerſus peſtilentiam ingruentem gregi præſens remedium huius radiculae uſum cognouit. Conſiliginē mulomedicis pulmonariam dici coepiſſe teſtatur Vegetius.

CONVOLVOLI herbæ, naſcentis per fruteta nullo odore floſ eſt, nec crocis intus candorem tantum referens ac veluti naturæ rudimentum lilia facere conſiſcentis. *

CUNILARGO ſive cunila maſcula, odoris eſt fœdi, radicis ligioſæ, folio aſpero. Tradunt manipulo eius abiecto omnes etiam a tota domo blatas conuenire ad eam. *

CORIANDRVM aut coriandrum vulgariſ eſt. notitiæ. Aeg. Ex con- * Διάο

PLANTARVM

Kustor trariis viribus compositum est, tenuis substantiæ, terrenæ, amaræ, aquosæ & humiditatis tepidæ particeps. Habet modicam vim astringendi, quæ propter inflammationibus, erysipelatis non admodum feruentibus conuenit. Tumores molliusculos cum aliquo in idem efficaci, discutit. Semē modice quædam cum passo bibitū, lumbricos pellit, liberius autē sumptum mentem tentat.

ad. p. 5

CORIS, quod aliqui hypericon vocant, frutex est folio ericæ, rubro, pinguiore, ac minore, non aliorum odorate, suavis, odoratus, acris. Aegi. Semē eius ad vrinam & menses eiendos bibitur. Succurrit & phalangiorum moribus, item ad opisthoton cum oleo iungitur.

Repar. a.

CORNVS dura arbor est, baccas ferens oliuæ modo oblongas, quæ primum virent, dein per maturitatem rubescunt, aut ceræ colorem repræsentant, Muria, vt oliuæ, condiuntur. Sanies quæ virentia folia torrendo resudarunt, impetigini conuenienter illinitur. Aegi. Corni fructus acerbus, si edatur, valens de vëtre astringit. Folia autem & per

mina acerbitate vehementer siccant,
adeo vt maximis durorum corporum
vulneribus glutinandis sint.

CORONOPVS oblonga herbu
la est per terra n repens, fissis toliis. co
quitur in olere, radicem habet tenuem
ad stringentem, quæ in cibo coeliacis fa
cit Prouenit in aggeribus, & locis in
cultis, & secus vias.

COSTVS præcellit Arabicus,
cædidus, leuis, eximia odoris suauitate
Secundum locum sibi vendicat Indicus
leuis, vber, vt ferula niger. Tertius est
Syriacus, grauis, colore buxeus, & odo
referens. Optimus est recens, albus,
abunde plenus, densus, aridus, a teredi
nibus nō erosus, sine graueolentia, gu
stu calidus ac mordens. Sunt qui admi
stis helenii comageni præduris radici
bus, adulteret. quod deprehensu facile
est. siquidē neq; gustu feruet helenium,
neq; validum odorem vibrat, vt caput
tētare possit Aeg. Costus modicū qui
dem amaritudinis plurimū vero acris
& calidæ qualitatis habet, idoneus si
quam sit opus particulā calfacere, vel
ex alto in summa humorem aliquem

κορωνό
πυς
Idē apd
Paulum
nisi qd
κολικός
pro
κοιλία
κός
peperā
legitur
κόστος.

PLANTARVM

ellicere. Vrinam & mentes ducit, sum-
bricos enecat. Quum vero & flatulenti-
cuiusdam particeps sit, venerem cum
mullo potas stimulat. Coxendicū do-
loribus, resolutis, febrium rigoribus
ante accessiones, cum oleo infricatus,
conducit.

κνυδῶν
saffra-
gel.
κράταιον
γυρος

COTONEA mala & struthia frī-
gido ac terrestri donata temperamēto,
vērē supprimūt, vulnera glutinā. **Æg.**

CRATAEGONVM, siue ve-
nalis placet, crataonon, foliis melampy-
pyro simile est, multis calamis ex vna
radice emicantibus, multorumq; geni-
culorum semine milii. nascitur in opa-
cis & frutescens, summopere acre. Eadē
apud Paulum, sed frigidum semen esse
adiicitur, corrupta, ni fallor, lectione
aliter enim apud Galenū legitur.

κρίθμος.

CRITHMVM, seu potius, ut
aliqui, crithanon, frutescens & vndique
foliosa herbula est, cubiti altitudinem
fere petens. Nascitur in maritimis, &
petrosis, foliis pinguibus, numerosis,
albicantibus, veluti portulacæ, latioribus
& longioribus, salso gustu. flores candidi
sunt, & semen, ceu roris marini, odora,

tum, molle, rotundum, quod siccatum rumpitur. habet intus tritici modo nucleum, radices digiti crassitudine, tres aut quatuor grati odoris & iucundi, estur crudum coctumue in oleris. seruat^rur etiã in muria. Aeg. Crethmon salsum est simul & amarum, sed modice, quare & vis ipsius est absterforia & desiccans.

CROCODILION chamæleonis nigri figuram habet. nascitur in syluosis, radice longa, læui, aliquantū lata, odore, vt nasturtii, acuto. Semen ei rotūdum inest, duplex vti scutū. Aeg. Semen & succus calidā, siccā, & discutientem vim præ se ferunt, vrinas itaq; & menses mouent. Radix excreationes e pectore iuuat, item sanguinem per nares ducit.

CROCVM, optimum in mede di vsu Coryceum, recens, & boni coloris, paulum cãdidi gerens in capreolo, oblōgum, omnibus suis partibus consistans, non fragile, plenum, a quo detrahitum est nihil, quod madefactum manus inficit, nec situm redolet, aut carie sentit, subacre. sin huius generis nō est,

κροκοδιλ
v10/6

κροκος
Zahafan
ran

PLANTARVM

aut vetus, aut humore perfusum creditur. Secundus locus datur Coryceo, e tractu Lyciæ contermino. Tertius Lycio e monte Olympo dein ex Aegibus Aetoliæ. Cyrenaicum & Centuripinū inter Sicilica omnia viribus infirmius est. Omnium natura oleracea. Itali tamen ob succi copiam, & coloris venustatem, tingendis mortariis dicauerunt quibus de causis magno venditur. Vtilissimū in medicina quod ante descripsimus. Adulteratur in his crocomate tuso, atq; etiam sapæ subtili, cōerita, quo pondus adiciatur, simul argenti spuma, aut blumbagine. sed malefictum declarat infidens puluis, plerum si defruum in odorando subolet. Aegine. Crocus Cal. 2. sic. 1. astringit & concoquit.

CROTON, quære Ricinus.

CVCVRBITA humidis frigidis in secundo abscessu temperamenti est, vnde tota si imponatur, calidas refrigerat inflammationes.

CVCVMIS esculentus quæ viridis refrigerat humectatq; in 2. ordine, caro ipsius feruida solatur inflammatione

κροκιν
do
Haraha

κίχνης.
Kura.
Cheriar

HISTORIA 84

nes. Semen abstergerendi incidendiq; virtute prædium, vrinas mouet, & corpus mitidum efficit. Aridus siccat in i. ordine, vehementiusq; abstergit, & semen, & radix.

C V C V M I S syluestris fructu solo distat a fatiuo cucumere, quem longe minorem parit, oblongis glandibus non dissimilem, folia aq; sarmetæ fatiui refert, radice candida, magna nascit in sabuleis, & ruderibus, frutice intotum amaro. E fructu huiusce cucumeris, fit medicamentum quod elateriū vocatur, ad hunc modum, Decerpti cucumeres, qui tacti protinus exiliunt, seruātur nocte vna, post die imposito supra craterem rariore cribro, vtriusq; manib. phēsi, sigillatim supino cultro, sursum versus aciem habente, finduntur, atque per cribrū humor in subiectum vas exprimitur, simulq; carnosum quæ hæsit cribro, quo facilius excidat, eliditur. quod ita pressum est, residere sinit, atque in vicinam peluim demittitur. coaceruata autem in cribro segmina, dulci aqua pfunduntur, & denuo pressa abiciuntur. humor in pelui agitatur,

σίκκος
αγριος.
Kephē.
aliemar
Kate
Alhend
ei.

ἐλατήριον
ου

PLANTARVM

& linteo opertus, soli exponitur. dūq̄
fiterit, tota supernatans aqua cum hu
more cōcreto, effunditur. hoc vero idē
eidem fieri solet, donec existens aqua li
quescat, qua stillatim exhausta, sedinē
tum mortario suscipitur, & cōterēdo
cogitur in pastillos. Sunt qui ad hauriē
dam protinus succi abūdātiā, cribra
tos cineres humi inspargant, & mediū
cauantes, triplicatum linteum obtēdāt.
per quod elaterium cum sua humidita
te diffundunt, siccatumq̄, in pila, vt di
ctum est, cōterunt. Aliq̄ pro dulci aqua
marinā perfundētes, ita eluunt. Alii in
nouissima lozione, multam aquam res
pergunt. Elaterium optimum esse cō
stat, læue, nō pōderosum, cum candore
leniter humectum, gustu amarissimū,
quodq̄ lucerna & luminibus obiectum
facile flagret, Porraceū tamē scabrūq̄
si turbidū spectetur, atq̄ erui cinerisq̄
plenum sit, graue & vitiosum esse solet.
Nec desunt qui cucumis succo amyli
imisceant, vt cādorem ipsum & læ
uitatem imitentur. A bimatu ad decēs
nium deiectionibus vtile est. A eg. Cuc
umeris syluaticī radix detergit, dissis

pat, emollit Succus ficcādi vires habet
 qui videlicet radice & foliis expressus
 elaterio similis, sed imbecillior est. Ela
 terium autem cal. 2. menses ꝑuocat.
 foetus appositu propter summam ama
 ritudinem necat. euacuationem ex na
 ribus cum lacte instillatum molitur.
 Clystere iniectum pituitam, nonnunquā
 etiam sanguinem extrahit.

C V M I N V M satiuum ori gratū κνμινου
Cami.
 est, sed multo magis Aethiopicū, quod
 Hippocrates regium appellauit. secun
 dum locum tenet Aegyptum, reliqua
 sequuntur. Prouenit in Galatia, in
 Asia, Cilicia, & Terentia, & plerisque
 aliis tractibus.

Syluestre C V M I N V M, pluri κνμινου
αγριου
 mum efficaciusq; in Lycia & Galatiz,
 Asia, atq; Carthagine Hispaniæ gigni
 tur, frutice paruo, dodrantali caule, ac
 tenui, quaternis aut quinis foliis tenui
 bus, veluti ferratis, & gingidui diuisura
 in cacumine capitula quina, aut sena
 habet, mollia, rotunda, in quibus est se
 mē acerofum, gustu satiuo acriore na
 scitur in collibus. Est & aliud syluestris
 cumini genus, satiuo non dissimile, qd

PLANTA R. VM

a singulis floribus pensilia promit cornicula, in quibus semen est melanthio simile, quod potum omnium serpentium moribus praesidio est. calculosis & iis qui urinae stillicidio vexantur, aut concretum sanguinem cum lorio reddunt auxiliatur sed apud semen feruefactum postea bibendum est. Aegineta, Cymis num calefacit tertio Urinam mouet, flatu discutit.

χυματι
ος
Sare

CVPRESVS refrigerat & astringit. Aegineta, Cupressi galbuli & turiones siccandi viribus pollent, nullo calore conspicuo, quapropter vulnera magna in duris corporibus conglutinant, & in flaccidis putridisque ulceribus in alto fixas humiditates citra noxam depascunt, in oribus ramicibus opitulatur.

CUNILA mollis ramis ac foliis hispida lanugine obducitur, tritaque melis habet odorem, digitis tactu eius cohaerentibus.

D

Δαφνοειδ
εις

DAPHNOIDES cubiti altitudine fruticat, ramis flexilibus obsequosisque, multis, ide sursum versus foliosis. cortex supra modum vis

scopus ramos vestit. folia lauri, gracilio-
ra, & molliora, fractu cōtumacia, quo-
rum gustatu os & fauces incēdūtur, flo-
res candidi, bacca cum maturuit, nigra
radix inutilis. nascitur in montosis.
Aegineta, Laureola eiusdem facultas
tis est cum laure Alexandrina.

D A M A S O N I O N, q̄re Alifina.

D A V C V M aliqui Daucium vo-
cāt. Creticū foliis fœniculo simile, mi-
norib. & tenuioribus, caule dodrantali,
umbella coriandri, flore albo, semine
acri, cādido, hirsuto, suauissimi odoris
in mādendo. radix digitali crassitudine
& dodrātis lōgitudine adolefcit. in sa-
xosis nascitur, & locis sole illustratis.
Aliud eius genus, syluestri apio simile
acre, odoratū, aroma olens, feruentis
gustus, Probatissimū Creticū. Tertium
assignatur genus foliis coriandri, flori-
bus albis, capite & semine anethi, mu-
scario pastinacæ, semine oblongo, ceu
cumini, acri. Agi. Daucus qui & staphy-
linus dicitur, hortēsis qdē radice flatu-
lētā ē, & venerē mouet, itēq̄ semine. Syl-
uestris at̄ semē minime flatuosū ē, sed
vrinā & menses citat, vt & herba ipsa,

Δαῦκος

PL V N T A R V M

inefficacius tamen. Sed hæc magis ad
passinacâ Dioscoridis q̄ daucû faciūt:

Δελφίνι
04.

DELPHINIUM, (surculos emit
tit a radice vna sesquipedales, aut maio-
res, a quib. folia exeunt parua, tenuia,
diuisa, prælunga, quæ delphinorû effi-
giem repræsentant, vnde tractum no-
men est. flos violæ albæ nõ dissimilis,
purpureus, & semen in siliqs, milio p-
ximum, quo non aliud vtilius bibi po-
test, ab scorpione percussis. A iūt enim
obiecta herba, scorpiones resolui, atq̄
ignauos torpescere, semota vero ea, se-
se recolligere, Prouenit in asperis &
apricis. Alterum est delphinium, quod
Romã bucinũ vocāt, superiori simile,
sed foliis & ramis lōge gracilius: Viri-
bus eisdem pollet, sed non ita effi'aci-
bus. (Non habetur apud Aeginetam.)

Δικταμν
05.

DICTAMNUM, aliquib. syl-
uestre pulegium vocatur. Cretēsher-
ba est, acris, leuis, pulegio similis, sed
maiorib. foliis, quæ nō momento quodã
spissaq̄ lanugine pubescunt florē nul-
lum aut semē p̄fert. Quod pseudodi-
ctamum vocant, multis in terris nasci-
tur, ante dicto simile, sed minus quam

Δευδο
06.

HISTORIA 57

Illud acre. Eisdē effectus præbet, sed
 efficacius multo. Defertur a Creta al-
 terum dictamni genus, foliis sisymbrii
 ramis maioribus, in quibus flores syl-
 uestris origani, nigri, molles. odor fo-
 liorum iter sisymbriam & saluam iu-
 cundissimus. Efficax ad eadem, sed mi-
 nus nares ferit. miscetur emplastris, &
 medicaminibus quæ aduersus serpen-
 tium iniurias confinguntur, theriaca vo-
 cāt. Aeg. Tenuius est partibus pulegio
 cætera simile. imbecillius autem est
 pleudodictamnon.

DIOSPYROS vel dioporos arbor fructum habet ceraso similem, du-
 ro intus nucleo Theophrast.

DIPSACVM aculeatarū gene-
 ris est. caulem habet altum, spinis hor-
 ridum, foliis lactucæ, spinosis, binis, ge-
 nicula singula complectētibus, plongis
 ceu quasdam bullas intus & extra acu-
 leatas, in dorfi medio habētibus, cōca-
 uo alarum sinu, in quo imber aut ros
 asseruetur. vnde diplaci, quasi sitiētis,
 nomē traxit. in cacumine caulis, singu-
 la sur. ulis capitula isunt, oblōga, echi-
 nata spinis. quæ arefacta, cādida spectā

Διόστρο
 ρο

Διψακ
 κς

PLANTARVM

tur, dissectaq; medulla tenuis, vermicu-
 los ostendunt. Aegineta. Huius spinæ
 radix ficcat sc̄do, cū aliq; abstergēdi vi.
 DODEGATHEO folia septem
 lactucis similia exeunt a radice lutea.
 in aquam potam omnibus morbis me-
 deri tradunt, item malis quæ mem-
 bratim sentiuntur, neque non iis quæ
 totis corporibus grassantur.

Δωδε,
 καθεσ

Δορ, ^{lxvi}
 ογ.

DORYCNION Crateus hali-
 cacabon, aut caleā vocat. frutex oleæ
 nuper p̄deūt, similis nascitur in petris
 non procul a mari, ramis cubito mino-
 ribus, foliis oleæ similib. colore, mi-
 nusculis, firmiorib. p̄ter modū scabris,
 flore candido, siliqs in cacumine, ceu
 ciceris densis, rotundis, quis intus aut
 senis seminibus, exigui erui magnitudi-
 dine, læuib. firmis, versicoloribus, ra-
 dix ad digiti crassitudinem & cubiti lō-
 gitudinē adolefcit. id somniferum esse
 constat. Copiosius haustum mortē ad-
 fert. Nec defuere qui dicerent, semē in
 amatoria expeti. Aegineta, Simile tē-
 peramento est papaueri & mandrago-
 ræ, immodice refrigerās. Quod si par-
 ce sumatur corporem inducit, copiosis

us, interimir.

D R A B A herba ad cubiti altitudi-
nem assurgit, tenues spargens ramos,
& ex utroq; latere folia, ceu lepidii, sed
molliora, & cãdidiora. in cacumine ve-
re sambuci umbellam gerit, candidos
flores habentem. Herba hæc cum pris-
na coquitur, in Cappadocia maxime.
semen aridum pro pipere obsoniis ad-
miscetur. (Aegine. præteriit.)

Δραβνα.

D R A C V N C V L V S folio cõ-
flat hederaceo, magno, cãdidis notis i-
signi, caule recto, bicubitali, versicolo-
re, maculis resperso purpureis, ita ut
anguẽ plane referat, baculi crassitudi-
ne. fructus sũmo caule racematim co-
hæret, colore primũ herbaceo. & cum
ematuruit, croceo, gustu seruens, mor-
daxq;. radice aliquãtulũ rotũda, bulbo-
sa, aro nõ absimili, tenui obducta corti-
ce. Nascit' in sepib' umbrosis. Aeg. Sile
quãdã aro hêt, sed eo acrius, amarius,
calidius, tenuiusq; est, cũ adstructõe nõ
nulla. Radix ipsius pota viscera pur-
gat, & puicaciũ seu malignoꝝ vlcerum
excellētissimum est remediũ. ex æquo
etiam folia, fructus valentior est.

Δρακύν
7104.

PLANTARVM

Δρυοφύ
τις.

DRYOPHONVM olus sylue-
stre filiculā siue driopterī specie æmu-
latur, ramulis siue cauliculis tenuibus
sesquipedalibus, quos circūdant utrinq̄
folia, pollicari amplitudine rusco simi-
lia, nisi quod teneriora sunt & cādidiora
ra flore sambuci lacteo, semine gustu
mordaci, vnde eo vice piperis vtuntur,
coquantque, cauliculos in cibis ad-
modum gratos.

Δρυόπις
της.

DRYOPTERIS nascitur in ve-
terum roborum musco, filici similis,
multo minore foliorum incisura radi-
cibus inuicem implexis hirsutis, gustu
acerbis, in dulcedinem vergentibus.
Aeg. Dulcis, acris, & leniter amara este
cæterum vim habet excedentem qua
& p̄tos ab olet.

γλυκυδής
ξίζα
δus.

DVLCS radix plurima gignitur
in Cappadocia & Ponto. fruticosa est,
ramis binum cubitorum altitudine as-
surgentibus; foliis lentisci, densis, pine-
guibus, tactuq̄ gummosis; flore hyacin-
thi fructu pilularum platani magnitudi-
nis, asperiore, qui siliquas lentiū mo-
do hēt, rufas & paruas; radicibus lōgis
vt gētianæ, coloris buxci, subacerbis &

dentibus, quæ defantur in succum, lycii exemplo. Aeg. Tepidi humidique temperamenti est, alicuius etiam astuictionis particeps, eoque non modo fauces exasperatas laeuigat, sed etiam vesicæ scabiei medetur eadem sitim arcet.

EBE N V S optima habetur æthio e' Beros.
 pica & nigra, nullo hñs venarum Abanus
 discursus, factitii cornus lactore,
 cum fragitur deſa apparet, mordēs pu
 ſtu, atq; astringens. ſufficit iucūdo odo
 re ſupra carbūos ſive ſumī tedio, recēs
 ſūt ad ignē plata, ob pinguitudinē ac
 cēditur, & trita ad corem ſtaueſcit. Ad
 tera eſt idica, iternatis ſegmentis cādīs
 Gaſibus, & modice futūis, iſe frequētib.
 maculis. cæterę prior bonitate antecē
 dit. Apud quōſdam ſeſamina, aut ſpi
 nea ligna cōſimilia pro ebenovæneūt.
 qđ diſcernit ex eo, qđ fungoſa ſunt, & i
 purpureas aſſulas reſoluunt, nihil mor
 daciſſimis in gūſtu, nec redolētiz i ſuffi
 tu pſerētia. Aeg. Ebeni lignivis ē exal
 factoria, deterſoria, & ſubtilis, quapro
 pter qđ pupillas obſcurāt abſtergerē cre
 ditur aliſq; oculariſ miſceſ medicinis.

PLANTARVM

(ECHINVS idem etino, modo
quidem iudicio.

ἐχίνου

ECHION, folia habet prælonga,
hirsuta, aliquantũ tenuia, anchusæ pro
xima, minora tamen, subrubra, & pins
guia, spinulis tenuibus horridula, cauli
culos exiles, nũerosos, miutaq; utroq;
latere folia, expãsa, pinnataq; nigra; in
summo caule minuscula, flores secun
dũ folia purpureos, in qbus semina ca
piti viperarũ similia insunt. radix nigri
cat, digito tenuior. Aeg. Hanc alii dor
riada, alii alcibiadon vocant; non
modo a serpente commorsis cum vi
no pota auxiliatur sed præsumentes
quoq; percuti non patitur.

ἐλαϊόμε
λι

In Palmyris Syriæ, quod **EL AEO**,
MELI vocant, ex quodã caudice ma
nat oleum melle crassius, sapore dulci.
Aegi. In Æthar duorum cyathorũ potũ cũ
aquæ hemina crudos humores bilios
solq; ex aluo educit, qui vero id bibũt,
torpescunt, quod eximescendum non
est, sed excitari ipsi debent.

ἐλαφρο
σκού

ELAPHOBOSCO fomiculace
us caulis est, aut rorimarino similis, ge
niculatus, foliis duum digitorũ latitudi

ne, vt cerebinthi, prælongis, aliquantū
asperis, circūfractis . adnata multa hēt
ferentia umbellas anethi similes, & fe-
mina eiusdē, florem subluteum, radice
ternum digitorū longitudinis, & crassit-
tudinis vnius, candida, dulci, esui apta.
Caulis tener pro oleo manditur, con-
tra serpentium ictus, datur semen in vi-
no. Fama autem est, hoc pabulo, ceruas
serpentium moribus resistere. Aegines-
ta, Cal. sic. 2. Substantia est tenui.

E L A T I N E folia hēt helixinæ, mi-
nora, rotundiora, pilosa, dodratalibus ra-
mulis, quibus senisue, a radice foliosis,
gustus adstringentibus. nascitur in seges-
tibus, & cultis. Aegi. Mediocris est fri-
gidityte, & astringitione donata.

E L E O S E L I N V M in humidis
nascitur, satiuo grandius, & ad eadem
efficax. Aegine. Palustre apium idē po-
est quod hortense.

E L I C H R Y S O N quidam chry-
santhemon, nonnulli & id amaranton
vocant, quo deorū simulacra coronant
ramulū habet candidū, virētem, rectum,
firmū, folia itercedentibus spatii angu-
sta, abrotano similia, comam auream

ἐλατινόν

ἐλεοσελί-
νον

ἐλιχρύσον

PLANTARVM

lucis, in orbem, umbella rotunda veluti
 ficcis corymbis depēdētibz, radice ter-
 nui. nascitur in asperis, & torrentiū al-
 ueis. Aegin Eius coma cum vino pota
 vrinæ angustis, serpentium morfibz,
 coxarum dolori, & ruptis accommoda-
 ta est, menses educit, sanguinem coas-
 tum ex mulso pota dissoluit, & destil-
 lationibus auxiliatur.

Ἐμπέ-
 τρου.

EMPETRON aliqui phacoides
 vocant, nascitur in montibus, & mari-
 timis, salso gustu. sed quo proprius ter-
 reno fuerit, amarius sentitur. Aegi. Pi-
 tuitam & bilem purgat. Est etiam sal-
 sum, quare absterisionibus accommoda-
 tur. (Cognomen eius prassoïdes apud
 Paulum legitur, non phacoides.)

*Ἐννεώ-
 φυλλον.

ENNEAPHYLLO herbam Plin-
 io folia longa nouē habet, causticæ na-
 turæ, in lūborum doloribus & coxarum
 dicitur imponitur vtilissime continuo
 enim pustulas excitat.

Ἐφίμερον
 Kimatz

EPHEMERON aliqui syluestre
 irin appellant, folia habet lilii, sed ter-
 nuiora, caulē parem, florem candidū,
 amarum, semen molle, radicem vnā
 digitali crassitudine, longam, adstringen-

HISTORIA 61

tem, odoraram nascitur in syluis & opacis. Aegi. Mistæ potestatis est & repellentis, & discutientis per halitum. (Ephemeron venenosum in Colchico depingetur.)

EPIMEDIUM, caulis est non magnus hederæ foliis, denis atq; duode nis, neq; florem, neq; fructum ferens, radice tenui, nigra, graui odore, gustu fauo. nascitur in humidis. Aegi. Virtus eius est mediocriter frigida cum humiditate aquosa, quod si illinatur, manus rectas conseruat. dicitur etiam sterilitatem potu facere.

ἐπιμήδιον

EPIPACTIS ab aliis helleborine, parua herba, fruticosa, exiguis foliis. locineris vitiis utilis, & contra venena pota. Idem Aeg.

ἐπιπικτις

EPITHYMON, flos est e thymodoroiore, satureiæ simili capitula habet tenuia, & leuia, & i eis caudiculas, quasi capillamenta. plurimum in Cappadocia, & Pamphylia gignitur. Aeg. Cal. sic. 3. thymo efficacius.

ἐπιθύμον

EPIROTICA mala, quæ latine orbiculata dicuntur, stomacho utilia, sistunt aluum, vrinas euocant, malis tñ

ἐπιροτικά

PLANTARVM

cotoneis inualidiora.

Ἰππεύς

ἔρις

Dheneb

Alchail

EQVISETVM in riguis & scro-
bibus nascitur. cauliculi p̄deunt inanes
geniculati, in se facti, tubescences, sca-
bri, & iuncea circa eos folia, crebra, exi-
lia. in sublime eq̄setum attollitur, vici-
nos arborū caudices scandens, obuolu-
tūq̄ dependet, comis multis, nigris, vt
equorū cauda. radix lignosa, dura. Alte-
rum equisetum caulis est rectus, cubita-
lis, aut maior, inanis. comis per iterual-
la breuioribus, cādidioribus, & mollio-
ribus. Id cum acerō tritū vulneribus re-
medio est, eademq̄ fungitur facultate.

Aeg: Hippuris astringentē cum amari-
tudine facultatē possidet, coq̄ valētior
simul & sine morfu desiccatur. vulnera
maxima cōmittit, intestinorum rami-
cibus opituitur, & vitiiis fluore infestā-
tibus cum vino pota medetur.

Ἰξίς

ERIC A fruticosa arbor, myricæ
similis, longe minor. cuius flore apes
reprobū mel efficiūt. tam flos q̄ coma
serpentium iētibus illitu medet. **Aeg.**
Vi pollet discutiente citra rosionem.
flore ipsius potissimū & foliis vtendū.

Ἐρύγγιον

ERYNGION aculeataq̄ generis

est. Cuius folia in principio, sale cōdis. Cētum
 ta, in cibos recipiuntur. lata autē sunt, capita.
 & extremo ambitu aspa, gustu aroma-
 tica. Eryngio, cum adoleuerit, cōplures
 ramulorum strix rubent, in quorū sum-
 mitatibus globosa capitula, durax acu-
 tissimūq; spinax ambitu stellatim cir-
 cūuallantur, quorum colos, alias viri-
 dis, alias albus, interdum cœruleus in-
 uenitur. radix oblonga. lata, foris nigra
 interne candida, pollicis crassitudine,
 odorata. Nascitur in asperis & campe-
 stribus. Aegineta, Calfacit quidem non
 manifesto, siccitatis autem haud obscu-
 ræ nec modice parceps.

ERINVS nascitur apud fontes & feros
 fluuios, foliis ocimi, sed minoribus, par-
 te superna diuisis, quis, senisue, dodran-
 talibus surculis, flore candido, semine
 nigro, & acerbo. folia & caules lacteo
 succo turgent. Aegineta. Eius seminis
 denarii duo cum mellis denariis qua-
 tuor illici, oculorum fluxiones sistunt,
 succus aurium doloribus benefacit.
 Alibi de echino scribit, herba repellen-
 te & siccante ob suam acerbicatem, ea-
 dem autem erino videtur.

PLANTARVM

* 29 φ' α

ERYPHIA septem lanuginosae ramulis apii modo foliatis, purpureo flore, & eo quidem perenni, semine fabaceo, totidem radiculis quot ramis. Hanc magi prodidere in auena scarabeum habere, sursum deorsumq; decurrentem, cum sono hœdi unde nomen accepit. Hac ad vocem prælati⁹ eē nihil tradiderūt.

* 29 υ' σ'

μoy σι

τα δ' ες

ERTSIMVM cereale, vel triculmo confurgit ferulaceo, foliis sesamæ similibus sanguineis, flore sesamæ foliaceo, prorsus idē erat, nisi pinguis esset. Fruges est æstiuæ, & ante Vergiliarum exortum seritur Italix ritu, alioqui in Græcia & Asia earundem occasu. Recens sato irioni pluvius imber nocet, quāquam reliquis frugibus prodesse credatur, quo virente sicuti sesama, nullum animal vescitur, quā amarus sit. Gale. Erysimum corporis coalitu sesamo vicinum, sed insuavis longe esu, tenuis alimenti, in omnibus ipso deterius, ut panicum milio. Vtrūq; tamē calidum est, sitimq; cibo cōcitāt.

* 29 υ' σ'

δω λ' ς,

ERYTALB foliis est acanthi, luteo flore. datur in vino contusis & euersis.

Cruda ERUCA venerem largiore cibo concitat. semen eodē effectus, dest. vrinam cit, concoctioni prodest. aluo perquam cōmodata. semine ad cōdimenta vtuntur. quod, vt in longū tēpus asseruetur, adiecto lacte aut aceto, digerunt in pastillos. Gignitur etiam, num syluestris eruca, maxime in Iberia quæ occidentem spectat. cuius semine pro sinapi incolæ vtūtur. vrinam vehementius pellit, multo satiuā acrior.

Aeg ERUCA similis erysimo est, temperamento flatulenta, ob quod ad venerē istigat. semē ipsius vrinā quoq; mouet. Syluestris domestica valentior est.

ERVILIA genus est leguminis, folio quam faba longiore, flore apibus gratissimo, ideo circa aluearia feri præcipiūt. Eisdem quibus lens pinsitur modis. At ervilia syluestris herba est, amaritudinis eximie, colore & folio cicerculæ, quanquam minore.

ERVVM paruus frutex omnib. cognitus, angusto folio, tenuis, semina in valuulis habens, e quib. farina fit, nomine eruina, ad medēdi vsus cōueniēs. Parandæ farinæ ratio hæc est, vberiora

ωχρῶς
vt inter
dū red
dit
Gaza.

ορυζοσ
Hyese
ne.
Kesen.

PL V N T A R V M

grana candida & deliguntur, pmiscendo & aqua resurgunt, donec sufficenter combibant. postea torretur, vsq; dum hians cortex disrupat. molita & farinario cribro incernuntur. postremo farina recodit. Aeg. Eruu cal. 1. sic. 2. cu amaritudine, quapropter incidit, detergit, obstrueta aperit, liberalius sumptum, sanguine per vrinam expellit.

✱ π λ α ρ
τ ρ φ υ λ ρ
λ ο ς

ESCVLV S, vel æsculus iter glã diferas folii amplitudine pstat. Hic græci platyphyllon, id est latifolia vocant, vt quibusdã placet. fago, pceritate & glande inferior est. Galla visu qdẽ quernæ non dissimili, nisi qã lenior, sed ad rem nullã vtili, verã alteram nigram habet, qua lanx ificiuntur. Feri glãdẽ hispido calyce, grandem, bonã, fungosam, carnem fieri ea tradũt. Foliũ graue, carnosum, pcerum, sinuosum lateribus. Quãtum corpore eminent, tantum radice descendit. Autumno reddit fructum, si Vergilio credimus. (Per multa quæ assignantur latifoliæ tam a Theophrasto, quam Plinio, in esculo etiam inueniuntur, quapropter si non eadem sit, ab ea tamen non multum distidet.

HISTORIA 6

EVONYMOS, aliq̄ anonymon ἔβωνυμος
 vocant, quū alibi, cum in Lesbo infula
 proueniens, punice mali magnitudine
 atq; folio eiusdē, maiori q̄ vinca pūm-
 ca, & vt punica tenero. flore albæ vio-
 læ p̄ximo, odore graui, ac pestifero, fol-
 liculis setami, in queis acinus quadran-
 gulus, solidus, siue spissus, qui i versus
 quaternos digeratur, pecori gustatu le-
 talis, sed & capris precipue mortifera
 sunt & folia, nisi p̄cipiti alui deiectione
 succurratur. Germinat mense septēbri
 floret vere. Arbor est infelix.

EVPA TOR I V M, fruticosa
 herba est, vnicum efferens caulē, ligno-
 sum, nigricantem, rectum, tenuem, hir-
 sutum, cubicalem, interdū ampliorem
 foliis per interualla quinquifolii, aut
 cannabis magis similibus, quinquepar-
 tito aut amplius diuisis, nigricantibus,
 per ambitū serratis. semen medio cau-
 le erumpit, pilolum, deorsum spectās,
 qđ siccātū vestibus ihæret. Nec desunt
 qui aberrātes, argemonē hāc appellari
 cū tñ lōge alia sit, vti exposuimus. Æg.
 Tenuē vim & icidētē sine cōspicuo ca-
 lore hēt, q̄ iecur obstructū expurgat, ē

ἔβωνυμος
 ἔβωνυμος
 Casat.

PLANTARVM

& nonnullius astrictionis particeps.

Ευφρόβια
αυ

EUPHORBIA Libyca arbor est, ferulæ speciem hñs, quæ in monte Atlante iuxta Mauritaniam inuenitur ea acerrimo succo turget, cuius eximum feruorẽ expauesceres incolæ, ouilos venres elucos, arbori circũligant, & eminus caulem contis incidunt, confestimq; e plaga, p̄inde atq; vase quodam, in ventriculos copiosus lactis humor effluit, præter id quod humi sparsum, vulnus ei aculatur. Duo succi generã, vnum orobi magnitudine, sarcocollæ modo emicat alterum in ventriculis cõcrefcit, atq; vitreum spectatur. Eligendum est translucens, & acre. Euphorbium adulteratur sarcocollæ & glutini mistione. sed difficile quidẽ experimentum, quippe cum leui gustu, os accensum diu detineat, adeo vt q̄c, quid ori obiiciatur, plane euphorbium respiciat. Eius inuencio tempore lubæ regis Libyæ cognita extitit. Aegi. Adurentem vim sortitum est subtilemq; aliis liquoribus similiter.

κύμας
Hachils
le.

F **A B A** non multũ a medio tẽperamento

mento recedit, siue refrigerandò siue
 siccando, caro ipsius nonnullius, etiam
 absterforiæ qualitatis est, excreationi-
 bus e thorace & pulmonibus utilis.

Quã autẽ cortex fabæ non nihil quoq;
 astringat, tota ipsa in posca decocta, co-
 llicis & dysentericis conducit, illita ve-
 ro inflammationibus & tumoribus me-
 detur, lac in mammis extinguit.

Aegyptia F A B A, quã aliqui Põti-
 cam. vocant; in Aegypto plerunq; pue-
 rit. in Asia etiam Ciliciæq; lacubus
 inuenitur. folia habet ampla, etiã si ad
 arboris frõdes cõparentur, caulem cubi-
 ta lem, digiti crassitudine, strobẽ roseũ,
 dupla papaveris amplitudine. & ubi flo-
 re exiit, fert folliculos vel papæ fauis
 similes, in quibus faba supra operculũ
 bullantis ampullæ modo, pminet. Ci-
 botion ideo noiant, id est arculã, quo-
 niã seratur ipsa, humenti glebæ mada-
 ta, & ita in aquã demissa. Radice firma-
 tur harundine crassiore. quæ cruda con-
 ctave estur. ei colocolicæ nomen est. Fa-
 ba vicens manditur, & exsiccata nigre-
 scit, vulgarem magnitudine superat.

Aegyptia, Aegyptia faba humidior nõ

κνίαμος
 αϊγύπτιο
 πτος.

PLAN TARVM

Ra est, & excrementitia.

φνγδς.

F A G V S eadem quercui vires habet, sed intensiores vt etiam ilex. tenera eius folia illita non infrenue siccant, (Alterum fagi genus quod Latini scis scimam vocant) in oxya quare.

υεφονς.

F E R V L A caules, si edantur, capitis dolores faciunt. muria condiuntur. Ferula itaq; caulē profert ternum saepe cubitorum, folia foniculi, longe superiora & latiora. qua ab imo caule vulnerata sagapenum efficitur. Aegin. Ferulæ semen extenuat calfacitq; medulla ipsius viridis, adhuc astringit, eoque sanguinem spuemibus, & coliacis accommodatur. (De Sagapeno suo loco dicemus.)

φνκγ.
Sin.

F I G V S arbor calidi tenuisq; temperamenti est, adeo vt liquor & filiorū succus, nō rodat modo vt abstergat vehementer, sed etiā exulceret, ora venarum aperiat, & myrmecias exterat. qn̄ etiā purgandi vim obtinet. At syluestris ficus quam caprificum vocant, in omnia efficacior est domestica. Ficus fructus aridi in secundo fere ordine siccant. (Galenus hēt, cal. 2. nō at sic, 2. vi

delicet principio secūdi, aut sine primi calefaciunt) pingues aut, duros tumores magis maturant, acriores detergūt discutiuntq;. Decoctū ficū mellis specie referens, quod iam nonnulli siræon appellant, viribus melli respondet. Virides quidē ficus imbecillioris virtutis sunt vtræq; tamen & virides & aridæ aluum subducunt. At ficus caprifici acres & discussoriæ sunt, quemadmodū ex domesticis grossi.

TRICHOMANES nascit' eisdem in locis quibus adianton, filici simile, sed exilius, foliis lenticulæ, tenuibus, in ordinem vtrinq; digestis, aduersis in se, in ramulis tenuibus, acerbis, fusco colore splendētibus. Eadem quæ & adianton præstare posse constat, Galenus, Trichomanes, quæcunq; adiantum, efficit.

FILICVLA nascitur in muscosis petris, & vetustis arborū caudicibus præsertim quæcūq; palmi altitudine filici similis, subhirsuta, nō tenui pinde diuisura. radix pilosa, in qua cōtinētur cirri, ceu polyporum, crassitudine digiti minimi, coloris itus herbacei, austeri ali-

ΤΡΙΧΟΜΑΝΕΣ
ΥΕΙΣ

ΠΟΛΙΤΩΝ
ΔΗΟΥ
Bisberg

PLANTARVM

quantum, & gustu subdulcis. Aeg. Ste-
 abunde citra morsum. potum, inferius
 purgationem molitur.

πτερίς.
 Sarax

FILICIS folia sine caule, sine frus-
 tra, sine flore, ex vno pediculo, cubita
 si longitudine exeunt, multifida, & late-
 ribus pinnata, subgravi odore, radice in
 summa cespiti nigra, oblonga, filices
 multas fundente, subastringente gustu

θαλύπτει-
 σις.

nascitur in montibus & saxosis. Filix
 femina foliis est filicis, surculosis, altio-
 ribusque, & quæ non singulari, ut illa, pe-
 diculo fulciantur, radicibus longis, plu-
 ribus, obliquis, quæ ex nigro in luteum
 flavescent, aliquæ etiã rubræ inuent
 untur. Aeg. Vlm. siccati & amaram re-
 præsentat, eoque fetus corrumpit, lutosque
 lumbricos enecat, instar quatuor dra-
 chmarum cum mulsâ pota. Quoniam
 vero modice constringit, ulcera citra
 rosionem desiccare potest.

FLAMMÆA violam in sco-
 pa regia describemus.

μικρο-
 3504.

FOENICVLVM in Iberia quæ
 ad occidentem spectat, succum reddit gu-
 sti similem. Caulẽ medium, dum her-
 ba floret rustici demetunt, ignisque admo-

uent, quo facilius vi coloris exudans,
gūmi remittat, quod efficacius succo
est, ad medicamēta oculorū. Est & syl
uestre fœniculum, magnum fert autem
semen cachryi simile, cuius radix iucū
de olet. Traditur aliud hippomarathi
genus, longo, exili, & angusto folio, se
mine coriādi, rorūdo, acri, & odorato.
Excalfaciēdi naturam habet, & viribus
fœniculo respōdet. ad omnia infirmius
Aegi. Gal. 4. sic. 1. Hinc etiam lacti ge
nerando est, & suffusis auxiliatur.

FOENVM GRAECVM ex
secundo ordine calidum est, e primo
siccum, idcirco feruidas inflammatio
nes irritat, minus autem calidas & in
duratas magis discutiendo persanāt.

F. R. A. G. A gerens herba sine caule
spargitur humi, multis a radice lanugī
nos pediculis, flore cādido, folio tri
gemino, per ambitū serrato atq; veno
so. fructu exiguis quidē moris haud ab
simili, cæterum sui generis, solido cali
loso, tenero, rubēte, tum gustū tum ē
odore suauiss. radice foris atra, itus cā
dida, multo fibrata capillitio fronde p
petua. Cultus diligentia nō magnitudi

ἵππομα
ραθρον
ἵππομα
θρον
ἐτιρον

τῆλης
Olba

PLANTARVM

ne solunt proficiunt, sed interdum etiam e rubris incandida degenerant. Herba cibo sumpta medetur lienosis, item succus ex melle potus. Idem cum pipere candido datur suspiriosis. Fraga sitim sedant, stomacho profunt, praesertim bilioso. Succus fragis exprimitur. Vetusitate vires accipiens praesentaneo remedio ad faciei vlcera, oculorum suffusiones, epiphorasque. Radiceis decoctum iocinoris feruores mulcet matutino & meridie potum. Cal. sic.

ΑΕΛΕΑ.

FRAXINVS arbor nota est. Aeg. Folia eius pota viperarum moribus succurrunt. Cortex crematus illitusque ex aqua lepras separat. Ligni vero rameta si bibantur, letalia esse ferunt.

ΦΥΚΟΣ
θαλασσι
σικυ.

FVCI marini generibus quoddam latum, & alterum sublongius, & rubens. tertium candidum nascens in Creta, floridum valde, quod nulla corruptionis labe polluitur. Hoc fucum quidam putant mulieres suis colore mentiri, cum tamen sit radice la eiusdem nominis qua sese fucant. Aeg. Refrigerat siccaturque in secundo abscessu, ac mediocriter etiam astringit.

ΜΥΧΗΤΕΣ

FVMARIA vide Capnos.
FVNGORVM differentia du

plex. aut enim manditur, aut perniciis
 les sunt. Multis de causis venenosi gi-
 gnuntur vbi videlicet, clauus ferreus,
 in quo fit rubigo, aut pāni marcor ad-
 fuerit, aut si iuxta serpentis cauernam
 arbore sue, quæ priuatim, parum noxi-
 os fructus, erumpant. Continent qui
 tales sunt, nescio quod frigiditatem cō-
 cretamq̃ pituitam, terraq̃ eruti quam
 celerrime computrescunt, atq̃ marcor
 se vitiantur, Sed qui veneno imbuti nō
 sunt, suauiter in iuribus gratiam habent
 largius tam en sumpti nocēt, & acrius
 concocti strangulāt, aut choleram mor-
 bum citant. Aegineta, Frigidi & humi-
 di admodum temperamento sunt, non
 nulli ipsorum manducati etiam exitiū
 adferunt, præsertim qui inter ipsos na-
 tura constant putridæ qualitatis parti-
 cipes.

G

GALBANVM succus est nascē γαλβαν
 tis in Syria ferulæ, quod nonnulli
 metopiū vocant. Maxime laulla-
 tur cartilaginōsum, merum, thuris effi-
 giem præbens, pingue, minime ligno-
 sum, retinens nonnihil adiecti seminis

I 4

PLANTARVM

& feruæ, graui odore, neq; valde humi-
dum, neq; nimis aridum. Adulteratur
faba freſa, reſina & ammoniaco. Si pur-
gare galbanum, voles, in feruentem ad-
demittito, nãq; cum liquefactum fue-
rit, eius ſordes ſluitabũt, quas hoc mo-
do facile ſeparabis, mũdo linteo raroq;
alligatum in ſictili aut ærea pyxide ita
pèdeat, vt imum vaſis ne tãgat, optoq;
vaſe in feruidam aquam demittito, ſic
enim ſincerũ, veluti per colum eliques-
cet, & lignoſum in linteo remanebit.
Aegi. Calefacit. 1. ſiccatur. 2. Molliendi
& diſcuſſoria vi donatum.

γαλιου

GALION, nomẽ ex eo traxit, qd̃
in cõtrahẽdo lacte, coaguli vicem im-
pleat ramulũ foliumq; habet aparinæ
ſimiliſimũ, rectum, florem in cacumi-
ne luteũ, tenuẽ, deſum copioſum, odor
ratum. radix venerem concitat. Naſci-
tur in paluſtribus. Aeg. Siccandi vim,
medocremq; actimoniam habet, ſos
eius ad ſanguinis ex naribus eruptio-
nẽs & ambuſta congruit.

γαλιος
ψις,

GALIOPSIS, frutex in totum
caulem & folia habet vrticæ, leuiora,
& quæ grauem odorem trita reddant,

flore purpureo, tenui, nascitur circa se-
pes, & adificiorū areas, ac semitas vbiq̃.
Aegi, Scirrosos tumores dissipat & es-
mollit. item ad vlcera serpentia facit
emplastri modo imposita.

GALLA fructus est quercus. Alii κρητις
qua omphacitis appellatur, parua qui Hals.
dem, sed tuberosa, solida, nullo fora-
mine peruia. altera plana, leuis, perfora-
rata. Eligi debet omphacitis, quæ effi-
caciō est. Aeg. Omphacitis, id est imma-
tura medicamētum est affatim astrin-
gens, eāq̃ ob causam siccāt, fluxiones
repellit cōtrahitq̃, laxa stringit, & par-
tes imbecillas firmat, fluidisq̃ omni-
bus affectiōibus accōmodata est. Frig.
2. sic. 3. Altera quæ flauo colore inanis
magnaq̃ est, nō tātā in siccādo & astrin-
gendo habet efficaciam. sedis inflam-
mationes, & procidentias excōcta iu-
uat. Gallæ vero combustæ, & aceto re-
sinctæ, sanguini supprimendo sunt.

GALLICA, genus est aceris cam * γαλα
pestre, præcipuo cādore, minus crispa, vos
rariorq̃.

GALLANGA E magnus vsus apd̃ *
recētiores medicos tam Græcos quam

PLANTARVM

Latinos erupit. Radix vulgo etiam nota, quæ aliunde procul comportetur. Deligenda ponderosa, rubenti cortice, gustu perquam acris, odorata. Sunt nebulosæ, qui in tortis iunci radicibus in aceto piperato maceratis galangæ mêtiantur acrimoniã, sed ipso tempore detegitur, cortice deerso, qui hunc saporem ebibent. Cal. 3. coctionem iuuat. Romachi ex frigida causa dolores finit. Spiritus dilgerit cocta ex vino Cerebrum roborat naribus indita. Os commendat. Ex fuce plantaginis datur quibus cor palpitans micat. Cæliacis, & coli doloribus noxiis spiritu cõceptis auxiliatur. acidis subuenit ructibus.

767. 106.

GENTIANA Inuentio prima assignatur Gentio Illyriæ regi, a quo cognomen habuit. foliis partim proxime radicem, iuglandi plantaginiue similibus, subrubris, partim a medio caule, & præsertim iuxta cacumen, paulum dissectis, caule cauo, & læui, digiti crassitudine, geniculato, & ex interuallis maioribus foliato, binum læpe cubitorum, semine in calycibus lato sine pōdere, aceroso, satis ad spondyli semine accedere, ra-

dice longæ aristolochiæ, crassa, amara. Nascit̄ ī sublimib. mōtiū iugis, ymbrosis locis, aquosisq̄. Aeg. Gēriana radix efficax admodū ē extenuere, ppurgare, abstergere, & meatus īfartos aperire.

GERANION foliis anemones, diuisuris lōgioribus, radice subrotūda cum estur dulci. Quæ drachmæ pondere in vino pota, vuluæ īflationes discutit. Geranium alterum, caulibus minutis & pilosis, sesquipedalibus, foliis maluæ. in summis alis sursum spectātia gruum capitula insunt, cum suis rostris, aut canini dētes. Nullius in medicina vsus. Aegineta eadem.

GERONTOPOGON, idest, senilis barba, foliis est hirci barbulae, tenuiorib. lōgioribusq̄, īstar capilloꝝ p̄ lōgis, caulæ paruo, sup quē calyx longus, & barbula quæ summo vertice senum more incana funditur flore luteo nitet qui in volucres barbulas euanescat. lacte manat. radix est amara. iocinorosis & stomachicis succus decocti potus conuenit. Renum vitiis & vesicæ succurrit. Ex aceto cietvrias. Semē singultus sedat, aluū sistit, & ite

γερανίου

γεροντος
πώγωνο

PLANTARVM

Rinorum inferetum explicat. (Quātum ab hirci barbula differat ex Græci nominis descriptione, id est tragopogonis, conferendo discere potes.)

γῆθυον,

G E T H Y V M Theophrasto pene sine capite est, cervicis tantum lōge, & ideo totū in fronde, sæpiusq; refecatur vt porrū, quapropter & illud serunt, nō deponunt, mensibus Martio, Aprili, & Maio. Secūda semēte post æstiuū solstitium defigitur. Decimo aut duodecimo die profilit, sed e recēti semine maturius. Nō anniculam modo, sed & bisnum quoq; fructificat. Germinat e latere, vno caule cōsurgit, sed quo radix ipsa deficiatur, foliis intus cauis. Conditū mētarium est, & ceparum generis. Minime autē durat. Plinius a Latinis palalacanam vocari tradit. Sunt e Græcis qui gethyllida pro gethyo acceperunt, quod & epithyllida vocauerunt. Didymus gethyon simile fecit ampelopraso. Epænetus capitatum porrum gethyllida tradit appellari.

γῆοϋ.

G E V M radículas habet odoratas, & iucundi saporis ad discutiendas cruditates, pectorisq; & laterum dolores.

GINGIBERIS sui generis plā, γγγ'βε
 ta est, in Troglodytica Arabia magna β
 ex parte nascens, qua virente, ad mul-
 ta, perinde atq; nos ruta, vtuntur, & pri-
 mis poribus & eduliis admiscēt. Huius
 radices, cyperi modo, paruae sunt, can-
 dicātes, & odoratae, atq; piper sapore
 imitatur. Eligi debent quae teredines
 nō nouerunt. A multis tñ ob id cōditū-
 tur, q̄ celeriter cariem sentiant. Fictili-
 bus in Italiam a sportatur. Gingiberis
 cibo conueniens est & cum condimen-
 to assumitur. Aeg. Irpenie quidem ca-
 lesfacit, sed non primo statim occurſu,
 quod in euicta cuiusdam & crassioris
 humiditatis particeps sit, propter quā
 etiam facile perforatur, firmam autē
 conseruat caliditatem. γγγ'βε

GINGIDIVM, aliqui lepidion γγγ'δδ
 in Syria & Cilicia plerunq; nascitur. 04
 herbula syluestri pastinacae similis, te-
 nuior, & amarior, radice parua, candi-
 cante, sub amara. Oulus hoc crudum,
 coctum, cōditum ue estur. Aeg. Calore
 non adeo manifestū sortitū est, ceterū
 siccit̄ i abscessu tertio & astringit, qua
 de causa & stomacho vtile est.

PLANTARVM

ἄνθος
 ὄνθος

GLT Hexilibus surculis fruticat, sæpe binos dodrātes excedens, foliis, ut senecionis minutis, sed multo tenuioribus, capitulo in cacumine tenui, paruo, ceu papaueris, oblōgo, intercurtantibus intus mēbranis. quibus lemet. icluditur nigrū, acre, odoratū, quod panibus inspargitur. Aegi. Calefacit, siccaturtio. tenuis est substantiæ, vñ destillationibus in nares olfactu pdest, itus assūpta discutiedis flatibus singularis ē, quetiā amari particeps depreheditur, quo lūbricos iterficit, abstergit & incidit, hinc quoq; recta ceruice spirātibus commode exhibetur. item lepras exterit, myrmecias eiicit, & menstrua incitat.

ἔριφου,

XIPHION, alii phasganō, alii machæronion, Romani gladiolū, vocant, nomē ide accepit, quod folium gladii præbeat speciem. iridi simile erat, nisi minus & angustius videretur, & gladii modo mucronatū, neruolumq; in caulem exit, cubitalem, in quo purpurei flores, in ordinē digesti, inter se distāt, rotūdo semine, radicibus geminis, vna bulborum modo, super alteram insidēte. quarum inferior gracilis est, super

na vberior nascitur in aruis. Aeg. Gladioli radix trahit, discutit, & siccatur.

GLANDES, in quercu indicantur.

GLANDES Sardinæ, quas aliqui castaneas, aut Iopima, aut glandes Iouis appellant, similesque effectus præbent, præsertim, tunica quæ carnem & corticem media intercurSAT, caro his qui ephemerium biberunt, conueniens est. Aegineta, Castanæ omni ex parte reliquis glandibus præcellunt.

καίτοι, τὰ.

Kullor. Castal.

GLANS vnguentaria, fructus est arboris myricæ similis, in magnitudine auellanæ nucis, cuius nucleus græcarum nucum more tritus, humorē reddit, quo ad præciosa vnguenta pro oleo vntur. nascitur in Aethiopia, Ægypto, Arabia, & Petra oppido secus Iudæam. Præfertur plena, recens, candida, quæ facile delibretur. Aeg. Quæ intra vnguentariam glandem ceu carnosæ sunt, abstergendis incidendisque cum astringente vim habent eamque ob causam denarii vnius pondere cum mulla pota, facile vomitiones cient, & inferiorem ventrem subducunt, cum posca vero laxandis extis

βάλανος
μυρτικῆ
Habben

PLANTARVM

accomodata sunt. Itē cutis vitia cū aceto perūcta exterūt. Cortex aliogn egregia astringēdi virtute pollet.

Radix,
Dili.
Vesne.
Chaic.
Adlen.
Nil.

SATIVVM glastum quo ifectores lanarum vtūtur, folium habet plantagini simile, verū pinguius nigriusq. cuius caulis duum cubitorum altitudinem excedit. Syluestre glastū satiuo simile est. folia fert maiora, lactucaceis proxima. caules prætenues multifidos quadam tenuis rubentes, in quorum cacumine folliculi multi depēdēt, quādā linguarum effigiem referentes, in quibus semē, flore tenui, luteo. Eadē quæ & supra dicta præstat potu & illitu lienosis auxiliatur. Aeg. Ifatis domestica qua tinctorum vtuntur, siccandi vires & astringendi habet, hinc est quod magna vulnera i duris glutinat corporibus, sanguinem erumpentem compescit, laxos tumores discutit, ac omnib⁹ malignis vlceribus resistit. Syluestris autem cum magis rodat, magisq. ideo siccet, valentius aduersus humidam putredinem pugnat, ad cætera deterior, vt quæ immoderatus mordeat. Cæterū ob viriū venētiā lienosis quoq. utiliter adhibet.

GLACIUM,

GLAUCIV. M. succus est herbae q̄
ad Hierapolim Syriae nascitur, foliis fe
re corniculati papaveris, pinguioribus
tamē, in terram sparsis, odoris tetri, gu
stus amari. tota croceo succo madet.
Folia in olla fictili semifrigidis eliba
nis calfaciunt idigenae, vsq̄ dum siacce
scant, deinde cōtusis succum exprimūt
Aeg. Glaucū astringit, gustanti nō nihil
ingratū, manifeste refrigerat, eaq̄ vi sa
eris ignibus non validis succurrit.

γλαυίος
cy
Mēmi
the.

GLAUX cymula & lenticulae foliis
similis, quae superne virēt, aperi atq̄ can
didiora spectātur. ramuli a terra exillē
ant qui senesc, tenues ab radice, dodrā
et alii flores seu violae albae, purpureae
creūt, minores autē nascuntur iuxta mare
Aegi. Calidi & humidī temperamenti
gratia lacti generando idonea est.

γλαυξ

GNAPHALII foliis mollibus
minutiasq̄ pro tomēto utunt. Bibuntur
efficaciter folia in vino austero, ad dy
senteria. Sunt enim calida & modico
astringētia. Aeg. (Vide Clematis tertio.)

γναφάλι
oy

GOSSEPIVM in Xylo declarabit.

γοσσυο

GBAAMEN geniculatis terpit ra
mulis, a qb. crebro radices spargit. dul

πιου
α γουσιρ

K

PLANTARVM

Vegem ces, articulis præcinctas. folia dura, &
Thel. vt arundinis parua, lata, in exilitatem
Negil. fastigiantur, eaq; iumenta & boues pas-
 scūt. Est & arūdinaceum gramen, prio-
 re multo maius, quod iumēta necare
 traditur, præsertim ī Babylone, idq; iu-
 xta vias nascitur. Quod in Parnaso mō-
 te gignitur, dēius fruticat, foliis hede-
 raceis, flore odorato, candido, semine
 paruo, nō inuiti, radicibus quinis aut
 senis, digitali crassitudine, cādidiis, mol-
 libus, & admodū dulcibus. Naturā in
 Cilicia gramen, quod icolæ cinnam ap-
 pellant, boues inflāmat, si eo virenti sæ-
 pe pascantur. Galenus, Graminis radix
 mediocriter frigefacit & siccat. Parum
 aliquid mordax habet ac subtile. Her-
 ba frigefacit primo, inter humidum &
 siccum media. Huius semen alibi qui-
 dem imbecillum est, in Parnasso autē
 inuentum siccat, subtile, subacerbūq; ē.

αμνος

GROSSI, quæterinei nonnullis
 vocantur, acres & discussorii sunt, li-
 quoris gratia qui in ipsis continetur.
 Costi igitur duros tumores dissipant;
 crudi myrmecias & thymos exterunt.
Aegineta,

G V M M I ficante vi & emplastro ^{κόμμη} καπολλετ, & nimirum asperitatibus me-
 ca pollet, & nimirum asperitatibus me-
 detur. Sanig.
 vel las
 pag.

H

H A L I M V S frutex est sepimen-
 tis idoneus, simillis rhamnō, sine
 spinis, foliis oleæ, sed laetiorib⁹.
 nascitur in sepibus & maritimis. Folia
 deoquuntur ciborū gratia. Aegi. Dissi-
 milarium partim est, saltem gustu & le-
 viter astringens, maxima ipsius pars ca-
 lore temperata cum humiditate inse-
 perabili est, & lactis vberitatem conci-
 liat. Arabia
 cum.
 αλιμος
 Molo-
 chia

In **H A R V N D I N V M** genere ^{καλαμω} καλαμω
 quaedam nascos, id est factior, vocatur ^{Καλαβ.} Καλαβ.
 ex qua sagittæ factitari solent. alia for-
 mina, qua tiliarum ligulas efficiunt.
 alia quod fistulis adiecta sit, syringias,
 cui multum inest carnis, crebris cinctis
 geniculis, ad ubrorum cōscriptionem
 accommodata. alia crassa, concava, apud
 amnes nascens, quæ a quibusdam cypria
 ab aliis donax appellat. alia phragmiti-
 tes seu vallatoria, gracilis, candicans,
 vulgo cognita. Aegi. Calamus phrago-
 mites extergit, folia ipsi⁹ viridia medica

PLANTARVM

eriter refrigerant. Cortex crematus cal-
 facti siccatur tertio. Radicem cum bulbis
 illitâ spicâ & aculeos extraheri afferunt.

ασφιδε: **HASTVLA** regia vulgaris nori
 tix est, foliis maioris porri, caule læui
Chelice: ferente in catumine florem, quæ anthe-
Akeras rion appellant. radices subiacent obli-
Birauch gæ, rotundæ, glandibus similes, gustu
 acres. Aeg. Aphodeli radix vim habet
 detergentem discutientemq. Concre-
 mata: autem ipsius cinis calidior, sic-
 eior, & tenuior euadit, quo fit vt pilo-
 rum defluuiliis medeatur.

υεουδςο **HEDERA** differentias multas in
 specie sortitur, summæ autem genere
 treis. Nam quædam candida est, altera
 nigra, tertia helix candida, fructum fert
 cadidû, nigra, nigrum, aut croci æmus-
 lum, quam vulgus Dionysiâ vocat. he-
 lix fructum non gignit, sed albas habet
 viticulas, & folia parua, angulosa, & cõ-
 cinniora. Aeg. Hedera cõtrariis constat
 viribus, vt quæ astringat & refrigeret,
 Item acris est & calida, æque substan-
 tix & tepidæ, cû viridis est, particeps.
 Eius folia vino incocta vulneribus glu-
 tinâdis, ambustis & lienosis salutariter

adhibetur. Succus ipsorum naribus ad profectam educendam infunditur. diuturnis aurium defluxionibus succurrit. Lachryma hederæ, ut quæ acrior sit, pediculos enecat, & pilos abolet.

HEDYSA RON, vide Securidaca.

HELENIVM folia habet verba ἡλενίου.
 scilicet angustioris folii, asperiora, oblonga, caulem quibusdam in locis non emittit radicem subalbidam, interdum subruscam, odoratam, subatrem, vegetam, magnam, ex qua agnatae propagines liliorum aut arum modo seruntur. Moxibus in umbrosis, siccoque solo provenit. Foditur æstate radix particularemque dissecta siccat. Alterum helenii genus in Aegypto gigni Crateus tradit. herba est cubitalibus ramulis, serpenti modo per humum repetibus, foliis, lenticulæ circa ramos, sed longioribus crebrisque, radice pallida, digiti minoris crassitudine, perina tenui, lupine crassa, cortice nigro. Nascitur in maritimis collibusque. Radix una in vino epota, contra serpentium ictus auxiliatur. Aeg Helenium calidum est & siccu cum excrementis humiditate. quare & elegmaris repetarum infar

P L A N T A R V M

flos thoraci humores educit, ac particulae ex eo ruborem contrahunt.

Ἡλιοτρόπιος
πικρ.

HELIO T R O P I O magno flos est effigie scorpionis caudae, unde scorpium ei nomen. & quoniam folia cum sole circumspiciunt, heliotropion dicitur. folia oculi mihi habet, hirsutiora, candidiora, & maiora. ramuli a radice terni, quaterni, aut saepe quini exiliunt, multis alis concavi, flos in cacumine candidus, aut subfulvus, incurvatur ut scorpionis caudae radix tenuis est, & inutilis. nascitur in asperis. Heliotropion paruum nascitur in palustribus, iuxta lacus, foliis aedictis proximis, rotundioribus, semine acrochordonum verrucarum modo, pefili, rotundo. Aegineta, Maius calidam, siccam & abstergentem vim praese fert, cuius decoctum potu educit pituitam, bilem. Illius fructus ipsius myrmecias & huius notae vitia persiccant. Minus autem heliotropium & haec abolet, & lumbricos interimit, si eum fructu, nitero, hyssopo, & cardamomo bibatur.

Ἡλιόχλωρος

HEL X I N E nascitur in parietinis sepibus & maceratis folia ei mercurialis insunt, hirsuta, cauliculi subrubens

tes, & circa eos veluti semina aspera,
adherētia vestibus. Aegineta, Hęc alif
aliter nuncupant, perdicium, partheni
um, fideritum, heracliam. abstergit leui
ter astringit cum humiditate subfri
gida.

HELXINE, cognomento cissam
pelos, foliis est hederę, minoribus, ra
mulis, exilibus, quibus complectitur
quodcūq; conigerit adminiculum. na
scitur in sepibus, vineis, & segetibus.
foliorum succus potu. deicit aluum.
Aeg. vim habet discutiendi.

ἑλξίνη
κισσαμ
πέλος.

HĒMEROCALLIS folium
& caulem habet lili, porrat eo colore
flores i caule per singulos exortus, ter
ni aut quaterni erumpunt, lili diuisu
ra, quoties dehiscere ceperunt, colore
perquam pallido, radix magna est atq;
bulbosa. Aeg. Radix eius viribus lilio
respondet, similiter illi ambustis opitu
latur.

ἡμέροκα
λίς

HĒMIONITIS, quam aliqui
splion vocāt, folium emittit draconu
li, lunatum radicibus coheret multis,
tenuibus, nūquam flores, necq; semen,

ἡμιονί
τις.

PLANTARUM

et caulem gignit. In petrosis nascens
 austero sapore. Ea ex aceto pota lientem
 absumit. Aegi. Astringens simul & atin-
 sa est, idcirco lientosis cum aceto pota
 succurrit.

Ἡρμόδακος
 κτηλοι
 Surugē

HERMODACTYLI radix
 per se, & ipsius decoctum, vim habet
 purgandi, arthriticis priuatim cum hu-
 mores detraunt exhibetur. Stomacho
 vehementer aduersatur. Aeg.

Ἡρακλινθος

HYACINTHVS folia hēt, bul-
 bi dodrancale caulem, minimo digito
 tenuior est, herbacei coloris, comā pro-
 cumbentem, florum purpureorum ple-
 nam, scuruat, radicem bulbaceam.
 Aegineta, Radix siccata primo, frigefa-
 cit secundo. Pueros itaq; impuberes diu
 conseruare cum vino illita creditur. Se-
 men leuiter abstergit astringitq;, idcir-
 co aquatis cum vino datur, vt quod
 desiccat magis quam refrigeret.

Ἡδραπα
 παρθύ-
 Ἡδραπέ
 πείρι

HYDROLAPATHVM ru-
 mex est in aquis nascens.

HYDRORUPPER apud aquas
 nascitur quae stagnant, aut pigro lapsu
 super caulemque diu geniculatum, prie-
 durum, multis uis eūcauam, folia me-

tiaz, maiora molliora, candidioraq;
 gustu piperis, acri, citra tamen villam
 odoris gratiam, fructum adrem, in sar
 eu'is paruis ppe folia racematim coe
 haerentem. Folia cum semine illita tu
 mores veteresq; duritias discutiant.
 fugillata delent. quae postq; inaruerunt
 eula pro pipere in obsoniis admiscen
 tur. Radix parua, nullius in medicina
 momenti. Aeg. Herba est calida, sed
 non piperis modo. Facultates simili
 ter Dioscoridi docet.

HERACIUM magnus car
 sem emittit a sprum, subcubitus, spil
 nolam, caput, folia ex intervalis: ca
 riacale diuisa, fronsa concho p ambi
 tum, luteos flores in oblongis sapina
 lis. Vm refrigerandi habet, & modice
 substringendū vnde illitum, stomac
 cho anisone, mstingitibusq; p dactis
 succus de rosone stomachi, sorbitone
 mitigat herba con radice illita, vibra
 ris a scorpice tibus auxiliat. Hiv
 racum paruum, folia ex itruallis haq
 bee diuisa in ambis, embliculo's cone
 res, vitruces, in qbus lutei flores orbē
 circinatus emicant. Vm suam ad cas

PLANTARVM

dem ad quæ superior impendit. (Aeg.
non habet.)

κ υ δ ο ρ ι ς
ϑ ι ς

HYOSCYAMIS intubo, similis traditur,
sed humilior & tactu asperior. Vul-
neribus contusa præclara medetur.

υ π υ χ ο ο υ

HYPECOON, aliqui hippo-
phton vocant, nascitur in segetibus ar-
uiscq, foliis rutz, exilibus ramis. Aeg.
Frig. & papaueris viribus proximum.

* η π ε ρ ι
κ ο υ

R e i o f r i
c o n

HYPERICVM, alii androsæ-
mon, alii corion, alii chamaepityn ap-
pellant, quoniam ferè odore resinam
imitatur, furculaceo frutice, dodrantae-
li, rubete, folio ruz, flore albæ violæ,
luteo, qui digitis ericis sanguineū suc-
cum remittit, qui ex causa androsæ-
mon cognominatur, subhiæura filiqua
& tereti hordei magnitudine, semine lu-
eus nigro, resinoso odoris, gignit in cul-
tis & asperis. Aeg. Hypericum duplex
est alterū, quod androsæmon & a scyn-
thon appellatur, expositum est, alterū
vero calefacit & siccat, tenui subrãcia
præditū, eoque vrinas elicit, & mensura
citat. Totum ipsius semen si cum foliis
illinatur viride, cicatricem vulneribus
obducit. Arida vero folia obliua vlceri

bus medentur. dantur etiam potioni
aduersus coxarum dolores.

HIPPOGLOSSON, frutex est Al. Hypoglosson.
folia habens rusci tenuis figura, & spinosam comā, & in summo ceu linguas
e foliis exeuntes. Capitis dolorem corona ex comis imposita minuit. mala
gmatidis radix succusq̄ admisceat. Aeg.
Frutex est pusillus, cuius radix & succus emolliendi virtute pollent.

HIPPOLAPATHON olus est ἑππολάθου.
magnum, in paludibus nascens. eisdē
habet vires quas supradicta rumicis
genera. Aëtius, Consimile est facultate
lapathō, sed imbecillius.

HIPPOMANES, secundum Crateiam, planta est fructu utumetis syl-
uestris, folio autem nigriori, tanquam
papaueris spinoso. Hæc Theocriti in-
terpres. Sed specynon etiam hippoma-
nes cognominatur.

HIPPOPHAES, quo fullones ve-
stes interposant, in sabulosis marit-
imis nascitur, surculaceo frutice, vni-
dico denso & largo, foliis oleæ longioribus,
mollioribusque, inter quæ can-
dicætes spinæ emicant, sicæ, angulosæ,

P L A N T A R V M

interstitio quodam distantes, flores herederæ corymbis similes, racematim coherent, minusculi tamē, & molles, cā didi, ex parte rubescentes. radix lacteo succo madet, crassa, mollis, amara gustati. ex qua, perinde ac thapsia, succus eximitur, qui per se, & cum erui farina subactus, siccat, & ad vsum reconditur. Aeg. Alii hippophyes vocant. Radicis liquor cum erui farina instar densi datus, bilem ac pituitam purgat. Item totus ipse frutex siccat, ad purgationes accomodatur.

Al. Hippophaes
 Non.
 ἵπποφαῖς
 504

HIPPOPHAESTON, id quod aliqui hippophaes appellant, nascitur eisdem locis quibus hippophaes, est spinæ fulloniæ genus, humilis herba sine cauliculo, sine flore, inanibus tantū capitulis, foliis parvis, spinosis, radicles habens molles, crassas. Succus radice, foliis, & capitulo exprimitur, & exsiccat. Aeg. Succus trium obolorū pondere, cū aqua mulla ad pituitā & aq̄ vacuādā exhibetur, maxime congruit non nisi subrecta ceruice spirantibus, comitialibus, & neruorum affectibus.

HIPPOSELINVM, Latini olus

fatrum appellat, aliqui Smyrnion. quibus aliud sit, quod proprie Smyrnion dicitur, ut paulo post referemus. Est autem manus & fatiuo apio candidius, caule alto, cauo, molli, habente velut i lineas, foliis latioribus, in puniceum vergentibus, comarioris marini, florum plena, depeditibus in cacumine corymbis, antequam deflorescat. ea semine turget nigro, oblongo, acri, solido, aromatico. radix dimittitur tenuis, odorata, candida, quae os commendat. In vmbrosis & palustribus nascitur. olerum generis, ut apium. radix cruda coctaue estur. folia cum caulibus decocta manduntur, & perse aut cum piscibus preparatur, crudaque muria comediuntur. Aegi. Cum apio domestico virtute convenit, nisi esset ibecillius.

H I R C I barbulam in Tragopogone describemus.

H Y S S O P V M, herba nulli non cognita, duum generum est, montanum & hortense. Optimum est Cilicium. Agin. Calefacit sic. 3. tenuisq; substantiae est.

H O L C V S i saxis nascitur siccis, aristas habet in cacumine tenues, culmo quale hordeum restibile. Haec circa

clO. I
.m
vort
fist
vort

στραβ
πος
Cyfe.
δ λκδ

PLANTARVM

caput adalligata, vel circa lacertū edas-
cit aristas e corpore, quare nonnulli Ar-
ridā vocauerūt. Multi zeam eē conten-
dunt inter saxa prouenientem. Alii syl-
uestrem esse volunt auenam.

Al. Olo
Reum.

ὁ λόστος

H O L O S T I O N quadratilis her-
bula est, humi repens, fo'lis viticulisq;
coronopo aut gramini proximis, gustu
astringentibus, radice alba, p'tenui vsq;
in capillamenti speciem, longitudine
quatuor digitorum. nascitur in colli-
bus terrenis. Carnes coguntur, deco-
ctionibus addita. Aegi. Siccatur, astrin-
gitq; hinc eo adrup. v. v. v. v.

κρηθ

Xahaer

H O R D E V M optimum est, esse
didit purum. Argineta, Frigida,
siccatur primo. Nam nihil etiam extergit.
Cæterum fabarum lomento siccitate
præcellit, minus flatulentum est, Polen-
ta hordeo multo magis siccatur. Pti-
fana præter quod largius humectat, etiam
abstergit vehementius.

ἑρμινον

H O R M I N V M herba est, foliis
marrubio similis, caule semicubitali,
quadrangulo, circa quem eminentiæ si-
liquis similes prodeunt, quæ ad radicē
spectant, in quibus diuersum semen re-

cluditur. siquidem in syluestri rotundū,
 fuscumq; inuenitur, in altero, nigrum,
 & oblongum, cuius est vsus. Syluestre
 magis viribus pollet, quare vnguentis
 præsertim gleucino, permiscetur. Aegi
 meta, Calidum est mediocriter siccum
 & abstergens, venerem igitur stimulat.
 Oculorum crassities cum melle repur
 gat, tumores laxos discutit, & extrahit
 aculeos. Syluestre domestico est va
 lentius.

I A S I O N E olus est syluestre, hu
 mi serpens, copioso lacte, flore
 candido, & in hoc nobili quod sin
 gulari folio constet, sed ita impli
 cato, vt plura videantur, floris margi
 ne in angulos exeunte. Plinius florem
 Conciliū ait appellari, sed quæ Theo
 phrastus de folio floris, ea Plinius de
 folio herbæ scribit. Commendatur
 herba ad stimulandos coitus. Cruda,
 & ex aceto pota, lactis vbertatem præ
 stat. Salutaris est tabern sentientibus.
 infantium capiti illita, nutrit capillum
 tenacioremq; eius cutem efficit.

*

PLANTARVM

IBLBCVS, quare Althæa.

εβραϊς,

IBERIS, siue Cardamantica, folia
habet nasturtii, vere viridiora, caulera
cubitalera, aut minorem. in incultis na
scitur.estate lacteum florem promit,
quo tempore efficacior est. Radices du
as nasturtio similes habet, calfacientes
& adurentes. ipsæ enim ischiadicis cū
falsa axungia emplastri modo vtilis,
quaternis horis alligatæ, vt dein in bal
neas descendatur, & postea oleo cū la
na locus perungatur. (Aeg. omisit.)

εραξ

εραξ

IDAEE radici folia sunt ea quæ
nisco. adherent his veluti exigui pipi
ni, in quibus flos Aegineta, Gustu acer
ba, & viribus, sanguinis eruptionibus
& reumaticis affectibus tum pota, tum
extrinsecus imposita accommodatur.

ILEX. similes quercui vires hêt,
sed multo ea est validior. Galen.

εραξ

ILEX est gemina Columellæ, mi
nor apib. quæ sita, & plurior, omnibus
improbata mellificio.

*
εραξ

ILLECEBRA, vide Semperu
bum tertium.

xvii
εραξ

ILLECEBRA, quæ Græcis an
drachne agria, nonnullis minus semp
uiuum,

trium, syluestris est portulacæ genus,
 maiori semperuiuo simile, nisi quod
 folia habet pusilla, sed latiora, maculo
 saq, item breuius cacumen, fuluis cau
 liculis, gustu salum, lacteo succo, radi
 ce tenui, cãdida, nascitur in petris, & i
 sterq̄liniis. Colligit cibi causa, esturq̄
 cum sicibus. Succo bilem regio mor
 bo laborãtibus per aluum exigit. Rus
 ctus cõpescit acidos Ventris tumoris
 & iocineris vitia leuat, vrinam ciet.
 Eodem ægilopas Aesculapius curauit.

I M P I A Plinio vocatur incana, ro
 ris marini aspectu, thyrsi modo vestita,
 inde alii ramuli adsurgunt, sua capitella
 gerentes. ob id impiã appellauere, quo
 niam liberi supra parentem excellant.
 Alii potius ita appellatã, quod nullum
 animal eam attingat, existimauere.
 Hæc inter duos lapides trita feruet, p̄ci
 puo aduersus anginas succo, lacte & vi
 no admixto. Mirumq̄ traditur, nũquã
 ab eo morbo tentari, q̄ gustauerit, itaq̄
 & suis dari, quæq̄ medicamentum id
 noluerit haurire, eo morbo iterire. Sũt
 qui & in auium nidis inferi aliqd ex ea
 putent, atq̄ ita non strangulari pullos

PLANTARVM

audius deuorâtes. Floret vere, tuncq; de
coquitur ad serpentium morsus. Suc-
co eius, vel etiam cinere, fistulas imo
pleri tradunt.

INTYBVS. Quære Seris.

α *σίδος* *σιν*
σος. IOVIS flos inodorus est, nec nisi
coloris gratia coronamentis additus,
æstiuus est, colore purpureo.

εγυρι
μυ ERYSIMON, Latini irionē vo-
cant, iuxta vrbes, rudera, hortosq; na-
scitur, foliis erucæ syluestris, caulicu-
lis in lori modum lētis, & obsequiosis
floribus luteis, siliquis ī cacumine gra-
cilibus, vt fæno græco, corniculatis, se-
mine nasturtii, exiguo, vrentis gustus.
Æg. Erysimi semē igneū calefactoriūq;
est, nasturtio similiter, quare in fermen-
to tostū, thoracem purgat in eclegma-
tis assumptum, duritiasq; emollit, &
cæcos cancos illitu adiuuat.

ρε
A smeni
iuni. IRIS a cœlestis arcus similitudine
nomen accepit. Folia fert gladioli, sed
maiora, latiora, & pinguiora. Flores a
caule æqualibus inter se spacijs distāt,
varii, siquidem candidi, pallentes, lites,
purpurei, aut cœrulei conspiciuntur,

quæ diuersi coloris specie, quædam cœlestis arcus imago representare videtur. Radices subiacent geniculatæ, duræ, odoratæ, quæ frustatim dissectæ, in umbra siccantur, & trajectæ lino recõduntur. Melior est Illirica, & Macedonica, & inter has laudatissima, quæ promila fere & densa cõstat radice, frangenti cõtumax, subrufo colore, gustu amaro, odore perq̃ sincero, ita vt nullum prorsus sitũ redoleat. quæ dum tundit, sternutamenta mouet. Secũdum locũ habet Africana, cãdicans. gustusq; amara. Teredines in ytuustate sentiunt, tũc tamen odoratiores reddi solent. Aegi. Affatim calfacit, extergit, & maturat, tenuis substantia, ruffi vtiles. humores in pectore contumaces extenuat, torminibus medetur, sordida vlcera purgat, cum mulla pota aluum inanit.

ISCHAEMON serpit in terra milio similis, foliis asperis, & lanuginosis Thracia eam inuenit, qua ferunt sanguinem fissi, non aperta modo vena, sed etiam præcisa. Farcitur in nares ad cohibendum inde sanguinis profluuiũ. Quæ in Italia nascitur, & sanguinera

* Ισχάμων
μ²⁴

PEANTARVM

ἰσοπύρον
ῥοσ.

fistit eadē adalligata vnde cruor manat.
ISOPYRON aliqui Phastolon
 ob similitudinem vocant, quoniam fo
 lium, quod est aniso simile, in pāpinos
 torquetur. capitula sunt in summo cau
 le tenuia, plena feminis, melanthii gu
 rum imitantis. Aeg. Semen amarū ac
 modice acerbum est, ob quod crassos
 glutinososq; humores abstergit & inci
 dit, sic vt corpora contrahat stringatq;
 hinc etiam quæ alte desidēt expurgat,
 excreationibus sāguinis non inefficax.

ῥοσ. vos
 Dia

IUNCI duo genera. vnum lauis
 nominati, alterum acuti, qui in mucro
 nem fastigiat. Cuius etiā duo assignā
 tur genera. Vnū sterile. reliquum fert
 semen nigrū, rotūdum, & crassiore
 fiat calamo, carnosioresq;. Tertius est
 iuncus qui vocatur oloschœnos, priori
 bus carnosior, asperiorq;. is similem su
 pradieto fructum in cacumine parit.
 Aethiopici iunci semine somnus allici
 tur. sed modus in portione seruāndus ē,
 ne sopor fiat. Aeg. Oxyshœni, id est, a
 cuti iunci semen est somnificum, holo
 schœni autem dicti, minus, idem & ca
 piti dolorem facit. Vtriusq; semen fri,

xum si cum vino bibatur, alui fluores
desiccatur, & mulierum fluxiones cohibet.

Odoratus LVNCVS, In Africa &
Arabia nascitur. Laudatissimus ex Na-
bathæa, proximus Arabicus, quem aliqui
Babylonium cognominant, alii Teuchi-
tin, pessimus ex Africa. Eligendus est ru-
fus, recens, floribus refertus, tenuis, ru-
bentibus fragmentis, qui manibus con-
fricando rosæ odorem emittit. igneæ
mordacitatis ad linguam floris, culmo-
rum, radicisque est usus. Aeg. Flos modice
calescit, minus astringit, tenuem naturam
sortitus, quæ urinam mouet, & menses
trahit, obstructaque referat in fomentis,
potu, & cataplasmatibus adhibitus, radix
adhuc magis flore astringit, sed ille ca-
lidior.

LVNIPERI genera duo, altera
maior, altera minor. Baccarum nonnul-
læ nucis iuglandis magnitudine nonnunquam
grandescere, aliæ nucem Ponicam æqua-
re inveniuntur rotundæ, odoratæ, in
mandendo dulces, subamaræ, quæ ar-
centiades etiam, id est, baccæ iuniperi,
nominantur. Aeg. Cal. sic. 3. fructus
autem cal. 3. sic. 1.

σχοι̃ρος
α̃ξωμοσ
τινδσ
Adche

αφινθου,
Aabha
gar.

α̃ρετυ
α̃δ̃εσ,

PLANTARVM

L

Butania

L A B R V M Veneris, Dipfacus.
L A B R V S C A, duorum generum est, alterius vicia non mature scit, sed flore tenuis cœnanthen nominatam perducit. altera ad frugem peruenit, paruis acinis, nigra & astringens. Folia, caules, & clauiculæ quibus repunt, vim habent cultæ viti similem.

* **L A B V R N V M** arbor alpina Plinio, nec vulgo nota, dura & cædida materia, cuius florem cubitalem longitudine apes non attingunt. odit aquas, nec nisi in ficcis prouenit.

* **L A G T O R I S** nota vulgo, secundum Plinium, plena lactis, quod degustatum vomitiones concitat, Eandem hanc aliqui esse dicunt, alii similem illi quam militarem vocant, quoniam vulnus ferro factum, nullum non intra dies quinque sanat, ex oleo imposta.

Cherbas

L A C T V C A olus est non summe frigidum humidumque, sed profertantæ aquæ temperamento, quapropter calidis inflammationibus conuenit, præterea sitim potu restringit, & ge-

nituræ fluorem cohibet.

SYLVESTRIS lactuca sativæ ἰσὶ δ' αὐτῆς
ἐγγεῖρος
 similis est, sed longior caulis. & candi-
 diora folia, graciliora, & asperiora. a-
 maro gustu est, & viribus a'iquantum
 papaveri similis. unde lacteū eius suc-
 cum aliqui meconio permiscuerunt.
 Aeg. Superiori minus & refrigerat, &
 humectat, verum succulē:ior existit.

Est & alterum cisti genus, **L E D O N** λαδ' αωνον
leden.
 a nonnullis appellatum, frutex simili
 modo nascens, longioribus foliis, & ni-
 grioribus, quæ verno tempore quid-
 dam contrahunt pingue. Fit ex eo
 quod ladanum dicitur. Siquidem cū
 cisti frondes pascuntur capræ, hirciꝑ,
 pinguitudinem conspicue barba car-
 punt, & suo lentore villosis cruribus
 adhærescentem reportant. quam depe-
 stentes incolæ, colantesque cogunt in
 offas, & ita recondunt. Alii vero attra-
 ctis funiculis, insidentem fruticibus
 lentorem abstergunt, conglomerant,
 que in ladanum. Maxime probatur
 odoratum, subviride, facile molles-
 scens, pingue, quod arenas non col-
 legit, nec squalore oblitum est,

PLANTARVM

resinosum, quale in Cypro gignitur. Arabicum vero, Lybicūq; vilius. Aeg. Ladanon medicamen est præstātissimū in secūdo fere abscessu calidū, natura tenue, emolliens modiocriter, discutiens & maturans, eoque vteri affectionibus peculiariter conuenit. habet præterea nonnullas astringendi vires, quibus desiuos capillos confirmet.

λαγωπύου
υε

LAGOPVS herba sistit aluum in vino pota, aut in febre, ex aqua eadem inguini alligatur, in inflammatione. Nasctur i segetibus. Sicca facultatis ē Aeg.

λαμψάδι
υη

LAMPANA syluestre olus ē. plus alit quam rumex, & stomacho vtilius. cuius folia caulesq; coquuntur in cibo. Aeg. Manducata prauum succū gignit, illita vero nonnihil abstergit, discutitq;.

LANARIA, memorabitur in Radicula.

λαπαθου
Hu,
madh.

Ex generibus rumicis, oxylapathum vocant, quod in acuū tendit, prædura habens extrema, non nisi in pallustrib. nascens alius est satiuus, illi dissimilis tertium genus syluestre, paruum, plani sagini proximum, humile & tenerum.

quartum est quod alii oxalida, alii anaxyrida, aut lapathon vocant. folia eius syluestri ac exiguo rumici similia, caule non magno, semine subacuto, rubete acri, in caule & agnatis appendicibus emicante. Aeg. Rumex mediocriter discutit. Oxylapathum præter id etiam pauxillum repellit. Semen autem, præsertim oxylapathi, astringens, alui profusiva (diarrhoeas dicunt) & intestinorum tormina per sanat, Folia vero semini contraria faciunt, hæc etenim comesta aluum mouent, illud potum ipsam comprimit.

LA SERPITIVM in Syria, σέλφιον
 Armēia, Media, & Libya nascitur, cau Anius
 je ferulaceo, quem maspetum vocant, den
 foliis apio similibus, lato semine. Ra
 dix in cibis ægre coquitur, os comen
 dat cibis aut sali permista Lasere radi
 ce atq; caule scarificatis colligitur. præ
 fertur autem rufum, translucens, myr
 rhæ æmulum, non porraceum, odore va
 lens, suauis gustu, quod dilutum facile
 albescit. Cyrenaicum si quis degustarit
 humorem toto corpore ciet. blandiss
 mo odore, adeo ut ne os quidem gust

P L A N T A R V M

stanti nisi paululū spiret. Medicū & Syriacū minus viribus valent, & magis virorum reddunt odorē. Laser omne antequā siccescat, adulteratur sagapeno, aut fabæ lomento, quod maleficiū deprehēditur gustu, odore, visu, & dilutione. Caulē aliqui silphion, radicem magudarin, & folia maspeton vocauerunt. Efficacissimum laser, mox folia, postremo caulis. Fertur & altera magudaris in Lybia nasci, radix Laserpitio similis sed minus crassa, acris & fungosa, ex qua nō profluit succus, eiusdem cū lasare facultatis. Aeg. Probe calefacit, flatu lentū est, & concoctū peruicax. a foris corpori applicatum efficacius deprehēdit, magisq; liquor ipsius, extrahēdi potēs, itē & supexcrecentia emoliendi.

Radix

L A T H Y R I S, quam aliqui tithymalum appellant, eamq; tithymalorū numero adscribunt, caulem emittit cubiti altitudine, & digitali crassitudine, inanem gignuntur in cacumine alæ, & folia in caule oblonga, amygdalinis proxima, latiora, & læuora. quæ autem in summis ramulis exierunt, minora conspiciuntur, aristolochiæ, aut oblon-

Hederæ figura. In cacumine fructu
 summis surculis gerit, triplici locula
 mento insignem, rotundum, ceu cappa
 rin, in quo grana intercurfantib memo
 branis inter se distincta cōtinent, eruis
 maiora, rotūda. quæ dum corticib. exs
 untur, cādida sunt, & gustu dulcia. Nus
 lus radicis vsus. totus frutex lacteo suc
 co turget, vti rithymalus. Aeg. Succus
 eius instar rithymali purgat, semen au
 tem præcipuam purgandi vim habet.

S I O N in aquis inuenitur, frutice
 pingui, recto, foliis latis, olusatro fimi
 lib. sed minoribus, & odoratis. Quæ
 cruda cocta que virium suarum gratia
 eduntur. De Sio Crateus tradit, her
 bam esse fruticis specie, pauca folia fe
 remtem, rotundæ, maiora quam mens
 the, nigra, & ad erucam accedentia.
 Aegi. Sion calidum est, urinam ciēt, di
 gerit per halitum, renū calculos res
 rit, menses euocat.

L A V R V S quædam tenui folio
 constat. altera latiore. Aegi. Lauri arbo
 ris folia siccant, & calefactunt isigniter
 magis quoq; fructus. Radicis cortex

PLANTARVM

amarus, & leuiter astringens, calculos
cōminuit, & iocinorosis opitulat' cū vi
no odorato triobolari pondere potus.

ΑΨΥΝΗ
α' λεξ' α' ν'
ΑΨΥΝΗ.

L A V R V S Alexādrina, folio est
rusci maiore, molliore, & candidiore,
semine iter folia rubro, ciceris magni
tudine. ramos spargit in terra dodrāta
les, interdum longiores, radice sylue
stri myrto simili, maiore, molliore, o
dorata. inuenitur in montosis. Aegin.
Calida, acris, & subamara est, iccirco
mēses & vrinās commouet.

Φακί
Hades

Aeg. L E N T E S in .2. ordine sic
cant, medio caloris & frigiditatis tem
peramēto donatæ, sed astrictiōis quoq
nō nihil habent. Totum quidem lentis
corpus siccat, aluumq̃ sistit, decoctum
vero ipsius proritat, ideoq̃ prior aqua
defunditur, quum astringendi gratia lē
tes assumuntur.

φακίος
ἐπί τε λυ
μῆτα μ
Taha
leb.
σχινος.

L E N S palustris, inuenitur in aqua
non fluente, muscus lenticulæ similis
Aegine. Humectat, refrigeratq̃ in se
cundo abscessu.

L E N T I S C V S nota arbor est.
Aeg. In omnibus sui partib. siccat secū
do absolute, calefaciendo autem & res

frigerando medius est, adeo astringens
 ut ad hypocistidis succū astrictione ac-
 cedat. Léciscus resinam gignit, quæ len-
 tiscina cognominatur, & ab aliquibus
 mastiche. Optima & copiosissima in Is-
 sula Chio prouenit. præfertur nitedu-
 læ modo resplēdescens, & cādore Tyr-
 rhenicæ ceræ similis, adulta, retorrída,
 friabilis, odorata, fridorem edens. Vir-
 ridis autem inferior est. Adulteratur
 thuris, resinæ pīnæ nucis mixtura.
 Aeg. Mastiche, Chis quidem calefacit
 & sic. i. Cæterum compositæ est facult μαστιχον
 tatis, astrictioris simul & emollientis, Me
 hanc ob rationem stomachi, ventris, i. Rehc.
 testinorum, & iocinoris inflammatio-
 nibus recte accommodatur. Aegyptia,
 nigriore colore quodam modo, siccatur
 magis & discutit, minus astringit, hinc
 furunculos quoque dissipat.

LEONTOPE TALON, caulē λεοντοπ
 emittit dodrantalem, aut altiorē, plus πεταλιχ
 rimis alis concavum, & in cacumine
 semina parua duo aut tria, in siliquis,
 ciceris modo, flores anemonæ similes
 punice coloris, folia brassicæ, sed pau-
 paueri diuisura. radicibus nigris, ras

PLANTARVM

pa similibus, strumosis. nascitur in ar-
uis, & segetibus. Aegineta, Radix cal.
sic. 3. discutitq.

Αεγρο:

Ἰερίου.

LEONTOPODION duū digi-
torum herbula est, folia ferens angusta
longitudineternum quaternumue di-
gitorum, hirsuta, quae iuxta radicē la-
nosiore flocco canescunt, capitula in
summo caule quasi perforata, flores
nigri, semen vsq̄ adeo spissa lanugine
iuolutū est, vt saepe fallat, radice parua
cohaeret, quam tradunt appensam ad
amatoria prodesse, & tubercula discus-
tere Aegi. non habet.

✱

LEONTOPONTIVM a supe-
riori differre videtur, alii liceron, dory-
petron, & toriuentoron vocant, radix
eius aluum fistit. Purgat bilem in aqua
mulsa addito pondere denariorū duū.
Nascitur in campestri & gracili solo. Se-
men eius lymphatica somnia facere di-
citur, & tela omnia infixā corpori ex-
trahere tritum cum polenta, & cum ea
dem spicula sagittariorum elicere.

Αεγρο:

04

LEPIDIVM aliqui gingidiū vo-
cant. herbula vulgo nota muria cū la-
cte seruatur. Aegi. Aliqui hyperiadem

vocant. cal. 3. Nafurtio proximum vi-
ribus. minus autem eo deficcit.

LEVCACANTHA prædita λευκακη
est radice cyperi, valida & amara. quæ κερως
manducata dolorem dentium sedat. ve-
teri laterum dolori, atque ischiadicis
prodest, decocto cyathis tribus ex vino
poto. eadem ruptis & conuulsis mede-
tur. radicis epotus succus eisdem præ-
bet effectus. Aeg. Alii polygonatum,
alii ischiada vocant. radix incidit. Cal.
1. sic. 3.

LEVCAS montana, latioribus q̄ λευκακη,
urbana foliis, semine acriore, amario-
re, ori ingrato, efficacior tamen quam
satiua habetur. vtraque ex vino contra
animalium venena præcipue marino-
rum opitulatur. Aegi. Cal. sic. 3. acris-
monia præpollet.

LEVCOLON vulgaris est notitiæ λευκολον
sed in floribus differentia quædã. nãq̄ Κευρι,
aut cœrulei, albi, purpurei, aut lutei in-
ueniatur. Lutea vero præcipui in me-
dicina vsus. Aegineta, Leucocii totus
frutex abstergendi extenuandique vi-
res possidet, magis autem flores, &
ex eis, sicciores. iccirco & menses si-

PLANTARVM

mulant, fortis corrumpunt expelluntq.
Quod si quis aquæ mixtura vim ipso-
rum obtundat, etiam inflammationibus
cōducent, præsertim vteri. Radices
eadem præstant, crassiore magisque ter-
restri natura p̄ditæ, ex aceto inflāmatio-
nib. in scin hū coalescētibus iponūtur.

Λειχύ

LICHEN qui saxis est familiaris
aliquibus bryon appellatur. aspergino
fis petris adhæret, vt muscus. Æg. Vis
ei est exterendo purgare, mediocriter
siccare & refrigerare. impetigines sa-
nat, inflammations arcet. sanguinis
eruptiones sistit.

Λυχνίς
Hazez.
Alsa-
cher.

LYCHNIS coronaria, flore est
albæ violæ simili, quo corollæ factitā-
tur. Contra scorpionum ictus semē in
vino potum auxiliatur. Eychnis sylue-
stris, omnia vrbane similis. Aeg. Lych-
nidis coronariæ semen Cal. sic. 2. abso-
lute.

Λύκω
Had.
hadh.
Kilulē.

LYCIVM, quod aliqui pyxacan-
than vocant, arbor est spinosa, ramis
trium cubitorum, aut longioribus, fo-
liis buxi, densis, fructu piperis, nigro,
læui, amaro, densoq, cortice pallido,
non dissimili lycio madefacto, radici-
bus multis,

bus multis, obliquis, lignosis. Nascit plurimū in Cappadocia, Lycia, & plerisque aliis locis. aspera loca amat. Succi extrahendi ratio hæc est. Rami cum radiculis tuis, & ante per multos dies macerati coquantur, cum abiectis lignis. itidem liquor, donec mellis crassitudo fiat. Adulteratur id lycium, adiecta decoctioni amurca, aut absynthii succo, aut felle bubulo. Innatas spuma intercoquendum exempta, oculorum medicamentis additur. reliquo ad alia utuntur. Simili modo fit lycium, semine expresso & insolato. Optimū quod vripotest, restinctumque rubet em. spumam ostendit, glebis extrinsecus nigris, intus cum fregeris rufis, odore minime visoso, cum amaritudine adstringens; crocino colore. cuiusmodi Indicum est, ceteris præstantius. Tradunt Indicum ferri lycium, ex frutice lonchitide appellato. ea spinarum generi ascribitur, ramos rectos habens, ternum cubitorum longitudine, maioresque, rubo crassiores, a radice numerosos. fractus cortex rubescit, folia oleæ similia. Herba in aceto decocta proditur lenis inflammæ.

PLANTARVM

tionibus & regio morbo mederi, & foeminarum purgationes elicere. Assueverant etiam erudam in potu, eisdem effectus præstare, semen cyatho dimidio potum, pituitam expurgare, venenis quoque auxilio esse. Aegineta, Lycium ex diuersis genere substantiis constat, calida, tenui & discutiente, terrestri vero frigida & leuiter astringente, vt in secundo abscessu deficcet. Calefaciendo refrigerandoque medium est, hac de causa ceu absterfiorio in oculis obscuratis eo vtuntur, tanquam astringenti, in coliacis, torminibus intestinorum, & maleficis vlceribus, at contra inflammationes, vt discutienti. Cæterum primas obtinet Indicum.

λινος 5 **LYCOP S I S**, quæ a nonnullis anchusa vocatur, foliis lactucæ longioribus, asperioribus, latioribusque, crassis, ad radicis caput recidentibus, caule longo, recto, scabro, hirsutis adnatis multis, cubitalibus, flore paruo purpureo, radice rubra, & astringente. nascitur in campestribus. Aegineta, Lycopsis quæ onoclea anchusa, astringit quodammodo efficacius, similiter erysipelatis cum

potenta illita conuenit . Si lœuis cum oleo iungatur, sudores elicit Meminit Aegineta primum inter anchusas, & iterum suo loco.

LYCOPVS herba marrubio syl * λυκοϑ
uestri similis est, folio lupini pedis est, πυϑς
figie, dissecto, grauis odoris, caule anguloso geniculatoque, fungosa intus medulla, radice frequenti capillamento fibrata . folia trita presentaneo remedio imponunt dissoluto stomacho.

LIGVSTICVM, quod alii panaceam, alii panaces vocant, plurimum in Liguriana nascitur, in monte Apennino, Alpibus contermino, vnde nomen traxit. Panaces incolæ non ab re appellant, quoniam & radice & caule, heracleotico panaci simile fit, & viribus eiusdem præditum . Gignitur in altissimis asperisque montibus, ac vmbrosis, maxime iuxta fluuenta. cauliculum fert anethi geniculatum, tenuē, & in circuitu folia sertulæ campanæ, molliora, odorata, prope verticē graciliora, & longe magis diuisa, in cacumine muscarium, in quo semē depēdet nigrū, solidū & oblongū, feniculo proxi

P L A N T A R V M

mun, gustanti acce, & aroma olens, radix cãdida heracleotici panacis similis odorata Aeg. Eius & radix & semen adeo calefaciunt, vt menses citent, flatusq; probe discutiant.

φιλυπέλα
Maha
leo.

L I G V S T R V M arbor est cypri magnitudine. foliis oleæ, nigrioribus & latioribus, fructu lentisici, nigro, subdole, racematim cohærente. asperis nascitur Aeg. Tiliæ arboris folia syluestri oleæ similiter astringunt, quibus comanducatis oris vlcera iuuantur, eorumq; decocto colluuntur, quod etiam potum vrinam & menses trahit.

κρίνον
Sufen)

L I L I A coronamentis se dedunt, Liria a quibusdam vocata tradunt & rubra esse lilia. Aeg. Lili flores temperamento mixtus est extenui substantia, terrestri & nonnulla aquosa temperata quapropter oleam quoq; ex eo confectum discutiendi vires molliendiq; res præsentat, vuluæ inflammationibus ac commodarum. Radix ac folia ficiant, abstergunt discutiantq; mediocriter, quo fit vt ambustis conferant, succus ipsorum & nervorum vulneribus cum oxymelate prodest.

LIMONION, folia habet betæ, λημόνιον
 tenuiora & longiora, sæpe plura, caulē
 tenuem, rectū, lilio æqualem, seminibus
 rubris scatētē, quæ gustata adstringunt.
 Semen tritū, & ex vino acetabuli
 mēsurā potum, dysentericis coeliacisq̃
 prodest rubra foeminarum profluita si
 sit. Nascitur in pratis & palustribus.
 Aeg. Semen eius austerum cum vino,
 coeliacis, dysentericis, & sanguinē spū
 entibus datur, iterū ad fluxorem mulle
 brem acetabuli mensura.

LINI semen ex primo gradu calidum est, inter humectantia siccantiaq̃
 medium. Manducatum flatu creat,
 etiam s̄frictum fuerit. ληνόςπε
 ρμου
 Bazari
 chichen

LINGVÆ herba Plinio nascitur
 circa fontes. Radix eius combusta &
 trita cum adipe suis, alopecia emen
 dat vnguentum in sole (eandem ali
 bi lingulacā vocat.) *

LYSIMACHIA, quam aliqui
 lytron appellant, caules emittit cubita
 les, altioresq̃, fruticosos, tenues, pro
 deūtib; geniculatim foliis, tenuibus
 salicis figura, gustu adstringentibus, flo
 re rufo aut aureo. gignitur in aquosis λυσισμα
 χίου

PLANTARVM

& palustribus. acerrimum nidorem sus-
 fita reddit, qua de causa serpentes fugat.
 & muscas interficit. Aegi. Vim habet
 excellenter astringentiam, qua & vlnera
 glutinat, & sanguinem compescit, tum
 ipsum, tum ipsius succus, intestinorum
 tormina & polum, & ab inferioribus
 partibus injectum sanat.

λίθοσπε
 ρμου
 Kulb.

LITHOSPERMON a seminis
 duritia nomen accepit, foliis est oleæ
 longioribus, & latioribus, mollioribus
 iacent humi, quæ ab radice exiliunt ra-
 mulis surculosis, rectis, tenuibus, fir-
 mis, crassitudine acuti iunci, in quorū
 cacumine bifidi exortus, cauliculorum
 speciem exhibent foliis longis, inter quæ
 paruum semen, rotundum, cui magni-
 tudine, duritia lapidea. Nascit in aspe-
 ris & æditis locis, Aeg. Alii diosporon
 alii heraclion vocant, herbarum ætonichi
 dictæ semen est lapideum, album, quod
 cum vino albo potum calculos frangit
 & urinam pellit.

↑
 αειθε.
 Sceilē.
 zeuen.
 λονχίτις

LOLLIVM, quod inter segetes na-
 scitur. Aeg. Calfacit, siccat, tertio ser-
 me ordine, iridi facultatibus simile.

LONCHITIS folia habet por-

fi, latiora, rubentia, plurima, ad radicem circumfracta, veluti in terram procumbentia, pauca in caule, in quo florea ceu galericuli, hiantibus comicis personis similes, nigri, & e rictu albam exerentes velut linguam, quæ ad labrū inferius spectet, semen inuolucris clausum lanceæ simile, triangulum, vnde sibi cognomentum arrogauit, radix dauci. Nascitur in fitiētibus & asperis. Radix ex vino pota vrinam ciet. Altera est lonchitis, quam aliqui asperam lonchitin dicunt. folia scolopendrii emittit, sed asperiora maioraq; ac multo magis diuisa. Folia viridia. Vulneribus mirum in modum profunt, in eisq; inflammationes excitari non patiūtur. arida pota ex aceto lienem absumunt, vel indurato medentur. Aegineta.

LOTVS arbor est vastæ magnitudinis, ferens baccam pipere maiorem, dulcem, cibus gratam, stomacho facilem. Aegineta. Extenuat, siccatur, & mediocriter astringit, quæ de causa ad fluxum muliebrem, alui fluores si cum vino aut aqua bibatur, aut etiam infundatur clystere, salutaris

PLANTIVM

er. pilos defluos confirmat.

Αβοτες
αιγυπ
πτια
Badar ē
arbor,
& fru
ctus na
bach.

ER & in Aegypto LOTVS, quæ
in campis flumine inundatis provenit
caule fabæ, flore paruo, cædido, illo si
mili, quem tradunt occidente sole cõs
primi, occludi, ad ortum autem ape
riri. addunt, caput ipsum vespera aq̃s
cõdi, & ad exortum solis emergere. Ga
put quale papaueris, maximum, & itus
grana ceu milii, quæ Aegyptii excicāt
& in panes cogit. Radicem lotos hæc
habet mali cotonei similitudine, quæ
cruda coctaq̃ mādatur, decoctaq̃ lutei
oui qualitatem exhibet. (Aeg. nihil p̃
terea.)

λωτες
ν̄μερος

LOTVM urbanam alii trifoliū vo
cāt. nascit̃ in hortis. extractus succus,
addito melle, oculor̃ arg̃ma, nubecu
las, cæterasq̃ caligines discutit. Aegi.
Abstergit, modice sic. calore tepata ē.

λωτες
αγριος.

Sylvestris LOTVS nascitur pluri
mum in Libya. Caulem fert bicubita
lem, aut etiam maiorem, multis alar̃
cavis. folia loti trifolliō in pratis nascē
ti similia, semen foeno græco, multa ta
men minus, sapore medicato. Aegine
ra, Semen eius cal. secundo, habet nõ

nitit etiam absterforium.

Satius L V P I N V S notus ē. *Aeg. μολ. Tarin.* Gi-
gnūtur & sylueſtres lupini, ſatiuis ſimi-
les, ſed omnino minores, qui eadē quæ
ſatiui poſſunt. Aeg. Lupinus eſculētus
quidem obſtruēdi viribus poller, amas-
rus abſtergit, diſſipat, & ſine morſu de-
ſiccāt, lumbricōs occidunt illiti, & po-
ti. Viſcera purgāt cum ruta & pipere
potu. Cutis vitia extergunt. tumores
diſſipant cum oxymellē illiti. Sylue-
ſtres autem lupini amariores ſunt, &
omni ex parte ſatūo valentiores.

L V P V M ſalictarium Plinius iter
oblectamēta verius quæcibus numerat. *
(Caulibus aculeatis longiſſimis quæ in
vepibus & ſalictis reptat, foliis vitis
albæ, hiſpidis & nigrioribus, flore cine-
reo ac multis exilibus folliculis ſqua-
matim compacti. Hoc frugibus admi-
ſto Germani ſuam cōdiunt ceruiſiam.
Teneris eius turionibus in acetariis
vtemur. Refrigerat, & collectionū im-
petus lenit. Sedat ſtomachi inflāmatio-
nes ex ſero porus. Bilem regio morbo
laborātibus detrahit. Pituitam in aqua
intercutem exigit per aluam. in capitis

PLANTARVM

dolore, qui mediū capitis occupet, eius succus illinitur, item quoties immo-
cos æstus mitigare necessum sit.)

L V T E A E herba Vitruuius memi-
nit. Qui non possunt, inquit, chrysol-
la propter caritatem vti, herba quæ lu-
teum appellatur, cœruleum inficiunt,
& vtuntur viridissimo colore. (Lutea
sunt, qui lysimachium interpretentur).

M

μακερ
Bisbese

M Acer ex Barbaria aduehitur,
cortex flauescens, crassus, gu-
su perquam astringens. Aegi.
Cortex est qui ex india importatur, sic.
& inter calorem & frigiditatem mediū
obtinet. Est etiam astringens, tenuisq̃,
vnde cœliacis & intestinorum tormini-
bus auxiliariis habetur. Porro macer, si
ue macis Arabum, quære in Moscho-
caryo.

μαλαβα
βου.

M A L A B A T H R V M arbiterā-
tur aliqui esse Indici nardi folium, facti
quadam odoris cognatione. per multa
enim nardum olent, quemadmodum
phu, asarum, niris, secus autem res se
habet. Namq̃ malabathrum foliū sui
generis est, quod Indicæ gignunt palu-

des, lentis palustris modo inatans ags,
 sine radice. Id collectū statim lino tran-
 sinitur, & siccatum reconditur. Tradūt
 siccatis æstiuo feruore aquis, humum
 aridis fruticibus vri, quod vbi non eue-
 nerit, ne amplius quidē renasci. laudat
 recens, ex cādido nigricans, integrum,
 nec fragile, odore caput feriens, quod
 diu insuauj odore permaneat, & nardū
 sapore imitetur, nullo salis gustu. Infir-
 mum vero, & minutim conculsum, præ-
 sertim si cariosum virus olet, vitiosū
 est. Aegi. Malabathri folium æqualis
 spicæ nardi vires repræsentat.

MALACOCISSVM Demo-
 cricus aquilex mollibus hederæ foliis
 depingit, caule tenerr, sese cuicumque
 quod fuerit nactus inuolvente. Subesse
 aquam vbi reperitur affirmat.

* μαλακω
 κομισθ
 σες.

MALICORIVM in Punica ma-
 lo dicitur.

MALVA sativa esui longe aptior
 syluestri. Aeg. Syluestris mediocriter
 discutit, & emollit. Hortensis autē ceu
 humidior, etiam imbecillior est. Semē
 tanto viribus præstat, quanto & ficcius ē.

μαλακην
 Chube
 ze

MALVAM maiore Græci molo

* μολο
 λη.

PLANTARVM

chen vocant, hanc Apuleius *basilicam* regiam dixisse mihi videtur, quævis eadem sit *asphodeli* appellatio.

μηλα
Tuffa.

MALIS omnibus frigida & extre-
mētita inest humiditas, quæ in eorum
censu tenera & aquosa sunt, frigiditate
cæteris & humiditate præstant. Dulcia
aquosa quidem, nō tamē manifeste fri-
gida sunt. Austeri dulcibus quidem fri-
gidiora, sed minus humida. Acida fri-
gida quidem & ipsa, verum incidendi
humores vētriculo inhaerentes vim tes-
tantur. Acerba, cuius modi cotonea &
struthia sunt, frigido & terrestri dona-
ta temperamēto vētrem supprimunt,
vulnera glutinant. Parimodo folia suc-
ci, & cortices arborum inter se differ-
runt. Aegineta.

μικμ'εως

MAMIRAS veluti radiculae her-
bæ cuiusdam est cœu geniculis frequen-
tibus nodosis, quæ cicatrices & albu-
gines extenuare creditur, exterendī ni-
mirum facultate prædita. Aegi.

μικρ'εως
Vogus.

MANDRAGORAM, aliqui
antimalum, alii circæam vocant, quo-
niam videatur radix ad amatoria cōdu-
cere. Duo eius genera, niger, quæ for-

minima existimatur thridacias appellat
 eus, angustioribus foliis, ac minoribus
 quam lactucæ. graueolētibus, in terra
 sparsis. mala gerit sorbis similia, palli
 da, odorata, in quibus semen veluti py
 rorum radicibus inhæret bene magnis
 binis, ternisue, inter se conuolutis, ni
 gris foris, intus albis, crasso cortice ve
 stitis, verum is mandragoras caule vis
 duus est. Alter candidus, qui mas dicit
 nonnullis norion vocitatus. huius folia
 magna, alba, lata, læuia, vt betæ, mala
 quam alterius duplo maiora, colore i
 crocum inclināte, iucunde cum grauis
 tate quadam olenria, horum pomorū
 cibo aliquātum opilioes soporantur.
 radix, alterius similis, maior & candi
 dior, orbata caule. Succus fit ex cortice
 recentis radicis tuso, & prælis subiecto
 qui insolatus, vbi cōtreuit, fictili recon
 ditur. Malis quoq; succus de promitur
 sed aliquanto ignauior. Delibratur ra
 dix, & trajectus lino cortex, ad vsum su
 speditur. Aliqui radices in vino ad ter
 tias coquunt, & defæcatum ius seruāt,
 cyathosq; vno vtūtur, in peruigiliis, &
 doloribus, & ante sectiones vñionesq;

PLANTARVM

ne sentiantur. Scarificata pūctisq; mul-
tifariam aperta radice, erumpēs lachry-
ma, cauo vase recipitur. Aliquamētum
autem succo lacteo præstantius est, sed
non vbiq; vt experiētia docet, radices
lacteo succo delachrymāt. Alium
tradunt esse mandragorā, nomine mo-
rion, in opacis iuxta Ipecus enatum, fo-
liis albi mandragoræ, minoribus, al-
bis, dodrantalibus, radicem ambiētib.
quæ mollis est & cādida, paulo maior
palmo, pollicemq; crassitudine æquat.
Tradunt eam in pane, ossa, obsonioue,
dtachmæ pondere deuoratam, vsum
ratiōis interciperē. Obdormiscit enim
homo, eo ferē quō comæderit habitu.
sensus impōs, cernis quaternisue, ex
quo data est, horis. Hac medici vrūtur,
cum scindēdi, vrendiq; necessitas adest.
Antidotum esse volunt radicem, cum
manico salano potam. Aegi. Mandra-
goras frigefacit, Mala ipsius etiam ca-
liditatem quampiam cum humiditate
id referunt, vnde soporē grauem ho-
mini possunt accerfire. At radice cor-
tex vehemētissimus, non refrigerat mo-
do, sed etiam ficcat, interior eius pars

imbecillior est.

MARRUBIUM, frutex est ab radice ramosus, candicans, subhirsutus quadrangularibus ramis. folium pollicem æquat, subrotundum, hispidum, rugosum, gustu amaro. semen in caulibus & ex intervallis. flores verticillato ambitu, asperi. Nascitur propter ædificia, ruinas, & rudera. Aegi. Cal. 2. amplius autem ficit, iecur lienemq; obstructionibus liberat, excreationes e thorace & pulmonibus, mensesque promouet. illitum extergit, discutitq; præcipua extersoria incisoriaq; vi præditum.

πεδου
Farasio.

MARVM herba cognita vulgo, surculosa, flore origani, foliis multo candidioribus, flore odoratiore. Vim habet silymbrio consimilem, substringit enim, & modice calfacit. qua de causa illitu serpentina ulcera sistit, & in calidas illitiones additur. iuxta Magnesium & Tralleis copiosissima generatur.

μαρου.

MASTICHE, vide Lætisci resinā.

MEDICA cum recenter prædit, foliis & caule trifolio pratensi similis est.

μαδικη.

PLANTARVM

precedēs vero folia cōtrahit, caules edēs trifoliis, & filiquas corniculorū modo intortas, in qbus semen lētis magnitudine depēdet. Id siccatum, iucūdi saporis gratia, cōditaneo sali admisceſ, viride, qbus refrigeratione opus eſt, illi ſuffragatur. Herba tota p̄ gramine vītūtur, q̄ pecora alunt. (Aeg. nō habet.)

μυδιου.

M E D I O N in ſaxis & opacis naſcitur. folia habet iridis, caulē tricubitalē, & in eo florem grādē: purpureum, rotūdum, ſemine cnicī, minuto, radicē dodrantalē. craſſitudine baculi, gūſtu acerbō. Aeg. Medii radix vires ſemini cōtrarias p̄ ſe fert. eſt enī auſtera, & fluxiones comprimit, ideoq̄ muliebrem fluxum ſiſtit. Semen quum tenuis incidentiſq̄ ſit facultatis ſemenſes quoque proritat.

M E L A M P Y R O in Myagro deſcribitur.

αλιαντος.

Alchil mellich.

M E L A N T H I V M, vide Gith. **S E R T V L A** Campana laudatiſſima in Attica & Cyzico & Chalcedone nata, cuius color vicinus eſt croco, boni odoris. Naſcitur & in Campania circa Nolam, colore in luteum lāgueſcente.

scente, odore infirmo. Aeg. Dhuersis fa-
cultatib. poller, astringendi, discutien-
di, & concoquendi.

MELISSOPHYLLON, vide
Apiastrum.

MENTHA, cognita herba est. Syl ^{v d' u o r o}
uestris mentha. Latini menthastrum vo ^{u s.}
cant, hirsutior est folio, & proflus mai-
ore quam filymbrii, grauiori odore,
quare minus ad sanorum vsus expetis-
tur. Aeg. Mentha cal. 3. tenuis, acris,
cū humiditate semicocta existit, cuius
causa etiam in venerem incitat. Ama-
ri quoque nonnihil obtinet, quo lūbric-
os enecat. Qua vero acerba est, recen-
tes sanguinis eruptiones coërcet.

LINOZOSTIS, aliq partheniō, ^{αινιζωο}
alii hermu botaniō appellant, foliis cō ^{σις}
stat ocymi, minorib. helixinæ cognatis
ramulis duplici geniculorū modo cin-
ctis, alarū cauis multis, fructu foeminæ
copioso, quandam racemorū speciem
præbente, mari e foliorū sinu dependē-
te, paruo, rotundo. ceu binis testiculis
vna coherentibus, frutice dodrantali,
aut maiore. ytraq; in oleribus mandi-
tur, ad aliuuarendam. Aeg. Aluum

PLANTARVM

liberaliter subducit, illita discutit. Sciendumque est, eius semen infricatū corporis excrementias præter naturam, quas vulgus vocat naphia, abolere, sicut experientia comprobatum est. Sed viride semen esse oportet, & frequenter tuberculis illis infricari.

ΜΕΣΠΙΣ
Λες.
Zaror.

MESPILVS, quæ a nonnullis Aronia vocatur, spinosa arbor est, folio acuta spinæ, fert pomum suave, exiguum, tribus intus ossiculis. quæ ex caula id nonnulli tricoccon appellauerunt. tarde maturescit, esu adstringit, stomacho gratum est, aluumque supprimit. Alterum mespili genus in Italia nascitur, quod aliqui fetanium, alii epimelida vocant. arbor foliis mali, sed minoribus, pomum fert rotundum, esui aptum, vmbilico latiore, quod astringit, seroque maturescit. Aegineta, Mespila, alii tricocca vocant, fructus est assatim acerbus, & vix esculentus, aluumque continens. Germina foliaque mespili impense acerba sunt.

ΜΕΟΝ
Μυ.

MEON, quod Athamanticum vocant, in Macedonia & Hispania plurimum gignitur, anetho foliis & caule si

mitte, sed eo crassius. binum ferme cubitorum altitudine attollitur, sparsis in obliquum rectumque radicibus, longis, tenuibus, odoratis, linguam excalescentibus. Aeg. Met radices calefac. & sic. 2. ideoque urinam & menses cient, Liberalius meon assumptum, capitis facit dolores.

MYAGRON, aliqui melampyrion *μυαγρον* vocant, herba est surculacea, foliis rubris, pallidis trepidanea. semen oleosum, feno graeco simile. Quod confusum igni torrent, perunctisque virgibus ad lucernarum lumina vtuntur. hoc pingui, scabricias corporis leuigari, atque expoliri, constat. Aeg. Quod in femine oleosum haberur, viribus est opplendi. Perperam apud Aeginetam duobus in locis, primum in Myagro, dein Myaro, eadem de re tractatur.

MYLES radix paruo bulbo similis est, constringit, itaque cum lolii farina apposita vterum apertum sanat, Galenus. (Eandem esse apparet Dioscoridi dictam Moly. itaque illius descriptionem hinc emendare poteris.)

MILLARIA herba miliogetilis 藥

PLANTARVM

est, nomen habet, quod milium implet
cando enecet. Hac trita, & cornu cum
vino infusa, podagras iumentorum sanat.

MILITARIS, vide Lactoris.

κείχηρος.
λευκός.

Milium in panes coactum, minus
ceteris frugibus, ait. Aegi. Milium frigit.
1. sic. 2. Habet etiam modicam extenu
andi facultatem, extrinsecus igitur in
sacculis ad fouendum adhibitum, & il
litum deficere consuevit.

κείχηρος
ινδικός.

*

MILIVM Indicum in Italia Ner
ronis principatu conuectum, nigrum co
lore, amplum grano, arundineum cul
mo, Adolefcit ad pedes altitudine tea
pce prægrandibus culmibus, lobas vocat,
omnium frugum fertilissimum. Ex
vno grano terni sextarii gignuntur. Sa
ri debet in humidis.

μυρίδα
φύλλα.

MYRIOPHYLLVM, siue mil
lesfolium, caulis est tener, singularis,
vnica nixus radice, plurimis foliis, la
uibibus, foeniculo similibus, vnde nomen
accepit. caulis flauescit varius, ac velut
si ex industria delimitus, nascitur in pa
lustribus. Aegine. Adeo siccatur, vt vul
nera glutinet.

μυρίκου

MYRICA, seu tamarix, arbor,

volgo cognita est, cum apud pigras & stagnantes aquas enascatur, fructu quasi florem ferens compage multosolum, Aegyptus Syriaque alteram gignunt mitiorem, sylvestri cætera similem. Fructum parit gallæ proximum, inæqualiter astringentem gustu. Aegi. Tamarix incidit, extergitque, ita ut manifeste non siccat, sed astrictionem quoque nonnullam obtineat, qua de causa decoctum ipsius potum lienes adiuuat, dentiumque doloribus medetur. Fructus & cortex ipsius gallæ virtute proximus est. Cinis arboris vehementius exiccat.

Athel.
Abohas
nifa.
Tarfa.

M Y R R H A lachryma est arboris, quæ in Arabia gignitur, Aegyptiæ spinæ non dissimilis, e cuius vulnere defluit lachryma in subiectas tegetes. alia circum caudicem concrescit. Dicitur ex his aliqua pedisimos, præpinguis, qua expressa, statim emittitur. alia gabiæa, pinguis, læto & pingui solo nascens, ea copiosam sudat statim. Omnium prima est, quæ troglodytica appellatur accepto, cognomine ab loco, in quo provenit, splendens, subviridis, ac mordens quinetiã legitur tenuis quædam, quæ a

μυρρε

PLANTARVM

troglodyrica secunda est, bdelii modo
 mollis, verum odore grauiuscula, aprī
 cis nascens. Alia caucalis cognomina
 tur, præter modum exoleta, nigra, &
 retorrīda Omnium deterrima, quæ er
 gasima dicitur, pingui carēs, cano situ
 obduēta, acris, ad gummi imaginem
 vergens, & viribus eius proxima. ipro
 batur aminnea cognomine. Ex iis pa
 silli fiunt, sed e pinguibus pingues, &
 odorati, e siccoribus haudquaquam
 pingues, & inodorati. minus odore pol
 let, quæ oleum non admittit, cum in pa
 sillos digerebatur. Adulteratur mace
 rato gummi aqua, in qua myrrha ma
 duerit. Eligenda est recens, squallore
 obsita, leuis, vndiq; concolor, quæ con
 fracta venas vnguium modo candidas
 & læues ostendat, minutis glebis, ama
 ra, acris, odorata, calfaciens. superua
 cua & inutilis est ponderosa, coloris
 piceī. Fit e myrrha, perinde atque thu
 re, fuligo, & (vt postea ostendemus) ad
 eadem conueniens. Bœotica myrrha,
 dissecta radix est arboris cuiusdam in
 Bœotia nascentis. Melior est quæ myr
 sham odore repræsentat. Arg. Cal. sic.

2. Capitis vulnera si illinatur glutinat; item amaram vim obtinet, qua vētris lumbricos & fœtus occidit. ad hæc abstergit, eoque oculariis medicinis temperatur. humores pectori infixos expurgat, ita vt fauces non asperet. Bœotica myrrha vires habet calefaciendi, emolliendi, & dissoluendi.

MYRRHIS, simillima ē cicutæ; μυρρῆς.
 caule foliisque. radix ei oblonga, mollis vel myr
 rotunda, cibo non insuavis. Aeg. Cal. rha.
 2. ac non nihil etiam extenuat. radix illi odorata dulcisq; est, mensibus mouendis, & humoribus e thorace ac pulmone repurgandis idonea.

MYRTUS sativa nigra utilior est μυρτινῆς.
 medicinæ quam candida, & in hoc genere multo magis montana. semen tamē imbecillius parit Aes.

MYRTIDANVM dicitur myrti μυρτιδανῶν.
 adnatum inæquabile, verrucosum, δανῶν.
 intumescensq; & concolor. quod pinde Ματίδα.
 quasi manus myrti caudicem amplectitur. magis quam myrtus adstringit. bon.
 ruscum addito austero vino reponit, coactumq; in pastillos sicatur in umbra, multo efficacius & folio & semine,

PLANTARVM

cerato, pessis, infessioibus, cataplasma-
tis admittum, vbi adstringendum aliqd
est. Aeg. Myrtus ex diuersis composita
est substantiis, pollet in ea terrestri isfri-
giditas, qua valenter siccatur. Myrtulave-
ro, seu myrtidanu, maiore vi in astrin-
gendo & siccando scaturit. Folia etiã aris-
diora viridibus magis siccant. Fructus
succusq; tum foris applicari, tum intus
assumpti, persimiles vires præ se ferunt.

* μέρις
σταίου

MITHRIDATION folia ha-
bet, inquit Plinius, duo a radice acatho-
familia, caulis inter vtraq; sustinens flo-
rem roseum.

* μύξα.

Abhã,
fa.
ΜΟΚαί
τα vel
Μοθεϊ
ca.

MYXA arbor Damascenæ pruno
popularis, in Syria & Aegypto olim gi-
gnebatur, nunc est familiaris Italiae. Fru-
ctus etiam myxa, vel myxaria dicuntur,
olim Sebastii, in Augusti honorem, ut
verisimile est. Aeg. Arboris fructus est
minor quidem prunis, facultate vero
consimilis.

μύλο

MOLY folia habet graminis latio-
ra, humi sparsa, florem albæ violæ si-
milis, sed minorē, lactei coloris, cau-
lem candidum, quaternum cubitorum,
in cuius cacumine inest aliquid quod

alii speciem referat. radix parva, bul-
bosa, quæ mirum in modum valet ad
aperiendas vulvas, si trita cum iuno
unguento in peflo subiiciatur. (Aegi.
non habet, præter rutam sylueftrem)
Vide Mylen.

Aliud MOLY in ruta sylueftri de-
fcribitur.

MOLYBDAENA herba, id est, * *μολύβδα*
plumbago, Plinio in aruis nascitur, fo- *βδα*
lio lapathi, radice crassa, hispida, qua
commanducata, oculisque subinde res-
ligata, plumbum (quod est genus vitii)
ex oculis tollitur.

MOLLIGO hippophæfii est.

MORI fructus maturus quidem
alium subducit, & medicamentis ro-
maticis aliis, quæ moderatam requi-
runt astringentem, vtiliter miscetur,
immaturus vbi exaruerit, perquam a-
stringens fit medicamentum, cortex
autem radice arboris etiam amaritus-
dinis cuiusdam particeps, purgare po-
teft, eorumque latos lumbricos occidit. fo-
liorum autem furculorumque vis subdu-
centium & comprimentium media quo-
dammodo existit. Aegi.

σνκείμο
505.
Tuta

PLANTARVM

μσσχός **MOSCHOCARYON**, vel
κάρυον moschocaridion Græcis recentioribus
leūbane appellatum India mittit (nos ea imita
lūbagne tione nucem moschatā nominamus.)
 Hic fructus dum recens est, torus succo pingui & oleolo madet, sicut in vnguētum exteri possit. vnde multis myreplica, seu myristica, id est, vnguentaria nux dici coepit. Probatur recēs, quæ nullam senserit cariem, pōderosa, præpinguis, colore in rubrum inclinato. Aluum astringit, distendentes stomachum spiritus discutit, oris suauitatē commēdat, stomachum & iecur roborat. Lentigines in facie, & impetigines emendat. lienem incremento laborantem reprimat. Apud Aëtium Caryon hoc aromaticum (sic enim vocat) calescit facit siccatur. 2. Arabes macis nomine extimam intelligunt huius nucis membranam vel folliculum. Antefertur is qui colore ruffo vel flauo rutilat, odore suauis, cū leui acumine. improbaturnigricans. Sic. 3. partiumque tenuitate præstat, cæteras habens suæ nucis doses. Arbos autem ipsa vulgari Persico similis traditur, roseo flore, & nucē,

quam declarauimus, eiusdem prope effectus cuius & caryophyllon.

Bryon, id est M V S C V S, a quibusdam spiachnon appellatur, in cedro arbore, populo alba, & quercu inuenitur. Optimum est cedrinum; proximum populaneum. in quo genere candidum & odoratius praestat, nigricans improbat. Aegi. Inuenitur etiam in piceis. Discutiendi simul & molliendi vim moderatam obtinet.

βρυόν
Azaceh

Marinus M V S C V S nascitur in scopulis, testaceisque, haud procul a mari gracilis; capillaceus, caulis exers. Aegi. Refrigerat simul & astrin- git, coque feruentes inflammationes illitum adiuvat.

βρυόν
θαλάσσιον

N

NAPI cocta radix inflat, modicum cum alit. semen eius totum venenorum vires hebetat. antidotis admiscetur. Conditur sale radix. Aegi. Napus & rapa si bis coquatur, nihilominus quam reliquae stirpes alit, continue autem assumpta, crassum succum procreant.

βουναίος

PLANTARVM

NARCAPHTHVM ex India

Nabach defertur, corticosum, simile fycorori
Lafaha libro, quod iacundi odoris gratia suffi-
tan. citur. Miscetur thymiamatis cōposi-
 tis. Aeg. Naocanthon, sunt qui nacaph-
 thon dicunt, Indicum est odoramen-
 tum, quod ad astrictos foeminarum lo-
 cos suffitu vaporatur.

нарцис-
 сус
Narces.

NARCISVM sunt qui, ut lili-
 um, lirim appellarint. folia porro si-
 milia, tenuia, multo minora, & angus-
 tiora, caulis vacuus, & sine foliis, su-
 pra dodrantem attollitur. flos albus,
 intus croceus, in quibusdā purpureus,
 radix intus alba, rotunda, bulbosa, fe-
 men velut in tunica, nigrum, longum,
 probatissimum nascitur in montibus,
 suavi odore. cæteri porrum imitantur,
 atq; herbaceum virus olēt. Aeg. Radix
 eius adeo desiccatur, ut maximis vñneri-
 bus sit glutinandis, imo etiam tendinū
 præcisionibus cōferat. Cæterum abster-
 gendi & attrahendi vim quandā habet.

нарцис.
Sumbel

Duo **NARDI** genera, vnum Indi-
 cum, alterum Syriacum appellatur, nō
 quod in Syria proueniat, sed quod
 montis in quo oritur, pars vna ad Sy-

rios, pars altera ad Indos refertur. Ex hoc Syriaci genere præcipuum est recens & leue, largam gerens comam, flavum colore, perquam odoratum, ac cyperum redolens, breui spica, amaro sapore, linguam ficcante, quod diu in sua odoris gratia permaneat. Ex Indicis autem naidum quoddam Gangitis vocatur, a fluvio Gange, apud quæ nascitur, montem præterfluente. quod genus ob multam loci, in quo prodit, vlliginem, viribus infirmius est, atq; procerius, adolescit, plures ferens spicas ab unica radice comosas, vnaq; conuolutas, ac grauitè olentes. Montanum autem odoratius, spica breui ac mutila, odore cypero vichit, cæteras habens Syriaci dotes. Est & genus quoddam, cui Sampharitico nomen locus indicat, frutice breui, in magnas se spargens spicas, candidiore iterim medio caule, hircorum virus supra modum redolente, quod improbat. Madefactum vendi solet, quod vitium ex eo deprehenditur, quod candida sit spica, & squalida, nulloq; puluere obsita. Adulteratur silbio cum aqua aut palmeo vino, in

PLANTARVM

spiffationis ponderisq; causa ispirato.
Intueri autem oportet si lutum radici
bus infideat, & incetniculo puluërem
excutere, eluendis manibus vtilem.

Aeg. Spicæ nardi radix cal. 1 . sic. 2. par
ticeps est etiam astringentis cuiusdam
qualitatis, acris & subamaræ. locinori
prodest & stomacho, extrinsecus admo
ta & ebibita. Urinam mouet, & intera
neorum fluxiones deficcet, Indica valē
tior est quam Syriaca, & nigrior.

νάρδος
πικτή,

Gelticum NARDVM nascitur i
Liguriæ Alpibus, saluunca patrio nos
mine appellatum, prouenitq; in Istria.
Exigue fruticat, & cū radicibus in ma
nuales fasciculos componitur. Folia ha
bet oblonga, colore in flauum languis
do, florem lateum. Cauliculorum & ra
dicum dūtaxat vsus est, & odoris suas
uitas, vñ pridie fasciculos aqua abluere
expedit, & exempta terra paulo sō
lo atque humenti subiecta charta repo
nere, postridie repurgare. siquidem vti
le, cum aceroso alienoque propter hus
moris vim, non excutitur. Adulterat
ur imposita herba simili, quæ hircu
lus vocatur, ab odoris grauitate, sed

facilis cognitio. nāq; herba candidior est, sine cauliculo, minoribus foliis, radice neq; amara, neq; odorata, vti verū nardum est. Itaq; radices atq; cauliculi abiectis foliis triti secernuntur, vino excipiuntur, digerunturq; in pastillos, & ita fistili nouo diligenter operito, asseruari debent. Laudatur maxime recens, iucundi odoris, radice numerosa cohærens, plenum, nec fragile. Aegin. Nardus Gallica superiori vires habet æquales, sed imbecilliores, præterquā ad vrinam ciendam, caldior enim est quam illa, minusq; astringit.

Montanum NARDVM, quod ^{v̄x̄p̄d̄c̄} ab aliquibus thylacitis & niris appella ^{ō̄p̄arv̄.} tur, in Cilicia & Syria nascitur, furculo & foliis eryngio similibus, minoribus, minime tamen spinosis asperisque. Radicibus binis nititur, aut pluribus, nigris, odoratis, ceu hastulæ regiz, sed longe gracilioribus, & longe minoribus. Neque caulem, neque fructum, neque florem profert. Ad eadem ad quæ Celticum, efficax. Aeg. Nominatur etiam pyritis, iam cōmemoratis est infirmior.

PLANTARVM
NACAPHTHYM. Vide *marcar-*
phthum.

καρδαμ
μου,

NASTVRTIVM optimum con-
stat esse *Babylonicum.* Aeg. Semē eius
sinapis modo vrit, vnde etiam illitum
cutem exasperat. Crassos humores cū
aliis potum incidit. Herba quidem ari-
da semini viribus respondet, humida
moderatiores est, ideoque crudam ipsam
assumunt.

σφραγ.
καρδαμ
μου

NERION aliqui *rhododaphnen,*
alii *rhododendron* vocāt, frutex est vul-
garis notitiæ, longioribus quam amyg-
dala foliis, asperioribusq̃, flore in ro-
sam conformato, fructu nuci græcæ si-
mili, corniculato qui patefactus quan-
dam lanosam naturam ostendit, spina-
rum pappos repræsentantem, radice
longa, acuta, lignosa, gustanti salsa. na-
scitur in amœnis, maritimis, & secus
amnes. Aeg. nerion extinsecus illitū
discutit, in corpus assumptum occi-
dit.

σφραγ.
Nenu-
lar

NIGELLA. quære *Gith.*
NYMPHÆA nascitur in paludi-
bus & stagnantibus aquis, foliis fabæ
Aegyptiæ, minoribus, & longioribus,
aliis

alifs i ſūma aqua, aliis demerſis, pluri
 bus ex radice eadem prodeuntibus, flo
 re lilio ſimili, albo, & in medio crocos
 habente, cum deſloruerit, vt rotundum
 malum, aut papaueris caput, extuber
 rat. nigro ſemine. d. niſo, & lato. lenti
 giſtus. caulis eſt læuis, niger, minime
 craſſus, ciborio cognatus. radix nigra,
 ſcabra, clauæ ſimilis, quæ autumnō ſe
 catur. Nymphææ nomen ſibi vendical
 ſe videtur, quoniam aquoſa amet plu
 riſima inuenitur in Elide, in Enygro am
 ne, & in Bœotiz Aliaico. Eſt & altera
 nymphæa, cuius flos blephara dicitur,
 foliis antedictæ, radice alba. ſcabra, flo
 re luteo, nitente, roſæ ſimili. Naſcitur
 in Theſſalia, amne Peneo, Aeg. nym
 phæa vires habet, ſine roſione ſiccas,
 quibus & ventrem reprimiſt & genitu
 ram arefacit. Quæ radicem albam ha
 bet, valentior eſt, eoq; fluxum mulie
 brem cum vino nigro & auſtero pota
 perſanat. Quæ vero nigram, deterſo
 ria quoque vi nonnulla pollet, eoq; vti
 ligines, alphas dictas, cum aqua exte
 rit, pilorum deſluuia cum pice liquida
 illita replet.

PLANTARVM

κάρνα
ποντικά
Agileū. **N V C E S** auellanz, quas & leptos
carya vocant, stomacho infestæ sunt.

Aeg. Vocant & pōticas. frigidiores sūt
& austeræ, i cæteris, iuglādibus æq̄les.

κάρνου
βασιλι
κόχ ὕπερ
κόχ.
N V C E S iuglandes, quas nonnul
li Perficas vocant. Aeg. Nucis arboris
coliculi aliqd habent quod astringat,
plurimū iuglandium calyx puluvinatus
succus itaq̄ eorum decoctus cum mel

leum. le, stomaticum fit medicamentum. In
terius inde putamen carinatum vñtum
extenuādi vim acquirit, & sine rosione
fiecat, Quod in eo claudis edendo aptū
natura oleosum, facile bilē auget. Con
fectum ex eo oleum extenuandi tumo
res, & putredines quas sepedonas di
cūt, discutiendi vim obtinet. Flaccescē
tes itidem vetustate nucis membranæ
cutis vitia abstergunt.

κάρνου
Ἰνδική
Neregil
: **N V X** Indica a recentioribus Græ
cis recensetur. Fructus palmæ cuiusdā
Indicæ præmagnus atq̄ pinguis, cuius
oleum butyro quoq̄ præferunt, bonita
te succi. Calefacit secundo, humidat
primo, Biliosis eo vsu interdicitur. Ti
neosis veneris animalia pellit. Oleum
quod ea exprimitur, cum sentit vetusta

tem, flatus digerit. Lumborum & genuum dolores mulcet. Sanguini a spiraculis venarum sedis mananti sublinitur ex oleo, quod nuclei malorum Perficorum reddiderunt, Vesicæ quoque malis opitulatur, & aluum fistit oleum quod recens nux stillavit.

○

O C I M O I D E S, Latini ocimum frum vocant, folia fert ocimi, & ramos dodrantales, hirsutos siliquas hyoscyamo similes, semine veggith nigro, prægnantes. Aeg. Sunt qui philetæron vocent. Inutilis quidem radix est, semen vero particulis tenue, citra rossonem ficans.

ὄκιμοειδὸς
δ'ε'β'

O C I M V M vulgo cognitum. Aeg. Cal. 2. habet & humiditatem quandam excrementitiam, propter quam neque utile est intus assumptum, extrinsecus autem illitum discutit, & concoquit.

ὄκιμο
Berenda
rog.

O C Y M V M pabuli genus apud antiquos erat. segete viridi, dissecta, antequam gereret siliquas eo citabatur alium bubum. Varro dictum putat a celeritate pueriendi.

ὄκιμο
μωγ

O D O N T I D E S feni genus fruticosum, triangulis flagellis, genicularis

ὄδοντιδὸς
πιδ'ε'ς.

○ 2

PLANTARVM

nigro articularum nodo, foliis polygono longioribus, hordei semine in alis cauliculis densis, ab eadem radice geniculatis, flore purpureo pusillo, nascitur in pratis. Dicitur dolori medetur cauliculorum eius decoctum in vino. *zuo*
 Nero, inde ductum nomen.

ἑνάνθη.

OENANTHE folia habet pastinacæ, florem candidum, caulem crassum, palmi altitudine, semine atriplicis radicem magnam, in multa rotunda capitula extuberantem. nascitur in pratis. Caulis eius, & folia cum mulso vino pota, secundas eiiciunt. Radix e vino, urinae stillicidio conuenit (& regio morbo, vt Paulus adiecit, Dioscoridem citans.)

ἑλαιο

Zaiton,

& zait

oleum.

OENANTHEN diuersam in vite syluestri dedimus.

OLEAE ramusculi quantum astringunt, tantum etiam refrigerant. fructus qui exacte ematuruit, moderate calidus est. Immaturus maiorem tum astringendi, tum refrigerandi vim repraesentat. Aegi.

ἑλαίος

οὐαίος

LACHRYMA quam Aethiopia olea stillat, scamoniae similis quae

dententus est, fulva, villis exilibus con
 stans, mordax. quæ autem ammoniaci, xñs δδ/
 aut gummi similitudinem refert, colo xsv04
 retigricans, nec gustu mordens, super
 vacua est. Nostrates oleę, oleastricę, si
 milem lachrymam sudant, quæ cõmo
 de ad oculorum hebetudines illinitur.
 Appellatur autem Aethiopica & agre
 ris olea. Aegineta, Olea Aethiopicę la
 chryma ammoniacotenui similis, vi
 res habet exterforias, quare ad cicatri
 ces, albugines, hebetudinesq; oculorũ
 cauruntur, & ad dentium dolores, si ca
 vis ipsorum iniicitur, efficax est. Non
 nulli vero sylvaticã eẽ hãc oleã asserũt

O N A G R A, siue onothera, aut δνδγρε,
 nuris, frutex est arboris instar, prægrã
 dis, amygdalino folio, sed latiore, lilio
 non dissimili, flore rosaceo, magno, ra
 dice candida, longa, cum ficcata est, vi
 num olente. nascitur in mõtibus. Aqua
 in qua radix maduerit, in potũ data, fe
 ras mitigat, & cicures facit. illitũ quoq;
 que tetra vlcera mulcet.

O N O B R Y C H I S, folia habet len
 tis, longiora paulo, caulem dodrantas δνδβγυ
 lem, florem purpureum, radicem par xñs,

PLANTARVM

nam, nascitur in vliginosis & incultis.
Herba suapte vi, si trita illinatur, tuber-
cula dissipat cum vino pora, strangu-
rias sanat. illita ex oleo, sudores mo-
uet. Rarefacit, & discutit. Reliqua sunt
eadem Dioscoridi.

ὄνισμα. **ONOSMA**, oblonga folia habet
ad similitudinem anchuſæ, longitudi-
ne quatuor digitorum, & vnus latitu-
dine, mollia, in terra iacentia, sine cau-
le, sine semine, sine flore. radice nititur
longa, tenui, infirma, rubescence. gigni-
tur, in asperis. Aegineta. Onoma, vel
onomis, vel phlomitis, v' ononis, ac rē
amarāq; vim obtinet, eāq; ob causam
folia eius cum vino pora. fetus occi-
dunt, expelluntque. (Hippocrates, Ono-
sma simpliciter radicem appellasse mi-
hi videtur.)

ὄπιον. **OPIVM** opimum habetur graue,
& densum, gustu amarum, odoratu so-
poriferum, quod facile aqua diluitur,
læue, candidum, neq; a'perum, neque
grumosum, quod inter colandum non
vt cera coëat, & in sole diffundatur, de-
in admotum lucernis, non atra luceat
flamma, extinctum deniq; odoris vim

conferuet. Sed opion glaucio, gummi
aut syluestris lactuce succo adulterat.
Ves glaucio fucio fucatū, in dilutione
croci colorem reddit, lactuceo succo
fictum, exiliter spirat, & asperius spe-
ctatur, gummi vitiatum, splendescit,
& infirmum est. Nec desunt qui eo de-
mentia deueniant, vt adipem ei admi-
scent. Fictili non torretur ad ocu-
lorum medicamenta, dum mollius.
atq; rufius appareat Hoc autem modo
is excipitur succus. Aliqui capita ipsa
& folia tundunt, & prælo exprimunt,
terentesq; in mortario digerunt in pa-
stillos, id meconium vocatur, multum
opio ignauius. Porro opii faciendi ra-
tio hæc est, Cum ros in eo exaruerit;
cultro decussatim in stellas, ne penitus
adigatur, ex obliquo i rectum summā
cutem incidere oportet, lachrymā ex-
untem digito in concham abstergere,
nec multo post redire, vt concreta inue-
niatur. etenim quæ tum, aut postero
die etiam offenditur, in vetere pila te-
ri debet, & in pastillos cogi. Cū tamē
inciditur, retrocedendum est, ne vesti-
bus succus deradatur. Aegineta, Papa

P L A N T A R V M

ner, quod prolixiore & proceriore constat calyce, medicarius vniuersis est, quapropter stuporem inducit, quousque interimat. Nā & ipsum, & eius lachryma, quam per excellentiam opion nuncupant, quarto refrigeratium abscessui ascribuntur.

O P O P A N A. X, lege Pānaces.

* O P V L V S corno similis arbor; arbusto Gallico faciundo idonea, vltimiperitate adolescit, caudice recto, enodi, rarioribus ramis brachiato, frondibus fere vitigneis, baccis racematim dependentibus, prima pubertate viridibus, a maturitate puniceis. Ieiunium solum horret. Vitem alit, verum quia frondem nō habet idoneam, a plerisque repudiatur. Nullus eius in medicina traditur vsus. Testiculus, quem Graeci cynosorchia vocant, foliis circa caulem mollis oleæ similib. in terra stratis, longioribus, angustioribus, leuibus. caule dodrantali, floribus purpureis, radice bulbosa, oblonga, oliuæ modo angustata, duplici ordine, superiore, quæ plenior est, inferiore, quæ mollior ac rugosior. Eduntur radices coctæ, vt bulbif.

ὄψις.
Chasi,
alkeb.

nascitur in petrosis, & sabuletis. Testiculus alio nomine serapias, Andrea autore, vocatur, quoniam radix ad multa utilis fit. foliis est porri, latioribus, oblongis pinguibus, ex alarum sinu illis, caule palmeo, floribus pene purpureis, radice testiculis simili. Aegineta, Maioris in cynosorchi radice humida vis & calida est, eoque venerem incitat. Minoris calida & sicca, unde venerem coërcet. Serapias, vel triorchis, priore valentius desiccatur, quare laxos tumores dissipat, ulcera fœdida & putredini obnoxia repurgat, herpetas abigit inaresceta autem magis siccatur. Quoniam vero substrigere idonea est, alium quoque cum vino pota retinet.

σέρπις
 ἢ
 Ὀρχίς,
 Σαδασ-
 χία.

OREOSELINUM, caule est dodrantem alto, ab radice tenui exeunte, per cuius ambitum rami & capitula cicutæ, multo tamen tenuiora, semine xumini, oblongo, acris, & odorato, tenui nascitur in petrosis, & montibus. Nec hallucinari nos oportet, existimantes oreoselinum esse, quod in saxis provenit. aliud enim est petroselinum. Aeg. Viribus domestico æquale est, validius tamen.

ὄρεοσελίον
 ἢ
 ὄρεοσελίον

PLANTARVM

ὄριγανον

ORIGANVM Heracleoticum,

quod & cunilam vocant, folium habet
hyssopo non dissimile, vmbellâq non
in rotæ speciem orbiculatam, sed ve-
luti multifidam, semine in summis vir-
gis haudquaquam denso. Quæ onitis
appellatur, cãdidiore est folio & hyssop
o similior. Semen veluti coniunctos
corymbos habet. Vis ei origani Hera-
clei, sed multo inefficacior. Syluestre
origanum, aliqui panaces Heracion,
alii cunilam vocant, ex quibus est Nicæ-
der Colophonius, foliis est origani, ra-
mis tenuibus, dodrantem altis, in qui-
bus umbellæ anethi insunt, flores can-
didi, radix tenuis, superuacua. Peculia-
riter percussis a serpente, folia & flores
ex uino poti auxiliantur. Aegi. Omnia
origani genera incidendi, extenuandi,
siccandi, & calefaciendi uires in tertio
abscessu ostendunt.

ὄριγανον

ὄριγανον

ἀργιου

ὄριζα

Arz.

* ὄριζον

γλωσσος

ἄριζον

ORYZA frugum generis est, in
palustribus riguisq nascens. Mediocri-
ter alit. Aegi. Vim quandam astricta-
riam præ se fert, qua etiam uentrem
mediocriter cohibet.

ORNEOGLOSSON arbor

est ulmi specie, foliis amygdala, prae Lifem.
 longis filiquis in furculorum cacumi Halaftr]
 ne prodeuntib. oleagina magnitudine,
 in quibus medulla inest linguae auis
 similis, unde nomen, exterius rubra,
 intus ex candore in luteum vergens,
 sapore acri, cum nonnulla amaritudi-
 ne. Ea cal. & laterum dolores sedat, vri
 nam ciet, venerem stimulat, genitus
 ram auget.

ORNITHOGALVM cauli δένδρον
 culus est tener, candicans, tenuis, ses 209
 quipedalis, tribus aut quatuor in ca-
 cumine mollibus agnatis, a quibus
 flores prodeunt, foris herbacei, & cum
 hiantes se pandunt, lactei visuntur, in-
 ter quos dissectum, cachryos modo,
 capitulum emicat. Coquitur cum pa-
 ne, vt melanthium. radix bullosa, crus-
 da & cocta māditur. (Aeg. nō scripsit.)

ORNVS arbor satis procera, cau-
 dice tereti, laevi cortice, spisso, ramulis
 vtrinque pinnatis, folio fraxini, paulo pe-
 fundioribus crenis per ambitu serrato.
 bacculis racematim coactis ab adole-
 scentia rubescentibus, secundū maturi-
 tatem ex purpura nigricātib., sapore

PLANTARVM

ex acido in amarum degenerante, me-
 spilaceo quasi concretu, multo gracil-
 lior. Habitu reliquo & effigie tota fra-
 xinum æmulatur. quare Lucio Colu-
 mellæ omni syluestres fraxini sunt, fo-
 liis quam cæteræ latioribus, nec detes-
 riorem frondem quam vlni præstant.
 Capræ autem & oues libentius etiam
 hanc frondem appetunt. A speris & fiti-
 entibus locis gaudet, montes amat. In
 plana etiam descendit, ita vt viti quoq;
 copuletur. folia ex vino bibuntur ad io-
 cineris & laterū dolores, aquæ subter-
 cutem tumores reprimunt. Corpus obe-
 sum sensim ad maciem reducunt, si cū
 vino terantur ad virium portione, ita
 vt puero quinq; folia tribus cyathis de-
 tur, robustioribus septem quinque vi-
 ni cyathis. Scobs eius & ramenta per-
 niciosa traduntur, proinde vitanda.

ὄροβδυ,
 23

OROBANCHE cauliculus est
 sesquipedalis, & interdum maior, sub-
 ruber, hirsutus, tener, sine folio, pins-
 guis, flore subalbido, & in luteum ver-
 gente, radice digiti crassitudine, & cum
 ariditate flaccescit caulis, fistulosa. Hæc
 inter quædam legumina nasci constat,

& ea strangulare. vnde orobanche sibi
 cognomētum vsurpauit. Estur, vt olus
 cruda, & in patinis, asparagi modo de
 cocta. legumentis addita, coctionem
 accelerare creditur. Aeg. Frig. sic. 1.

OSYRIS, frutex est niger, ramu
 los ferens tenues, lentos, fractuq; con
 tumaces, & in his folia quaterna, qui
 na, senaue, ceu lini, nigra in initio, dein
 colore mutāto rubescētia. Decoctum
 eius potum, siuuat arquatos. Aeg. Oly
 ris, e qua scopæ fiunt amara est, & ic
 coris referendi vires habet.

OSTEOCOLLON Macedo
 nes vocant herbam saxis & mœnibus
 familiarem, medici polygonion, aliqui
 talantion, vulgus symphyton appel
 lant. Perpetuo viuet, viuitque foliis vi
 dua, ramulos instar iunci pensiles, cir
 rosos, tenuioris proceriorisque sparti
 similes spargit. Hac tradunt dissectas
 carnes coalescere, si coquatur vna, ite
 dem ossa fracta ferruminare.

OTHONNA M aliqui maioris
 chelidoniae succum esse aiunt. quidam
 glaucii. alii succum floribus cornicu
 lati papaueris expressum, alii per mi

PLANTARVM

Ros cœruleæ anagallidis, hyofciam, & papaueris succos, esse contendunt: alii Troglodyticæ cuiusdam herbæ succû, quæ othonna vocatur, nasciq; eam in eo Arabiæ tractu, qui ad Aegyptum spectat. Othonna foliis crucæ, perforatis cribri modo, & veluti a tineâ derossis, squalore obfritis, paucis, flore crocilatifolio, quare quidam anemones speciem esse putauerunt. Aliqui tamen affirmant, lapidem esse Aegyptum, in Thebaide nascentem, exigua magnitudine, æreo colore, gustu cum ferore quodam & astrictione mordaci. Aegine. Othonna detergit, eroditq; omnia quæ claritati oculorum officiant extrens.

OXYACANTHA. Quære
Acuta spina.

* 654.

OXYAN Græci fagi genus alterum vocant. Lydi Myson, nostri Scissimam, in tenuissimas enim secatur laminas. Glandifera non est, abietis aspectu, florens, erecta, enodis, illi crassitudine proceritateque fere æqualis, materia colorata, robusta, nervosa, cortice læui, folio crasso, bifido, longiore quâ

pyri, per extremum aculeato. Fructus glandea effigie læuis, calyculo includitur echinato quidem, sed placido ac blando, nec vt castanea hispido, cui nihilominus similis ē & dulcedine & succo. Radices arbor nec multas nec altas agit, quæ summo cespite gaudeāt. Minoribus nauibus commendatur, ad carinas, item ad testudinem plaustrorum, ve stabulorumq; vilem fabricam specie visenda.

O X Y S herba Plinio a sapore dicitur, tribus tantum foliis.

P

PA E O N I A, siue glycyfide, Græcis aliquibus Pentoboron dicitur. πενταβόρον sunt qui Idææ dactylos radicem pæoniam vocāt. cæulis altitudine sesquipedis adolescit, comitantibus multis stolonibus. Huius duo genera. mas folia iuglandis habet, infæmina vero, smyrnæ more diuiduntur. summo caule siliquas emittit, veluti græcas nuceas. in quibus, cum dehiscunt, multa granula rubra, acinis panicorum similia, inueniuntur, & in medio nigra, quinq; aut sex, purpurea. radix maris.

PLANTARVM

tenuis, digitali crassitudine, & palmi longitudine, gustu astringens, alba, foeminae radicibus ceu glandes circiter septem aut octo inhaerent, vt in hastula regia. Aegi. Aliqui pentameron vocant. radicem habet acrem, & leuiter subamaram, & siccantem cum nonnulla astrictione. menses cit, renes & iecur purgat instar amygdalæ pora cum vltimo, quod si austerum sit, alui quoque fluxus coërcet. adalligat vero puero, morbum comitalem abigit.

Παλιουρ
Ρος.

PALIVRS frutex cognoscitur aculeatus, durus, cuius semen pingue & fuliginosum inuenitur. Aegine. Paliuri folia & radix astringunt, coque aluum fluxentem sistunt, tubercula, quae dicuntur phygmata, non nimis calida discutunt. Semen eius tam vehemens et incisoria virtute valet, vt & calculus conterat, & excreationibus e pectore auxilietur.

Φοιβάκη.
Μαχία

PALMA in Aegypto gignitur. Ea medio maturitatis vigore, autumno decerpfi solet, Arabici myrobalani similis, pomatis cognomine, colore viridi, & odore mali cotonei. quod si ad maturitatem

maturitatem pervenire sinatur, phoeni
sobalanus fiet.

PALMA, quam aliqui elaten aut ἑλάτη.
spatham appellant, fructus palmarum
adhuc florentium, involucrem est ca-
lyx, quo inspissamenta unguentarii
utuntur. Optima habetur odorata, ad-
stringens, ponderosa, præclusa, intus
pinguis. Aeg. Palmæ fructus, qui iam
ematurus, calidis medicriter est, vi-
sceribus roborandis & stomacho ido-
neus, tum intus assumptus, tum foris
applicatus. Reliqua palmæ portio ve-
hementer astringens est, quam obrem
stomachicis & hepaticis medicinis tem-
poratur, longe magis astringit, quod
fructus nascetur veluti involucrem est,

PANACE nonnullis heraclei πανάκις
dicitur, ex quo opopanax colligi solet ἰσδάκλις
plurimum in Bœotia & in Phocide Ar.
tadæ nascitur, ibique compendii &
quæstus, qui ex eo liquore factiratur,
gratia studiose colitur. foliis est aspe-
ritate in terra iacentibus, herbacei colo-
ris, multum ad ficulnea accedentibus,
in ambieu quinquepartito divisus, cau-
le, ut ferule, altissimo, qui lanugine

PLANTARVM

quadam incanescens, folijs etiam minus
 tioribus obscuris, muscatis, seu aetheri
 in cacumine, flore luteo, & lenthæ: o-
 dorato, fetuenteq. radices habet multas
 ab origine vna; candidas, grauesolen-
 tes, crassi corticis, & lubamari gustasi.
 Nascitur in Cyrene Libya, & Macedo-
 nia. Excipitur succus incisa radice; re-
 centi caulium pullulatu. ea candidum
 succum emittit, qui siccatu, in sum-
 ma cute croceum colorem contrahit.
 Effluentem autem succum excipiunt,
 folijs excuato solo stratis, quæ sicca-
 ta tolluntur. Simili modo caule messi-
 bus inciso, profluentem succum excipi-
 unt. Meliores ex radicibus, albæ, rigen-
 tes, distentæq. siccæ, quæ eandem non
 sentiant, aromaticæ, feruentes gustu.
 Fructus ex media ferula cibo idoneus
 est, sed ex agnatis stolonibus, ab usu ci-
 bario abhorret. Maxime in hoc succi
 genere probatur, q̄ amarissimus, incen-
 ne albus, aut subtilius, fortis ad croci
 colorem inclinans, læuis, pinguis, fria-
 bilis, tener, statim in aqua eliquescens
 graui odore, niger improbatu, ac mol-
 lis. Adulteratur ammoniaco, aut ceryl-

sed sinceri experimentum est, si digitis
in aqua friatus resolvatur, & lactescat.

Aegyneta. Opopanax cal. 3. sic, 2. emol
lit, discutique, Radicis cortex est im-
becillior liquore. habet non nihil & ab-
surgens, & carni inducendæ idoneum.
Semen menses quoq; citat.

ἰπὸν δ' ο
ναξ.
Steufito.

PANACES Asclepii caulem a
solo emittit teruam, cubitalem, geni-
culatum, maioribus quam fœniculi fo-
liis, hirsutioribus, odoratis, aureo flo-
ret, acris, odorato, ex muscariis dependē-
te radix parua est, & tenuis. Auxiliariē
vim habent flores & semina, contra vl-
cera, phagedænas, & tubercula, si trita
cum melle imponantur, aduersus seri-
perres ex vino bibuntur, & cum oleo
illinuntur. Aliqui panaces sylvestre ori-
ganum vocant, alii eunilam, de qua in
Origani mentione diximus.

πἀναις
εἰ σκλιπὸ
πιδυ.

PANACES Chironiū in Pelio
monte maxime provenit. folium eius
amarum simile. flos aureus radix par-
ua, quæ nō alte demeritur, gustu acris.
Potã radix, serpentium veneno resistit,
illita coma, eadem præstat. Aeg. Ascle-
pion panaces, & chironion priorii calis

πἀναις
χοις αἰνὸ
οἴ,

PLANTARVM

diora sunt (malum cum Galeno dicitur minus calida) hinc floribus ipsorum & semine ad malifica viscera & phymata vtuntur.

πευκεα
πιον

PANCRATIUM, quod aliqui scillam appellant, radice est magis habi, subrufo colore aut subpurpureo, gustu amarofac feruente, foliis lilii, sed longioribus Aegi. Specie ac viribus scillae simile est, verum imbecillius.

μελις
Dochō.

PANICVM frumentaceis seminibus annungatur, milio simile, eodemq; modo in panes subigitur. eodem habet vsus, minus tamen & aurit & stringit. Aetius, Extra illud, refertur & exicat.

μηχου.

E fatiui PAPAVERIS generis quod hortense est, semen in panem desatur, qui sanis in vsu sit. eo etiam ea melle pro sesama vtuntur thylacitan vocant, capitulum habet longum, & semen candidum. Sylvestre vero, caput infidens demissumq; & nigrum semen quod pithitis nominatur, nonnullis tamen & ipsum thoras dicitur, quonia eius scapo lacteos succus emanat. Tertium magis sylvestre, & ad medicinas

valentius, multo his longius, productione capitulo. Aegineta, Hortensis per paueris, thylacium etiam vocant, semine esculentum mediocriter somnum conciliat. Quod veluti decedenti ac depresso calyce est, nigram semine habet & medicatum, nimis quam frigidum. Quod prolixiore & proceriore constat calyce medicatius vniuersis est, quapropter stuporem inducit quousque interminat, nam & ipsum & eius stachyum, quapropter excellentiam opium nuncupant, frigidum.

PAPIA VERATRICUM, quod rhoeada vocant, vero quidem in arvis cum hordeone nascitur, flore, procerius decedens, vnde & nomen apud Græcos accipit. foliis eruca, aut origano, aut cichorio, aut thymo similia spectantur, setis longiora, diuisa, scabra. iuncea ei caulibus, rectus, cubitalis, asper, sibi syluestris anemones, puniceus; interdum albus, oblongum caput, sed quæ anemones minus, semen rufum, radice longa subalbida, minoris digiti crassitudine, gustu amara. Aegineta, Rhoeas appellatur quod flos ipse celatiter defluat (vel semine, ut apud Aegineta legitur.)

PLANTARVM

Validius horrensi est. Manducatur ita
que non per se, sed momentum copio-
siori melli mixtum.

μικροβ
νεφτι
716.

PAPAVER ceratites, id est, corni-
culatum, folia habet candida, hirsuta
verbasco similia in ambitu sylvestris
papaveris more serrata, caule non dis-
simili, flore pallido, caliculo feni gra-
ci, in corniculorū modum inflexo, vni-
de nomē mucuatur, femine papaveris
puffilo, nigroq, radice persumma ces-
spitum nigra, crassa nascitur in maris-
mis & asperis. Sunt qui glauciū hoc pa-
paveris genere facitari existimant,
falsi quadam foliorū cognitione. Aegi-
neta, Abstergendi vires sortitur, adeoq,
radicis ipsius decoctum potu iocinoro-
sis auxiliatur, folia autem & flores per
quā sordida ulcera expurgant, crustasq,
collūt. Aliud papaveris genus aphro-
des, id est, spumoum vocatur, ab alio
heracleum, caule dodrantali, foliis ad
modum paruis, radice similibus, fru-
ctu inter ea candido. Nam herbula al-
ba est, & spumica tota, radice in sum-
mo cespite. Aegineta. Semen habet ph-
suis purgandæ accommodatum.

251

μικροβ
αφρω
δης,

PAPYRVS, qua chartæ sũt, pul
lis non cognita. Aegineta. Papyrus
ignem non experta, materia quædam
efficitur, vna, siccatur chartæ crematæ
modo, verum papyri cinis viribus in
ferior est.

πάρυρος
Βυρδις

PARONYCHIA exiguus frus
tex, in petris nascens, peplo similis, mi
nor lōgitudine, maioribus foliis, Aegi
neta. Illita paronychiis atq; duritiis re
medior est. Vis eius extenuare & sicca
re, ad cicatrificationem.

παρωνύχια

PARTHENIVM, aliqui ama
racon, vocant, foliis est coriandri, tenui
bus, flore per ambitum albo, intus me
lloo, odore graui, sapore amaro. Aegi,
Amaracus calefacit tertio, siccatur se
cundo.

παρθένιον
04
Achuen

PASTINACA syluestris folia
gingidii habet, latiora, subamara, caue
lem rectum, scabrum, umbellam simi
lem, anethi, in qua flores insunt candi
di, & in medio purpureum quiddam,
ferme sproceum, radix digiti crassitudi
ne, doctralis, odorata, quæ cocta mās
dicitur. Satiua ad ea tem pollet, ineffica
cior, samē, & cibo aptior, Aegi. Urinas

πάστινα
05
lesar

PLANTARVM

& menses mouet, præsertim semen ip-
 sus, & radix folia autem abstergendi
 viribus prædita, phagedænicis affecti-
 bus congruunt, viridia cum melle, Syl-
 uestris ad oīa valentior est domestica.

πεπλῖς.

PEPLIS, quam aliqui syluestrē por-
 tulacam vocant, Hippocrates pepilion,
 in maritimis maxime nascitur, late o-
 paco frutice, cādidi succi pleno, foliis
 fatiux portulacæ, rotundis, inférne ru-
 bentibus, semine sub foliis rotundo, uti
 in peplo, feruente gustu, radice singula-
 ri, superuacua, tenui. Colligi, & repo-
 ni ac dari, uti peplos, & sale conditi so-
 let. Easdem habet vires. A egi. Pepilion
 cætera quidem inutile, semen autem
 ipsius feruidi saporis, peplo consimili-
 ter expurgat.

πεπλος.

PEPLOS frutex est lactei succi ple-
 nus, foliis paruis, ut rutæ, paulo latior-
 ribus, rotunda coma, fere dodrantali,
 humi resperfa, semine sub foliis rotun-
 do, minore quam candidi papaueris.
 pluribus scater auxiliis. vnicam radicē
 habet, superuacuam, ex qua fruticat.
 nascitur inter vites, & in horris collis-
 gitur messibus, siccat in vmbra, &

continue versatur. fructus tufus & fer-
uefactus reconditur. Aegineta, Nonul-
li papauer spumeum vocant, liquore
habet, & tithymallorū modo purgat.

PEPON abstergendi facultate effi-
cax est, inde veluti caro ipsius epheli-
das, & confimilia vitia faciei exterit, se-
men renes obstructione liberat. Aegi.

πέπων
Bathes
cha.

PERICARPVM bulbi genus
est, eius duæ species Plinio, cortice ru-
bro alterum, alterum nigro, papaueri
simile, sed vis maior quā priori, vtriq;
autem excalfaciendi, ideo contra cicus-
tam dantur.

*
περίκαρα

PERICLYMENON simplex
fruticat, ex interuallis parua folia ha-
bens, ipsum amplectentia, subcandida
hordacea. interfolia surculi exeunt, in
quib. baccae, hederæ similes, flos fabæ,
candidus, aliquatum rotundus, & qua-
si in folium procumbens, semen durū,
& quod difficile euellatur, radice rotū-
da, crassa. nascitur in aruis ac sepibus
conuoluens se adminiculis, propter as-
sidentibus. Aeg. Eius folia & fructus
incidendi simul & calefaciendi vires
obtinent, quapropter urinam cruētā

περίκλυον
πενουχ

PLANTARVM

eliciunt ad sex dies pota. (Quidam hic numerum dierum perperam quatuor aut quadraginta legunt. (Genituram viri exiccant quadraginta (aut secundū Dioscoridem triginta septem) diebus in potione assumpta, item lienosos & ægre spirantes adiuuat.

περυστ
περυστ
P. E R I S T E R E O N, siue verbenaca, nascitur in aquosis. Nomen ex eo duxisse videtur, quod columbæ circa hanc perquam libenter versari soleat, dodrantis altitudine, & interdum amplius adolescit, folia e caule prodeunt incisa & subalbida. ea singulari ramo, radiceq; sola, constare sæpius inuenitur. Aegineta, A deo siccat astringitque vt vulneribus glutinandis, & sanguinis eruptioni sistendæ sit. Eius alterum genus in Sacra herba quære.

περυστ
P. E R S E A arbor est, in Aegypto, fructum ferens cibo idoneum, stomacho vtilem. in quo phalangia cranocolapta nomine inueniuntur, præsertim in Thebaide. Arida folia in farinam redacta, illiæ sanguinis eruptiones sistunt. Arborem hanc prodiderunt ali

quæ in Perfide exitiosam esse, translatamque in Aegyptum, mutata natura in cibos receptam. Aegineta. Folia siccant, & astringunt, eoque sanguinis eruptionem compescunt.

M A L I Perfide surculi & folia euidenter amara sunt, eoque concisa trietaque umbilico imposita lumbricos eiecant. Sucus autem ipsius, nempe Perfideum hoc esculentum, frigidum.

μηλέε
περσικὸς
Shauch

P E R S O N A T A folia hêt cucurbitæ, maiora & hirsutiora, nigriora & crassiora, caulom albicantem, quanquam & interdum vjdua caule reperiat, radicem candidam, foris nigra. Aegin. Discutit, siccat, & astringit, quapropter & folio ipsius vetusta vlcera persanât.

αἰκείου,
πρῶτον
π104.

P E S M I L V I N V S a Columella in usum colligi & reponi iubetur, sed qualis sit non explicuit.

✽

P E T A S I T E S pediculos cubito maior, crassitudine pollicis, a quo pendente foliû, galeri modo amplû, ceu fungus depêdet. Contra phagedænas, & vlcera quæ cacœthe vocant, efficaciter

πετασίος
TNS

PLANTARVM

illinitur. Aegi. Sic. 3. vnde ad malefica
& phagedænica vlcera eam vſurpant.

✱

PETILIVS flos eſt autumnalis,
circa vepres naſcens calyculo verſico-
lori, foliis quinque, paruis. Tantum
colore commendatur, qui eſt roſæ ſyl-
ueſtris. Mirumque, in eo flore infle-
ſi cacumen, & non niſi retorto folia
naſci. Semen luteum paruo calyci in-
cluditur. Vſus in medicina nullus.
Huic Plinius Italiam ait nomen dediſ-
ſe, tanquam niſimirum Græcis ignoto.

πετροσε
αιου

PETROSELIVM in Mace-
donia prouenit, in præruptis locis, ſe-
mine ammi, odoratiore, ſapore acri,
aroma olente. Aegineta. Semen Cal-
ſic. 3. Vi inciſoria præditum, urinam
ciet, menſeſque trahit, flatibus diſcuti-
endis accommodatiſſimum.

πευκε
δανου
Harba
eum.

PEVCEDANVM, caulē emiſ-
ſit tenuem, gracilentum, foeniculo ſi-
milem. comam habet ſtatim ab terra
folioſam, ſpiſſamque. flore luteo, radi-
ce nigra, craſſa, plena, graui odore, ſue-
coſa. gignitur in montibus opacis. Te-
nera radix cultello conciditur, proſta-
ensque e plaga ſucous vmbrae manda-

turia sole liquorem confectum euane-
 scit. Colligitur, capite prius & naribus
 rosaceo perfusis, ne capitis dolor pres-
 mat, & vertigo sentiat. affatione ras-
 dix inutilis fit. Tam lac quam succus
 radice & caulibus extrahi solet, sicuti
 e mandragora, verum inefficacior suc-
 co lachryma habetur, & velocius expli-
 rat. Interdum etiam concreta inueni-
 tur lachryma, thuris similitudine, cau-
 libus, radicibusque adherens. Præfer-
 tur succus e Sardinia & Samothrace,
 coloris rufi, odore graui, feruens gut-
 tu. Radix eligi debet recens, que cas-
 riem non senserit, firma, odoris plena.
 Succus ad poriones amaris nucibus,
 aut ruta, aut pane calido, aut anetho
 resoluitur. Acyme. Peucedani liquore
 & succo affatione calefacienti, discuti-
 enti, extenuantique vrimur, tum nari-
 bus admodum, tum in porione assump-
 to, ad pulmonum & pectoris vitia ex
 humorum crassitudine contracta, item
 ad hanc induxaturo, dentibus autem
 perforatis impositus, dolorem proxi-
 mus sopit, nervorum affectibus idon-
 eus est. Radix squamas ossium sepa-

PLANTARVM

rat, maleficis visceribus succurrit. **Cit.**
 sic. 1.

φαλαγγί
 ον

PHALANGIVM a quibusdā
 phalāgites vocatur. ramuli sane ei duo
 aut tres, pluresue, in diuersa tendentes
 flos candidus, lilio similis, multas mē-
 suras habens. femine nigro, lato, ad lē-
 ticulae dimidiatae figuram, multo res-
 puitore, radice parua, tenui; herbae ei co-
 loris, dum a terra eruitur. provenit in
 collibus. Aegipte. Nomen hoc invenit
 quod phalangiorum morsibus mēdeat-
 tur. Naturae subtilis est. exiccata tūque,
 qua torminosis acrius patatur.

φάλαξις

PHALAXIS culiculus emic-
 tit Zea culmis similis, minoris ac nul-
 lius usus radicibus, multis, datum pal-
 morum, geniculis cinctos, graciliores
 tamen ac dulces, semen eādē, ob-
 longum, nihil magnitudinis. Succus fo-
 lia & semen pota, vesicae doloribus ab-
 xiliantur. Habet eadem herba tenent
 quandam vim naturamque calidam.

φασίλιος
 λος.

PHASIOLEI mentio facta est in
 Aegyptō,

φάσηλοι

PHASELI, aut phasioli qui &
 dolichi appellantur, macerati donec ra-

discas succreuerint, & ergo ante cibum sumpti, alium subducunt, ac plusquam forum grae contralimenti exhibent. In tegri velo cum filiquis virides coment plura partium excrementa. (Descriptio nem habes in similitate horrenti.)

Lubia.

PHYLLEANDRION: in partibus nascitur folio apii. Bibitur semen eius propter calculos & vesicae incommoda.

*φιλ
ἀνδρ
ον

PHYLITIS, folia promit rancici familia, longiora, & viridiora, sesua aut septena, recta, quae parte anteriore laeua cernuntur, & a tergo autem penfiles quasi vermiculos tenues ostendunt in umbrosis & opacis horrentum locis emicat, gustu acerbos neque casilem, neque florem, neque semen profert. Aegineta. Cum aciba sit, non immerito alui profluuiis pota auxiliatur.

φυλλι
τις

PHYLLVM, quod elzophyllon vocatur, in saxosis nascitur, dum generum est. quod autem thelygonum appellant, uas habet floribus oleae similes, pallidiores tamen, foliis itidem olivae est, caule tenui, breui, radice euili.

φύλλον

PLANTARVM

florem album profert, semen parvum
 et minusculum. Sed arthenogonum
 cetera huic simile, solo fructu distat,
 habet enim racemofum quiddam, de
 floribus oleis non diffimile. Ferunt
 potum alterius semen maris, alterius
 vero feminat conceptum facere. Tra-
 didit hæc quondam herbarius Crateas,
 placuitque mihi usque ad historiam,
 nec ultra de his docere. (Aegine non
 enenimit.)

φύττον
 μα,

PHYTEVM A folia habet radi-
 culæ, minora, copiosum semen, perfo-
 ratum, radicem parvam, tenuem, per-
 summa terra nitentem, quam ad ama-
 zoria conueniens, nonnulli scriptum re-
 liquerunt. Aeg. non memorant.

*φλεόν

PHLEON Theophrasto, nonnul-
 li siccam appellant. (Sed nos infra sic-
 ben longe diuersam afferemus.) Non
 solum caulem habet aculeatum, sed
 et folium quodque hispidum, iuxta cuius
 spinas aculeos etiam condit, radice
 se non in profundum acta. Germinat
 cum Vergiliis, primoque aratro una,
 nec folia dimittit, etenim annicula
 illi vita, capocy binnatum excedit.

PHLV M

PHLVM a superiori longe distat, cuius lanugine, ut iquit Theophrastus, ad lixium mulieres utantur, mole & placentaceum est, colore subrubido. Formina sterilis est, ad nexus idonea, Mas prorsus habetur inutilis. in inutilis fluitantibus provenit. Pars ab radice pueris cibo grata est. Radix ipsa per cucum pabulo vellitur. (Phlum lilius pollux nominavit, vñ Phloinas vestes in Herodoro quis legat, & Pausania.)

PHOENIX folia habet hordet, sed breviora, & angustiora, spicam lilio similem, calamos digitorum seruum, radici aduolutos, septenas octonasue spicas. In aruis testisq; recenter illis nascitur. Aeg. Alter rhu vocatur, astrinendo, in vino austero pota, omnes humidos affectus sistit.

PHORMION tenuis, absterrens, & attractricis est facultatis, semen igitur cum melle albugines extenuat, & spicula e corporibus extrahit. Gale. & Aeg. (Hoc ab hormino, cui eadem ascribuntur, non dissidere iudico, nam Galenus phormii tantum meminit, non etiam hormini.)

PLANTARVM

φου
Valeria
na

PHV, quod & aliqui syluestre nardum appellant, nascitur in Ponto, folio olusatris, aut elaphobosci, caule cubitali, aut altiore, læui, cauo, molli, in purpuram vergente, geniculis intercep-
to, floribus narcisso proximis, maioribus, teneris, & exalbicante purpureis. radice superius ad digiti minoris crassitudinem, ex obliquo villosa in nigri-
veratri aut iunci odorati modum, capillamentis inuicem contextis, flauo-
scentibus, odoratis, cum quadam odoris grauirate nardum æmulantibus.

Adulteratur radice rusci admista, sed maleficium deprehenditur, quoniam hæc dura est, & frangenti contumax, si-
ne vlla odoris gratia. Aegi Radicē habet nardi per similem quæ tamen ad plerq; infirmior fit, sed vrinas magis quam ea elicit, nardi Gallicæ modo.

πινυς.
πενης
Sonor
bar
Artz.

PINVS & Picea generi eidē ascri-
buntur, sed quandam flagrant specierum distinctionem, arbores vulgo cog-
nitæ. Piceæ cortex astringendi vim eximiam possidet, quæ inter trigines & ambusta illitum perianat, ventrem pon-
tus reprimis, folia etiam vulnera con-

glutinant. (Eadem fere de pinu tedaq
scribuntur) Aegine: Penne, id est, teda
vires habet picæ, sed imbecilliores.

PITYIOS fructus sunt picæ, πῖτυϊο
rum, mira facultatis, astrictioris & a δῆς
cis, quam obrem reiectionibus e pecto-
re: Opitulantiur. Aegineta.

PTYGOMON constat esse πυκνὸν
cæ foliis, astrictioribus, scabris & crassis, μόν
caule quadrangulo, flore ocimi, semine
marrubii, radice nigra, aut pallida,
rotunda, exigui mali figura, terram res-
dolentem & lucentem in sanosis locis. Aeg.
Discant & acrescit, folia igit panos &
furculos dissipat. Semine fixa corpora
bus extrahit. Radix stant bile purgat.

UPPERE in India nasci, breui arbor πῖπερον
retrahitur, quæ inter mitia, præ longum
fructum, voluti filiquam promit. quod
longum piper est, habet in us aliquid
tonus milite simile, quod tandem in p-
fectum piper evadit. id autem suis tem-
poribus dehiscens, pandensq sese raco-
mos emittit, granâ ferentes qualia vio-
demus. Ea acerbâ candidum piper faci-
ciunt, aptum ocularibus remediis, an-
tidotis, & medicamentibus, quæ coner-

P L A N T A R V M

venenata parantur, theriaca vocant.
 Longum vero veherentius mordet.
 & quoniam priusquam mature fiat des-
 ceptum est, subamarum relinquitur,
 antidotis & theriacis medicaminibus
 expertum. Nigrum vero, utpote quod
 tempestiva maturitate collectum, fir-
 odoratum esse constat, candido suavi-
 us, acrius, & ori gratius, nec non ad co-
 dimenta utilius. Sed candidum, & adhuc
 in acerbum vergens, ante dictis infir-
 mius est. Eligi oportet gravissimum, ple-
 num, nigrum, sine maculis, rugis, nec eg-
 minime fursurosum. Nunciatur etiā
 sum in genere nigri semina nutuere
 to defecta, casta, inania, minimis pond-
 deria, quod vocant brassina. Non est hu-
 jus arboris radix gingiber, ut alii exi-
 stimanere, sicuti paulo post ostendemus.
 Nāq; piperis radix costi similis est. Ora-
 gustantium accendit, salivam ciet, hęc
 lienem reprimit, cum aceto illicia, aut
 pota caput etiam purgat, manducata
 cum semine pedicularis herbe, quoniam
 staphidem agrinam vocant. Aegi. Piperis
 radix, costi utres refert. fructus su-
 quidem germinantis arboris, oblongus

gum est piper, humidus natura & calidus fructus veluti acerbus immaturusque albuti est piper, nigro acruis, ut quod multo magis assatum sit, utriusque vero & calefacit & desiccatur.

P Y R E T H R V M salivarem vocant, folia caulemque emittit ut daucum sylvestre & feniculum, umbellamque asbethi, circinatæ rotunditatis. radix longa est, pollicis crassitudine, gustu feruississimo Aeg. Radix eius vrentem obtemperat facultatem dentium ex frigiditate dolores mitigat. ad febrium rigores ante accessionem infricatur cum oleo. Corporibus a perfrictione superantibus reolentibus efficacissime adhibetur.

P Y R V M terrestre aliud sortitum est, aliud aquosum, ob quod stomachum laetatur, sitimque ardet, illud vero sic, frig. mediocriter. Aeg.

P I S T A C I A, quæ constat in Syria gignit, pincis maculis similes sunt. Aeg. Stomacho mediocriter conducunt, iecur obstructum referant, præcipue summi & odorati eorum operimenti ex vino decoctum. Præsent etiam contra serpantium morsus.

πύρετρο
δρυό

ὄρνις
ἄπιος
Hume
c hre.

πιστακία
Pustech

PLANTARUM

*π1904
λοχια

PISTOLOCHIA Plinso π1904
lochiae genus est quarrū, tenuior & cles
matris densis radicis capillamentis (vnde
& polyrrhizos nominatur) iuncti plene
rioris crassitudine. Odor ut reliquis medicatis.
Illita serpentium moribus. medetur.
Quin & omnino suspensa supra
focum fugat domibus serpentes.

*π1905
Mes

PISUM pariter Graeci & Latini
vocant legumen, caulibus fistulosis in
terrā sparsis, ramosisque, praetenui sur-
culo, folio frequēti, praeter ceterorum
more longiusculo, siliqua cylindraca,
granis rotundis, candidis, flore papilion-
is forma, circa umbilicū purpureo, ra-
dice ibecilla. Grana in valvulis se quicē
quasi rāgunt, ut in etuo. Galenus. Pis-
fabis nō dissimilē retulere naturā, nō
diverso ab illis modo mandūtur, sed nō
adeo ut fabae inflāt, nec absterget ideoque
segniū aliud q̄ illae excernātur. Doco-
rorum cremor aluum ciet. Recentia,
quae cum suis valvulis manduntur, ru-
tus movent.

*π1906
PITVS

PITVSA M specie a cyparissia
differre constat, et si tithymallorum ge-
neri assignetur, caulibus supra, subitū al-
tri

radicem affurgit, geniculatus, foliis plicatis, acutis, exilibus, flore paruo, velut purpureo, semine instar leniculae, lato radice crassa, candida, succo referta quibusdam in locis frutex hic praegrandis invenitur. Aegine. Liqueorem ut rithymus habet, eius similiter purgat.

DUO PLANTAGINIS genera minor folia habet angustiora, minora, molliora, laeviora; & tenuiora; caule anguloso, in terra sessili. floribus pallidius, semine summis caulibus emicante. altera maior, laetior, virentiorque, latis constans foliis, oleracei generis. cuius caulis cubiti altitudinem pergit, angulosus, subruber; a medio ad verticem tenui semine circumdatus. radicibus nititur teneris, hirsutis, candidis, digiti crassitudine aequantibus. Nascur in lacunosis, sepibus; & locis humidis, multo utilior magna est. Aeg. Plantago frigefacit siccat. Temperata est ex aqua & terrestri substantia, cui etiam adstrictionis non nihil adest quo noie ad maligna viscera, fluxiones, putredinesque accommodata est, temperamento moderatioque sanguinis quoque pfluvii

aliquid
yatro
scilicet
Lileno
Alhar
mel.

PLANTARVM

prohibet, & plurimū congruis. compos enim est siccitatis minime potētis, & frigiditatis q̄ nondū stuporem iducit.

πλατὰ,
νός.

PLATANVS vi humidibre & frigore pollet, eaq̄ de causa folia vi ridia ad inflammationes nascentes proficiunt. Cortex & pilula quoniam maiorem siccandi potentia habent, in lacto decocta dentium dolores sopiunt, ambusta cum adipe persanant. Cortex autem crematus siccatur vehementius, & abstergit, eoque lepras pellit, & humidis ulceribus medetur. Aeg.

Dulb.
Suffeire
Fuster.
Scotas
num

πολύμω
μός,

POLEMONIAM alii philetaria. Cappadoces chiliodynamin appellant, ramis exilibus, utrinque pinnatis, foliis paulo quam ruta maioribus, & longioribus calamintae aut sanguinariae proximis, quibus laticis velut eorymbis dependunt, nigrolemine, radice cubitali, albicante, radice simili nascitur in montosis & asperis. Aeg. Polemonia vis subtilis & exsiccans, inde nonnulli contra venendis dolores, intestinorum tormina lenem induratum, radicem eius cum vino propinant.

πολύκην
μός,

POLYGNEMON, frutescens

Turculofus, foliis origani, caule, ut pu-
legii, geniculis multis intercepto, sine
umbella, tenui tamen in cacumine co-
rymbo, boni odoris & acris. Aeg. Cal-
fic. 2. coq. vulnera glutinat.

POLYGALA palmi altitudinē
petit, foliis lenticulæ, gustu adstricto.
Aeg. Polygalon calidi humidior reper-
meti cōpos est, foliis mediocriter acer-
bis potum lactis abundantiam facit.

πελυγα
λα.

POLYGONATVM nascitur
in montibus, frutice cubito altiore, fo-
liis lauri, latioribus, & laxioribus. sapor
re mali cotonei, aut punici, cū quadā
adstrictione. flores per singulos foliorū
exortus promittit candidos, foliis numeros
rosiores, incepta radice supputatione.
radicē habet albam, mollē, sc̄gam cū
hydrogeniculatā, densam, graueolentem
digitarum crassitudine æquante, quæ vul-
neribus efficaciter illinitur quin etiā ma-
culas in facie delet. Aegi. Variæ parti-
cipis est facultatis, adstrictioris, acris, as-
maræ, & cuiusdam gustu ingratæ, quæ
uerbis nequeat exprimi, quæ propter in-
multiplices usus haud est accommoda-
tum. Radicem ipsius nonnulli ad fas-

πελυγο
ναι.

P E A N T A R V M

elei habes, prius Græci dicunt, abster-
gendas illinunt.

πολυγών
νος
ἀγρία.

P O L Y G O N V M syluestre Plin.
describit pene arboris frutice, radice li-
gnosa, stirpe cedri rubicundo, ramis
sparti, binum palmorum, nigris, geni-
culorum ternis quaternisque articulis,
sapor mali cotonei. Diuersum hoc ge-
nus est a duobus reliquis polygonis sa-
guinariæ, sub voce numerandis.

πδλιον
Cahade

P O L Y T R I C H O N, adharū est.
Duo genera **P O L I I**. montanum cui
Teuthrio nomen est, & cuius est usus te-
nuis frutex est, candidus, dodrantalis,
femine refertus, capitulo in cacumis
ne quadam cotymborum speciem præ-
seferente, paruo, canis hominis simi-
li, grauius olente, non sine quadam
suauitate. Alterū fruticosus, non usq̃
adeo valens odore, & viribus infirmi-
us. Aegine. Polium minus, quo & in
antidotis utimur, cat. si. 3. itaque om-
nia viscera referat, urinam mensesq̃
trahit. Viride adhuc, magna glutinat
vulnera. aridum maleficis inspersum
vulceribus proficit.

α. κ. β.

P O P V L V S alba aquosa, tepida,

terrestriq; substantia, viribus absterfo- αιγερσορ
riis. Aegine. Haur

POPVLVS nigra cal. sic. modi Romas
ce, & tenuis est substantiæ. folia cū ace na, & al
to illita podagricos dolores sopiunt. tera.

Eius resina florib. calidior misceat acos-
pis & malagmatis. fructus cum aceto
potus comitialibus auxiliatur.

PORRVM mali succi est & acris. πρῆστον
Grauia facit in somma, teste Dioscor.
alium mollit, urinam ciet, extenuat,
vim aliquam abstergendi habet, qua pe-
storis excreationes elicit. Semen eius
ptisanae incoctum nephriticis tempe-
ratur medicamentis. folia etiam non
nihil astringunt, ideoq; succus ipsoru
sanguinem supprimit.

POTAMOGETON, folium be ποταμο
tæ simile, hirsutum, paululum super ρετωνο
eminens extra aquam. Refrigerat & ins-
pissat. pruriginibus vile, & contra ve-
terum vlcerum nomas. Nomen ex eo
inditum est, quod palustris. & aquosis
enascatur. Aegi. Refrigerat & abstrin-
git sanguinali herbæ consimiliter, iis
dem virtutibus præditum. ποτυγισ

POTERIVM, lones neura ερα

PLANTARVM

da uocant, large fruticat, cortice obdu-
 ctum tenui, spinis horridum, lanugine
 spissa, ramulis longis, mollibus, lē-
 ris, tenuibus, tragacathæ proximis, fo-
 liis paruis, rotundis, flore exiguo, can-
 didi coloris, semine nullius usus, sed
 gustu acuto & odorato. Nascit in aquo-
 sis, & collibus. radices demittit binum
 ternumue cubitorum, neruosas, & fir-
 mas. quæ proxime terram recisæ, dant
 succum gummi similem. tusæ, præci-
 sis neruis & uulneribus glutinandis il-
 linuntur. decoctum quoque eius ner-
 uorum affectibus prodest. Aegi. Vocât
 alij phrynion. Radices cõcilæ, neruos
 prælectos & uulnera glutinant. Deco-
 ctum ipsius epotum, neruorum affe-
 ctionibus auxiliatur.

P O T H O S Theophrasto duorū
 est generum, alterum hyacinthi flore,
 alterum, sine colore, cãdidum, quo se-
 pulchra coronabant, a quo & nomen,
 quasi desideratis esset dicatum. floret
 æstate, sed diuturnius est candidum.

P R V N I fructus uentrem subducit
 recens magis, aridus minus. Decocto
 ipsius faucium & gutturis inflãmationes uir-

επιφυλ
 γαλακ
 εσθρα
 λα γα
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

κοκκιν
 ...
 ...
 ...

liter colluuntur. Gummi quod ex arbor
 re destillat, incidit, extenuat, uelica cal
 cu. os cū uino potū nonnulli frangere af
 firmat, ex aceto puerorū impetigines
 sanare, Syluestrium prunorum baccæ
 euidenter, astringunt, uentrem repris
 munt. Nominatur hæc planta in Asia
 prunum. Domestica sunt quæ Dama
 scena appellantur.

PSOKA Actio herba nōcupatur * 465
 (forfan ab habitu scabro, aut quod sca
 biei medetur) eius uisæ fumo arborū
 exuas mori serisum reliquit.

P.S.Y.L.L.I.O.N foliis coronopo nō
 dissimilib. hisusis, longioribus, sa
 mensosa fonsi modo, in totum herbū
 la ramis dōdr. italibus. coma a medio
 caule exoritur, duobus tribusue conuo
 luitis in cacumine capitulis, in his semē
 ne duro, nigro, pulicum simili, vnde &
 nomē. in aruis & icultis nascitur. Eg
 Herbz pulicaris semen, frig. 2. siccans
 de humectandōq; medium est.

A.T.A.R.M.I.C.A frutex est, sicut
 los habes paruos, multos, & rotundos
 abrocone nō dissimiles & circa eos fo
 lia olæ, longa, multa, & in cacumine

PLANTARVM

capitulum, vti anthemidis, paruum, ro-
 tundum, quod suo acri odore sternuta-
 mentum excitat, vnde nomen accepit.
 flores sternutamenta efficacissime mo-
 uent. Nascitur in montibus & petrosis.
 Aegineta, Folia sternutamenta proriz-
 tant. Totus autem frutex viridis fugil-
 lata, liuoresq; alios disiciit. Est enim
 herba cal sic. viridis qdē. 2. aridas 3.

ΠΥΛΙΧΘΗ

P V L E G I V M herba vulgaris no-
 titæ. Vocant aliqui blechona, quoniã
 dum floret gustatum a pecoribus, bala-
 tū concitat. Aegineta, Calefacit & exte-
 nuat vehementer, vnde si illinatur rus-
 borem excitat, & crassos viscososq; hu-
 mores e thorace & pulmone emolif.

ΠΥΛΙΧΘΗ

ΠΥΛΙΧΘΗ

P V L M O N A R I A, quã aliq; pe-
 panum vocant, buglossifolio conspicit-
 tur, sed promisso magis, atq; læuiori,
 colore infuper dilutiore, albicantibus
 maculis notatio, istar pulmonis, inde
 nomen. nascitur in humidis. Volunt
 aduersus morbos visceris sui nominis
 peculiari esse remedio, i cibo sumptã,
 vel potam. (Aliam eodem nomine, cũ
 de cõfligine mētio fieret, docuimus.)

ΠΥΛΙΧΘΗ

M A L V M punicum omne astrin,

gendi vires eximias habet, quibus re-
 frigerat sicca, & verum dulce aliis mi-
 nus, auste-um magis refrigerat. ficcusq;
 est, & stomacho amicum. Acidum re-
 frigerat quoq; & maiorem quandam
 incidendi virtutem repræsentat. Verū
 acini succo magis adstringunt siccatq;
 efficacius. his adhuc malicorium, quod
 sidron Græci vocant, Huic virtute re-
 spondet mali fles, qui cytinus appella-
 tur. Aegineta.

λοφ
 Kuman

QUINQUEFOLIUM ra-
 mulos fert surculaceos, tenues,
 dodrantales, in quibus semen,
 folia mentha, quina singulis pediculis
 raro plura, in ambitu serrata, florem
 ex luteo pallecentem, auti xmulum
 nascitur in riguis, & aquariis ductis
 bus. Subrubram habet radicem, oblon-
 gam, veratio nigro crassiorem. Aegin.
 Sic. q. minime acre, eoque in multos
 vsus accommodatur.

πεντὰ
 φύλλοι,

QUERCUS & folia & fructus,
 siccante & tepida vi pollent, quæ
 rem vulnera recentia glutinant, in
 matiambus incipientibus medentur.

δένδρον

PLANTARVM

at quod sub glandis corio & circa fuis
ctus carnem membranæ simile icludi-
tur, valentius adstringit, etq; ad fluxū
muliebrem, aliosque fluidos morbos
exhibetur. Aeg.

R

590/404

RADICVLA seu struthiū her-
ba vulgo nota, qua purgādis la-
nis vtuntur qui eas eluunt. Gas-
le. Radicis vus est præcipuus. Acris
est, cal. sic. 4. Abstergit, irritat, hinc est
quod sternutationes cit similiter altis,
quorumcūq; cū armonia calidū tem-
peramentum est.

591/405

RADIX, quæ græcis raphanus
dicit, syluestris raphani, quæ Romani
armoraciā vocant, folia satiuo similia,
sed magis hpsanam imitantur, radix
gracilis, tenera, subacris. Tam folium
quam radix in olera recipitur. sed hæc
excalfacit, urinam cōcitāt, et fluōia est.
Æg. Radicula cal. 3. sic. 2. Syluestris ef-
ficacior est in ambobus. Semē vtriusq;
planta ipsa vehementius, itaq; lugilla
et aliosq; liuores disticit.

592/406

RADIX Hippocrati nominatur
quoddam genus latī, sine flore, sine tes-
mine,

mine, tribus duntaxat foliis, sed proce-
ris, & in terra stratis, duorum digitorū
magnitudine, similibus anchusæ, radi-
ce purgandi viribus, sed exiliter. (Eadē
mihi Dioscoridis Onosma videtur.)

RANUNCULI complura sunt Bartol
x104.
genera, vis tamen omnibus vna, acris,
& vehementer exulcerans. Nam vnum
coriandri foliis constat, latioribus, sub
albidis, pinguibus, flore luteo, interdū
purpureo, caule gradili, cubitum alto,
radice alba, exigua, amaraq, multis ca-
pillamentis, hellebori modo fibrata,
nascitur in limitibus humidis. Alterū
lanuginosius, longiori caule, pluribus
foliorum incisuris, plerunq in Sardi-
nia prodeniens, quam acerrimam, qđ
sylvestre apium appellant. Tertiū mi-
nimum, odore graui, flore aureo. Quar-
tum huic simile, flore lacteo. Aegine.
Omnia ranunculi genera excellēter sūt
calida, sicca, acria, vrentia, adeo vt vlcus
cum dolore excitent, quibus si mō-
dice vtaris, cutis vitia tantum exterūt.
Radix autē in arida sternutamentis cō-
dis est medicamētū. (De altero ranūcu-
li gñe mltā leges ī Sardonīæ mētiōe.)

R

PLANTARVM

γογγυλι
αις
Seliem.
αγγελα.
γγγυ
Αδς.

R A P I radix & semen flatulenta,
& semini creando sunt, venteremq; ex-
citant. Aegineta.

Syluestre **R A P V M** in aruis nasci-
tur, fruticolum, in cubiti altitudinem
assurgens, ramosum, laeue, in cacumis
ne folia fert laeua, digitali latitudine,
aut maiora, & fructum in siliquis caly-
cularis cumq; eorum inuolucra aperiri-
untur, alia intus siliqua spectatur, quae
quandam capitis speciem praebet, in
qua semina paruula concipiuntur, for-
is nigra, intus alba. Additur in medi-
camenta, quibus ad detergendam cutem
in facie, totoq; corpore vtimur, praeter-
tim quae ex lupini, aut erui, tritici, aut
lolii farina fieri solent.

ἑντιν.

Liquida **R E S I N A** e pinu & picea,
Gallia & Herruria conuehi solet. atq;
olim a Colophone petebatur, hinc Co-
lophonae sibi cognomentum vendica-
uit. A Gallia quoq; subalpina, qua ver-
naculo nomine laricem appellant in-
colae. Ea in linctu, & per se, magnopere
prodest tussi veteri. Colore inter se di-
stant. siquidem alia candida est, alia o-
leosa, alia mellei liquoris similitudine

ut larigna. Cupressus etiam liquidam
 fundit resinam, quæ ad eadem pollet.
 Quæ vero aridarum generi ascribuntur,
 quædam ex pineis nucibus, aliæ abiete
 aliæ picea & pinu exierunt. Eligi debet
 longe omnium odoratissima, translucens,
 non retorrída, neq; diluta, quanda
 dam ceræ faciem præbens, & friabilis.
 E picea & abiete resinæ cæteras antecede
 dunt, odoratæ enim sunt, atq; thus odo
 re imitantur. Præstantiores a Pityusa
 insula deferuntur, quæ secundum His
 spaniam sita est. Sed quæ e picea, nuci
 bus pineis & cupresso manarunt, nihil
 ad illas, nec tantis viribus potiuntur.
 Verûtamen eorundem gratia quorum
 & ille sumi solent. Lentiscina terebin
 thinæ respondet. Vritur resina omnis
 liquida in vase quadruplæ capacitatis
 ad humorem qui infunditur. Itaque re
 sinæ congius in duobus aquæ pluviæ
 coquitur, subiectis leuibus prunis, res
 ina assidue mouetur, donec ois odor a
 boleatur & friabilis & retorrída redda
 tur, ac digitis cedat. cæterum vbi refri
 git, in fictile non picatum, quod aconi
 cū vocant, id est, non allitū, recõditur.

P L A N T A R V M

Fiet etiam eximii candoris, si resina omnis eliquata præcoletur, quo fæculæ ta sordes excernatur. Vruntur quoque sine aqua, primum lento igne, & ubi colere cœperit, maior carbonū strues superponitur, & triduo citra intermissione discuoquantur, usque dum antedictas naturæ suæ notas exuerint, mox, ut dictum est, reponuntur. A ridasvnius dici spatio decoxisse satis est. Aegine. Resinæ omnes calefaciunt & deficcant, verum terebinthina principatum obtinet discutientis naturæ, emollientis, tenuis, & absterforiæ, eaq; scabiem corrigit. & larix huiusmodi est. Quæ vero e teoda destillauerit, atq; hac magis, adhuc pinea, acrior est, non tamen aut discutit magis, aut attrahit. medium inter ipsas locum tenet, & quæ de picea, & quæ de abiete raditur.

ῥαίμνος,
Haufig.

R H A M N V S fruticat in sepibus ramos ferens rectos, & aculeos in acutæ spinæ modum, foliis parvis, oblongis, suppinguibus, teneris. Alterum ei genus candidius, tertium nigrioribus latioribusq; foliis constat, & quadam tenus rubentibus, cuius rami quinum

orbitorum longitudinem implent, spī
nosiores quidem, sed infirmioribus mi
nusq; rigentibus aculeis. Fructum edie
latum, candidum, tenuem, folliculariū
specie, verticillo similem. Aegi. Sic. 2.
frig. 1. Quare herpetibus & erysipelatis
non admodum calidis medetur. sed te
neris eius foliis utendum est.

R H A P H A N V M in Radice
habes.

R H A, aliqui rheum, Latini rhapō
tium vocāt, provenit in iis quæ supra
Bosphorum sunt regionibus, ex quibus
affertur. Radix nigra, cētaurio magno
similis, sed minor & rufior, fungosa, ali
quantum lævis, sine odore. Optimum
habetur quod teredines nō sensit, si gu
stata cum remissa adstrictione lētescat
manducatumq; colorem reddat palli
dum, aut ad crocum inclinātem. Aegi.
Compositum est ex terrestri frigida &
tenui substantia, aëreaq; calida & leni
ter acri, eamq; ob causam conuulsis, ru
ptis, recta ceruice spirantibus opitula
tur. Quod discutiendi vim habet, liuo
res emendat, quod astrictoriam, cruen
tas excreationes, coliacos, & intestino

ῥάπανά
νόη.
Raued,
Rheu.

PLANTARVM

rum tormina sanat, utraq; vero facultate iocinorosos iuuat.

ῥοδία, ἰ
ζα.

Gignitur R HODIA radix in Macedonia, costo similis, leuior, inaequalibus, quae contrita rosas redolet. Vtilissima capitis doloribus, si madefacta fronti & temporibus cum rosacei momentis imponatur Aegineta. Calefacit secundo, tenui & discursente vi praedita,

ῥοῦς
Sumach

R H V S, quae obsoniis aspergitur, ab aliquibus erythros appellata, semen est coriarii fruticis, sic vocati, quoniam coriorum infectores eo vtantur ad inspissandas pelles. ab uscula in petris nascens, binum cubitorum altitudine, foliis oblongis, subrubentibus, in ambitu serratis, acimo vuarum gracilium denso, magnitudine terebinthi, quadam tenuis lato. Cuius coriacea tunica per quam utilis est. Aegi. Rhu coriariae a medicis dictae fructus praecipue, & succus, magno in vsu sunt, astringit enim & sic. 3. frig. 2. (Emedaui mus ῥῥυτικῶν, ut iuxta Galenum ῥυτικῶν legat.

* R H V S herba syluestris Plinio, collolis breuibis, foliis myrti, tineas & venena pellit.

CICLI, aut croton, nomen accepit ^{κερότυον} Kerua.
 s'ricini animalis similitudine arbor p' Kerua.
 uenit parua ficus altitudine, folio pla' Pentada
 tani, maiore, lzalor, & nigrore, ramis stylus.
 caudicibusq; cauis, in arundinis morē Catapu
 semine i' uuis s'peris, quod corricibus tra
 ctatum, ricinum animal repraesentat, maior
 ex quo oleum, nomine cicinum, expri
 mitur, cibus fordam, lucernis emplas
 trisq; utile; Aegina. Ricini fructus
 quoadmodū purgat, abstergit, digerit,
 sic etiam folium, sed imbecillius.

R O D O S A Gallis appellata her
 ba, ut inquit Plinius, iuxta uiduas po
 pulos prouenit, caule instar ficulneae
 virgae articulatō, foliis urticae in me
 dio exalbidis, quae processu temporis
 tota rubent, flore argenteo. Praecipua
 contra tumores feruoresq; & collectio
 nes per se, vel cum axungia veteri
 tusa.

R O S A refrigerat & astringit, sed ^{διδρομ,}
 sicca multo magis. Succus recentibus ^{Nard.}
 foliis exprimitur, defectis fornice un
 guibus (sic appellantur candidae folio
 rum partes) reliquum in pila premi &
 teri debet in umbra donec cogatur,

R 4

PLANTARVM

& ita ad oculorum circumlitiones res
condi. Siccantur etiamnum folia rosa-
rum, cōtinuo versata ne muceant, neue
fitus in iis infideat, Aegi. Rosæ mixta
constant substantia, aquosa scilicet, ca-
lida, astringente & amara, flos autem
ipsarum magis adhuc astringit, eoque
desiccatur.

αβαντος
τῆς

Duo ROSMARINI genera, vnū
fœcundum frugiferumq̃, cuius semen
cachys vocatur. folia fœniculi habet,
crassiora & latiora, in rotæ speciem,
humi sparsa, iucunde olentia. caulē cu-
biti altitudine, aut maiorem. multis
concauum alis in cacumine vmbellā,
in qua semen copiosum, candidum,
sphondylo simile, rotundum, angulo-
sum, resinaceum, quod in mandendo
linguam exurit, radix thus redolet, can-
dida, prægrandis. Est & alterum omni-
no consimile, semen ferens latum, ni-
grum vti sphondylion, odoratum, mi-
nime exurens, radice foris nigra, intus
si frangatur alba. Verum id quod steri-
le dicitur, illorum plane similitudinē
refert, sed neq̃ caulem, neq̃ florē, neq̃
semen promit, nascitur in saxosis &

asperis. Rosmarinum cum erica nas-
 sci, foliis lactuæ syluestris amara aspe-
 rioribus, candidioribusque, radice bre-
 ui, Theophrastus autor est. potius idi-
 plum alterutra parte purgare.

R O S A M A R I N V M quo co-
 ronarii vtuntur, ramos mittit tenues,
 & circa eos folia minuta, densa, lōga,
 exilia, subter incana, superne virentia,
 graui odore. Aegineta. Libanotis vna
 sterilis est, duæ fructumferentes. Vires
 illis extēgendi, incidendi, discutiendi,
 & emolliendi. Succus earum oculis ex
 humorum crassitie hebetibus salutari-
 ter ex melle imponitur. Coronariæ ve-
 ro libanotidis decoctum, regio morbo
 laborantibus recte bibitur.

αβερν
 τίς.
 στεφανο
 ματιχό.

E R Y T H R O D A N V M radix
 rubra, est, qua tinguntur lanæ. vna spō-
 te, prouenit, altera seritur, vt in Theba-
 na Galliz, & Rauenna Italiæ, in Caria
 inter oleas, vt in aruis, solo creditur.
 hanc non sine quæstu serunt, namq; ma-
 ximum ex ea sentiunt prouētum aspe-
 ri caules & quadranguli, lōgi, aparinz
 non dissimiles, robustiores, & multo
 prorsus maiores. folijs per interualla

ερυθρό
 δ' αρωγ.
 Pauca

PLANTARVM

certa circum articulos stellarim decussatis. Semen eius rotundum, inter initia viride, mox rubrum, postea cum ematurit nigrum, radix tenuis, longa, rubra. Aegineta. Radix acerba amaraque est. Lienem, iecur, & renes ita purgat vt cruenta quoque per vrinam & menses euocet. Cutis vitia rancida abstergit.

Betros

R. V. B. V. S., notitia vulgaris. Aegi. Rubi frutice sum abunde astringit & siccat, qua de causa & vulnera committit, & deluxiones sistit. Radix autem praeter astringentem, non parum etiam subtilis est, vnde renum calculos confringere est idonea. Fructus si maturus est, magis calefacit, simulque mediocriter astringit, ac ideo cibo idoneus est, immaturus autem, & acerbus est, & valide siccat, praesertim aridus. Eadem etiam flos efficit. (Chamaebatum rubi genus humile supra diximus.)

*Betros
Idaios
Buleich*

Idaeus R. V. B. V. S. appellatus est, quoniam passim in Idae proueniat. Est autem longe tenerior priore, ac minoribus spinis horrens, quanquam & sine spinis inueniatur, insuper eadem praestat quae supradictus. Aeg. non recessit.

R V B vis canis frutex est arboris ^{κνυδός}
 instar, rubo longe maior. folia fert mul ^{βατος.}
 to latiora myrto, firmis circa ramos
 spinis, flore candido, fructu oblongo,
 nucleo olivæ simili, qui per maturita
 tem fulvescit, & flocculos intus conti
 ner. Aeg Rubi canini fructus non in
 strenue astringit, folia id præstant me
 diocriter. At quod in fructu lanæ spe
 ciem præ se fert, ceu arteriæ inimicum
 chæri debet.

3 **R V M E X**, vide Lapathum.

4 **Sylvestris MYRTVS**, aliquibus ^{δ'εμυρ}
 ormyrsine, aut myrtacantha, Latinis ^{ομύρα.}
 ruscum appellatur folium fert myrti,
 latius, in formam lanceæ ma. ronati.
 bacca per maturitatem rubescunt, ro
 tundæ, a medio folio dependentes, of
 seo intus nucleo. cubitales ramuli ab
 radice exeunt. vitilium modo lenti, fra
 ctu contumaces, foliosi, radice grami
 nis simili, acerba, & subamara. Folia &
 bacca in vino potè urinam cient, men
 ses pellunt, vesicæ calculos frangunt,
 stillicidio urinae medentur, dolores ca
 pitis sanant, & regium morbum. In as
 peris & præcipitibus locis nascitur.

PLANTARVM

Decoctum radicis in vino potum, eosdem præbet effectus. Cauliculi recens, asparagorum vice, in cibo sumuntur. amari autem sunt, sed urinam mouent. (Galenus & Aegineta nullam fecere mentionem.)

πύκνου

R V T A montana syluestrisq̃ satia & hortensi acrior est, & in cibis damnata. Satiua vero quæ sub ficu arbore enascitur, magis in cibos admittitur.

πύκνου

Vocant etiamnum syluestrem rutæ,

ζυγίου

quod in Cappadocia & Galatia Afiz

Harmel

finitima moly dicitur. Frutex est q̃ ab vna radice multos emittit cauliculos, foliis multo quam alterius rutæ longioribus, tenerioribusq̃, odore graui, flore candido, capitulis in cæcumine paulo maioribus quam satia rutæ, quæ tribus maxime partibus constat, in quibus triangulum semē, subrufum gustu amarū recluditur. cuius est vsus, semen autumnno maturescit. quod cum melle, vino, croco & foniculi succo, ac gallinaceo felle teritur cōtra retusam oculorum aciem. Sunt qui eam har malam vocent, Syri besafan. qui Cappadociam incolunt moly, quoniam

quandam cum moly seruet similitudinem, radice nigra, flore candido. In colibus & læto solo, prouenit. Aegineta, Ruta syluestris calefacit, siccatur quarto. Satiua vsque ad tertium, Vis eius est crassos lentosque humores incidere, & dissipare, urinam mouere, attenuare, & flatus discutere, vnde & venarum coërcet. Alio loco in moly, quæ etiam ruta syluestris est, substantia tenuem esse prodir, calefacit. 3. & reliqua cum superioribus eadem.

S

SABINA duorum generum est. B. g. b. v.
Abel.
Vna foliis cupresso similis, spinis horridior, grauitè olens, acris & feruens. arbor est coactæ breuitatis, quæ sese magis in latitudinē fundit: huius foliis nonnulli pro suffitu vtuntur. Altera tamarici folio similis est. Aegine. Cal. sic. 3. tenuissimaque est, extenuat, & digerit pota, tum in pueredines cupressi similiter efficax est.

SACRA herba, quæ & peristereō ie. g. o. s. o. p.
r. d. v. n.
nominatur, ramulos emittit cubitales aut maiusculos, angulosos, in quibus ex interuallis folia quercus, sed minora

PLANTARVM

ra angustioraq; eisdem diuisuris in am-
bitu, colore aliqua tenus caesio. radix lo-
ga, tenuis, flores purpurei, graciles. Ga-
len. & Aeg. tactam praeterierunt. Dio-
scorides serpentibus aduersari scribit,
morbo regio cum altis quibusdam suc-
currere. Veteres tumores & inflamma-
tiones illitam lenire, sordida purgare
vlcera, tonsillarū crustas cum vino er-
pere, oris depascentia vlcera compe-
scere.

σκαυαππ
704.

S A G A P E N I V M ferulaceae her-
bz succus est, quae in Media nascitur.
Optimum est translucens, fuluo forin-
secus colore, & intus albo, nescio qd
inter laser et galbanum redolēs, gustu
acri. Aegine Liqueor est calidus & res-
nuis, cui etiam absterforia quaedam vis
inest, quae & oculorum cicatricibus &
suffusionibus prodest.

ιτ'α
Bulef

S A L I X vulgo nota est. Aegine.
Salicis & folia & nos facultate constant
quae citra rofionem ficcet, tum quae nō
nihil etiam astringat. Cortex autē pau-
lo ficior est, cuius, perusti cinis ex ijs
habetur quae vehemēter exiccent, quae
clauos & myrmecias cū aceto exterit.

SALVIA siue eleliphacon, frus ἐλελίφω
φάκω
 tex est ramosus, longus, virgas habes
 quadrangulas, & canas, folia mali coto
 nei effigie, sed longiora, asperiora, cras
 siora, & quæ sensim attritarum quasi
 vestum scabritiem referant, hirsuta,
 subalbida, perquam iucundo odore,
 sed graui semen summis in caulibus
 syluestri ormino simile gerit. In aspe
 ris nascitur. Aegineta, Euidenter calfa
 cit, & leuiter astringit.

SAMBUCI duo genera. Vnum ἀμυγδαλίτης
 in arborem assurgit, sulculos spar
 gens arundinaceos teretes, cauos, can
 dicantes, proceros, folia iuglandis, ter
 na quaternae, ex interuallis circa rae
 mos exeunt, graui odore, minutim
 in ambitu secta, & in ramulorum cas
 cuminibus cauliculisque circinnatae
 umbellæ, quæ florem candidum pari
 unt, mox acinum terebintho similem,
 in nigredine suppurpureum, racemos
 sum, succo madentem, vinosumque.
 Alterum genus chamæactæ vocas
 tur, Romanis ebulum, lōge humilior
 est, magisque herbaceo generi assignādū

PLANTARVM

caule quadrangulo geniculato, foliis amygdalæ, ex interuallo longioribus, geniculatum expansis, pinnatisq, graueolentibus, in ambitu serratis, muscario sambuci, flore & acino eiusdem. radice nititur longa, crassitudine digitali. Aegineta, Sambucus pariter & ebullus deficcant, modice digerunt & conglutinant. Potu autem eluue per aluū aquam educunt.

σαμψυχο
χος.

SAMPSUCHM in Cypro & Cyziceno laudatissimum, secundum sibi locum vëdicauit Aegyptium. Amara cum gens Sicula & Cyzicena appellat. Herba est ramosa, per terram repens foliis eius calaminthæ quæ tenui follo constat, leptophyllos appellatur, hirsutis & rotundis. suauissimum odorem spirat, ideo coronis inferitur. Aegine. Cal sic. 3. Est etiam tenuis naturæ & discussoriæ.

σαλγιο
νος

SANGVINARIA, vel polygonum mas ramos habet teneros & molles, frequentibus geniculis cinctos, qui per terram, vt gramen, repunt, folia rata, sed molliora longioraq, semine sub omnib. foliis turgescente, vñ, de marem

de maxem appellari volunt. flos ei candidus, aut puniceus. Sanguinaria foemina fruticat vno caule, arundini teneræ simili, densis geniculis, & in se tubarum modo factis. articulos in orbem cingunt, apices foliolis piceæ similes. radicis nullus vsus, nascitur in riguis.

Aegineta. Habet sane vim quandam astringendi, sed humiditas in secundo ordine frigida in ea præpollet. Stomachi feruori frigida inspergitur vtiliter, sacris ignib. inflammationibusque calidis illinitur, ac talis quum sit, fluxiones repellit, atque hac ratione siccatoria esse putatur. Foemina autem mas vehementior est. (De tertio quodam eius genere. in polygono syluestri iam diximus.)

SANTALVM Græcis recens
eiorib. lignum est, quod India mittit. *σάνταλον
Luteum præfertur, si pingui quodam
ταλον
scatet. Secundas partes obtinet rubrum,
& frigidius aliquanto cæteris existima-
tur. Tertio loco reponitur album. Gal.
3. sic. 2. Excalfactis auxilio sunt, imbeci-
lilitatem stomachi leuant, itemq; car-
diacos affectus, quos irrepens bilis ex-

S

PLANTARVM

citauerit. Ex albo oui liquore fronti lo-
 posta defluxionum impetus quæ ad
 oculos decumbunt, cohibent. Trita ex
 stillatio rosarum liquore, & illita tẽ-
 porib. adiecto caphuræ momento, at-
 dentes capitis cruciatus mitigant. In
 candescentib. articulorum inflamma-
 tionibus, podagrisq; ex succo folani,
 aut sedi, vel portulacæ, lenticulæue
 palustris illinuntur, repelluntq; humo-
 res, qui eo loci se conferunt, præcipue
 rubrum. (Nunc nullæ non tere medico-
 rum potiones vt gratiam odore suo a-
 fumentibus ineant, iis imbuuntur sane-
 talis.)

σκηνο.
 κόλλα.
 Ansa
 rot.

SARCOCOLLA lachryma ē
 arboris in Perside nascentis, pollini-
 thuris similis, rufa, gustu amara. Vuls-
 nera glutinat, oculorum fluxiones in-
 hibet. emplastris inferitur. Adulteratur
 admisto gūmi. Aeg. Opplet, citra rosio-
 nē siccatur, ideoq; vulnera glutinat.

* **SARDONIA** vel sardoa her-
 ba pro altero ranunculi genere intelli-
 gitur, copiosissimum in Sardinia, gu-
 rus acerrimi, priuatim apium rusticū
 cognominant. Sunt qui apiastro, id est,

lyneori apio similem faciant. Memi-
 nit Dioscorides libro sexto. hac vesce
 tibus mentem adimi, & quadam nero
 usum disentione debiscere in: rictus
 ora cogijta vt ridemur imaginem
 prabeant: inde Homerus & posteri ris
 som nullo salubri sensu degnum, iando
 nium nominant. Strabo ex hac herba
 toxicis genus Hispanos confecisse pro-
 didit, haustu eius vrgente vi maiore
 ciera dolorem ipsi sibi mortem consci
 scobant. Nascitur secus fontes, nullum
 tñ virus pestilens aquis impertit. Pan
 sanias apud Sardos ea gigni scripsit.

S A T Y R I V M aliqui trifolium
 vocant, quoniam tria fert folia, ad ter
 ram infracta, rami aut lilio similia,
 minora sament, ac rubra, caulem cubi
 talem, nudum, florem lili effigie, ca
 didum, radicem bulbosam, mali ma
 gnitudine, fuluam, incus, vt ouum,
 candidam, gustanti dulcem, & ori nō
 ingrati. Est & alterum satyrium
 erythronum siue erythraicon, id est, ru
 bum, semine lini, maiore, duro, laui,
 splendente, qđ fertur, nō secus atq; scin
 cui, libidinem excitare, corlice rad. cis.

ant/g
 04
 Gbasi
 Alcha
 leb.
 94
 Atralis
 con
 Tatas
 rich.

PLANTARVM

gracili, rufo intus autem album inclusitur, sapore dulci, non ingrato ori. in montosis & apricis nascitur. Aegine. Satyrium humidum est & calidū, item flatuosum, vnde veneris appetentiam facit. Nonnulli opisthotonis cum vino austero potum salutare esse tradunt. Galenus in cōmentario de theriaca, trifolium ait hyacintho simile, quum aere inturgescens, semen sylvestri cnico æquale habet, decocti ipsius ius superfusum, phalangii aut viperæ morsus sanare, sapor idem potui datū, similem animalium horum scilibus affectum conciliare.

*

SATYRION basilicum. Græcis nominatur, foliis nigra plumbagine maculosis, reliqua superficie cynosorchi similis. radix subest lutea, ac instar manus effigie ramosa. Cutim erugat, ad neruorum dolores, & contra noxia medicamenta datur. Semen ex vino sumptum nouem diebus comitialis sanat. In eundem effectum vinum diluitur herbæ decocto. Scobs radice propinatur in vino ad arcendam quartam, quam & vomitione curat, paulo

σατυρίον
ουβροσι
ακόμ

ante adorationem pota. Fertur & alius
 letum esse radice gestata. (Idorbantem *)
 quoque illam satyrion Iodanis appella-
 uerim; Theophrasto aliam ex India,
 incredibili nequanda ad libidinis mo-
 tus potestate vel contracta; non tamen
 speciem eius aut nomen aliud reddi-
 dit Theophrastus.)

Habent hodie & Syrii herbam simili *

effectu, buchaidem nominant, & Indi
 eum satyrion, radice candida & dura,
 commendat idre quo crassior, rugosior
 & albius fuerit, podagris utili.

SATYRIEA erinalis notitia ωμβρα.
 est. gignitur in asperis locis, & tenui so-
 lo, thymo similis, minor tamen & te-
 nerior. deferre spicam florum plenam,
 coloris herbacei. Eadem potest quae
 thymum, si modo consimili sumptite-
 rar. A prois sanis usus. Est etiam in qua
 dant fatua, syluestri proferus minor,
 quae propter miidorem acrimoniam,
 commodius in cibos recepta est. A eg-
 thymbra agrestis quidem eadem quae
 thymus praestat, hortensis autem in os-
 mibus quidem imbecillior, sed ad ci-
 bum laudatior.

PLANTARVM

SAXIPHRA GA seu saxiphra
 ges urinam mouet, & calculos con-
 trahit. Aegineta.

σκαμμον
 α' α,

SCAMMONIA, ramos ab una
 radice emittit trium cubitorum, multis
 eos, pingues, & qui nonnihil crassitudi-
 nis præ se ferant, foliis heximis, aut he-
 deraceis, mollioribus tamen, hirsutis,
 & triangularis, flore candido, rotundo,
 in calathi modum cauo, graueolente,
 radice prælonga, crassitudine cubitali,
 candida, graui odore, succo grauida.
 Legitur ad hunc modum succus, Capite
 exempto, radix in testudinis specie
 culro excauatur, quo fit vt in cauum
 confluat succus, qui conchis demum
 excipitur. Alii scrobes in terra conca-
 merato sinusodunt, in quos, subiectis
 iuglandium foliis, profundum succum,
 siccatumq; extrahunt. Laudatur autem
 scammonium leue, nitidum, rarum, &
 colore quam simillimum taurino glu-
 cini, fungosum, tenuibus fistulis, quæ
 ex Mysia regione Asiae deportatur. Nec
 attendere solum par est, si lingue ta-
 ctu albescat (hoc enim quærit adules-
 cato, quod admisto fit cithymallaste)

sed longe magis antea narratis item si non vehementer linguam exurat, id quod misti tithymali argumentum est. natione autem Syriacum & Iudaicum deterrima habentur, grauia, densa, erui farina & tithymalo vitiata. Aeg. Scammonia calfacit, digerit, & biliosa extergit, magisq; eius liquor qui iam & phymata dissipat, foetus appositus corrumpit, lepras extertit, in diuturno capitis dolore cum oxyrhodino vtiliter respergitur. Radix autem tum ipsa, tum decoctum eius potum, purgat. Cum aceto & farina hordeacea decocta, coxendicum doloribus illinitur.

SCANDIX syluestre olus est, amarum, subacre. quod crudum coctumue manditur. stomacho & ventri vtile. Aegineta. Cal. sic. 2. Urinam pellet, viscera obstructione liberat.

SCYLLA incidit, calefacit, & de siccatur, in secundo ordine. praestat autem eam assam aut elixam sumere.

SCOPA regia Plinio viola est violentum spirans odorem, sed hoc foliis non floribus. (fortassis eadem fuerit viola

PLANTARVM

flammea, cuius ramuli & folia odora-
ta describuntur, hos inodorus. Vere
statim post purpuream emicat, sylue-
stris duntaxat, interdum tepidiorib. lo-
cis, vbi cælum arridet clementius, nõ-
dum exacta hyeme, colore commenda-
bili, odore nullo, semine proueniens
coronis. Plurimum dicitur tempus.

Græcis phlox & phlogion appellatur.)
Dioscorid. bunion suum Latinis sco-
pam regiam scribit appellari. Plinio si-
militer appellatur fideritis, quæ sit la-
tissimo folio, vulneribus præcipua, q̄
etiam præciosos nervos glutinare possit.

oxyedra
04 **SCORDIVM** in montibus &
palustribus nascitur, foliis trifaginis,
inajoribus, non sic in ambitu diuisis,
aliquantum alia redolentibus, gustu
amaris & adstringentibus, quadrangu-
lis caulibus, subrubro flore. inter prio-
ra efficax Ponticum natione. Creticũq;
Aegine. Vatis pollet facultatibus, vt
quod amarum, acerbum, & acrescit. pur-
gat igitur simul & calfacit viscera. vri-
nas & menstrua concitat, refrigerata om-
nia excalfacit, vulnera glutinat, res
purgatq;, aridum illitum cicat. icem

inducit.

SCORDION alterius generis menthaſteo ſimile a Plinio traditur. *σκόρδο
 Διον

SCORPIOIDES herbula eſt, quæ ſemē habet ad ſimilitudinem cau-
 dæ ſcorpionis, foliis paucis. illitum va-
 let aduerſus animal ſui nominis. (Pli-
 nius herbam ſcorpium vocauit, quan-
 quam & alijs idem nomē cōtribuat.) ΕΤΕΡΟΥ.
 σκόρπιου
 αΐδες

SCORPIVS ſiue nepa nullum
 folium habet Plinio, ſed in cacumine
 aculeam, ſub cuius extremo in carne
 prouerberante, florem profert per initia
 candidum, poſtea leniter accedentem
 ad purpuram. Poſt æquinoctium autū-
 ni floret, radice ſingulari eademque bre-
 ui cohæret. Spina eſt in torum, aſparat
 gi caule. Nomem ab aculeo ſuo traxit.
 (Eandem arbor cum Dioſcoridis tra-
 go herba. Deſcribit & alium Scorpiū
 Plinius cyclamini folio, ætoniti generis
 bus adnumerandum.)

SEBASTI, vide Myxa.

SCORODOPRASVM ma-
 gnitudine porrum æquat, qualitatem
 porri & allii particeps. vnde promiſcus
 as ſibi vires ex utroq; vendicauit, eſſe,

PLANTARVM

stus allii & porri præbens, inefficacis tamen, coctum, porri modo, dulcescit, & in olerum vicem transit. Aegi. Porri & allii mixtas habet vires, & gustatū.

* **SECALE** Plinio farraginis genus occari tantum desiderat. Taurini sub alpibus asiam vocant. deterrimum & tantum ad arcendam famam, vile, fecunda, sed gracili stipula, nigritia triste pondere præcipuum. Admiscet huic far ut mitiget amaritudinem eius, & tamen sic quoque ingrattissimum ventri est. Nascitur qualicumq; solo est centesimo grano, ipsumque pro latamine est.

πταλόν
709

HEDYSARON, unguetarii per lecinum, id est, securidacem vocat, fuscicosa est, foliis ciceris. Semen rufum in filiquis fert, corniculoum modo aduncis, quod ancipitē securim æmulatur, vnde nomen accepit. amarum gustu. Nascitur in segetibus & hordeis. Aegineta. Amarum est, leuiterq; astringit, vnde potum stomacho gratum redditur, viscera obstructa repurgat.

SELAGO similis herbæ Sablæ est. Hanc contra omnem pernici-

ciem habendā prodidere Druidæ Gal-
lorum, & contra omnia oculorum vis-
tia fumum eius prodesse.

SEMPERVIUVM magnum
Ideo nominatur, quoniam perpetuo fo-
lia vireant, cuius caules cubiti altitu-
dinem implent, interdum excedunt,
pingues, crassitudine pollicari, viren-
tes, characiæ tithymali modo insecti,
folia pingua, carnosā, longitudine pol-
licari, in cacumine linguæ similia, alia
in terram connexa, alia in capite stan-
tia inuicem, itavt ambitu effigiem imi-
tentur oculi. nascitur in montibus, &
castaceis. supra domicilia etiam seri-
tur. Semperuium paruum in petris,
parietinis, & maceriis, necnon scrobi-
bus opacis nascitur, caulibus ab vna
radice multis, tenuibus, crebro folia-
tis, exilibus foliis, rotundis, pin-
guibus, mucronatis, caule a medio
emicante, palmum alto, umbellam
herbidosque flores & tenues gerente.

Folia eisdem cum priore viribus præ-
dita sunt. Tertium videtur semperui-
ui genus, quam aliqui andrachnen a-
griā, aut telephion vocauerunt, Romāi

PLANTARVM

illecebram, pusillis, crassioribusq; fo-
 liis, hirsutis, portulacæ proximis. na-
 scitur i saxis. vis ei excafactoria, acris
 exulcerans. illita cum axungia, strumas
 discutit. Aegine. Aizoon vtrunq; frig.
 3. siccat autem astringitq; mediocriter.
 Valet erysipelatis, & ad herpetas, inflā-
 marionesq; ex fluxione concitatas con-
 uenit.

ἡ γιγέρω

SENECIO cauliculo est cubita-
 li, subrubro, foliis continuis, diuisura
 erucæ, sed minoribus multo, luteis flo-
 ribus, qui celeriter dissecti vanescunt
 in pappos. nomen vero sibi vindicauit
 quoniam flores capillorum ritu vere
 canescant. radice superuacua. nascitur
 maxime in maceriis, & circum oppida
 Aegine. Mixtas habet vires, refrigerat,
 & modice discutit.

SERICA in Ziziphis leguntur.

ἡ ἔρις

Dū debe

SERIS duum generum est, altera
 syluestris, quæ picris & cichorion voca-
 tur. altera satiuā, latioribus foliis con-
 stat, romacho quam hortensis utilior,
 quæ iterum in duas species digeritur.
 vna folio latiore prodit, lactucarum si-
 millima altera angustiore est folio, &

gustu amara . Aegineta . Subamarum
 olus est, admodum refrigerans hume-
 stansq; cum astrictione nonnulla.

SERPILLVM duorum generū ἔρπυλα
λοφά
 est. Hortense odore sampsuchum imi-
 tatur atque in coronas addi solet, cui
 a serpendo nomen inditum est, quo-
 niam si qua eius particula terram attin-
 gat, inibi radices demittet . folia & ra-
 mulos origani habet, sed candidiores.
 in maceris multo procerius assurgit.
 Sylvestre, zygis appellatum, non serpit
 sed in altitudinem increfcit, ramulos
 ædens tenues, surculosos, foliis refer-
 tos longioribus quam rutæ, & duriori-
 bus, angustis. flores iucunde olent, gu-
 stanti acres. radice nullus vsus. Nalci-
 tur in petris, satiuo efficacius, atq; ma-
 gis excalfaciens, & ad medendi vsum
 aptius. Aegine. Serpillum calefacit, vt
 & vrinam & menstrua commoueat.

SESAMA stomacho inutilis ci-
 bus. Aegineta. Sesamum non parum σίσαι
ροφ
σισαμο
ειδές
 lentoris, pinguisq; obtinet, idcirco op-
 plere, mollire, & mediocriter caleface-
 re idoneum est.

SESAMOIDES magnum, in μέγας

PLANTARVM

Anticyra elleborum vocant, quoniam albo veratro in purgationibus miscetur. simile est senecioni aut rutæ, longifolio, flore candido, radice gracili, ignaua, semen gustu amaro, cætera sesamæ simile. Ventrem detrahit. datur tritum ad bilis pituitæque defectiones, quantum tribus digitis capitur, additor veratri albi selquiobolo, ex aqua mulsa. Sesamoidi paruo cauliculi sunt dodraniales, folia coronopi, minora, hirsutiora, & in cauliculorum cacumine capitula, florum pene purpureorum, medio eorum albo, semen sesamæ, fuluum, amarum, radix tenuis. Detrahit bilē pituitasque, semē ex aqua mulsa potum dimidio acetabulo. illitum ex aqua, tumores ac tubercula discutit. nascitur in asperis. Aegineta, Sesamoidis albi (aut potius parui, mendum enim interpretor λευκὸν πρὸ λεπτου.) semen calefacit, detergit, & rumpit. Maius autem veratri vires sequitur. Galeñ.

σησαμο
 οδ' ε'ς με
 κρο' η

τοσδ' η
 αοη'

TORDYLIVM, quod aliqui Creticum sefelivocant, iuxta Ciliciam in Arnano mōte nascitur, herbula sur-

culosa, semine duplici, rotundo, scutulis
lorum effigie, odorato, subacri. Aegine
ta, Gordylon alii seseli appellant, cali
dum est, urinae & mensibus educendis
habile. Radix ipsius cum melle lineta,
quae in thorace haerent, educit.

SESELI Massiliense folia fornici
culi habet, crassiora, caulem vegetiore,
umbellam anethi, in qua semen oblon
gum, angulosum, degustanti statim acre.
radix longa est, iucundi odoris. Aethio
picum seseli, folia habet hederæ, mino
ra, & ad periclymeni modum oblonga.
frutex nigricat, palmitibus in bina cu
bita extensis, ramis sesquipedalibus, ca
pitulo anethi, semine in tritici morem
dorso, nigro, amaro, Massiliensi odora
re, & aciore, multum suavi. Peloponē
se folia habet cicuta, iatiora, & crassio
ra, caulem supra Massiliensis magnitu
dinem, ferulaceum, & latum, in cacumine
umbellam, in qua semen latius, odora
tum, & carnosum pedet. Eisdem viribus
præditum est. nascitur in asperis, riguis
& collibus. inuenitur etiam in insu
lis. Aeg. Seselis radix magisq; semē i
signiter calefacit, tenuisq; substantiæ ē,

σεσέλι.

πελοπον
νησικ
κόμ,

PLANTARVM

vrinam quoque ciet, comitialibus & te-
sta ceruice spirantibus accommodatum.

ΣΕΥΤ
λομικ'λοι'
χορ.

SEVTLOMALACHON res-
cens Græcia fecit Olus, quæ fidias mal-
uaceam betam (forte quod figura & de-
ticolato feminis habitu betam, & mol-
litia maluam mentiretur.)

συκομο-
ρος

SYCOMORVM aliqui etiam
sycaminum, id est, morum vocant, cus-
ius fructus sycomorum etiam propter
inefficacem gustum appellatur. arbor
est magna, fico similis, frondosa, mul-
to lacte abundans. foliis mori. potnū
ter aut quater anno fert, non ramis, vt
ficus, sed caudice ipso, caprifico nō dis-
simile, dulcius grossis, sine granis ite-
rioribus. quod non maturefcit, nisi vn-
gue aut ferro scalpatur. Nasentur pluri-
mum in Caria, Rhodo, locisq; nō mul-
ti tritici feracibus, vbi prouentu foecun-
do restibilibq; iuuentum adfert, cum
annonæ caritas premit. Gignitur & in
Cipro arbor genere distans, quæ cum
sit vlmus, prædita tamen est foliis sy-
comori, fructu pruni magnitudine, mlt-
to dulciore, supradictis cætera similis.
Aegine. Sycomori fructus nullius nu-
trimenti

limentum est, & stomacho noxius. Lix-
 quot arboris vi pollet emolleda, glu-
 tinatoria vulnerum, diacussoria tumo-
 rum, bibitur iungiturque ad serpentium
 morsus, lienes induratos, stomachi do-
 lores & in accessionibus febrium hor-
 rores.

S I D E planta lacustris est in Or-
 chomenio lacu frequens, papaveri sis-
 milis, roseo flore, vasculo mali ampli-
 tudine, candidis membranis obducto,
 semine intus rubro, gustu rriticū zmu-
 lante. Caput & folia super undas emi-
 cant, mox cum defloruit inclinatur in
 vadum, semenque spargit. Pli. in Theo.

S I D E R I T I N aliqui heracleam
 vocant. folia habet marrubii, sed lon-
 glora, satis ad frondem quercus, aut
 saluiz accedentia, minora tamen, & as-
 pera, caules edit quadrates, palmum
 saepe excedentes, non iniucundi gustus,
 aliquantumque substringentis, in quo-
 bus p interstitia orbiculatae vertebrae,
 vt in marrubio, spectantur, & semen
 in eis nigrum. nascitur in petrosis. Mli-
 ta folia, tuapte vi, vulnera sine inflam-
 mationis periculo iungunt. Altera si-

visus
 TIS,

T

PLANTARVM

deritis binum cubitorum, ramulis vultu-
libus, folio filicis, numeroſo, vtrinque
per ovas diuiſo, pediculo longo, prode-
untibus e ſummo alarum ſinu ſurculis
longis, tenuibus, capitulo in cacumina-
ne orbiculato, aſpero, in quo ſemen
continetur, quam betæ rotundius aliis
quanto, ac durius. Huius vis, folio-
rumque, ad vulnera, præcipua eſt. Si-
deritim aliam eſſe tradunt, quam Cra-
teas heracleam vocat, in maceris &
vineis naſcentem, foliis coriani, a radi-
ce numeroſis, dodranalibus caulibus
libris, læuibus, teneris, in rubore candicantibus,
flore purpureo, paruo, guſtanti
amaro & lento Huius ea vis eſt, vt quæ
uis recenti vulnere impoſita, ſanguis-
nem ſupprimat. Galenus, Habet quid-
dem & abſtergens aliquid, ſed amplius
humidum & mediocriter frigidum, cū
adſtriptione pauca, hinc inflammatio-
nibus reſiſtit, vulnera glutinat. De Achil-
lea ſideriti alibi diximus.

* **SIDERITIS** Plinii latiffimo fo-
lio in ſcopa regia habetur.

* **SILÉR** frutex eſt, qui nonnunquã
arboreſcat, vt baculos ruſtici ex eo fac-

clant, in aquaticis nascens quasi pumila
 la salis, cuius etiā generibus annu-
 rari creditur. Eius folia illita fronti ca-
 pitis dolores sedant. Semen tritum in
 oleo phthiriales coërcet. Serpentes hūc
 fruticem refugiunt. baculumq; ob id ex
 eo rustici conficiunt.

SILYBON, lata spina est, folia fe-
 rens chamæleonis albi. Hæc recens cū
 sale oleoq; cocta estur. Radicis succus
 drachmæ pondere potus, vomitiones
 ciet. Aegineta, Succum cum mulla bi-
 bendum adiicit.

σιλυβος

Eidem generi filigo adscribitur, sed
 minus aliquanto nutrit. in panes, ut
 zea, cogitur. Fit quoque e filigine cras-
 sior farina, quam Græci crimonon vo-
 citant. Galenus, Olyræ naturam inter
 triticum & hordeum est media, siue ut
 nutrimentum consideres, siue ut medi-
 camentum.

δ'λυρα.

κερατω
 νια.

SILIQVAE fructus arboris cera-
 toniæ ficcandi & (Galen. astringendi)
 refrigerandi virtutis, nonnullius etiam
 dulcedinis particeps est. Aegineta.

Xyloce-
 rat a.
 Char-
 nu b.

SYMPHYTON, petigen, idest,
 alius, nascitur in petris ramis tenuibus.

σύμφυ-
 του

PLANTVRVM

Πετρίδιον parvis,origar: o similibus, capitulis thy-
mi, turculofum totum, odoratum; gu-
fus dulce, laltuam ciens, longa radice,
fabrufa, digitaliter affitudine. carnes au-
tem cū symphyro decoctæ coalescūt.

σύνφυτον
τοῦ ἐτε
ροῦ

Est & alterum symphyton quod aliq-
uando vocant, id caulem emittit bicu-
bitalem, aut maiorem, crassum, leuē,
angulosum, vt lonchi inanem, circa
quem breui interuacante spatio folia
exerant angusta, linguæ bubulæ proxi-
ma, oblonga, hirsuta, caule secundum
angulos quosdam striato, foliis tenuis-
sibus ex alarum sinu prodeuntibus, in
quibus flores lutei, & circa caulem ve-
lut verbasci semina emicant itam cau-
lis quam folia, aspera lanuginē horret,
tactuq; ptyusiam concitant. Radices
demittuntur foris nigræ, intus candidæ,
viscosæ, quarum est vsus. Carnes
quoque, si concoquantur, cogunt addi-
cæ. Aegineta, Petrum contrariis con-
stat viribus. habet enim aliquid quod
incidat, ideoque pus in thorace & pul-
monibus collectum expurger, itemq;
renes. Habet etiam aliquam contrahē-
di virtutem, qua sanguinis excretioni

PLANTARVM

tur, menthæ hortensis similitudine, odoratius, latiore folio. Inferitur coronis. Alterum silymbrii genus, quod aliqui cardaminam, alii sion appellant. ea herba riguis gaudet, & eisdem in locis quibus sion prouenit. quæ ideo nonnullis cardamina nominatur, quod gustu cardamum, id est, nasturtium repræsentet. folia primum rotunda prodeunt adulta erucæ modo funduntur. Galenus, Silymbrium est subtile, discutit, calefacit, siccatur. 3. semen eius tenue calidum est, unde cum vino ad singultus & tormina exhibetur. Cardamina vero arida calefacit siccatur tertio. Viridis calefacit siccatur secundo.

et non,
Al. Sion
non.

SISON exiguum semen est, in Syria natum, apio simile, nigrum, feruens, oblongum, quo in condimentis, cum cucurbita, & aceto, indigenæ vtuntur. in cacumine granula multa gerit. Aegineta. Si non calidus & subamarus est, urinam mouet, concoctionem adiuuat, menses educit, & viscera obstructa aperit.

SIVM, quære Lauer.

et non

S MILA X a Græcis, raxus a Lat

nis appellatur, arbor abietis, inquitu-
dine, & foliorum eiusdem figura, in Ita-
lia & Narbonensi Gallia Hispaniæ con-
termina nascens. Auiculæ quæ Italicæ
taxi baccas deuorant, denigrantur, & q
ederint eadē homines, alii profluuio
corripiuntur. Narbone tam præsentis
est veneni, vt si quid dormiant sub ea,
aut in eius vmbra subsideant, lædan-
tur, & sæpenumero moriantur. quare
de taxo hæc traduntur, vt ab ea caueas-
mus. Aeg. Smilax, vel cactus arbor est
virosæ virtutis. (Sed pro κακρός μα-
lim legere. κάξος.)

Lubia
Lascoldi

Hortensis S M I L A X, frutex, cui
ius semen a nonnullis lobia vocatur.
folia habet hederæ, molliora tamen, te-
nuis caules, & capreolos vicinis fruti-
cibus circumuolutos, qui tantam ado-
lescunt, vt topiarias scenas repræsen-
tare videantur. siliquas fixi græci pro-
fert, longiores & tortiores, in quibus se-
mina renum similia, sed inæquali co-
lore recluduntur, quæ quadam ex par-
te fuluescunt. Siliqua cocta, cum
semine in oleribus, asparagi modo,
estur. urinam ciet, & tumultuosa som-

σμίλαξ
κακρός

PLANTARVM

nia fact. Vide plura in Phafelis.

σμιλαξ.
τραχάια

- SMILAX aspera, folia habet. per
risclymeni, sarmenta tenuia, multa, riu
bi modo, aut paliuri aculeata arbores
scandit ab imo ad summa perreptans,
se conuoluens eis. fert racemos exiles,
qui maturi rubescunt. gustumque leni
ter mordent. nascitur in palustrib. & al
peris, radice dura, crassa.

σμιλαξ
λαα.

Lzuis SMILACIS folia heder
rae similitudinem habent, molliora, la
uiora, tenuiora. huius sarmenta nullis
horrent spinis. conuoluitur arboribus,
vt prior. fructum parit lupini modo ni
gram, exiguum, floribus in cacumine
perpetuis, multis, rotundis. Hac smi
lace, quadam topiariorum arte, tentō
ria contra æbus molestiam factitatur.
folia per autumnum decidua. Aegine.
Milax tam lzuis quam aspera, arbor
ses, amplexa, calidam acremque facili
tatem possidet.

σμιρνιον.
ου.

SMYRNION, quod in Cilicia
petroselinum vocant, passim in Ama
no monte gignitur. caulem habet apri,
& stolones multos, folia latiora, sup
pinguia, ad terram infracta, robusta,

odore medicato, cum quadam acrimonia, iucunda, colore in lutrum languescente. capitibus caulium orbiculatis, ut anethi. femine brassicæ, rotundo, nigro, acri, myrrhæ sapore, ita ut alteri alterius loco cedat. radix quoque odorata, gustu acri, fauces mordet, saccosâ, mollis cortex eius foris niger, intus viridis, aut subalbidus. Nascitur in saxosis, & collibus atque squalidis, & limitibus terrenis. Aegineta. Quidam hipposelinum, quidam apium sylvestre nominant. Cal. sic. 3. apio duntaxat fortius, petroselino inualidius. urinae & mensibus educendis accommodatum.

Hortense SOLANVM, frutex cibus idoneus, exilis, pusillus, multis concavus alis, folio nigro, maiore quam ocimi, & latiore, fructu rotundo, viridi, qui post maturitatem nigricat, aut fulvescit herba innocentis gustus. Aegi. Astringit, & frigefacit secundo.

Est & aliud SOLANVM, quod peculiari nomine haticacabon, id est vesicariam, aut physalida vocant, foliis antedicto latioribus. cuius caules, postquam adoleverunt, prona terram

σφύχνος
κρηαιος
Hameb
athaha
leb.
Hameb.
alchahal
ch.
σφύχνος
ελικκω
καβας.
Kekēgi.

PLANTARIVM

spectant, folliculis orbiculatis; fultro
 intus acino, vesiculis, simili rotundo,
 laui, quo coronarii veuntur, & corollas
 factitant. Vm vsumq; hortensis lo-
 tani habet, verū tibus nequaquam expe-
 ctur Aegineta. Vrinæ ciendæ idoneū
 fructum habet, acino vuz æqualem.

ΣΕΥΧΡΟΣ: SOLANVM manicon, aliqui p-
 μακρός. sion, alii thryon appellauere. huic fo-
 lium crucæ simile, maius aliquanto, fa-
 tis acantho, quem paderota vocant, ac-
 cedens. caules a radice proter os emit
 ter decem aut duodecim, vnz altitudi-
 ne adolentes, caput in cacumine oli-
 uz figura, sed vt platani pilulæ, hirsu-
 tius, verum maius, latiusq; florem ni-
 grum. postquam eo exurit, racemus
 exit rotundus, niger, denis aut duode-
 nis acinis constans, similibus hederæ
 eorymbis, vt vuz mollibus. radice fit
 matur candida, crassa, caua, cubitali.
 gignitur in montibus vento perflatis,
 & platanetis. Aegineta. Intus assum-
 ptum inutile est, a foris autem illitum
 vlcera depascentia curat. Frig. sic. 2.

ΣΕΥΧΡΟΣ: SOLANVM somniferum, aliq-
 δ' ΠΥΛΩΤΙΣ: cetiam haliacabon appellant, fruticat

multis ramis, densis, caudicosis, fractus
 contumacibus . pinguium foliorum ,
 cotonea. q. mali similia plenis, flore
 grandi, rubro, fructu in folliculis cro-
 cato, radice longa, subrubro cortice ve-
 stita. nascitur in saxis, non procul a ma-
 ri. Aegineta, Radicis cortex cum vino
 dentarii pondere potus, somnum con-
 siliat. Semen urinam mouet, frig. 3.
 Vnde corymbi eius plures duodecim
 epoci, furorem accerunt.

S O M P H V S cucurbitæ genus
 syluestris est, cui nomen, quia sit in sa-
 xis, digitali crassitudine, non nisi in sa-
 xosis nascens.

S O N C H I duo genera. syluestrior
 quidam est, & magis spinis horret. als
 ter teneritate quadam mollescit, cli-
 bus exaritus, angulosa caule, inani,
 interdum rubente, foliis in ambitu
 per intervalla dissectis. Alter son-
 chus tenerior, arboris instar, latis
 constans foliis. caulem in ramos exes-
 pntem folia distinguant, sed ad eas-
 dem pollet. Aegineta. Astringit &
 manifeste refrigerat, tum corpo-
 ri, admotus, tum manducatus, exa-

* 0040
 006,
 007205

PLANTARVM

refectus autem mediocriter caefacit.

δύκ.

SORBA colorem luteum referen-
tia prius quam maturefcant; diffecta
& fole ficcata mandantur, vt alium fly
fiant. eadem eft functio molitorum fay
rinæ, fi polentæ loco fumatur. quod &
decoctum eorū in potu præftat. Aegi.
Sorbus arbor, cuius fructus oa, a nonol
lis δύκ dicitur, adftinguendi vim obti-
ner, fed minorem mēfipito.

σπικυκ

χίκα.

Hispes

nach.

SPANACIAM bluis recentior
res Græci dixerunt, vt putant nonnulli
aboleris raritate, vel ab albis (vt est) fi-
mle veri) nationibus emendicatio fpi-
naceo nomine.

σπαργυλ

νου

Safarhe

SPARGANION, aliqui xphi-
dion vocant. folia habet gladioli, fed
arctiora, & in terram magis procumbē-
tia. in fummo caule veluti pitutæ pro-
minent, in quibus fermen. Contra fer-
pentis venena, radix cum vino datur.
Aegi. Vim habet exiccantem.

σπικτι

ου

SPARTION frutex eft; longas
ferens virgas, fine foliis, firmas, fractis
contumaces, quibus vires vincuntur;
femen lenticula, in folliculis phafio-
rum modo nafcens, florem; vt alba vie

far, luteum. Aegi. Sparti & semē & flos cum multa instar quinq; obolorum pota, per superiora purgant veratti modo sine periculo. Semen per inferiora quoque purgat. Virgulæ ipsius ad corē dicunt dolores proficiunt.

S P H O N D Y L I V M folia quadā tenuis platani & Panacis habet. caules foeniculaceos, cubitali altitudine, aut amplius assurgētes, in quorum cacumine semē duplex, teseli simile, sed latius, candidius, & magis paleaceum, grauis odoris. flores eius albi, aut paleolentes, radice raphani, candida. nascitur in palustribus & aquosis. Aeg. Fructus eius & radix virtute acris & incisoria suspiriosis, comitialibus, & arquatiss succurrunt. Radix autem circumfusa, fistulisque imposita, illarum callos tollit. Succus e flore ipsius expressus atiquis aurium vlceribus instillat.

σφενδύλιον
 204

S P I N A acuta, vide Acuta spina.

S P I N A Alba nascitur in montibus & syluosis, folia fere albi chamaeleonis, angustiora, & candidiora, aliquā tum hispida, & aculeata, caulem supra bina cubita altū, pollicari aut amplior

ἀκανθὰ
 λευκὰ
 Bedes
 guard.

PLANTARVM

re crassitudine, albicantem; intus caulis
 in cacumine capitulū inest spinosum,
 echini marini æmulum, sed minus, &
 oblongum, flores purpurei, in quibus
 semen est cnicum, sed rotūdius Aeg.
 Eius radix siccat, & modice astringit,
 eoque & stomachicis, & sanguinem ex-
 puentibus, dentiumque doloribus suc-
 currit. Semen tenue calidumque est,
 hinc conuulsioni quoque medetur.

Quercus
et Sabina
Sucha-
na.

Arabicam SPINAM natura al-
 ba & spinæ similem esse constat. ipsa si-
 quidem stringit ad sanguinis reiectio-
 nes, mensium abundantiam, cætera scq;
 fluxiones radix etiamnum valet. Pro-
 uenit in asperis. Aegineta. Aegyptiavel
 Arabica spina astringit, siccatq; impen-
 se, vnde sanguinem, & alias defluxio-
 nes retinet.

ſaxv9

STACHYS frutex est marru-
 bio similis, sed longior, folia ferens nu-
 merosa, hirsuta; rara, prædura, cana, o-
 doris iucundi, & complures virgas ab
 radice exeuntes, marrubio candidio-
 res. nascitur in montibus & asperis.
 Vim habet excafactoriam & acrem, fo-
 liorum decoctum ponit pellit mensura

& secundas. Aegine. Cal. 3. menses excitat, interimit foetus, secundas pellit.

STAPHYLODENDROS * σταφύλο
δένδρον
arbor trans alpes smillima aceri, alba in materia. fert siliquas, & in iis nucleos sapore nucis auellanæ, Plinius.

(Sunt qui eandem Theophrasti colyceam interpretantur)

STAPHILIS agraria, siue herba pedicularis, folia habet labruscæ, diuisa, & cauliculos rectos, molles nigrosq; fert florem glasti, & folliculos virides, similes ciceri, & in his nucleum triangulū, scabrum, ex nigro subfuluescētem, intus album, gustu acrem. Aegine. Acris adeo est ut pituitam per os educat, & vehementer abstergat.

STYRAX lachryma est arboris malo cotoneæ similis. Præfertur sorbus descens, flauus, resinofus, albicantibus grumis, quam plurimum in sua odoris gratia permanēs. qui dum molitur, melleum liquorem reddit, qualis e Catabalis, Pissidia, & Cilicia deuehitur. Deterior niger, furfurosus, friabilis, canoq; situ obductus. Cæterum lachryma inuenitur gummiū similitu-

PLANTARVM

dine, perlucida, & myrrhæ æmula. verum per pauca manat. Adulteratur ligni scobe, quam vermiculi erodentes excusserunt, melle, & iridis sedimento, & quibusdam aliis. Alii ceram aut adipem odoribus imbutum, fragrantissimis folibus cum styrace subigunt, & per laxa cribri foramina in frigida aqua vermiculos exprimunt, venundantq. Styracem hunc, quoniam in vermiculorum speciem contrahatur, scolecitem cognominant, quem tanquam sincerum imperiti approbant, non animaduertentes ad præcipuam odoris fragrantiam. siquidem acer admodum est, qui adulationis vitio caret. Aegi. Styrax calefacit, emollit, & concoquit. Tussi, destillationi in nares, & grauedini utilis. Menses idem potus appositus trahit.

tab. i.

STOEBAE semen & folia sic. 3. ordine, principio viribus donata affris floris, eamq; ob causam vulnera magis conglutinant. Decodum ipsorum intestinorum torminibus, sanguinis cru. et onibus, auribus purulentis auxiliatur, folia illis oculis ex ictu suffusis

lis conferunt.

STOECHAS, iuxta Galliam in torxdo
 insulis eiusdē nominis e regione Mal: AROS
 filix gignitur, vnde cognomentum ac: chodes
 cepit. herba tenuibus surculis, coma
 thymi, longiore folio, submara gustu,
 & aliquantum acris. Aegineta. Aperit,
 extenuat, detergit, & confirmat viscera
 omnia, torumq; corporis habitum.

STRATIOTES millefolium scartido
 exiguus frutex, palmi altitudine, aut TNS
 amplius affurgit. foliis auicularum pē
 nas imitantibus, breui admodum dis
 lectoq; foliorum exortu. folia syluestre
 curpinum simulant, præsertim breuita
 te, atque scabritia, breviora paulo, den
 siora umbella, & pleniora. Surculos in
 cacumine gerit exiguos, & capitula in
 modū anethi, flores paruos, candidos.
 Nascitur in asperis agris, præcipue cir
 ca semitas. Eximii vsus ad vlcera veter
 ra, recentiaq; proluentem sanguinem,
 & fistulas. Aegineta. Astringit, vlcera
 committit, nannulli eo & ad sanguinis
 eruptiones, & ad fistulas vruntur,

STRATIOTES in aquis nar: scartido
 scans, iisdem supernatat, & sine radice TNS

PLANTVRVM

viuit, vnde cognomentum traxit. Herba temperatio similis, ni maiora haberet folia. Aegineta, Humidus & frigidus est natura.

STRVNHIUM in Radicula quare.

TAXVM arborem habes in similace descriptam.

TRAE
04

TELEPHIUM herba portulacae similis, & caule & foliis, habes gemina tubercula, a singulis radicum geniculis enascentia, a quibus rami seni septem fruticam, a radice referti coruleis foliis, crassis, lentis, carnosis, flore luteo, aut candido. Nascitur in cultis, & maxime inter vias. Tēpore verno folia senis horis illita albam vitiligine sanant sed postea hordeacea farina illini debet peruncta ex aceto etiam in sole vitiliginem tollunt. sed ubi inaruerunt, absterguntur. Aeg. Cal. . sic. 2. Est itidem absterforium, quapropter vlcibus putredinem expertis conuenit, & vitiliginis, tum leucas, tum alphas cum aceto abolet.

TRAE
dos.

TEREBINTHY S cognita are

hor est, cuius folia, & semen, & cortex **Baton.**
astringunt, & ad eadē ad quā lentiscus **Botin.**
cōueniunt, simili parata modo sūptaq;
Aeg. Cal. 2. viridis sic. 1. aridus sic. 2,
fructus ubi iauerit sic. 3. hac igit ratio
ne, & urinā mouet, & lienes adiuuat.

TESTICVLVM herbam in
Orchi quare,

TEVCRION, sive ut aliis placet, **τενκρινον**
teucris, herba est virgæ referēs effi-
giem, trifaginis similitudine, tenui fo-
lio, non multū a cicere alieno. hæc in
Gilia iuxta Gētiadem Cissadēcyber-
tim prouenit. Aegineta, Calefacit. 2.
siccit. 3. Vi incisoria tenuique lienio-
bus medetur.

THALIETRON folia corian. **θαλιετριον**
dri habet, pinguiora paulo, caulem ru-
ez, in quo folia. Quæ trita, illitu anti-
qua vlcera ad cicatricem perducunt.
Nascitur maxime in cæpestribus. Aeg.
Siccandi vim sine rosione habet. hinc
vlcera inueterata cicatrice obducit.

THAPSIA nomen ideo acces- **θαψια**
dit, quod in Thapso eiusdem nominis
insula, primum inuenta sit. tota vero
natura ferulæ, similis est, graciliore

PLANTARVM

caule, foliis fomiculi, umbella anethi
in cacumine, a singulis surculis erum-
pente, flore luteo, semeni quale ferulae,
latum, sed aliquanto minus. radix fo-
ris nigra, intus candida, longa, acris,
crassiore libro vestita. Lactis extrahen-
di ratio hæc est, Facto in ambitu sero-
be, cortices inciduntur, aut radix in for-
nicis speciem in^oe exeuata, cooperi-
tur, quo merus succus confluat, opor-
tet illuc sequenti die se conferre, & cõ-
gestum succum extrahere. Tunditur et
radix in pila, & succus organo per qual-
lum expressus fictili crasso insolatur.
Aliqui folium vna terunt, sed inualis
dior huiuscemodi succus. Hoc autem
interest, quoniam qui ab radice mana-
uit, grauius olet, & humidus perma-
net, e foliis autem extractus, exiccatur
atque teredinum iniuriam sentit. Qui
succum colligit, stare debet non obu-
sus vento, aut potius cum dies apri-
cus est, & a flatu filet, quoniam ob hæ-
litus acrimoniam facies vehementer
intumescit, nudaq; corpora inuadunt
pustulae, ob id prius liquido cerato &
astringente, nudas partes illinunt, &

ita muniti accedunt. Aegine .Thapsia
acris est, & valenter cum humiditate
calescit, ex alto igitur trahit igniter,
attractumq; discutit.

THERIONARCA inde nos * *Thapsia*
men inuenit, quod serpentibus corpo- *vel gnm.*
rem inferat. frutex est foliis subherba-
ceis, roseo flore, Serpentes necat cuius
cunq; admota fuerit.

THYMELAEA est, qua granum *Thymelaea*
gnidium, quod est semen ipsius, colligi
tur hoc Syri apelinum vocant, quonia
satiui lini frutex suapte nata similitu-
dinem referat. virgas edit perpulchras
multas, tenues, trepidaneas, foliis cha-
melææ, angustioribus, & pinguioribus
viscosis, gummosisq; si mordeantur,
flore candido, fructu myrti in modum
rotundo, qui inter initia vires, & tan-
dem rubescit, inuolucrum fructus dur-
rum, foris nigrum, intus album. Nasci-
tur in montibus & asperis Hallucinans
tur qui coccon gnidium fructum esse
chamelææ existimant, decepti quadã
foliorum similitudine. Aegineta, Thy-
melæa, vnde granum gnidium fit, simi-
les ei vires obtinet. Habet autem gra-

PLANTARVM

num id acrem & adurentem facultatē,
aluum cum aqua potum purgat.

Θυμος

Νασκα.

THYMVM ab omnibus cogno-
scitur, surculosus frutex, exilibus foliis, multis & angustis circumdatus, capitulis in cacumine, flore purpureo refertis Gracili solo & petroso prouenit Aegineta, Calefacit, siccatur. Glutinosos crassosque humores incidit.

Θυμαρι.

THLASPI, herbula angustis foliis, digitali longitudine, in terram versis, suppinguis, in cacumine diuisis, binum dodrantem cauliculo, tenui non sine adnascentibus ramis, fructu circa ipsum totum, ab extremo in latius se pendente, semine nasturtii incluso, lenticulae vasis effigie, nisi quod infringitur, vnde nomen accepit. flos albicat. Nascitur in semitis, & sepibus, fossisq. Alterum thlaspi tradit Crateuas, quod aliqui Perficon sinapi vocant, latis foliis, radicibus magnis. vtile schiadicorum infusioni. Aegineta, Thlaspi semine est viribus acre, intestinos abscessus potu rumpit, menses prouocat. ab iseriis, partibus iniectum, coxarum dolores finit, cruenta vacuat. supra infrag.

biliosa, instar acerabuli potum, expurgat.

T H V S in ea gignitur Arabia, quæ thurifera cognominatur. Primatum tenet in eo genere masculum, flagonias appellatum, suapte natura rotundum. tale autem individuum est, candidum cum frangitur intus pingue, in suffitu statim ardens, Indicum vero fulvescit, & colore liquet, sed rotundam induritia faciunt. nam in quadrangulares formas dissectum fictilibus versant, donec rotunditatem contrahat. verum huiusmodi thus tempore flavescit, quæ atomum aut syagrum appellant. Secundum locum habet Arabicum, & in Smilo nascens, quod aliqui copiscum vocant, minus multo & fulvius. Est & genus aliud, cui arnamitæ cognomen est, aliqui candidum, quod dum molitur, mastiches more digiris cedit. Adulcerat in itinere, pini resina & gumi. quod facile deprehendi potest. si quidem suffitum gummi flammam non ciaculatur, & resina in fenum evanescit, thus vero statim ardet. idem male scium odor prodit.

MS. 101
TOS
Kondet

PLANTARVM

*αβανθου
του φλο
υδς,*
 Praefertur **THURIS** cortex cras-
 sus, pinguis, odoratus, recens, lauis,
 minime scaber, sine membranis. Adul-
 teratur admisto pini aut nucis eius cor-
 tice, sed horum index ignis est. siquidē
 reliqui cortices suffiti nequaquam in-
 cenduntur, sed sine odore fumum erus-
 rant. thuris uero cortex ardet, & cum
 odoris fragrantia vaporem eiacularur.

*μαννα λι
βαυου,*
MANNA thuris probatur cando-
 re micarum frequentia, & puritate.
 Vim habet eandem quam & thus, sed
 inuatiidiusculam. Sunt qui cribrata pi-
 ni refina, ac polline, aut cortice thuris
 contusi adulterant. sed haec igne depre-
 hēdūtur. Neq; enim aequae suffitu aëriū
 vaporem, sed fuliginosum & impurum
 expuis, & permistum sua uolentiae ha-
 litus virus habet. Aegi. Lachryma thur-
 ris calta. sic. Habet & modicam quā-
 dam vim leuiter adstringentem. Cortex
 ipsius manifesto astringit, & siccat. a.
 absolute, crassior thure & minus aeris,
 hinc sanguinem spuentibus, dysentericis,
 coeliacis, & stomachicis. tum for-
 nis impositus, tum intro assumptus sa-
 lutaris est. Surculus ipsius calta sic, latu

que non nihil extergit, quo circa oculorum
 ulcera & purgat & explet.

TILIA Græcis philura dicitur, φιλύρα
 folio hederaceo, molliore, & in angu-
 lum acutiorem rotundiore & prolizio-
 re, & in orbem lente crispo atque serra-
 to, flore tantisper dum calyculo conti-
 netur herbaceo, ubi emerfit flavo, frus-
 ctus magnitudine fabæ, similis acinis
 hederæ, in quo semen prætenue quan-
 tum atriplicis, omnibus animalibus in-
 gratum, cum foliorum pabulo maxime
 ducatur, eorumque mira dulcedine, quæ
 in cortice intelligitur. Materies ma-
 ris dura, nodosa, odoratior (Theophra-
 sto tamen feminæ odoratior est) rufior
 cortex quoque crassior, ac detractus
 inflexibilis, nec semen fert aut florem
 ut femina. Tilia vertit folium conse-
 cti sideris signum. Multi corticem eor-
 manducatum vulneribus putant utilis-
 simum, folia trita aspersa pedum tumo-
 ri. Humor e medulla castratæ arboris
 effluens capillum reddit capiti illitus,
 defluentemque continet.

TYPHA folium edit cyperidi simili-
 le, caulem album, lzuem, æquabilem,

τύφη. vñ
 τῖφη

PLANTARVM

florem in cacumine ambientem, densum, qui in pappos soluitur, quod paniculam aliqui nominant. Huius herbae flos, sub illo adipe eloto exceptus, amibustis medetur. Gignitur in palustribus & aquis stagnantibus. Galenus & Aegipmeta non meminerunt.

* τυφον
σιτωδης,

ΤΥΦΗΑ vel tīpa cerealis specie filigini non dissimilis simplici culmo assurgens, grano multiplici, turfice vel lato atq̄ leuissimo, radice numerosa, eritico perquam similis traditur, & in id quoque mutari si pista seratur, nec protinus, sed anno tertio.

τιθυμάλαι

ΤΙΤΗΥΜΑΛΙ genera septem quorum masculus characias appellatur, ab aliquibus amygdaloides, alter myrtilites, qui foemina existimatur, eūq̄ myrsiniten, aut caryiten vocant, tertius paralius, quem tichymatida appellant, alius, helioscopius, quintus, cyparissias, sextus, dendroides, septimus, platyphyllos dicitur. Characiz caules supra cubiti altitudinem attolluntur, rubri, lacteo succo atque acri madentes, foliis oleae circum ramos, angustioribus, & longioribus, radice crassa,

χαρισμίδες

ligenda pendet in cacuminibus cauo-
 lum, coma iuncti, sub qua caueolae for-
 holis balnearum similes, in quibus see-
 men continetur. nascitur in asperis &
 montibus. Fermina, quam myrsin-
 ten, aut caryiten vocarunt, similis sua-
 pte natura daphnoidi. foliis myrti, sed
 maioribus, firmis, in cacumine acutis,
 & pungentibus, ramulos ab radice mit-
 tit dodrantaes. fructum fere alternis
 annis nuci similem, mordaci gustu.
 nascitur in asperis. Aliud cithymali
 genus dicitur paratios, quem cithyma-
 lida, aut mecona aliqui appellauere. na-
 scitur in maritimis, ramis subrubens-
 tibus, palmum altis, quinis fenisue,
 a radice exeuntibus, foliis lini, angus-
 tis, paruis, oblongis, in versus quosa-
 dam digestis, capite in cacumine ora-
 biculato, in quo semen, vt eruum,
 vario colore emicat. Flos albus. fru-
 tex totus cum radice lacteo succo euf-
 get. similes ad vsus reconditur. Helio-
 scopius dicitur, foliis portulacae, tes-
 nuioribus, rotundioribusque, ramu-
 lis prodeuntibus a radice, quatuor aut
 quinque, rubentibus, dodrantaes alti:

μυρσι-
τεν

παράλι-
ος

ελίσκος
π

271 PLANTARIVM

tudine, tenuibus, lactis copioſiſſimis,
 capite ancti, ſemine velut in capitalis
 incluſo. Helioſcopi nomē accepit, quōs
 miam comas cum ſole circumagat: cir-
 ca oppida naſcitur, potiffimum in ruy-
 deribus. Colligitur ſuccus ſemenque,
 vt aliorum. Exdem quæ ſuperioribus
 vires, non tamen uſque adeo ualida.
 1. Cypariſſias in caulem exit dodrantā
 lem, uel maiorem, ſubrubrum, ætquo
 folia piceæ ſimilitudine exorientur,
 molliora, tamen, & tenuiora, & in tou-
 tum naſcentem piceam æmulatur, un-
 de nomen traxit. candido ſucco madet
 cui eadē uis quæ ſuperioribus. In pe-
 tris naſcens, dendroides cognominat
 tur, ampliter opacat. in cacumine fron-
 doſā ſpargens comā, ſucco lacteo præ-
 gnans, cauliculis rubetibus, foliis myr-
 ti tenuioris, fructu characiæ. Eiusdem
 effectus, cuius ſuperiores, ſimiliq; mo-
 do reconditur. Platyphyllus, verba-
 ſco ſimilis eſt. Radix, ſuccus & foſia p-
 inferna trahunt aquas, Piſces necat, tu-
 ſus, & aquæ inſparſus. Reliqua tithy-
 malorum genera quæ ſupra ſcribun-
 tur, idem efficiunt. Aegineta. Tithyma-

κνπκκκ
 σικκ

πκκκκ
 κκκ, κκκ
 κκκκκ
 κκκκκ

πκκκκ
 κκκκκκκ

Si omnes cal. 4. acrimoniæ, & validæ amaritudinis participes, sed radix quæ sit quodammodo imbecillior, aceto in cocta dentium erosorum dolores finit. Liquores vehementiore donativitate dentium causis imponuntur, reliquum corpus si attingant, adurunt. Quare etiam pilos modice delitos auferunt, item myrmecias, verrucas, & huius generis alia. Cutis labes abstergunt, maligna ulcera phagedænica curant. Cæterum ex septenario ipsorum numero validissimi sunt appellati, characias, myrsinites, & qui in petris arboris modo nascitur. hos sequitur qui verbasco similis est, & cyparissias, deinde paralius, quasi dicas maritimus, postremo helioscopius.

TRAGACANTHAE radix lata & lignosa, summo cespite nititur, unde surculos humiles, robustos, latissime fundit, in quibus minuta folia, multa, nonnunquam tenuia exoriuntur, quæ sub se spinas albas, rectas & firmas occultant. Est etiamnum tragacantha, lachryma, quæ vulnerata radice manans, concrevit. Præstat pellus.

τραγακάνθη
καλὴ
Κίτιο.

PLANTARVM

tens, gracilis, laevis, sincera & subdulcis. Aegineta. Tragacantha per similes gummi representat.

7567104

TRAGIVM nascitur in Creta tantum insula, lentisco semine, folio & ramis simile, singulis tamen minoribus. succus ei lacteus, gummi non dissimilis. Est & alterum tragium, quod tragoceros aliqui vocant, folia scolopendrii habet, & radicem sylvestris rhasphani, tenuem, candidam. Aegi. Tragium cal. 3. attrahit, discutit, cum tenui substantia. A culcos igitur educit, calculos comminuit, mensescit ista renatipotum. Sed alterum tragium hoc minus (lego enim non π μ ρ σ τ θ ζ η δ ϵ γ β α , e Galeno) scolopendrii affine, nascitur multis in locis, tanta astringendi virtute praeditum ut fluidis affectibus commode faciat.

* 2567104
708 07 104

TRAGOPOGON, id est, hirci barbula. Nascitur in aruis sua sponte. Radice longa, dulci, folio croci, longiore, caule paruo, super quem calyx laevis, & barbula quae summo vertice icana & proluxa funditur, unde nomē accipit. Herba ededo est, flore luteo. (Quae

vero altius in hortis crescit, folio est latiusculo, flore purpureo. Radices in altū agit, quæ hybernis diebus acetaria dulcedine sua commendant.) (Apud Galenū ladanū quoq; ἀποτρύχον ὄνομα vocatur, quia colligitur ab hircorū barbīs.) Quantum hirci barbula a senili differet, ex eius in gerontopogone descriptione colligitur.) Aegi nō recensuit. (Est etiam superius descripta in hirci barbula.)

T R A G O R I G A N V M tenuis frutex est, sylvestri serpillo aut origano similis, folio & ramulis quibusdā in locis lætius virētiusq; inuenitur, & latioribus foliis, satis glutinosum, alterū exilibus surculis, ac tenuibus foliis, quā aliqui prasiū vocauerunt. Optimū est Ciliciū, & Cretense, & Smyrneū, & in Chio quoq; pueniēs. Aeg. Origanivirtutes hēt, & nōnullā etiā astringentem.

T R A G O S quandam halicæ frugis figuram gerit. multo minus quam zea nutrit, quod multum aceris habet. quare ægrius conficitur, aluumque magis emollit.

Est etiam herba **T R A G O S**, quæ

τρύχον
ὄνομα

τραγός
στράτος
δ' ἄνα

τραγός

PLANTARVM

aliqui scorpion aut traganon vocant; maxime in maritimis nascens, palmū alta, aut aprior, frutescens, humilis, oblonga, sine foliis, pusillis circa ramos acinis, rufis, multis, magnitudine tritici, acuto cacumine, gustu multū astringente. (Confer hanc ad scorpionem siue nepam Plinii, supra nobis commemoratam, & eandem existimabis.)

τρίβλος
Hafach-

TRIBULI genus vnum terre stre, foliis ad effigiem portulacæ; tenerrimis viticulis, in terra stratis spinis secundum folia rigidis, præduris. in tæmnes & rudera nascitur. Est & alterū genus, aquis familiare, quod in fluminibus natum cortam exurit. aculeos condens, foliis latis, & pediculo longo caule parte summa q̄ ima crassiori capillamenta quadam indidem exorta spicantur. semen durum, ab altero non abhorrens. Thraces qui ad Strymonis amnem habitant, virenti tribulo equos saginant, & edulci semine & esculento panem, quo vescuntur, faciunt. Aegii Aquaticus mediocriter refrigerat, & in restris autem siccando valentior est, ad traganon dumēstac leniter. Vterq̄ con-

tra

tra inflammationum generationes, omnesque influxus conuenit. Terrestris fructus cum tenuis existat renum calculos conterit. Trichomanes, in fideicula descriptum est.

τριφύλλον
λοφ

TRIFOLIUM, Græci triphyllon, alii oxytriphylon, alii menyâthes, alii ~~.....~~ vocant. frutex supra cubiti altitudine attollitur, virgas habens tenues, ruuceas & negras, unde ramulares enascuntur appendiculæ, in quibus terna singulis germinationibus exeunt folia, loto arbori similia. iis rescenter enatis rutæ odor inest. vbi autem adoleuerunt, bitumen olent. florê ædit purpureum. semen quadam tenuis latum, subhirsutum, ex altera extremitate exsertum, antennæ modo corniculû gerens. radix tenuis, longa, valida. Gal. Trifolium, asphaltium & oxytriphyllo appellatur, ob res quas ei contigisse apparet. Menyantes autem & icnicion haud scio unde. Vis eius est calida & sicca instar bituminis cuius odorê imitatur. Vtrûque vero præstat abscessu tercio, ideoque laterum ex obstructione dolores potu iuuat, vrinas ac menses ducit

X

PLANTARVM

τριπόλιον
04

TRIPOLION in marinis nascitur locis, quæ allidit vnda, recedensque dimittit, neque in mari, neque in sicco, folio glæsti crassiore, palmeo caule, in mucrone diuiso. Eius, vt tradunt, flores colorem ter die mutant, mane candidi, meridie purpurei, sero punicei cõspiciuntur. radice alba, odorata, calidi gustus. Aegi. Radix eius cal. 3. acris ẽ.

χαμαῖος
δ' 5 vs

CHAMÆDRYS Græcis, aliis chamædrops, Latinis trifago dicitur. sunt qui eam teucrion appellauere, propter eam quam cum teucrion seruat similitudinem. Nascitur in petrosis & asperis, frutex dodranialis, folia habens exigua, amara, effigie & diuisura quercus, flore paruo pene purpureo. Carpitur semine prægnans. Aegi. Cal. sic. 3. Lienes igitur consumit, vrinas & menstrua elicit, viscerum obstructions expurgat.

Τριψός
Henta.

TRITICVM cal. 1. medium inter sic. & humi. nõ nihil etiam glutinosum & obstruendi efficax obtinet. Elixum coctu difficile est, & inflationes creat, concoctum tamen alimentũ præbet alentissimum. in panẽ autem coas

lum, minus inflat, minusq; agre cōco-
quitur, vipote fermenti & salis princeps.

T V B E R A rotundæ radices sunt ^{Udyz}
sine caule, sine folijs flauescetes. vere ^{R 8}
fodiuntur cruda & cocta eduntur. Aeg- ^{mech.}
Terrestri constant substantia summo-
dica quadam virtute tenui.

T V S S I L A G I N I folia sunt ma- ^{R 8 X 104.}
iuscula quam hederæ, sex aut septem a
radice, subalbida & terra, superne viren-
tia, in plures angulos exeuntia, caulis
palmum altus, flos luteus. in vere, flo-
re & caule confestim exiit. inde non
nulli his vacare existimauerunt. radix
tenuis est & superuacua. nascitur in a-
montis & riguis. Aeg. iuuat tusses suffi-
tu, & recta ceruice spirantes. Constat
ex calida aquosaque substantia.

V E N E R I S pesten herba repræ-
sentatur radice candida, colicu-
lis semipedem altis, aut paulo
majoribus, folijs pastinacæ, sed tenui-
oribus, flore albo, exili, dependen-
tibus summam compluribus rostellis,
in mucronem turbinatis, & pectis-
natim in sex se disunctis, inde nomen.

X 2

PLANTARVM

Radix cum malua tusa, omnia corpori infixā extrahit.

ἑλλεβο
ρος
λευκός

HELLEBORVM album, Latini veratrum album vocant, fert folia plantaginis aut betæ sylvestris similia, sed breviora, & nigriora, tubescencia, caulcm cauum, quadrangularem tunicis conuolutum cum aetate cepit. radices nititur multis genibus, ab obliquo & exiguo capite exeuribus, ut parum modo fibratis nascuntur in montibus & asperis. radices messibus colligenda. Optimum habetur candidum, friabile, carnosum, modice extentum, nec tamen iunci modo mucronatum, quod frangendo puluerem emittit, & tenuem habet medullam, gustu non admodum feruens, neque saliuam subindeiciens. huiusmodi autem strangulatum Cyrenaicum tenet. Galaticum autem & Cappadocicum, candidiora & puluere quodam obsita, celerius strangulatus mouent.

ἑλλεβο
ρος
μει
λός

HELLEBORVM nigrum, appellatur melampodion, quoniam ca-

platarum pastor, nomine Melampus, fu-
rentes in se Proxidas, primus purgasse
& sanasse fertur. folia ei viridia, platani
similia, minora, foliis sphondilii proxi-
ma, subaspera, nigriora, pluribus dis-
iunctis incisa, caulis asper, flores pur-
purei, candidi, racematim coherentes,
seme cnicus, quod in Anticira sesamois
des vocant, quo deiectiones molliun-
tur. radicibus cohaeret nigris, tenuibus
& capitulo cepae simili confibratis. qua-
rum est usus in collibus, asperis, & siti-
entibus locis enascitur. Optimum est
quod ex huiusmodi petitur terris, ve-
ex Anticira. Nigrum inibi probatissi-
mum gignitur. Eligi debet corpulentum
& plenum, in quo tenuis sit medulla,
acre gustu, feruensque, cuiusmodi est in
Helicone, Parnaso, & Aetolia natum.
Attamen Heliconium praecellit. Aegi-
veratrum utrumque cal, sic. 3. item acre
est & abstersorium, unde etiam ad le-
prosa cutis vitia convenit. Nigrum ve-
ro si fistulis inferatur, tribus diebus cal-
lum exerit,

VERBA SCVM differentias su-
mas habet duas, hoc nigrum, illud ali-

φλομος,

PLANTARVM

bum. in quo mas & foemina intelligit.
 Foeminae igitur folia sunt brassicae pilo-
 siora multo, & latiora, candida, caulis
 albus, cubitalis, aut amplior, subhirsu-
 tus, flores albi, aut ex luteo pallescen-
 tes, semen nigrum, radix longa, gustu
 acerba, crassitudine digiti, nascitur in
 campestribus. Verbascum, qui mas ap-
 pellatur, oblongius, albis foliis, & an-
 gustioribus tenui caule. Sed nigrum pror-
 sus albo simile esset, nisi nigriore latio-
 reque constaret folio Sylvestre, folia
 fert saluiae, altas virgas & lignosas, &
 circa eas ramulos quales marrubium,
 flores luteos, auri æmulos. Sūt & phlo-
 mides duæ, hirsutæ, rotundis foliis hu-
 miles. Tertia lychnitis appellatur, ab
 aliis autem thryallis, foliis ternis aut
 quaternis, vel paulo pluribus, asperis,
 crassis, pinguibusq̃, apta ad lucernarū
 lumina. Aegineta. Verbasci genera plu-
 ra sunt, inter quæ est & dicta thryallis.
 Cæterum folia omnium siccantem &
 mediocriter astringentem vim referūt,
 præcipue eius quod aurei coloris est.
 & acerbum, fluidis cōferunt affectibus,
 nonnulli & dentes eis colluunt.

VERBENA CA. vide Peristereū.

VERBENA CAE genus alterū
 y de Sacra herba.

VIBURNI mentionem fecit
 Virgilius.

Quātum lenta solent inter vibur
 na cupressi.

VIOLA flammea in Scopa regia
 continetur. τοῦ μεθ' ο
 λαυ

VIOLA purpurea folium habet
 hedera minus, tenuius ac nigrius, nec Senecio
 gi.

multo dissimile. cauliculus a radice
 medius prodit, in quo flosculus, suavis
 ter olens, purpureus opacis & asperis
 nascitur. Aegina, Violæ folia aqua
 frigidaq; substantia præpollētī cōstāt.

VISCUM optimū est racens, in
 tus porraceum, extra fuluum, q̄ asper. Daba
 bel.

ri nihil, aut fuscifosi. conceperit. Fit aci
 nis in robore nascentibus, buxo fructu Dibach

cis folio. contusum acinum lauant, &
 postea in aqua decoquunt. sunt qui cō-

manducando ipsum efficiant gignitur.

quoque in malo, pyro, & plerisq; aliis
 arboribus. quin etiam inuenitur in
 quorundam fructū radicibus. Aeg. Ca-

lesacit cū acrimonia. humores ex alto

PLANTARVM

valide elicit, & thapfia modo discutit,
hac tamen multo est ignauis.

ἄγρος

VITEX, siue lygos, frutex est in
arborem affurgens, nascitur in flumi-
num ripis, asperisque locis, ac torrentium
alueis, ramos gerit prælongos, fractu
peruicaces, folia oliuæ, sed molliora.
Duo genera eius. vna harum album flo-
rem mittit, cum purpureo, altera tan-
tum purpureum, & semen, vt piper.
Aegineta, Agnus calefacit, siccat ter-
tio. Substantia tenuis est, eoque flatu
aboler. Ad castitatem conseruandam
conferre creditur, non modo commu-
ducatus potusque, verumetiam in cubi-
le substratus. Semē ipsius iecori lenique
obstructis succurrit. Frictus vitex rhi-
nus inflat, & facile digeritur.

ἀμνηλας

λευκῆ.

Fesirc.

VITEM albam aliqui bryoniam
vocant. Foliis, viticulis, pampinisque sa-
cram vitem imitatur, sed hirsutiora
sunt omnia, ea quos prope se nacta sit
frutices, suis claviculis complectitur.
fructus rubens in vua dependet, quo
coria pilis spoliatur. Ex ea asparagi,
qui prima germinatione exeunt, deco-
cti in cibo, aluum & vrinam cient. Suc

cus e radice vere exprimitur. Aegineta, Appellant & pfilothrum. germina sane ceu stomacho grata eduntur, vrinæq; sciendæ sunt. radix abstergit, tenuis naturæ, mediocriter calida, vnde fit vt lienes etiam potu consumat, extrinsecus autem cum ficis illita scabiei & lepræ medetur.

Nigra vitis, quam aliqui nigrā bryoniam vocant, folia fert hederæ, sed maiora, smilaceis proxima, caules etiam cognatos. capreolis suis arbores, quasi adminicula, comprehendit. fructus rascematim cohærent, qui inter principia virent, & post maturitatem nigrescunt. radix foris nigra, intus buxæo colore nitet. viticulæ, quæ primo germinum partu erumpunt, in olera recipiuntur. Aegineta. Hæc etiam bryonia appellatur, superiori consimilis est, sed inefficacior.

VITIS syluestris sarmenta vitis modo prælonga emittit, aspera, lignosa, rimoso cortice, foliis hortensis solani, longioribus ac latioribus, muscoso flore, & capillaceo, fructu exiguis vuis simili, post maturitatem rubente. ros

ἀμπέλος
μελάκη
Fesire
scitanis

ἀμπέλος
αγρίε.
Butanija

PLANTARVM

tunda est acinorum facies . Enascentes viticulæ cibi gratia sale condiuntur.

ἄμπελος

Harin.

VITIS satiuæ facultas respondet syluestri, sed imbecillior est.

πτελεῖα

Didar.

Luzac

V. L. M. V. S. ficcare valet, & al' stergere, vulnera glutinare, præcipue cortex, si recens fasciolæ modo vulnerib. circundet, idē cū aceto lepras tollit. Ossa fracta radicū decocto pfuta, solidatur.

ῥοκτόμα

κοτυλη

ῥάγ.

ἰνδία

COTYLEDON, siue vmbilicus Veneris, folio est in acerabuli formā tornato, ineuidenter concauo, breui in medio cauliculo, in quo semen inest, radicæ oliuæ modo rotūda. Est & alterum genus eiusdem, cymbalion alii quī vocant, pinguib. foliis, latioribus, ligularum modo densis, circa radicem medium oculi ambitum describentib. vt in maiore semperuiuo, adstringentis gustus, cauliculo tenui, in quo flores & semina hyperici, radice maiuscula Facit eadem quæ semperuiuū. Aeg. Refrigerat, repellit, abstergit, & dissipat. folia ipsius cum radice comminudata calculos comminuere, & viniāciere creduntur.

κοτυλη

ῥάγ.

ἔτερα.

ἄμπελος

ῥάγ.

ἰνδία

ἔτερα.

ἰνδία

ἔτερα.

ἰνδία

ἔτερα.

ἰνδία

ἔτερα.

ἰνδία

ἔτερα.

Duo VRTICAE genera . sylue

stris, asperior, latioribus nigrioribusq;
foliis, semine lini, sed minore. altera
non æque aspa, minuto semine. Aeg.
Vrticæ & fructus & folia tenuem ha-
bent substantiam, citraq; rosionem sic-
cant, tumores discutunt, abstergunt,
ventrem subducunt, mediocriter flatu-
lenta, quare etiam ad Venerem inci-
tant. (Ægineta.

Huniuf
Vraith
latum.

V V A passa concoquit, astringit, le-
uiter discutit.

Ἰσαφίς
Haineb
Vua zis
bib.

X

XANTHIVM nascitur læto &
pingui solo & lacubus exiccatis,
caule cubitalia, anguloso, pingui, pro-
deuntib. ex eo crebris alis. folia atripli-
cis habet, i seffa, nasturtium odore imi-
tantia, fructum grandis oliuæ modo,
rorundum, & vt platani pilula, spino-
sum, qui contactu vestibus adhærescit.
Aegineta. Xanthium, phasganiumue
fructum fert discutientem.

Ξάνθιον.

XYLON, quæ aliqui gussipion no-
minant, frutex est exiguus laniger. pal-
mæ folio, similem barbaræ nuci gi-
gnens fructum, cuius in exteriori bum-
byce lanugo necur in linū candidissimū

ξύλον.
Coton.
Bōbax.

P L A N T A R V M

mollissimumque. Gignitur & in quada
dam arbore, cuius folia ni maiora es
sent, vitium plane poterant videri, cu
curbitis cotonei mali aplitudine, quæ
maturitate ostendunt lanuginis pilas,
ex quib. vestes præcioso linteo texunt.
Theophrast. lanigeras Indiæ arbores
demonstrat mori folio, corpore autem
cinorrhodi. foliorum succus medetur
infantium torminibus, semen tussi &
pectoris vitis. oleo eius emaculantur
lentiginos.

X Y R I S, folia habet iridis, latiora
& in turbinem mucronata, quorum
medio caulis erumpit crassus, cubita
lis, ex quo siliquæ triangulares depen
dent, in quibus purpureus flos, in me
dio puniceus, semen in folliculis, simi
le fabis, rotundum, rubrum, acre, radix
longa, geniculata, rufa. Aegineta, Xi
ris, aut xiris, naturæ tenuis est, discul
sorix & extrahentis, ac nimirum sicca
torix, præcipue semen, quod & yrinā
cit, & lieni indurato medetur.

* Zadu
vpa
Zurum
beth.

Z A D V R A, aliis zaduara, radix
est teres, aristolochiæ non

abfimilis, sapore & colore gingeris.
 Hanc ad nos India mittit. Cal. sic. 2.
 Corpus latiore sagina reficit, flatus
 discutit. graue virus animæ, qd allium,
 cepa, vel vinum excitauit, abigit. vene-
 raris moribus opitulatur. Crassio rem
 ventris spiritum digerit, aluum reti-
 net, abscessus uteri soluit, vomitiones
 cohibet, & colicos mulcet cruciatus.
 (Nunc fere nostræ ætatis medici con-
 tra pestilentis cœli contagia vtuntur.

ZARNABVM, vel zarnaba, Zear
Chada
 dium, est Arnabo.

ZEÄ duorum generum est. vna ros
Hais.
 simplex, altera in geminis putaminibus
 gramina bina iuncta gerit. ob id dicoc-
 cos appellatur, plus quam hordeum
 alit. oïi grata. digeritur in panificia, mi-
 nus quam triticum alens. Aegineta,
 Zea tritico viribus respondet, mediū
 inter calorem & siccitatem obtinens,
 leuiter exiccat, nec non obstruit.

ZIZIPHÄ Pampinius Italiz pri * ONGLO
KA
 mus inuexit, baccis similia quā ma-
 lis, & intecta iam syluæ abscedunt, flo-
 re oleæ, sed odorato magis, corni bac-
 cis simile pomum. Quo amplius & ma

PLANTARVM

furius, eo innocētius, cum alioqui difficile perficiatur, & lienem offendat. Itaque decocto potius vtendum censent. Aedescina vocant quam grandissima, calore & humore temperata, teste Aëtio, ideo sanguinis acrimoniam edomant, probum succum creant, serosum sanguinis humorem eliciunt. Decoctum eorum tussim & difficultatem spirandi lenit, pectori, renib. vesicæ pdest. Vomitionem acri concitatam humore sedant. Serica ea vocat Galenus, parui succi poma, nec concoctioni, nec stomacho facilia. Namq, vt idem testatur, insolentibus & effrenatis pueris & mulieribus cibi gratia tantum expetuntur, exiguumq, præbent alimentum.

Rutilam & albam ziziphum probatissimam ad apum pastiones Columella scripsit.

PLANTARVM HISTORIAE. FINIS.

Impressum Venetiis per Melchiorum Sessam.
M D XXXXI.

INDEX

A		Arceuthides 83.a.24
A	Chi. Folio.34	Arrhenogonum 120
	b.22.	b.2
Ædoscina 167	Aronia 97.b.9	
b 4.	Arctum 20 a.20.	
Aethiopicū seseli.	Arcturon 19 a.19	
Peloponnēse. 144.	Ascyroides 21 a.23	
a.17.	Asia 141 a.7	
Agasyllis. 13.a.7	Asparagus sylvestris.	
Agnus 164 b.xi	21.b.21	
Alcibiadion. 14.a.19	Asparagus petrus, si	
Alus. 145.a.27.	ue myacāthinus 27.a	
Amaracus. 116.a.17	Astragalus 22 a.24	
&.136.b.12	Anthemāticū 97 b 29	
Amaranton, 60.a.22	Attractylis 22 b.10	
Anchusa 29.b.17	Atriplex ibi. 19.	
Anchusa onoclea. ibi.	Avena 22 b.27	
b.26	B	
Anarrhinon 17.a.17	B	
Anaxyris. 85.a.1	Baccharis 23 a. 29.	
α ν δ γ α χ η η α γ γ ι α 80.	Ballote 23 a.29	
b.25	Balaustium 23 b.12	
Anthericon 74.b.6	Balsamum 24 a.6	
Anthyllion 12.a.21	Barbula hirci 25 a.3	
Animalum 95.b.24	Barba senilis 70 a.16	
Aphemum 35.a.2	Bathypicron 5 a.11	
Apiastrum. 17.a.16	Bdellum 25 a.10	

Y

INDEX

Bellis	25 a. 2	Bulbus vomitorius.	
Bellius ibidem.		28 a. 1	
Beta	25 b. 5	Bulapathum	27 b. 11
Betula	26 a. 9	Bunium	28 a. 8
Betonica	25 b. 15	Bunion	140 b. 10
Blattaria	26 a. 21	Buphthalmum	28 a.
Blechon	127 b. 11	24. &. 41 b. 12	
Blitum	26 a. 21	Bupleurum	28 b. 5
Boleti	126 b. 2	Buselinum	29 a. 1
Botrys ibidem.	9	Butomus	27 b. 14
Bolchon	25 a. 10	Buxus	29 a. 5
Brassica	26 b. 15		
Brassica canina	18 a. 13	C Acalia	29 a. 10
marina	27 a. 2	Cactus	29 a. 22
sylvestris	27 a. 14	Calamintha	29 b. 24
Bryon	38 a. 4 & 102	Calamus odoratus.	
a. 3		29 a. 24	
Bryonia	169 a. 8	nigra	Calathiana
eadem.			29 b. 6
Brytanica	27 a.	14.	Calcifraga
23.			29 a.
Bucheides	139 a. 10	Cachla	28 a. 24
Bucinus	56 a. 17	Calcha	29 a. 15.
Puglossus	27 b. 4	Calthula	29 a. 22
Bulbina ibidem.	15	Calyx	14 b. 9
Bulbus esculentus	ibi	Cammoron	7 a. 15
dem.	23	Cancanum	30 b. 6
		Canaria	30 a. 16

I N D E X

Cannabis ibidem. 12	21. 8	142 b. 27
Canna Indica 35 a. 20	Circæa	92 b. 25
Canopon 31 a. 2	Citharon	36 a. 11
Cantabrica ibidem. 3	Cissaron ibidem	20
Caphura ibidem. 13	Cissanthemum	43 a.
Cardamina 147 b. 4		23
Carnabum 20 a. 17	Cissophyllon ibidem.	
Carnabadium ibidem	Citto	35 a. 4
Caryites 158 a. 6	Clematitis	20 b. 1
Cassitas 35 b. 14	Colocynthis	50 a. 19
Cedria 36 a. 21	Coris	51 b. 11
Cedrides ibidem b. 7	Coriandrum	51 a. 26
Centunculus 47 a. 18	Cornus ibidem	b. 18
Cestron 25 b. 13	Conferuam	50 a.
Chameacte 136 a.		21
25,	Confiligo	51 a. 2
Chamæciston 43 b. 7	Conuoluolus ibidem	
Chamædrys 39 a. 24		16.
Characias 152 b. 23	Conyza	50 b. 2
Chironion	Corianum	51 a. 26
Chrysanthemum 60	Coronopus	52 a. 4
a. 21.	Corruda ibidem	10
Chrysolachanos 22	Costus ibidem	10
b. 18.	Coronea	52 b. 8
Cibotion 65 a. 19	Cratægonum ibidē.	
Cici 132 a. 1		11.
Cichorion 41 a.	Crithmum ibidem	20

I N D E X

Crocodilion	53 a. 10	Damasonion	10 b. 8
Crocus ibi.	20	& 56 a. 8	
Cromphena	147 a. 9	Daphnitis	34 b. 22
Croton ibi.	b. 21	cognomine eodem.	
Cucurbita ibi.	b. 21	Daphnoides	47 b. 5
Cucumis esculentus &		& 55 b. 23. 1	
sylvestris	53 b. 25.	Daica	35 a. 3
54 a. 6		Daucus	56 a. 9
Cuminum sativum &		Dictamnus ibidem.	
sylvestre	55 a. 10	b. 20	
Cunila	55 b. 18	Delphinium ibi.	9
& 109 b. 1		Dicoccos	167 a. 16
Cunilargo	51 a. 21	Diospyros, vel diosporos	
Cupressus	55 b. 11	ros	57 a. 14
Cymbalion	165 a. 16	Dipsacus ibi.	17
Cynocrambe	18 a. 12	Dodecatheos ibi.	b. 4
& 45 a. 11		Dolichi	119 a. 27
Cynoctonon	7 b. 23	Donax	74 a. 23
Cynomoron	18 a. 25	Dorias	59 b. 11
Cynofarchis	108 b. 20	Dorycnion	57 b. 10
Cyparissias	158 b. 9.	Dorypetron	87 b. 16
Gypria	74 a. 22	Draba	19 a. 3. 58 a. 2
Cytinus	45 a. 17	Dracunculus	58 a. 11
		Dryophonum ibidem,	
		b. 1	
D		Dryopteris ibi.	11
D		Dulcis radix ibi.	19
Astylitis	19 b. 19		
Damascena	127 a. 8		

INDEX

E	E	Gordylon
Benus	59 a. 8	Gossipion
Ebulus	136 a. 26	H
Elate	113 a. 3	Alicacabon
Elaterium	58 a. 13	27.
Eleliphacon	136 a. 1	Harmala
Eleophyllum	120.	Hedysaron
a. 22		Helitropion
Eruca sylvestris	65 b.	Helioscopius
23.		23.
Eryfisceptron	21 b. 5	Helix
Erytranon	46 b. 17	Hemionium
Eryrodanum	131 a. 13	Heraclea
Erythros	137 b. 12	Heracia
Erythronium	138 a. 24	Herba pedicularis
F	F	a. 9.
Abapōtica	65 a. 10	Hippuris
Forniculum sylvestre.		Holoscœnox
67 a. 3.		Hypocistis
G	G	I
Ethyllis	70 b. 20	Biscus
Geyon ibi.	5	Ichthyotheron
Gladiolus	71 b. 18	Ignis sacer, morbus
Glandes louis	72 a. 6	a. 10.
Glycyfide	112 a. 15	Illecebra
Gnochiles	14 a. 16	Incana
		Ixiō

I N D E X

Iuncus babylonius 63	syluestris 6
a.3	Lupin' sativus 93 a.2
Ixia 39 a.27	Lupha ibidem b.4
L	Lupus salictarius. 93
Lachryma Aethiopi a.14.	
ca. 106 b.26	Lutea 93 b.4
Lactoris 83 a.15	Lycocotonon 7 b.25
Lapathum 85 a.2	Lychnis syluestr. 88 b.
Lasar 85 a.20	18.
Lepidion 71 a.19	Lychnitis 163 b.17
Leontice 29 a.10	Lygos 164 b.3
Leotocarya 105 b.1	Lyfimachia 91 a.23
Liceron 87 a.16	Lytron 91 a.23
Ligustrum 90 b.6	M
Lilia ibidem. 15	Macer 53 b.11
Limesion 37 a.15	Macheromon. 71
Limonion 91 a.1	b.17
Lingua 91 a.17	Macis 101 a.19
Linozosis 97 a.17	Madelcon 25 a.11
Linum ibidem. 13	Magudaris 85 b.7
Lichospermon 91 b.8	Malabathrum 93 b.
Lolium 91 b.24	21.
Lonchitis 91 b.27	Malum punicum 128
Lopima 72 a.6	b.27.
Locus 92 a.20	Masa 118 a.
Aegyptia b.2	persica 94 b.4
urbana b.27	præcocia 20 a.17

I N D E X

Malacocissus	94 a.20	miocotonum	72.13
Malua ibidem.	22	mithridatiō	100 b.11
Mamiras	94 b.19	mollugo	101 a.15
Māna thuris	56 b.10	moly	100 b.25
Mandragora	94 b.23	&.134.b.13.	
Marrubium	96 a.2	molybdæna	101 a.9
Marubiū nig.	23 b.22	morus ibidem.	16
Marum	96 a.16	moschoçaryō	101 b.1
Mastiche ibidem.	25	molyiti	44 a.4
Maspeton	85 b.8	muris auricula	23 a.9
Medica	96 a.25	muscus	102 a.3
Medion	96 a.9	muscus marinus	12
Melâpodion	162 b.26	musclelicū bl.	34 b.27
Melampus	163 a.1	myagrus	98 a.3
Melampyron	98 a.9	myles ibidem.	21
Melyssophyllō	17 b.15	mysoçis	23 a.9
Melittæna ibidem.	16	myosinoides	47 b.5
Mentha	97 a.6	myrrha	99 a.15
Menthastrum ibidē.	7	myrica	98 b.27
Menthastra	30 a.3	myristica	101 a.7
Meon	97 b.25	myriophyllū	98 a.19
Melpilus ibidem.	8	myrepica	101 a.7
Millefolium	98 b.19	myrsinites	158 a.5
millium ibidem.	41	myrtacātha	134 a.14
milliū Indicū	98 b.11	myrtidamū	100 a.20
miliaria herb.	98 a.27	myrrhis ibidem.	
mios ora	12 a.23	myrtus syluestris	

INDEX

114 a. 13.			
Myrtus sativa	100 a.	O	Cimum 106 a. 17
16.			Ocimoides 106 a. 9
Myxa	100 b. 15	Oenanthe	106 b. 8
	N	Olea ibi.	20
Nacaphth	104	Ocismastrum	106 a. 9
b. 1		Onagra	107 a. 16
Napi	102 a. 20	Onitis	109 b. 6
Nacaphthum	102 b. 1	Onobrychis	107 a. 5
Narcissus ibi.	18	Onoclia	14 b. 10
Nardus ibi.	24	Ononis	16 b. 1
celtica 103 b. 12 mon		Onofma	107 b. 7
tana 104 a. 15		Onothera	107 a. 15
Nardum sylvestre	20 a	Onuris ibi.	
20.		Ophioscorodō	11
Nastos	74 a. 16	a. 17	
Nasturtium.	104 b. 3	Opium	107 b. 20
Nepa	144 a. 10	Opopanax	114 a. 3
Nepeta	30 a. 2	Opulus	108 b. 9
Nerion	104 b. 11	Oroselinū	109 a. 18
Nigella ibi.	24	Origanum	109 a. 18
Norion	95 a. 11	Ornitogalū	110 a. 11
Nux Indica	105 b. 20	Orneoglossō	109 b. 27
pontica 91 a. 27		Ornus	110 a. 21
Nuces auellanz	105 a.	Orobanchē	110 b. 21
1. iuglades ibi. 5		Oryza	109 b. 22
Nymphaea	104 b. 25	Oryris	111 a. 6

I N D E X

Osteocollon	111 a.14	cum ceratites	aphroo
Othonna ibi.	23	des ibi.	20
Oxyalis	89 a.1	Papyrus	215 b.4
Oxya	111 b.20	Pardalianches	7 b.12
Oxys	112 a.12	Paralius	158 a.13
Oxylapathum	84 b.22	Paronychia	116 a.7
Oxymyr sine	134	Parthenion	97 a.17
a.14		& 76 a.3. &	116 a.13
P		Pastinaca	116 a.19
		Peston	146 a.7
		Pelecinus	141 b.16
PAederota	6 b.11	Pepanus	128 a.17
Patonia	112	Peplion	116 b.19
1 a.15		Peplis	116 b.6
Pallatana	97 a.18	Peplos	116 b.19
Paliurus	112	Pentameron	112 b.5
b.13		Pentoboron	112 a.16
Palma ibi.	23	Pepon	117 a.5
Panacea	90 a.12	Perdicium	76 a.3
Panaces A sclepiō	114	Pericarpum	117 a.9
a.8 Heracleion	109	Periclymenon ibi.	15
b.11.		Peristereon	117 a.1
Panaces	115 a.18	& 135 a.22	
heracleurfi ibi.		Persea	117 b.21
Pancreatum	114 b.5	Persea	105 b.6
Panicum ibi.	1	Persion	150 b.8
Papaver ibi.	7. Errati	Personata	118 a.12

INDEX

Pes gallinaceus	32 a. 2	Phyllitis	120 a. 17
miluinus	118 a. 19	Phyllum ibidem	22
Petasites	118 a. 23	Phyrama	13 a. 14
Petilius	118 b. 3	Phyteuma	120 b. 18
Perofelinum	118 b. 13	Picea	121 b. 20
Peuce	122 a. 2	Picris	14 b. 22
Peucedanū	118 b. 20	Pinus	121 b. 21
Phalangium	119 b. 4	Piper	122 a. 18
Phalangites	119 b. 3	Pisum	123 b. 9
Phalaris	119 b. 17	Pistacia	123 a. 21
Phascon	38 b. 3	Pistolocha	123 b. 1
Phasgonon	71 b. 17	Pithyanthes	
Phaseli	119 b. 26	Pityides	122 a. 4
Phasiolon	82 b. 2	Pityusa	223 b. 23
Phasioli	119 b. 24	plantago	224 a. 8
Phellandrium	120 a. 7	Platanus	124 b. 3
Philetæria	124 b. 14	Platyphyllos	158 b. 22
Phlomides	163 b. 15	Plumbago	101 a. 10
Phloon	120 b. 18	Polemonia	124 b. 14
Phlox & phlogiō.	140	polium	125 a. 12
b. 10		Polycnemō	124 a. 27
Phlum	125 a. 1	Polygonatum	125
Phoenix	121 a. 12	a. 11.	
PPhormion ibide.	23	polygonion	
h ragmites, seu valla		polygonum	125 b. 3
toria	74 a. 2	& 136 b. 22	
Phu	121 b. 1	polygaa	125 a. 6

I N D E X

<p>Polytrichon 125 b. 3 Polygonoides 47 b. 5 Populus alba 125 a. 27. nigra. 126 a. 3 Porrum ibidem. 19 Portulaca sylvestris 116 b. 6 Poterium 126 a. 27 Pothos 126 b. 19 Potamogeton 126 a. 18 Prunum 126 b. 25 Pseudobunion 28 a. 18. Pseudocasia 35 a. 5 Pseudoeinnamum. 44 b. 13. Pseudodictamnus 56 b. 21 Pflora 127 a. 10 Psyllion ibidem 14 Parmica ibidem 24 Pulegium. 127 b. 10 Pulmonaria ibidem. 17 Pycnoconon 122 a. 8 Pyrethrum 123 a. 6 Prylma</p>	<p>Pyram ibidem 17 Q Quercus 128 a. 24 Q Quinguefolium ibidem b. 12 R Radicula 128 b. 7 Radix ibidem. 15 Ranunculus 129 a. 6 Rapum ibidem b. 8 Resina liquida ibi. 18 Rha 131 a. xi Rhamnus 130 b. 25 Raphanus 128 b. 15 Rhaponticum 131 a. xi Rheum ibidem Rhæas 15 b. 19 & 115 a. 13. Rhodia radix 131 b. 3 Rhododendron 104 b. 12 Rhus 131 b. 10 Ricinus 132 a. 2 Rodora 132 a. 13 Roselli ibidem 24 Rosmarinus 132 b. 0</p>
--	---

I N D E X

& 133 a. 6	138 b. 16.	Inda
Rubus canis 134 a. 1	139 a. 3	
Rubus ibidem. 9. Idaz.	Saxiphraga, seu saxi-	
us 133 b.	phragos 139 b. 1	
Ruscus 134 a. 15	Scammonia ibidem. 4	
Ruta 134 b. 7. Sylue-	Scandix 140 a. 16	
stris ibi. xi	Sciffima 137 b. 21	
S	Scorpius 141 a. 10	
S abina 139 a. 14	Scorpioides ibi. 4	
Sacolla 33 b. 3	Scorpiurum 75 a. 4	
Sacra herba 135 a. 24	Scolopendrium 22 a. 3	
Sagapenum 135 b. 12	Scolymon 33 b. 3	
Saliunca 103 b. 13	Scopa regia 140 a. 22	
Salixi 35 b. 21	Scordium 140 b. 15	
Salvia 136 a. 1	scorodoprasū 141 a. 24	
Sambucus ibidem. 13	Scylla 140 a. 22	
Samsuchus 136 b. xi	Secale	
Sanguinaria ibid. 12	Securidaca 141 b. 17	
Santalum 137 a. 19	Selago ibi. 27	
Santonium absinthii-	Semperuium 142 a. 4	
um 5 b. 27	Senecio 142 b. 10	
Sarcocolla 137 b. 16	Serapias 109 a. 2	
Sardoa vel fardonia	Serpillum 143 a. 4	
ibidem 23	Seris 41 a. 21 & 142	
Satureia 139 a. 14	b. 21	
Satyrium 138 b. 15	Sertula cāpana 96 b.	
Satyrium basilicum.	23.	

INDEX

Sefama	i4 a.22	a.15. manicon	ibidē
Sefamoides	i63 a.8ma	b.8. fominifer	ibi. 26
gnum	i43 a. 27. par	somphus	i50 a.12
uum ibi.	b.10	sonchus ibi.	6
Sefeli creticū	i46 b.26	sorba ibi.	b.2
massiliense	i44 a.7	spanacia ibidem.	xi.
Scutlomalachon	i44	sparganion ibidē.	i6
b.3		spartion ibidem.	23
Side	i45 a.8	spatha	i13 a.4
Sideritis	76 a.4	spondylium	i51 a.7
Siler	i45 b.26	spiachnon	i02 a.4
Siligo	i46 a.14	spina i8 b.24.	acura
Siliqua ibi.	i8 b.24	i51 a.22	alba ead.23
Silphion	85 a.7	sphagnon	38 b.3
Silibos	i46 a.8	splachnon ibi.	
Sinapi	i47 a.13	splenion	i2 a.4
Sion ibi.	b.16	stachys	i51 b.20
sium ibi.	26	staphis agria	i52 a.9
sifer ibi.	a.21	staphiltus	56 a.23
sison ibi.	b.16	staphylodendros	i52
sisyabrium ibi.	a.26	a.3	
smilax	i47 b.27	stœchas	i52 a.9
hortensis	i48 a.15. a1	stœbe	i52 b.21
pera ibidem	b.2. l2	8	i22 b.19
uis.	10	stratiotes	i53 a.10
smyrnium ibi.	23	struthium	i28 b.7
solanum hortense	i49	styraxi	i52 a.18

I N D E X

Sycaminus	144 b. 9	Thryon	149 b. 9
Sycomoros	ibidē. b. 8	Thus	156 a. 2
Symphona	147 a. 8	Thylacitis	104 a. 16
Symphyton	111 a. 16	Thymelza	155 a. 10
petraon	146 a. 26	Thymus	ibidem. b. 3
Syringias	74 a. 19	Tilia	157 a. 3
T		Tithymalus	ibidē. b. 7
Talantion	111 a. 17	Tordylium	143 b. 29
Tamarix	98 b. 27	Toriuentorō	88 a. 17
Taxus	147 b. 27	Tragacantha	159 a. 19
Telephium	152 b. 10	tragium	ibidem b. 4
Terebinthus	ibidē. 27	tragos	ibidem. 22
Teriophonon	7 a. 14	tragoriganū	160 a. xi
Testiculus	108 b. 19	tragopogon	159 b. 21
Teuchitis	83 b. 6	tribulus	160 b. xi
Teuction	154	tris olium	161 a. 6
Teutrium	125 b. 13	tripolion	161 b. i
Thapsia	ibidem. 23	triticum	ibi. 22
Thalietron	ibidē. 17	trisago	ibi. xi
Thelygonum	120	tubera	162 a. 3
a. 24.		tuffilago	ibi. 8
Thelyphonon	7 a. 13	typha	157 a. 26
Therionarca	155 a. 10	V	
Thlaspi	ibidem. b. 10	Veneris pecten	
Thrausma	13 a. 12	veratrū	al. 163 a. zi
Thridacia	s. 95 a. 1	Verbasculū	syl. 163 a. 25
Thyallis	163 b. 18	Verbenaca	117 a. 9

INDEX

Vetonica	27 a. 23	44. b. 16.	
Vmbilic ⁹ Ve.	16; b. 10		Z
Vnedo	19 a. 4	Z Arnaburn	20 a. 17
Vnicaulis	20 b. 4	Z Zarnabadium	ibi
Vrtica fylue.	16; b. 27	dem.	
X		Zingiber	44 b. 16
X Iphidion		Ζυγι ^α	33 b. 25
Xylocinnamomū.		Zygis	143 a. 12

F I N I S .